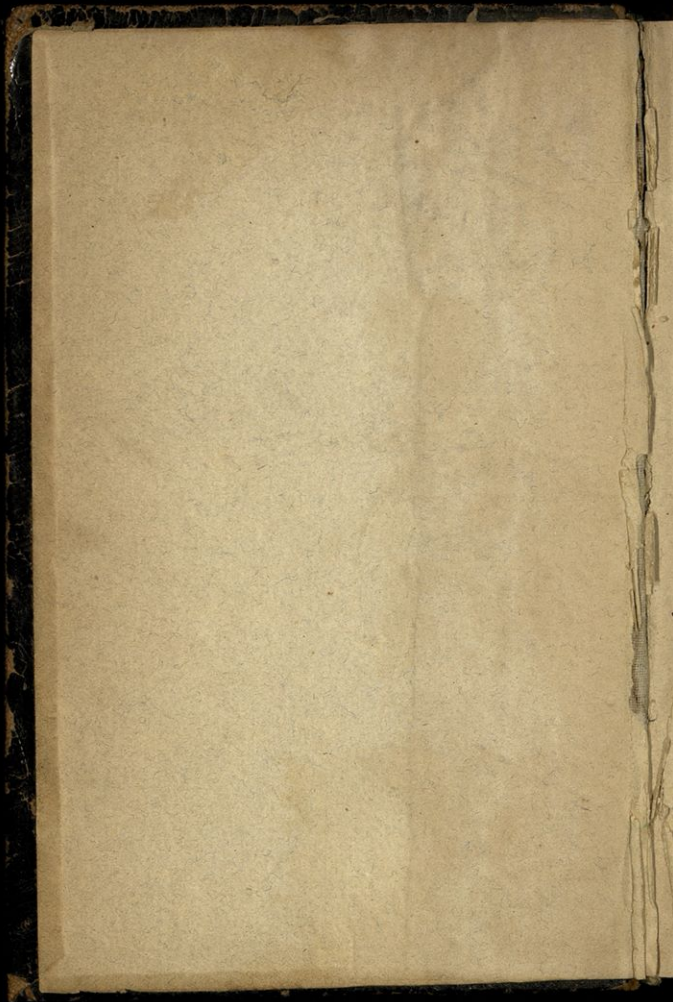

45177

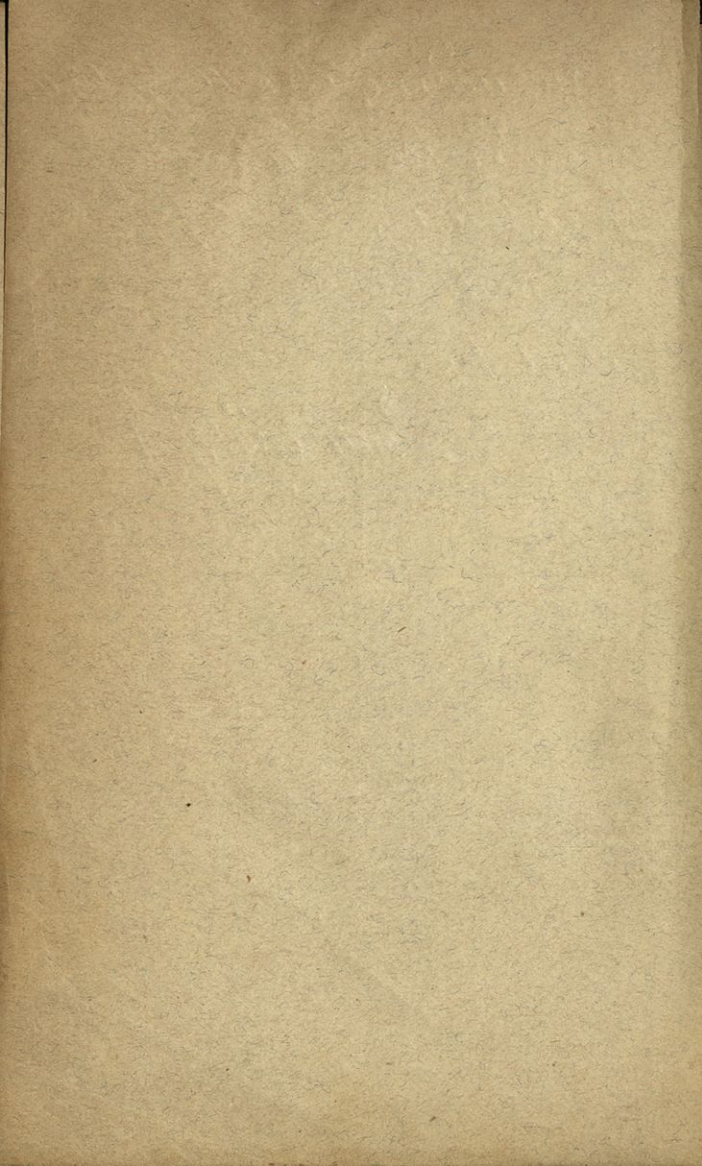

Iz zapuščine ohr. 10/10. 1911.
umnle. hrišice Slapničarje-
ve (v 7. letu), ki me je
otroba pestovala.

P. i. p. !

Podmanjši

SERZE

ali

**Sposnánje in sbóljshanje
zhlovéshkiga serzá,**

ktéro je

**ali boshji tempelj ali pa hudi-
zhev berlog,**

pred ozhi postavljeno v' 10 podobah.

Sa

**obuditev in vterditev kerfhanfkiga
duhá.**

**S' molitvami f. Mafhe, spóvedí, f. Obhajila, in
s'drugimi navadnimi molitvami, pesmimi in
litanijami.**

Nedéljskim fholam k' pridn.

From Lex. Metelko.

S' dovoljenjem visoko zhasitljiviga Ljubljanskiga Shkofjstva.

Drusiga natifa.

V' Ljubljani, 1848.

Natijnjeno per Rosalii Eger.

582

45177

Slédnji, ktéri gréh stori, tudi krivizo stori; kér gréh je kriviza. In véste, de se je On perkasal, de bi naše gréhe odvsél; in v' njem gréha ni. Kdor v' njem ostane, ne grefhi; kdor pa she grefhi, ta ga ni ne vidil ne sposnal.

Otrozhizhi, ne dajte se nikomur sapeljati! Kdor po pravizi déla, je pravizhen, kakor je On pravizhen. Kdor gréh déla, je is hudizha; kér hudizh od sazhetka grefhi. Bòshji Sin pa je pershel, de bi sdjal hudizheve déla. Kdor je bòshji otrók, ne stori gréha; kér bòshje féme v' njem ostane: in on ne more grefhiti; kér je bòshji otrók. Po tém se sposnajo otrózi bòshji in otrózi hudizhevi. Kdor ni pravizhen, in ne ljubi svojiga brata, ni is Boga I. Jan. 3. 4—10.

IN=030005500

Predgovor.

Té bukvize so bile is Franzoskiga na Némsko prestavljene, in she v' létu **1732** pod naslovom ali imenilam: „Duhovno serkalo sadershanja,“ is kteriga vsak sa vézhno svelizhanje s kerben kristjan stan svoje dushe sposnati, in svoje shivljenje prav vravnati samore, po gorézhnih sheljah poboshnih dusih na dan dane.

Od léta **1732** se je na svétu veliko spreminilo, — resniza pa je smirej tista, vézhno nespreminljiva — in lahko je véditi, de té resnize so sidanjimu svétu slo neperjétné; zlo teshko jih prenese posvetnimu duhu vdano serzé. Te bukvize sazhétnika greha in gréshne fushnosti — *hudizha* — kakor tudi sazhétnika shivljenja in prostosti bôshjih otrók — *Kristusa v' nas* — ras-

lozhno pred ozhi postavijo: posveten zhlo-
vek pa raji flushi nesnanimu hudizhu, de
se ga ne ustrafhi, in mu ne uide; in tedaj
salmehuje, kar se mu od njega pové; kér
tudi v' Kristusa in v' njegovo odreshenje ne
véruje, kakor svéto písmo uzhi. Kakor je
pa snano, de duh posvetnih ljudi ni is Boga,
ampak je is hudizha, tako tudi vémo, de
jim té bukvize ne morejo dopasti. Ktéri pa
imajo boshjiga duhá, in se Kristusovih
naukov dershé, njim so resnize, ktére te
bukvize tako shivo pred ozhi stavijo, takó
ljube, takó perjétné, takó svéte, de bi jih
sa ves svét ne samenjali.

Kristuf in njegovi aposteljni so ras-
lozhno uzhili:

Kakor ima Bog svoje kraljéstvo v' vér-
nih in poboshnih; kér v' njih kakor v' svo-
jim tempeljnu prebiva, jih s' svojim duham
oshivlja, ozhishuje, posvezhuje, povelizhu-
je, s' svojo mozhjo, s' nebéshkim miram in
vézhnim shivljenjem navdaja; takó ima

tudi satan ali hudizh svoje kraljéstvo v' hudôbnih, nevérnih in spazhenih: on, hudizh, déla hudo v' njih; v' njih prebiva, in jih stori révne in nesfrézhne.

Kristuf pravi: *Šovrashnik, ktéri je ljuliko sejal* med pshenizo, kadar so ljudjé spali, je hudizh. **Mat. 13, 25. 39.** Ljuliko vidimo, ne moremo je tajiti, kdo bo *sejavza* tajil, ki jo je vsejal? Takó bi se mu, svi-timu sovrashniku, sejanje ljulike le sbe bolj slajfhalo.

Kristuf je uzhil, in govoril hudobnim in névernim: *Hudizh je vash ôzhe*, in po volji svojiga ozhéta hozhete storiti — on je *ubijavez* od sazhétka — on je lashnik; kadar lashe, govori is svojiga, on je *lashnik in ôzhe lashi*. **Jan. 8, 44.**

Š. Pavel uzhi: *Šatan je oblastnik, mogozhen duh, ktéri v' tmi tega sveta kraljuje; v' podnébji so duhovi, soper ktére se nam je vojskovati*. **Efes. 6, 12.**

Š. Pavel uzhi: *Šatan je Bog tega*

svetá — hudobnih in nevérnih — *ktéri jim ozhi oslepi, de jim zhaslita luzh svetiga evangelija ne svéti. 2. Kor. 4, 4. Hudizhevo délo je tedaj ali hudizhevo oslepljenje v' Kristusov evangeli ne vérovati.*

Š. Pavel uzhi: *Šatan déla, in pozhenja svojo hudôbo v' nevérnih. Hudobni so mertvi v' gréhih, to je, ktéri po navadah tega svetá shivé, shivé po oblastniku, ktéri v' podnébji kraljuje. Efes. 2, 2.*

Š. Peter uzhi: *Hudizh je sopernik poboshnih in vérnih, njih sovrashnik, njih skufshnjavez, ktéri nikoli ne pozhiva, smirej salesuje kakor rujovezh lev, in ishe, koga bi posherl. Bodimo tedaj zhujézhi, trésvi, in terdni v' véri mu soper slojmo. I. Petr. 5, 8. 9.*

Š. Janes uzhi: *Hudizh sapeljuje zél svét. Škriv. ras. 12, 19. On je sazhétnik gréha, je grefhiti sazhél; je gréh in s' gréham smert na svét perpravil.*

Š. Janes uzhi: *Kdor gréh stori, je*

is hudizha; Kristuf je pa pershel, hudizheve déla rasdjat. I. Jan. 3, 8.

Š. Jakob pishe: *Hudizhu se v' bran flavite, in bo béshal od vas.* Jak. 4, 7.

Jesuf je svojim apósteljnám oblast dal, *hudizhe isganjati, in oblast soper vso mozh sovrashnika.* Mat. 10, 8. Luk. 10, 19.

Š. Pavel nam pokashe (Efes. 3, 12.): *oròshje, f' kterim se vojškujmo soper hudizha, de njegove ognjene pushize pre-mágamo.*

Kdor tedaj véruje v' nauke, kére so Jesuf in njegovi apósteljni osnаноvali, mora verjéti, de je zhlovéshko serzé ali boshji tempelj ali pa hudizhev berlòg, ali: de, kakor Bog, Kristuf in sveti Duh v' vérnih prebiva, déla in oshivlja, ravno tako hudizh v' hudôbnih svoje napzhnosti pozhénja, in kraljuje.

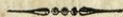
Le samo refnize is svétiga píma, kére je svéta zérkev od nekdej uzhila, se v' téh bukvizah v' podobah pred ozhi postavijo,

raslagajo in na sadershanje namikajo, de bi hudobni bili od gréha in sushnosti hudizha odvernjeni, dôbri pa v' véri in ker-shanskim shivljenji vterjeni.

Vfaka podoba kashe serzé in oblizhje. Is stanú serza, ktero je prebivanje in sedesh dobriga in hudiga, se mora ves zhlôvek obfoditi; oblizhje je le nasnamek, ki ga notranji zhlovek ozhitno obéfi, bo ktérim se notranji stan, ktériga duhá otròk de je, nekoliko sposná. Satorej per vfaki podobi, ljubi bravez! poglej v' svoje serze, premisli svoje notranje, de isvésh, v' ktérim stanu se snajdesh; ako Kristuf ali hudizh v' tebi kraljuje, ako je boshje ali hudizhevo kraljéstvo v' tebi, ako si prošt boshji otròk, ali sushenj greha in hudizha. Persadeni si prav! ne bodi nemaren; bodi pravizhen, ter sebi in Bogu na ravnost sposnaj, kaj, in kako v' sebi najdesh. Pred Bogam si, kateri serza in obisti preiskuje, kateri vse vidi in vé; ktérimu ni nizh skri-

tiga, kar je v' tebi. Zhe kaj hudiga v' sebi najdesh, obshaljui in ne obupaj, sposnaj prav, in podaj se Kristufu. On je tudi tvoj odrefhenik, tudi sa-te je na svét perfhel, tudi sa-te hudizheve déla rasdjál, de bi te is oblasti hudiga duhá istergál, in v' svoje kraljéftvo perpravil. (Kol. 1, 13.) Le On ti samore mozh in terdnost dati, de ne bofh vezh hudizhu podloshen, ne vezh gréhu flushil. Le On te samore sprostiti, in zhe te On sprofti, fi refnizhno proft ali svobóden. Jan. 8, 36.

Baslaga podob.

I. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlôvka, ktéri grehu flushi, in hudizha v' sebi kraljevati puſti.

Táko ferze ima zhlôvek, kteri se grehu vda, in po navadah svetá shivi, ali po duhu, ktéri v' hudobnih rasgraja. (Efes. 2, 2.) Oblizhje rasodéva preſhérnost, ki se nobeniga ne uſtraſhi, nizh sa gréh ne fhtéje, ſi vſe dovoli, po zhimur ſpazhenó ferzé hrepeni, shivi ohlapno bres miſli na Boga, na fôdbo, na vézhnost.

V' ferzu prepiva hudizh f' svojo derhalijo — f' fédmimi poglavitnimi gréhi, ki jih fedmére shivali poménijo.

Pav, ktéri f' svojim rasprostrenim répnim pérjem smed vſih shival nar vézhi nápuh kaſhe, poméni prevsétnost, ktéra toliko ljudi ſapeljá, de ſi ſami ſebi dopadejo ſavolj svojih boljſhkih laſtnost, darov, gnad, ſavolj bogastva, lepôte ali ſtanú, kar ſo bres svojiga ſaflushenja od Boga prejéli; ſe v' svojih miſlih povſdigujejo, kakor de bi bili ſato boljſhi od drusih, ſa druge ne marajo, jih ſanizhujejo in tarejo.

Podoba notranjiga zhloveka, kteri gréhu flúshi, in huzizha v' sebi kraljevati pufi.

1. Nápuh.	5. Nezhiftoft.	6. Poshréfnofť ali famogoltnofť.
2. Lákomnoft.	3. Nevofhljivoft.	4. Jésa. 7. Lenôba.

Kraftazha ali krota, ktéra perft jé, in ftoka, kakor de bi je iméla premalo, poméni *lakomnost*, ki zhloveka podshiga s' nenafítenimi sheljami hrepénéti po smirej vézhim zhafnim bogaftvu.

Kôsel, pojátna fmerdljiva shival, poméni *nezhistost* in neframnost, ki je isvirek mnogotérih gréhov, ktéri teló flabe, in duſho v' vézhni ôgenj perpravijo.

Kazha, ki je nafhe perve ftarfhe ſapeljala, ktérim je bila ſavolj njih frézhe nevoſhljiva, poméni *nevoſhljivoſt* in fhkodoshéljnoſt.

Svinzhe poméni *poſhréſhnoſt*, pijanoſt, ſamogoltnoſt.

Rifát ali tiger, ki je fkorej nar groſovitniſhi in ſerditſhi svér, poméni *jéſo* in ſerd; kér ta naſhene zhlovéka v' tako hudo djanje, kakorſhno je le groſovitnim sverém laſtno.

Terdoróg ali fhilkrota je ſavolj ſvoje pozhaſnoſti podopa *lenôbe* in mlázhnoſti, ki zhlovéka ob vſe persadevánje in veſelje do dobriga perpravi.

Svéti Duh je is ſerza pregnan, ſe odteguje; pa vender ſhe ponuja gréſhniku ſvoje dari in gnade, ktére plamenzhki okoli ſerza naſtavljeni poménijo; vender pa On ne more v' ſerze priti, ktéro je polno gréſhne gnjuſôbe, in hudizhu v' oblaſti.

Svéti angelj, ali **Kriſtuſova gnada**, ſi tudi persadéva gréſhnika s' beſédo ali notranjim opominovanjem sbuditi, pa ne flifhi, in ſi nizh k' ſerzu ne vsame; kér je od poſvetniga veſêlja in omótize gréha veſ omamljen.

To je ſtraſhen in uſmiljenja vréden ſtan gréſhnika, ktéri po navadah ſvetá ſhivi. O koliko

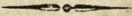
ljudi shivi v' takim révnim stanu bres vse fkerbi, kakor de bi ne bilo sa-nje nobene nevarnosti! Imenujejo se kristjani, pa so hlapzi gréha in fushnji hudizha; imé imajo, de shivé, pa so mertvi. Škriv. ras. 3, 1.

Molitev.

Premilostljivi Bog in odreshnik! poglej s' ozhmi svoje neskonzhne milosti na révni stan mojiga gréshniga serza! Rasvetli ozhi moje dushe s' svojo nebéshko luzhjo — perpravi luzh v' mojo tmo, de svoje notranje, stan svojiga serza prav sposnam, in daj gnado, de se vsiga snebim, kar se me hudiga dershi. Obváruij me vsigamogozhni odreshnik! de nikoli vezh s' dovoljenjem v' gréh peklénskemu sovrashniku svojiga serza ne isdam, in mu stanovanja v' njem ne perpravim. Ustrafhi in obváruij me s' to mislijo: „*Kdor greshti, je hlapex gréha, je od hudizha-hudizhev otròk*“ — in kolikor pregréham se vdam, ravno toliko peklénskikh duhov napolni in ofkruni moje serzé. Ti, Gospod in stvarnik vsih rezhi! si moje serze sa-se stvaril, in v' svoje stanovanje namenil: Kako bi ga mogel hudizhu v' berlog prepustiti? Otmi

me, Vſigamogozhni! od hudizheve mozhi,
ozhíſti me vſe neſnage gréha, vsemi mi
prozh moje gréſhno, nezhiſto ſerze: in
novo, zhiſto ſerzé mi vſtvari; ter perpravi
ſi v' meni perjétno ſtanovanje ſa povelizhevánje
tvojiga preſvetiga iména, Jeſuf!
Amen.

O krishan' Jeſuf, ſa-me tolj'k' terpézhi!
Moj gréh je velik, — tvoja miloſt vézhi!
V' pepél in prah ſe zhem ponisheváti,
Le v' gréhih delj ne puſti me tizháti.
Umôri v' meni gréſhne vſe ſheljé,
Satri vſo flaſt, ozhíſti mi ſerzé!
Oh vôdi me, fizer na vézhno ſajdem,
In v' flépi hoji pogubljenje najdem.
Ti Jeſuf v' mojim ſerzu ſam kraljuj,
In nikdar gréh ſe va-nj ne povrazhuj!

II. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlovéka, kateri pokoro délati in gréha se varvati sazhné.

Prednagibna bôshja milost ali gnada, ktéro tukaj angelj póméni, gréshniku pred ozhi postavlja nastopke in plazhilo gréha, to je mezh, ali smert in sôdbo. Preprizha ga s' bôshjo besédo, de *ne kurbirji, ne préshestniki, ne mehkushniki, ne nesframniki, ne tatjé, ne lákomniki, ne pijanzi, ne odertniki, ne preklinjevâvzi — ne pojdejo v' nebéshko kraljéstvo. I. Kor. 6, 9. 10. De nadloga in britkost zhaka dushe vsaziga zhlovéka, ktéri hudo déla. Rim. 2, 9.*

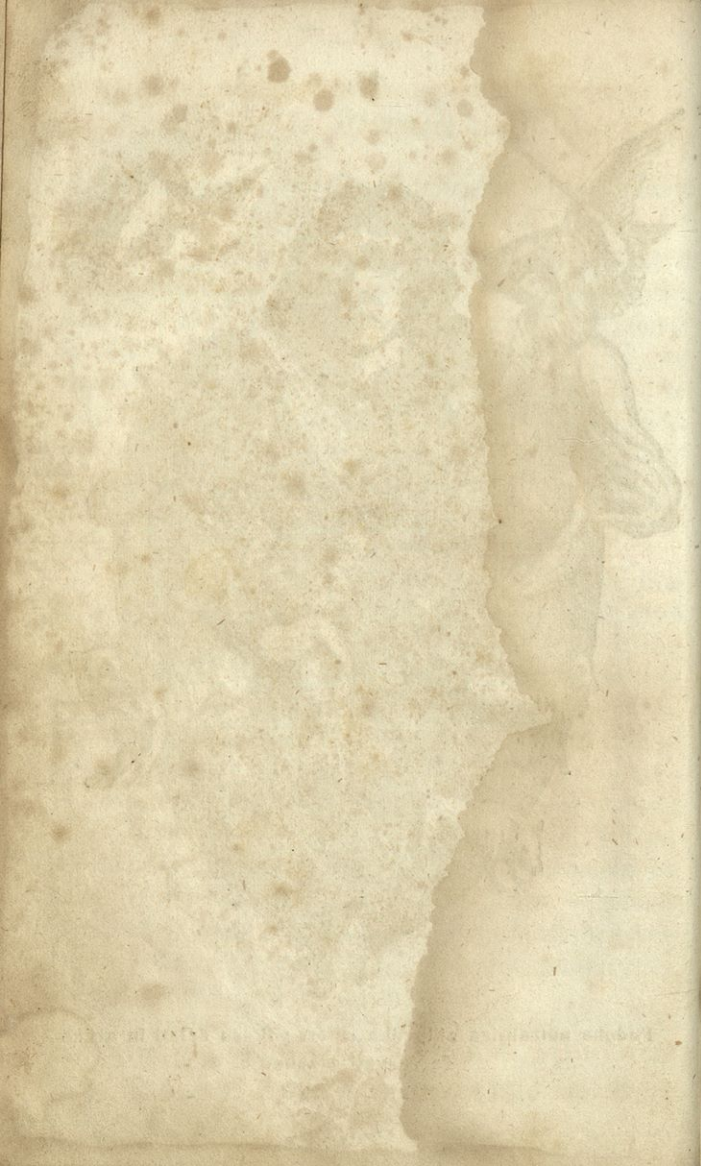
Gréshnik, prestrašhen v' svoji vésti, gré sam v' fé, pogléda v' svoje ferze, in najde sgólj greh in gnjufóbo v' febi, sposna per nebéshki luzhi, ktéra v' njegovim ferzu posvétí, gerdôbo in nefrézho gréha; klá se, sovrashi gréh, gnjufi se mu nad gréham, rad bi se ga snebil, pa zhuti mozh gréha, sposna svojo slabost in svoje nágnjenje k' gréhu, sdihuje is globozhine ívojiga ferza: *O, jes nefrézhni gréshnik! kdo me bo reshil tega gréshniga telésa smerti? — Gnada bôshja po Jesusu Kristusu, (Rim. 7, 25.) mu odgovori svéti Duh, ktéri se je shaljujozhimu, stertimu ferzu spet perblifhal, in ga s' ognjem bôshje gnade préshine, ter mu luzh in mozh dodeli.*

In kadar luzh svétiga Duha v' ferze perfvéti, in se ifkre bôshje gnade v' njem rasshirijo, se mora hudizh f' svojo gerdo derhalijo umakniti.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri pokoro délati in gréha
fe varvati sazhne.

Neljudne podobe, gerde shivali, ktére pregréhe poménijo, beshé. Kamor luzh perfvéti, mora tma sginiti. — Ko se dan napozhi, ni vezh nozhi. Gnada je luzh, gréh je tma in nozh. Kader sa-zhnemo gréh fovrashiti, se mora hudizh umakniti; on le v' gréhu, v' tmi kraljuje, le s' gréham pride on v' nafhe ferzé: Ljubésen gréha mu da kljuzh do ferza, radovoljno hudo poshelenje mu vrata odpre v' nafhe ferzé. Ljubésen do Boga in do dobriga, pa fovrashtvo gréha ga preshene, in mu vrata sapre.

O kerfhanfke dufhe! ljubíte svetlôbo, fovra-shite tmo! premagajte hudo, in hudizh bo bésbal od vas. Satífnite svoje ozhi svétu, gréhu in vsimu nagnjenju k' hudimu; odprite svoje ferze rasvet-ljenju svétiga Duhá! V'fak sharek v'fshji svetlôbe vam bodi ljub, ta vam preshene gréh in tmó, hudizha in peklízo is ferza. Glejte pridno v' svoje ferze, de gnjufôbo gréha, ki v' njem fkrit tizhí, fposnate in odpravite. Per bôshji svetlôbi, ktera smirej zhaka pred vafhim ferzam, de bi ji va-nj odperli, in bersh ko ji ferze odprete, perfvéti, in v' vaf vse ofvetli in poshivi, v' té bôshjí svetlôbi bote v'fako hudo shivál, zlo tudi v'fak prah in v'fako féngo gréha fposnali, in ga v' njegovi pravi gnjufôbi vídili, in s' bôshjo gnado, ktéra je v' flabih mogózhna, se ga bote snebili.

Molitev.

Bog, Ti vir svetlôbe in shivljenja! Le Ti, ali svetlôba tvojiga Duhá mi samore gréh

v' njegovi ostudnosti in nefrézhi pokasati. Daj svetiti luzh v' moji temni dufhi, de vidim in shivím! 'Ti nozhesh smerti gréfhnika, nozhesh moje smerti, ampak kakor resnizhno 'Ti shivísh, tako resnizhno hozhesh, de se grefhnik spokori in shiví. Pokashi mi tedaj gréh, kateri me slepi, mori in v' jézhi in hudizhevi fushnosti dershi. Dodéli mi svojo gnado, ktéro si 'Ti v' Jesusu Kristusu všim gréfhnikam obljubil! Naj prešhine moje serzé, naj ga rani s' s'klézho shaloštjo in kfanjem, de gréh, smert in hudizh od mene beshé, in tebi prôstor štoré! Daj mi svojiga svétiga Duhá, de tvojo ljubésen, in veselje do tvojih sapoved in do všiga dobriga v' meni obudi, de gréhu vezh ne puštim gospodariti v' svojih udih, in me hudizh vezh ne oslepi, ne sapeljá, ne premaga! Daj mi prav v' shivo šposnati, de v' gréhu ni nobene dobrote, ambak kdor grefhi, je hlapez gréha, otròk pekla in tme. Ne daj mi nikoli posabiti, kar mi tvoja beséda pové: de noben hudôben pred teboj ne obštoji, noben krivízhen v' tvoje kraljéštvó ne pojde; de dufhna smert, štrašna šôdba in vézhno pogubljenje vših tíštih zhaka, ktéri hudo délajo. Daj mi však gréh

prav obshaljevati, se ga prav obtoshiti, se
is zeliga serza od vfaziga gréha in tudi
od vfake sénze greha verniti, in se k' tebi
podati, de bom od vfiga hudiga ozhifhen,
od vse mozhi vézhne tme sprosten, sa tvojo
gnado, tvojo luzh, tvojo drushino perprá-
ven, in tebi perjéten. Amen.

De grefhil fim bres fhtevila,
Toljkrat te sapustil fam,
De se dufha sadolshila
Je pred tabo, Bog! sposnam.
Oh odpusti mi Gospod!
Gréfhniku mi vsmiljen bod'!
Pelji v' moji me flabosti
Spét na frézhno pot kreposti!

III. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlovéka, kateri v' Kristusa in njegov svet evangéli véruje, in je f' svetim Duham navdan.

Gréfhnik, po sposnanji svojih gréhov in bôshje dobróte in persanáshbe, ki ga tako dolgo terpi, k' pokori pelján, pobit in omajan, to je, stert, ginjen, omezhèn v' svojim serzu, sdaj serzhne shalofiti folsé tózhi. V' serzu ga pezhe, boli in fkli, de je Boga, toliko dobroto in ljubésen, tako strashno in tolikrat rasshalil, ga sapuutil, sanizhevàl, nasproti pa hudizhu flushil.

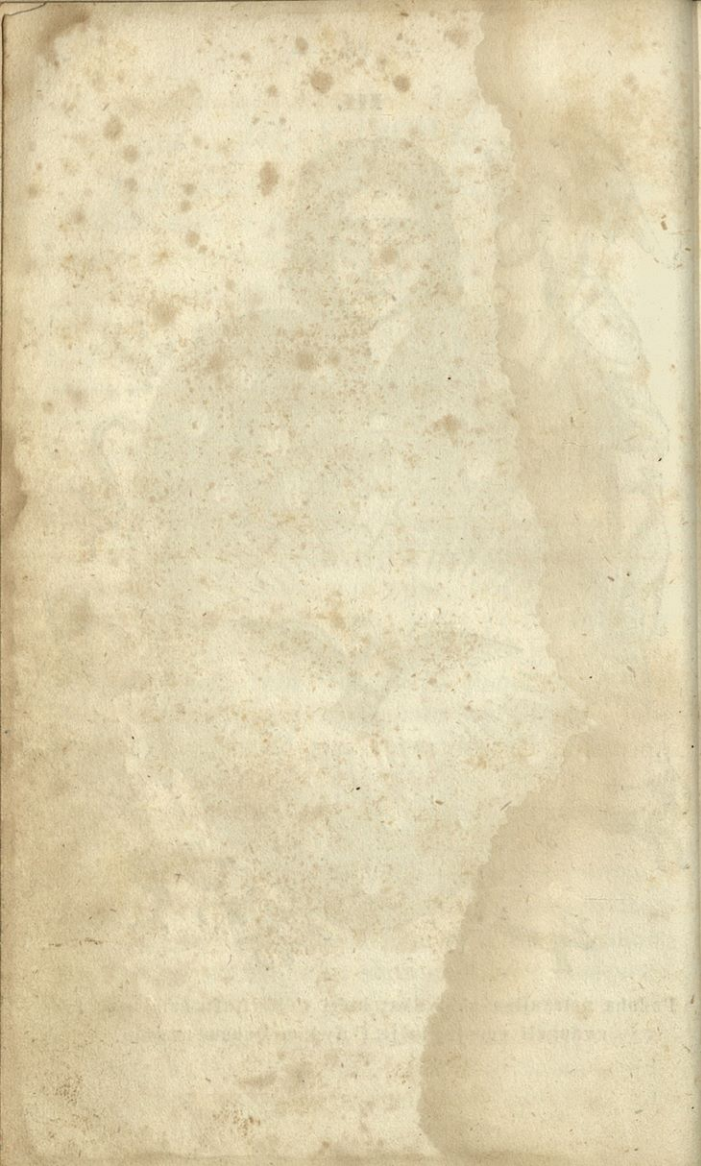
Kadar je gréfhnik takó f' prednagíbno gnado perpravljén, se spolni nad njim, kar svéto písmo govori: *Bog jim je blis, kateri so shalofstniga serza, in stertim v' duhu bo pomagal. Ps. 33, 19. Bog jih osdravlja, kateri so pobitiga serza. Ps. 146, 3.* Angelj ali gnada boshja sdaj perstopi k' njegovimu serzu; ter mu krishaniga Jesufa in njegov svét evangéli v' duhu kashe; to je, vesélo osnanilo mu pernese, de je Kristuf na svét pershel, take gréfhnike, kakorshen je on, svelizhat, de je sa gréfhnike umerl, in jim odpushenje grehov in vézhno frézhno shivljenje sadobil. Bog tedaj pobitim in stertim serzam v' Kristufu gnado, odpushenje, odreshenje, shivljenje in vézhno svelizhanje ponudi. Zhe gréfhnik to ponudbo v' véri, in v' ponishnim saupanji sprejme; zhe svoje serze na krishaniga Jesufa, na njegovo terpljenje, njegovo smert, njegovo saflushenje naveshe; zhe

III.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri v' Kristufa in njegov svet evangéli véruje, in je f' svétim Duham navdán.

shivo véruje, de se je vse to sa-nj sgodilo, de je vse to njemu dodeljeno, saftonj in is fame gnade dodeljeno, tedaj prejme, kakor vsi pravovérni kristjani, svétiga Duhá, in svéti Duh mu v' ferzu prizha, de so mu gréhi odpušteni, in de je otròk boshji. Kér svéti Duh ferze napolni s' *miram, veseljem in pravizo*, in takó je réf boshje kraljestvo k' njemu perfhlo. Tudi fhe po tém mu sferz folsé tekó, pa le folsé hvaléshnosti, vesélja in srozhenja tistimu, ktéri ga je vsih gréhov réshil, in f' svetim Duham navdál. Teléfu in dufhi je sdaj vesélje v' shívim Bogu. Svésda se svéti v' ferzu, kér mu je véra oshivéla. Šovrashniki svelizhanja, ostudne shivali, hudizh f' svojo derhalijo, so mu sdaj is ferza sginili, in tedaj se rezhe: *Taki ste bili, ali oprani, posvezheni, opravižheni ste v' iménu Gospoda nashiga Jesusa Kristusa, in v' duhu nashiga Bogá. 1. Kor. 6, 11.* O kako lép, vesél in frezhen je stan ferza takó opravizheniga gréshnika! Hvalno pésem bi sapél in prepéval. Švojiga Svelizharja in njegove gnade se takó veseli, de se ne more naveseliti, njegovi ljubésni in milosti se zhudi, pa se ne more nazhuditi, ne more dôsti hvale povédati.

Per vsim tém veselji pa ne smé biti bres strahú in zbuježhnosti, na tem svétu se ne smé nikoli bres nevarnosti misliti; ostudne shivali — gréhi — so sferz sunej ferzá — hudizh je svojo pravizo in oblast do njega sgrabil — pa vender ni delezh, ter on in gréh nozh in dan preshé, spet verniti se, od koder je pregnán. Toliko bolj se ferdí, kolikor vezh je sgrabil. Torej zhujte in molite! —

Molitev.

Svelizhar bôshji! kako se morem tvoje gnade in ljubésni dôsti veseliti? kako te dôsti sahvaliti sa tvoj svét svelizhavni evangeli? — V' svoji kervi si mi dal odreshenje, to je, odpušhenje najti v'fih svojih gréhov. (Efes. 1, 7.) Ti si mi dal saštavo, svetiga Duhá, in me sapezhatil na dan odreshenja. (2. Kor. 1, 22.) O oshivljaj mi véro bolj in bolj. Rasvetluj ozhi moje vére bolj in bolj, de sposnam saklade, dobrote, vse nebésfhe blagre, ktére si mi 'Ti f' terplenjem in smertjo sadobil, in mi jih v' svétim evangélii ponújash! O, kako si me osréznil, povelizhal, obogatil! Jes, ktéri sim bil poprój hudizhev berlòg, sim sdaj tempelj svetiga Duhá! Jes, poprej fushenj gréha, sim sdaj otròk bôshji! Jes, poprej stanovanje nezhistih duhov, sim sdaj vesélje angeljev! Jes, v' ktérim je poprój gréh rasgrájal, in hudi duh kraljevál, zhutim sdaj v' sebi le veselje in mir, pa sladkost svetiga Duha, kteri v' meni prebiva, poslan is nebés. Vesélje svelizhanja se opovira; spona, ktére so me v' fushnosti gréhu in hudizhu vjétiga dershale, so pretergane, in sim sprosten — milost se mi je

sgodila! Gnado sim najdel! Kako te morem
dôsti sahvaliti! Vezhno naj te hvalijo moje
usta!

Le eno te prosim, ljubi Svelizhar! ne
sapusti me; ne odtégni mi svoje roké, Bog,
moje svelizhanje! (Ps. 26.) Ohrani moje
serzé per enim, de se tvojiga iména bojim.
(Ps. 58.) Obvaruj me, de se nikoli ne polé-
nim, ampak védno zhujem, de ne bom nikoli
vezh od sovrashnika smoten, v' gréh sa-
pelján. Tvoja gnada vterdi moje serzé, de
vselej gréh študi, in se vsake perloshnosti
gréha, kot pekla ogiblje! Moje oferzhje
si 'Ti sebi posvétíl, ne daj ga nikoli vezh
s' gréham ogerditi in ofkruniti! Moje serze
ostani tempelj svétiga Duhá, hišha in sédesh
mirú, veselja in pravize v' svétim Duhu.
Amen.

Stran prefvéta! prebodena!
Milo tezhe pôtok tvoj:
Ljubesnjava! pozhefhena!
Gréfhnim nam odperta stoj,
V' tvojim serzu naj prebivam,
In mirú fladkofti vshivam,
Ljubesnjava! Jesuf moj!

Rana defne vfemogozhe,
Pozhefhena bodi ti!
'S tebe vir kervi tekozhe
Blager vfm ljudém delí.
Blagodári tudi mene,
De kervi sa gréh fkropljene
Kapljiza me doleti!

IV. PODOBA.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktéri po Kristusovim saflushenji s' Bogam spravljén, vézhiga ne vé, kot Jesusa Kristusa, krishaniga.

V' ferzu s' Bogam spravljéniga kristjana ni nizh drusiga viditi, kakor *krishani Jesus*, in *snamnje njegoviga terpljenja*. Švétí Duh, ktéri ga sdaj nagiba in vodi, in ktérimu se je popolnoma podvergel, ne more njegoviga ferza v' ljubésni bolj vshigati, kakor de mu krishaniga Jesusa in sploh njegovo terpljenje pred ozhi štavi, in mu kashe, koliko si je Jesus sa-nj persadjál, de ga je odréshil. Premíshljevanje Jésusove smerti, in spomin njegoviga terpljenja mu je tedaj nar filníshí délo. *Nizh vézhiga ne vé*m, govori f' f. Pavlam. *kot krishaniga Jésusa*, — *Bog me varuj*, de bi se s' drugim hvalil kot f' *krishem Gospoda našhiga Jésusa Kristusa*, po ktérim je meni svét *krishan in jes svétu*. Gal. 6, 14.

IV.

Podoba notranjiga zhlovéka, ktorí po Kristufovim saflushenji s' Bogam spravljén, vézhiga ne vé, kot Jesufa Kristufa, krishaniga.

Po nagibu svétiga Duhá najde v' terpljenji in smerti svojiga odreshenika in správnika toliko toláshbe in mozhí, de mu njé je polno ferzé. Zhe je Bog s' menoj, pravi, kdo bo soper mene? Šhe zlo svojimu edinorojenimu Šinu ni Bog persanéfel, ampak sa naf vse ga je dal v' smert. Kakó to? ali nam ni s' njim vfiga dal? (Rim. 8, 31. 32.) Terpljenje in smert Jesufa Kristufa mu je tedaj saštáva vézhne bôshje ljubésni; v' Kristufu ga je Bog seboj spravil, in mu ne bo perpifal njegovih gréhov. (2. Kor. 5, 19.) Krishani Jesuf je tedaj štan njegoviga saúpanja v' Boga, v' vézhno ljubésen; Bog Ozhe, ktéri je svojiga Šinu v' toliko terpljenje sa naf dal, kaj bi On nam odrékel?

In kér mu je *krishani Jesuf* od Boga takó v' *last* dan, de v' njegovim ferzu prebiva, najde v' njem — v' Kristufu — tedaj v' febi — nar obilnifhi isvirek ne le vse tolashbe, ampak tudi vse mozhí in štanovitnosti v' dobrim. Shiva véra v' Kristufa in mifel, de Kristuf, krishana ljubésen v' njem prebiva, mu vse posvetno in telésno vesêlje in vfo posémeljfko lepôto perštudi ali štori v' gnjufôbo. — Takó mu je, kakor de bi mu Jesuf neprenéhama klizal: *Zhe hozhešh sa menoj hoditi (moj uzhénez biti), vsemi svoj krish na-se, sataji sam sebe, in hôdi sa menoj. (Mat. 16, 32.) Kdor svojiga krish na-se nevsame, in sa menoj ne hodi, ni mene vréden, ne more moj uzhénez biti. (Mat. 10, 38.)* Le eno sheljo ima, in sfer krishanimu Jésufu podoben biti. Torej je priden v' dôbrih délih, v' délih *svetosti, bres ktére ne*

bo nihzhe Boga vidil. (Hebr. 12, 14.) *Še ozhu-
sti vse gnjusôbe mesá in duhá, in spolni posve-
zhenje v' bôshjim strahu,* (2. Kor. 7, 1.) Moli
neprenéhama, in zhuje v' prôshnjah in molitvah
v' duhu. (Efes. 6, 18.) Podeliti in dôbro storiti
ne posabi, kër vé, de se f' takimi darmi Bogu
perkupi. (Hebr. 13, 16.) Vefelí se, zhe je vréden
storjen, sa Kristufa voljo sanizhevanje, prega-
njanje, nadloge in ponishevanje terpéti, kër vé,
de bo s' njim povelizhan, kdor s' njim terpí. Sa-
volj tistiga, ktéri ga je tolikanj ljubil; de se je
sa-nj darová, vse premaga; pa tudi plazhilo vidi,
ktéro je veliko, in ktériga bodo vsi deléshni, kté-
rikoli se stanovitno vojskujejo. *Kdor premaga,
vse sadobi.* To je v' njegovih mislih; torej posabi,
kar je sa njim, in po tem se šteguje, kar je pred
njim, ter hiti k' postavljenimu kônzu, k' plazhilo
boshjiga pokliza v' Kristufu Jesufu. Filip. 3,
13. 14.

Molitev.

O ljubésen, o moja krishana ljubésen!
Jesuf Kristuf! Ti si me s' Bogam spravil!
Ti sam bodi sanaprej v' mojim serzu! Tebi,
spominu tvojiga terpljenja in tvoje smerti
bodi moje serze posvezhenó, zélo moje shi-
vljenje darováno! Ljubésen, ktéro si imel
do mene, bodi v' meni, in preshini zélo
mojo dusho! nagibaj moje pozhutke, vôdi
me povsod! Prenôvi me po svoji podobi,

de bom Tebi ves podoben, in de se sad tvo-
jiga terpljenja in tvoje smerti nad menoj
popolnoma vidi! O daj mi sposnati, de vse,
kar se mi je préd dobízhek sdélo, na kar
sim sidal in se sanafhal, je le smota in fhkoda!
vse zhafno je le smét in blato sraven tvo-
jiga sposnanja. Bódi mi Ti vse, in nizh mi
bodi vse drugo, de Tebe sadobim, se v'
tebi snajdem, de se na svojo pravizo ne
sanafham, ktéra pride is poslave, ampak
de imam tvojo pravizo, ktéra je po shivi
véri dodeljena, in ktéra sama pred Bogam
veljá, de Tebe, ljubésen tvojiga terpljenja
in mozh tvojiga vftajenja sposnam, in le
Tebi enák l' tvojo smertjo sedinim! (Fil.
8, 10.) De po tém samorem rezhi: *f' Kri-
stusam sim krishan, shivim, pa ne jes, am-
pak Kristus shivi v' meni.* (Gal. 2, 20.)
Prav réf, moj edino ljubljeni Svelizhar!
daj mi, de svojih ozhi nikoli ne odvernem
od Tebe, ki si sazhétnik in vterdník moje
vére, ki si sebi, ktérimu je bilo vse veselje
na ponudbo, krish isvôlil, in sanizhevanje
terpel! Tvoje terpljenje je nar flajfhi pasha
moje dushe! Tvoj krish moja mozh v' voj-
fkovanji s' gréham! Tvoja smertmoje upanje

v' nadlogi in smerti! V' nesavédizi, v' strahu
in v' vřakim hudim zřafu mi bodi tvoja lju-
béšen solnze in bramba, luzh in mozh, de
se ne utrudim in ne omagam, de poterpesh-
ljivo in serzhno preřtojim bój, ktéri mi je
naménjen. Amen.

Komír se Jesuf je dodélil,
Mu v' ferze vlil nebéřhki mir,
Oh téga duh se bo svefélil;
Je najdel vse fladkosti vir.
O frézhna, frezhna duřha tá,
Ki Jésufa perjatla imá.

O deb' ljudjé si k' ferzu vséli,
Kak' je per Kristufu ljubó,
She danaf k' njemu bi hitéli,
Ki jih odkupil je ř' kervjó;
In svedli bi, de boljřh'ga ni,
Ko biti per Svelizharji.

V.

Notranji fan poboshniga, ktériga ferzé je tempelj shiviga Boga,
in prebivanje presvéte Trojize.

V. PODOBA.

Notranji stan poboshniga, ktériga ferzé je tempelj shiviga Pogá, in prebivanje presvéte Trojize.

V' ferzu s' Bogam spravljéniga in od své-tiga Duhá posvezheniga kristjana prebiva svéta Trojiza: Ozhe, Šin in svéti Duh; kar ta podoba kashe. Kakor Kristuf govovi: *Kdor mene ljubi, bo moje sapovedi dopolnil; in moj Ozhe ga bo ljubil, in k' njemu bomo pershli, in per njem prebivali.* (Joan. 14, 23.) Taka zhaft in pove-lizhanje se sgodi kristjanu, kateri je s' Bogam spravljén, f' Kristufovo kervjo od svojih grehov omít; sdaj is hvaléshnosti Kristufa svojiga od-reshenika zhes vse ljubi, in kér ga ljubi, tudi njegove sapovedi dopolni. Vézhni Bog se k'njemu vféli. Ozhe ga ljubi savolj svojiga Šina; Ozhe ga obifhe. Ozhe, Šin in svéti Duh prebivajo in oftanejo v' njem. Sato pishe f. Pavel (1, Kor. 3, 16.) rekozh: *Ne véste, de ste tempelj boshji, in Duh boshji v' vas prebiva? Zhe pa kdo boshjimu tempeljnu nezhaft stori, tega bo Bog konzhal; sakaj tempelj boshji je svét, in to ste vi.* In v' drugim listu do Korinzhanov 6, 16-
spet pishe: *Vi ste tempelj shiviga Boga, kakor rezhe Bog: Prebival bom v' njih in med njimi hódil, in bom njih Bog, oni pa bodo moje ljudstvo.*

Rasun presvéte Trojize je v' ferzu tudi she *Kristufov krish.* Tega kristjan ne more nikoli

posabiti, nikoli is misel in ferza spuštiti. Jesufovo terpljenje in smert, krishani Jesuf, je smirej njegov terden stan, na kteriga se sanafha, na kteriga svojo véro in svoje upanje opira, in is ktériga, kakor is vézhniga študénza, njegova ljubésen isvira. Naj she premislljuje Ozhéta, ali Šina, ali svetiga Duhá; naj bo she takó v' Boga samislljen, se vender le spomni, in vprafha: **Kako sim jes gréshnik to nesaflusheno gnado sadobil, Bogá v' sebi iméti? Odgóvor: po krishanim Jé-sufu**, ktéri me je ob svoji smerti na krishi s' Bogam spraval. On je tifti, ki je gréh, pogubljenje in smert f' svojim krishem od mene odvernil, in mi gnado, spravo in shivljenje sadobil in dodélil; po njegovi gnadi in po njegovim saflushenji sim jes to, kar sim.

Namésti sedmérih poglavítnih gréhov, ki so préd njegovo ferzé napolnili, in ga v' berlog hudizhev spreminili, vidimo sdaj v' njem nasprotne zhednosti, namrezh: *ponishnost, darljivoft, zhi-ftoft, ljubésen, trésnost, poterpehljivoft in gorézhnost do dobriga.*

Kdo bi fi ne persadjal is vse mozhi dopolniti Jesufove nauke in sapovedi: to je, v' Jesufa vérovati, ga ljubiti, sa njim hoditi in se njemu podobniga storiti; kér je sa sveftôbo in ljubésen vsakimu, ki njegove nauke dopolni, tako veliko obljubljeniga, de se bo namrezh Bog sam v' njegovo ferze vfelil in v' njem prebival? (Joan. 14, 23.) *O ljubimo ga, klizhe f. Janes, ktéri se je bil v' njegovo narozhje naflonil, kér naf je on préd ljubil — in ljubésen je is Boga — Bog*

je ljubésen, in kdor v' ljubésni oflane, oflane v' Bogu, in Bog v' njem. (1. Jo. 4, 16.) Tukaj shé samoremo per Bogu in s' Bogam biti! tukaj she fe Bog takó ponisha — do naf — v' naf priti! O de bi pazh mi prav fkerbéli in si persadjali takó velízimu, takó imenítnimu, takó zhaštítljivimu, takó mogózhnimu perjatlu, ki ga imamo v' febi, se prav perjétné storiti! De bi bili pazh popolnoma Njemu vdani! De bi vse nagíbe svojiga ferza radi premíshljevali, radi gledali svoje ferzé, ktéro je bôshji tempelj! De bi nikoli ne posabili, kdo si je svólil nafhe ferze v' svoje prebivalishe! De bi s' svojimi míslimi svojiga ferza ne sapuřili, in se v' svét ne samířlili, kér zél svét ni vréden tířtiga, ktéri v' nafhim ferzu hozhe prebivati! Zhe imamo Boga v' svojim ferzu, imamo vse, in sunaj tega ali bres tega ni níz, vse je mínljivo — zél svét s' vřo svojo blířhóbo prejde, — Bog pa, Krířtus v' naf oflane vézhno, in zhe řmo njegovi, řmo s' njim eniga duhá. (1. Kor. 6, 17.) řaj nam je dal nar vézhi in nar imenitnířhi oblube, de bomo deléřni zlo bôshje nature, zhe se sderřhimo na řvétu hudiga pořhelenja. (2. Petr. 1, 4.) O vérvajmo terdno va-nj, in dershimo se ga, kakor de bi ga vidili! Kdor va-nj véruje, ima she tukaj vézhno řhířljenje — nebéřa v' febi. Joan. 6, 47.

Molitev.

Svétí, nefkônzho ljubésnjivi Bog, Ozhe nafhiga Gospoda Jesufa Krířtusa! tudi nafh Ozhe! Kako Ti ljudi ljubířh! kako si mene

révniga, ubósiga gréshnika ljubil, pove-
lizhal in svesélil v' Švojim Šinu, Jesufu
Kristufu! Ti hozhefh v' meni prebivati —
Ti ostanefh v' meni in jes v' Tebi! Kako
blis fva fi v' rôdu! Od tod bi jes mogel
biti napolnjen s' vfo polnoftjo bôshjo. (Efes.
3, 19.) Kako bi te jes ne ljubil, ne ljubil
is zéle dufhe, is zéliga ferza, is vfh mozhi?
O dodéli mi to ljubésen, ftori me sgolj lju-
bésen, kakor fi Ti sgolj ljubésen! Daj mi
sedinjenost f' Teboj smirej bolj zhutiti, f'
Teboj smirej bolj sedinjenimu biti! Daj mi,
de se nikoli ne lozhim od tvoje ljubesni!
Ohrani fi Ti moje ferze v' Švoje vézhno
prebivalifhe! Vlêzi Ti mojiga duhá popol-
nama k' Šebi v' snotranje, de le Tebe lju-
bim, fim ves tvoj, de mi je sunej Tebe
vse nizh! De le Tebe v' vfh rezhéh vidim!
Tebe v' vfh rezhéh najdem, vse le savolj
Tebe ftorim in terpim! De fi Ti moje edino,
moje vse! Ti Bog mojiga ferza! Ti moj
delèsh vékoma. Amen.

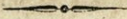
O Jesuf moj! pazh dobro vém,
De tempelj tvoj jes biti fmém;
Oh pridi kmalo do ferzá,
Perpravi vrédno sa-fe gá;

Ne smorem nizz s' lastne mozhi,
Ne fzhifti me vfa mozh ljudi:
Ni mílofti, mirú sa mé,
Ko v' tebi Jesuf, — prid' v' ferzé!

Ljubèsen tvoja, drus'ga nè,
Naj v' ferzu mi kraljúje;
,Serzé sheli ljubésni lè,
Vse drugo sanizhúje.
Odvsemi vse, in vse satri,
Kar me od tebe lozhi,
,Serzé ozhifheno pa vshgi
V' ljubésni svoji vrozhi!

Tolashba ti, tí luzh in flast,
Ti moje poshelenje!
Oh bod', ofiani moja last,
Darujem ti shivljenje.
Ti ferzu pôkoj, mir delifh,
Ti sam mi dufho svefelifh!

VI. PODOBA.

Šerze, kakoršno je v' zhlovéku, ktériga pridnost spet omersi, in ktéri svét ljubiti sazgne.

V' té podobi vidimo oblizhje, ktéro s' enim ozhéfam predersno gléda, eno oko pa je saspano. V' ferzu je tukaj she menj snámenj Jesufoviga terpljenja, ifkre boshje gnade ugafujejo, svésda — vére — otemnuje, ter je luzh in svetlost sgu-bila. To poméni, zhe zhlovek v' dobrim bolj mlá-zhen in saspan postane, v' molitvi in zhujézhnosti odjénja, na nezhimurnost svetá gléda, in si smirej vezh zhašniga veselja, zhafti in rasveseljenja svetá in mesá dovoli; zhe sraven, kar se per tem smirej sgoti, menj na Jesufovo terpljenje misli, na kri-shaniga Jesufa, sazhétnika in spolnivza svéte vére, bolj poredko pogléda, in ga takó fzhafama is ferza sgu-bi: ugafne ogenj poboshnosti, omersi ljubésen do Jesufa, odjénja gnada, opésha in umerje véra; v' ferzu je mrak, tma, mras in fuhôta; zhlovek je sdaj lén in obupljiv, in kaj se po tem sgoti?

Švét, ki ga mosh s' mezhem poméni, se f' filo spet vrine v' njegovo ferzé; ker mu manjka mozhi in stanovitnosti v' véri, mu ni ne svetlôbe ne ljubésni vezh, se boji shuganja svetá, ali je pa od perlisovánja in poshelénja goljufán, in svét spet sazgne ljubiti.

K' takimú stanu ferzá se sdaj spet hudizh blisha, ter nosi in vlazhi va-nj spet ftare ostudne shivali, in to tolikanj loshe dopernese, kér ne

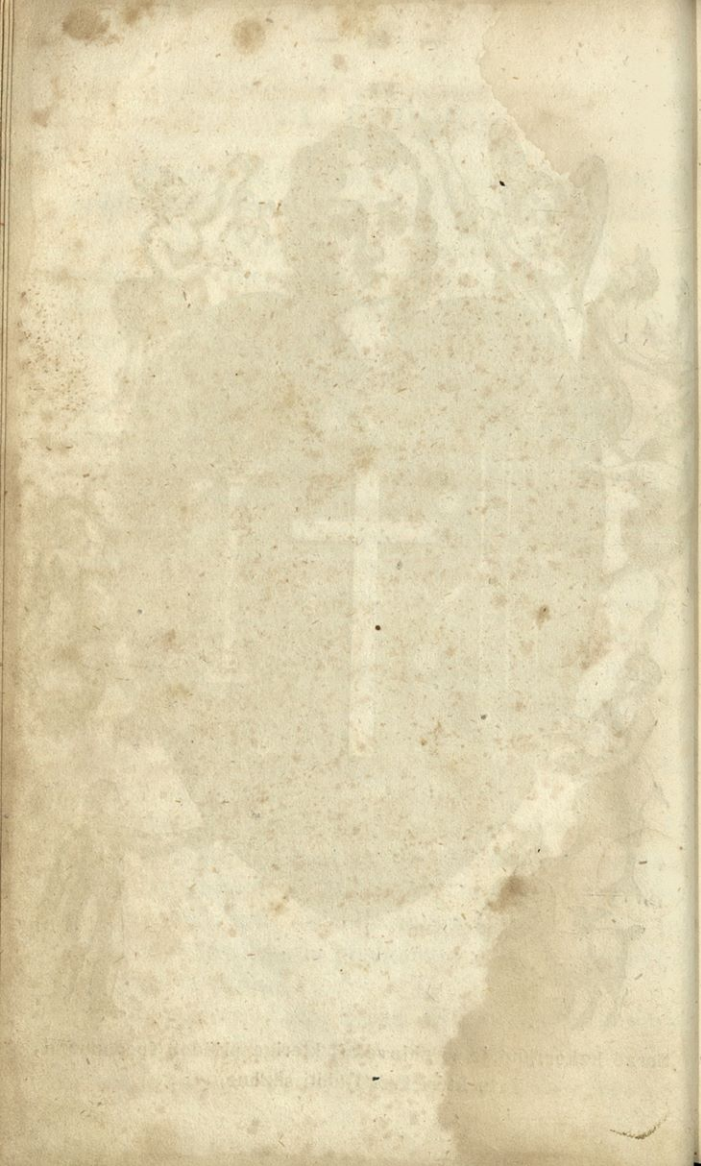

VI.

„Serzé kakorfhno je v' zhlovéku, kteriga pridnoš spet omersi,
in ktéri svét ljubiti sazhne.

najde vezh ne ftrashe ne brambe, kër je šdaj zhlovek mlazhen, in lén v' molitvi, in se perloshnosti gréha ne váruje, ampak se sam v' nevarnost podá.

Angelj bôshji ali Kristusova gnada — si fzer persadéva hudízha odgnati, — ali, kër mu je zhlovek s' gréham vrata odperl, ter ne zhuje in ne moli, sa gnado boshjo ne mara, se mu gréh in s' gréham spét hudízh v' serze vrine.

Tukaj tedaj veljá, kar je Kristuf govoril rekozh: *Zhujte in molite, de v' skushnjavo ne padete! Molite neprenéhama.* Molitev je dusha kerfhanškiga shivljenja: kjér molitev jenja, vse dóbro odjénja, — molitev je duhovno dihanje. Kjer molitev mine ali oflabí, ondi vse dóbro umerje. Takó tudi zhe ne zhujemo in sadremljemo, pride sovrashnik in vseje ljulike med pshenizo.

Šerze bres zhuvaja in orôshja je vřim sovrashnikam — gréhu in hudizhu — odperto. Škerbi tedaj, de svéti zhuváj — molitev in notranji boshji ftrah, misel na krishaniga Jesufa, — nikoli is tvoje dushe ne sgine, — nikoli ne sadrémlje, de se nizh nezhistiga v' boshji tempelj ne vrine, in ga ne ofkruni, fzer te bo Bog pokonzhal. *Zhujte in bodite tresvi, kër hudizh, vash sopernik, hodi kakor rujovezh lev, in ishe, koga bi posherl. Vřlavite se mu terdni v' véri.* (1. Petr. 5, 8.) *Kdor stoji, naj gleda, de ne pade!* Orôshja, kteriga s. Pavel (Efes. 6, 13—19.) takó lepó popishe, ne smémo nikoli od sêbe djati; kër *se nam je vojskovati, kakor pravi (v' 12. verřti), ne le soper méřó in kri, ampak soper*

poglavarje, in oblastnike, namrečh soper gospodovavze sveta, ktéri v' tmi tega sveta kraljujejo, soper hudobne duhove v' podnèbji, ktéri nas s' ognjénimi pushizami salesujejo, in ktere samoremo le f' fhkitam vére premagati. Véra mora tedaj smirej terdna in shiva ostati, ljubésen pa smirej gorézha, in to se le sgodi, zhe Jesufa in njegoviga terplenja nikoli is ozhi in is ferza ne ispuštimo; zhe svoje misli odvernemo od sveta in njegovih vabljivosti, in jih stanovitno va-nj obrazhamo, zhe svoje ferzé sagrađimo soper vse mikávnofti gréha, in se védno vprizho Boga ali pred Bogam mislimo, — na ponudbe bôshje gnade in nagibe svétiga Duhá pásimo, in se jim vdamo. Véra sgubi vso svojo mozh, svojo luzh in shivljenje, ljubésen omersí, zhe stalifhe, na ktéro je vterjena, krishani Jesus, is ferza saine.

Molitev.

Gospod! Ti me vidish in posnash, — Ti preiskavez ferz; Ti posnash mojo slabost in nestanovitnost mojiga ferza, ktéro takó lahko spét v' véri oslabi, v' ljubésni omersi! Ti vésh, kako sim jes v' gréh in svét nágnjen, kako se ustráshim in bojim vsiga persadevánja in truda, ktériga mi je tréba, de bi v' resnizi sam sebe satajil in zhul nad svojim ferzam. Poterdi me, poshivi me! Obdershi me nakvisshko in v' stanovit-

noſti, — bres tebe nizh ne ſamore! Ne ſapuſti me, ne odtégni mi ſvoje roké, moj Bog, moj Svelizhar! Jes ne morem v' Tebi oſtati, zhe me Ti ne derſhiſh, in v' meni ne oſtaneſh! Bodi mi véden ohranovávez, de v' meni nikoli luzh ne ugaſne, ljubéſen ne omersí, ſaupanje ne pade, véra ne umerje! Daj mi védno vézhi mozh in veſelje do molitve! Dodéli mi ſkerb, védno k' Tebi ſe osírati; Daj ozhém moje duſhe terdnoſt nepremíkama v' Te glédati, in v' tvojim terpljenji ſe paſti; odverni moje ozhi od vſe nezhimurnoſti ſvetá. Amen.

Oh bres Jefufa — kogá ſmo? —

„Srote ſiſkane povſod,

Réve ſmo v' ſols dolini; —

Oh uſmil' ſe naſ Goſpod!

„Svojo nam krepóſt dodéli,

„Serzhnoſt ſvojiga duhá,

De per ſlédnjim ſvojim déli

„Straſti ſmagamo meſá.

Oh ſapiſh' mi ſvoje rane

Jefuf v' ferze prav ſhiyó,

„Stor', de njih ſpomin oſtane

„Slédnjo uro pred manó!

De ko na-nje ſe oſrèm,

Nikdar hud'ga ne pozhnèm,

Ampak gréh in straft satiram,
Zhédnost' pa ferzé odpiram.

Ta spomin neposabljiv

Mi ostán', dokler bom shív;

Vtífní, kar f' terpel sa mé,

Mi na vézhni zhať v' ferzé!

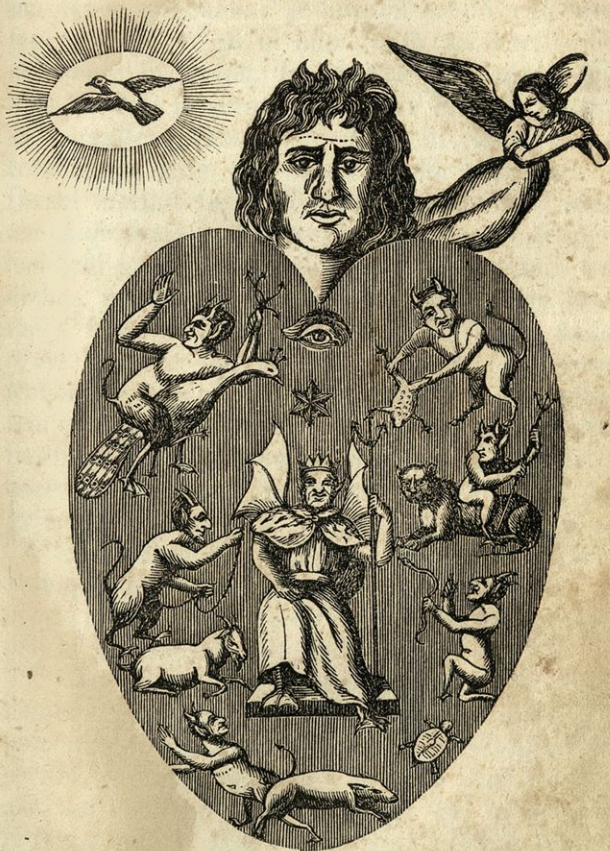
VII. PODOBA.

*Šerzé nestréžhníga zhloveka, ktéri po svo-
jim spreobérnjénji spét gresíhi; v' kterim sdaj
gréh in hudízh kraljuje.*

Ta podoba kashe notranji stán gréshníka od ktéríga Krístuf v' s. evangélii (Mat. 12, 43.) takó govori: *Kadar je pa nezhisti duh is zhlo-
véka shél, hodi po suhíh krajíh, íshe pokoja,
in ko ga ne najde, tedaj právi: Verníti se ho-
zhem v' svojo hísho, is ktére sim bíl shél. In
kadar pride, jo najde prasno, pometéno in
osnásheno. Tedaj gré, in sí perversame sédem
drusíh duhov, ktéri so hujshí, kakor on sam,
in ko noder gredo, prebívajo ondi, in tako so
poslednje rezhi tazíga zhlovéka hujshí od pervíh.*

Štráshní pogléd! Hudízh prebíva, kraljuje in gospoduje sdaj v' ferzu, ktero je bílo préd hôshje prebivalíshe, tempelj svétíga Duhá. Štari gréhi in gréhov ostudností so spét tukaj víditi; ostudne shívali so se ga spét polastíle, in prebívajo tukaj, kakor v' svojí lastíni. In od kod pride

VII.

„Serzé nefrezhniga zhlovéka, ktéri po svojim spreobher-
njenji fpet v' stare gréhe nasaj pade; v' ktérim sdaj
gréh in hudizh kraljuje.

to? — Zhlovek ni maral sa gnado bôshjo, ktéra mu je bila dodeljéna; je posabil ozhifhevati se od svojih gréhov: ga ni bilo fkerb sa kerfhanfko shivljenje in fvetost. In kdor ne gré naprej, gré nasaj; tukaj ni mirovánja. Kdor si s' vfo mozhjó ne persadéva fkosi oske vrata iti, fstanovitno in ferzhno po oski poti hoditi; kdor refnizhno ne fkerbí vterdíti se v' fovrashtvu gréha in v' sanizhevánji fvetá in njegove vabljivosti, in se perloshnosti gréha ne váruje: tega salesovanje hudizha, mikavnost gréha in vabljivost fvetá kmal fpet v' svoje mréshe vjame. In sgodí se mu, kakor pravi f. Peter (2. Pet. 2, 22.) po pregovoru: Pef se poverne k' temu, kar je isbljul, in fkopano fvinjé se po lushi válja, to je, shé omíti, prefhérni ali lahkomi fhljeni zhlovek fpét pade v' svoje ftare gréhe nasaj, in se fpét vdá fvojimu nagnjenju in poshelenju.

Svétí Duh gré od njega; kako bi mogel svéti Duh per nezhítim duhu prebívati? — **Kako** bi móglo ravno tisto ferzé ob enim zhasu bôshji tempelj in hudizhev berlog biti?

Angelj — ali gnada bôshja — se shaloftno umakne, pa vender f' povsdignjenimi rokami, to poméni, de ima **Kristuf** vender fhe ufmiljenje s' revnim greshnikam, in ga nékako prosi rekozh: „**O**, ko bi ti fhe enkrat sposnal, kaj te pélje k' pravimu miru! **Bôshje** narozhje, ferzé tvojiga ljubeshnjíviga **Ozhéta** ti je fhe odperto! **Verni** se, ti nesvésti! **Jes** se te hozhem fhe ufmiliti!“ — pa ne flifhi vezh. **Predersno** gléda v' fvét; nizh ne mara, in ne bojí se vezh ne fkrivnih, ne ozhítnih

gréhov, ne framôte. Bresna ne vidi, ki se va-nj pogrésne, ostudnost ne posna, ktére so v' njegovim ferzu; kér je njegova véra mertva — svésda je vfo luzh sgubila, in on je vef od hudizha oflepljén.

Lej, ljubi popotvávez na semlji, taka je f' teboj, ktéri se svojih gréhov fpovésh, jih obshaljuefh, in odpufhenje sadobísh; pa se po tem s' bôshjo gnado gréha ne várujesh, ampak se spét va-nj sapletefh. Hujfhi in nevarnisthi je po tém kakor préd; gréh in hudízih se ti sdaj bolj terdno uféde, in fhe hujfhi v' tebi rasfaja; in sdaj si fhe le popolnoma njegov hlapez in fushenj. Váruj se tedaj s' vfo fkerbjó, de spét v' ftare gréhe in navade ne pádefh. Kadar si enkrat gnado sado-bil, se grehu in hudizhu odpovédal, si napuhu, lakomnosti, nezhistosti, nevoshljivosti, poshréfhnosti, jési in lenôbi bôj napovédal, oftani jim vézhen fovrashnik, in ne pufti jih nikoli vezh v' svoje ferzé, pregánjaj jih, ogiblji se jih, kjer in kolikor morefh; radi se bodo namrezh vselej spét k' tebi vernili, v' tvoje ferzé se spet vfelíti in svojo ftaro pravizo spet sadobiti ifkali, in zhe jim le proftor dasih in ftanovanje dovolish, bodo tvoje póslednje rezhi hujfhi od pervih. Saupaj v' Boga, ktéri je mogozhen ti pomagati, in ti smago soper fovrashnike dati. Zhe tudi padefh, bersh se vsdi-gni, in vojfkuj se spét! Nikoli ne ftori mirú s' gréham! Primi se vselej spét roké Vfigamogozh-niga — svojiga Odreshenika! On ti samore in hozhe pomagati; njegova roka ni nikoli prekratka. On je vselej nar mozhnejfhi, ter vselej samore

hudizhevo orôshje fréti, sopernika svésati, vrézhi, mu róp vséti, in te sprostiti. Kako moresh terpéti, de bi bilo tvoje serzé sbe delj hudizhev berlog, kér ti je dano biti bôshji tempelj?

Molitev.

Bog! *moj Bog!* *moj Ozhe!* Tvoja stvar sim jes; Ti si me stvaril, Ti Kristuf me odréshil! Ti, moj Svelizhar, si *moja mo-drôst*, *moja praviza*, *moje odreshênje*, *moja svetôst!* Ti sedísh tudi sa-me na desnizi Boga Ozhéta! imásh tudi sa-me vso mozh in vso oblast v' svoji roki, me tedaj samoresh in hozhesh gréhu, smerti in hudizhu is krempljev otéti, zhe sim tudi v' njih sushnost in jézho perfhel! Ti si darove prejel tudi sa nehvaléshne (Ps. 67, 19), tedaj tudi sa-me, ktéri sim te bil sapústil! Ti vse gréshnike sprejmesh, in ne savershesh nobeniga, ktéri se k' tebi podá! Poglej me, tukaj sim, in vpijem k' tebi! Daj milost, gnado, usmiljenje! Ti hozhesh, Ti samoresh vse rešhiti! Nihzhe na tem fvétu ni v' preglobôkim bresnu, Ti ga samoresh in hozhesh otéti! Réshhi me is sushnosti gréha in hudizha! nizh vezh sanaprej naj gréh in hudizh v' meni ne prebiva. Tebi

gré moje serzé, kér si ga Ti kupil s' svojo kervjó! sgoľj tvoja lašt je, in nikomur drugimu ga ne morešh prepustiti! Pošhlji tedaj va-nj svojo luzh, de sgine tma, daj svojiga Duhá, de beshí hudizh! Dodéli mi svojo gnado, de gréh svojo mozh sgubi! Šteri hudizha, konzhaj njegovo oblašt in otmi me! Amen.

Bod' per Jesufu, o dufha!

V' njem svelizhanje sposnáj,

Naj te tud' nevarnost' fkufha,

V' njem imash savétja kràj.

Dersh' se ga, per njem oštani,

Vérno, upno se ga prim',

Zhifto pa serzé ohrani,

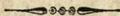
In v' ljubésni sdrush' se sh' Njim.

Kdor ga ljubi v' prav' sveštôbi

Védno hod' njegá štesó,

Nikdar se ne vda lenôbi,

Gréhu v' bran šioji serzhnó.

VIII. PODOBA.

Šmert hudôbniga, in plazhilo gréha.

Tako leshí nespokorjeni gréshnik na svoji smertni postelji — na teléfu poln bolezhín, na dufhi poln teshav in nepokoja, poln grôse in brit-

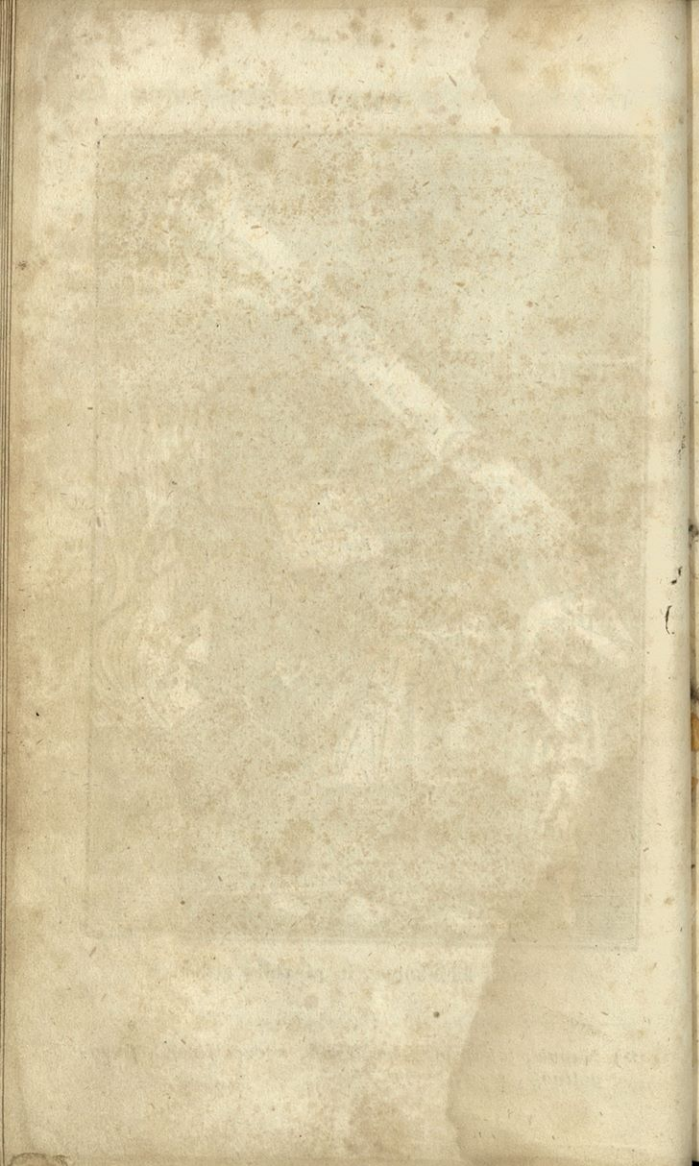
VIII.

Smert hudôbniga, in plazhilo gréha.

*) Napuh, lakomnost, nezhištosť, nevoshljivost, samogoltnost, jesa, lenôba.

koſti ſmerti, poln ſtrahú perhodnje fôdbe. Od vſiga dobriga ſapufhèn, je bres pomozhi, nobene tolaſhbe ni ſa-nj, kër ne véruje; Boga in Odrèſhenika ne ſpoſná, — ſtraſhna ſmert mu je pred ozhmí, in mu ſhuga sdaj, mu vſe in ſa vſelej vséti, ter ga perpraviti ob vſe veſelje, bogafſtvo, ob vſo zhaſt in ſladnoſt, zlo ob vſe. Hudizh mu ozhíta njegove pregréhe. Poprej ga je v' gréh napeljevál, mu ga hvalil, mu ſladnoſt in perjétoſt gréha kaſal, sdaj pa ga s' njim ſtraſhi, mu déla nepôkoj veſtí, mu kaſhe plazhilo gréha, ktéro ga zhaka, namrezh: *vézhno preklétje, vézhno pogubljenje, vézhni ôgenj v' peklu*. Obupljivo gléda okoli febe, in vidi le ſgolj ſtrahôto; snotrej ga griſe véſt, ktéra mu je dôsdaj ſpala, sdaj pa ſe mu je ſ' toliko vézhi mozhjó sbudíla, in ga pezhe in ſtiſka v' peklénſko teſnôto. Pekel vidi odpert, kako mu je perpravljén, ga vézhno poſhréti. Nizh dobriga ne more vezh ſliſhati, kër mu je ferzé v' njegovih gréhih ſoper vſe dobro oterpnélo, in ſoper boſhji glaſ ogluſhélo. Prozh ſe oberne od dóbriga Duha, od gnade, od angelja, ſato ſe mu tudi ta umakne, in ga prepufſti obúpljivoſti, v' ktéro ſe je ſam proſto in radovoljno podál. Takó sdaj umerje, in gré pred Jeſuſov ſodnji ſtòl, pred tiſtiga ſodnika, kteriga je v' ſvojim ſhivljenji ſanizhevál, ktériga beſéde ni poſluſhal ali jo v' némar puſtil, ktériga gnado je ſamétal, ktériga kri s' nogami teptál; ſato sdaj ſaſlíſhi is uſt vézhniga ſodnika ſvojo nepreklizno obſójo v' téh beſédah: „*Pobéri ſe ſpred mene, ti prekléti, v' vézhni ôgenj.*“

Takó plazhuje svét in posvetno vesélje; kdor njemu flushi, je pogubljen, obfojen, od nebéf in bôshjiga oblizhja vézhno odlozhen, pah-njen v' s'fráshin — joka poln brêsen — v' ôgenj, ktéri nikoli ne ugafne, v' grisbo zherva, ktéri nikoli ne pogíne.

O koliko ljudi hití v' vézhno pogubljenje! koliko ljudi, ki hozhejo kristjani biti, flushi gréhu, posvétimú veselju, hudimu nagnjenju, se vdá napuhu, lakomnosti, nezhistosti, nevoshljivosti, famogoltnosti, jési ali lenôbi, ali sploh mehkimu shivljenju. Špovedujejo se morebiti she svojih gréhov, pa ne de bi se poboljšhali, ampak le is navade. Špét in spét greshé, in ostanejo v' svojih hudih navadah — spét se spovedó, spét greshe — in tako délajo do kónza svojiga shivljenja bres praviga poboljšhanja; is prave serzhne shalbsti se svojih grehov ne kfajo, is zéliga serza se k' Kristufu ne podajo, ter njegove milosti in gnade ne ishejo. K' spovedi, k' svétimú obhajilu, k' pridgam in drugim zerkvénim opravilam radi hodijo, pa vender smirej štari ljudjé, hlapzi gréha, otrôzi svetá in fushnji gréha ostanejo, in zhe bolj hodijo k' zerkvénim opravilam, bolj se nanje sanashajo, kakor de bi jim ne bilo tréba serzá spreoberniti in se resnizhno spokoriti. Ne-prevideno pride smert, ter jih pobêre, in kér so na mesó sejali, tudi od mesá shánjejo pogubljenje; kár zhlôvek seje, to bo tudi shél.

Poséбно s'raashna je smert tistih, ktéri so shé enkrat gnado bili prejéli, pa je niso ohranili, ktéri so bili Kristufa she enkrat sposnali,

pa niso per njem ostali, ampak so mu odpadli, in se svétu in gréhu v' flushbo podali. **Š. Pavel** pravi **Hbr. 10, 26**. *Zhe po prejétim spoznánji resnize radovoljno greshimò, ni vezh daritve sa gréhe, ampak strashna sòdba nas zha-ka, in ognjéno mashevanje, ktéro bo sovrash-nike posherlo. In Hebr. 6, 4—6. pravi: Kté-ri so enkrat rassvetljéni bili, ter okúfili nebé-shki dár, in se vdeléshili svétiga Duhá, sraven pa so okúfili dobro bòshjo besédo, in mozh per-hodnjiga svetá, in so padli; takim je nemogo-zhe, de bi se spét k' pokori ponovili, kér spet Šinu boshjiga sami sebi krishajo, in saframu-jejo.*

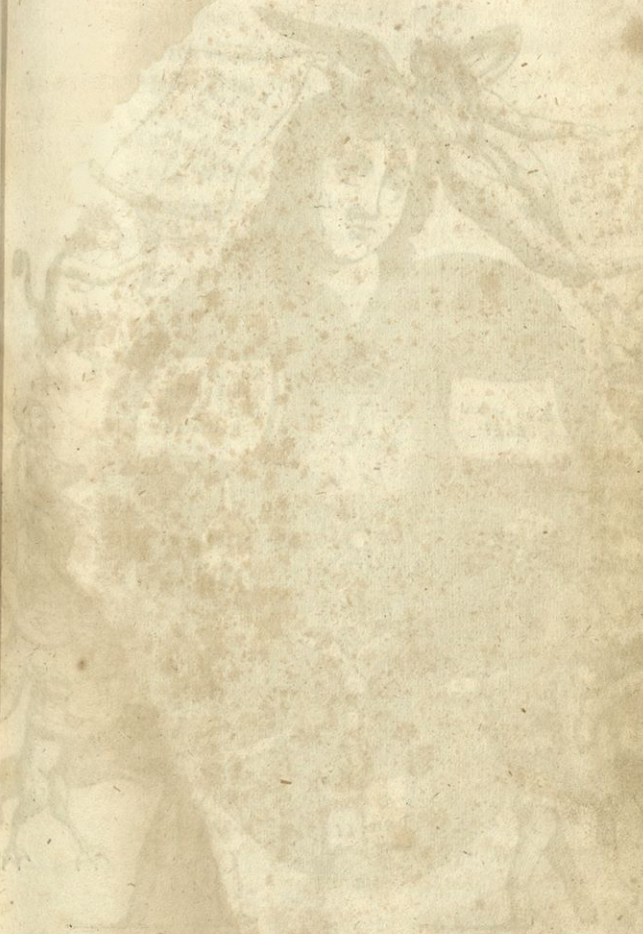
O vi gréshniki, ktéri v' svojih hudih nava-dah ostanete, ko bi pazh védili, kaj ljubite! — Vi ljubite smert in pogubljenje! Kar se vam sdaj fladká, to vas bo vézhno peklilo. Pomíflite vender svoje hude pota, in sovrashite hudòbo! Odpovéjte se fladnosti gréha! ta vam je v' po-gubljenje! Poslufhajte vender perjásni glas svo-jiga dobriga pastirja, Jesufa Kristufa, kteri vas klizhe: Balite (pridite) k' meni, moja kri vas ozhísti od vaslih gréhov! — Jes vam odpuštim, jes vas svelízham, jes dam vézhno shivljenje svojim ovzhízam! Ne odvernite svojih ferz tém besédam svojiga dobriga pastirja, de ne bote en-krat flifhali strashniga glasú vezhniga sodnika: Poberite se spred mene, vi prekléti, v' vézhni ôgenj! — *Štrashno je pasti v' roke shivimu Bogú. Hebr. 10, 31.*

Molitev.

Bog, 'Ti si pravizhen, in pravizhne so vse tvoje sòdbe! 'Ti ne glédash na lize; 'Ti bošh vsakimu povernil po njegovih délih. **Kdor** pokore ne stori, v' tvojo besédo ne véruje, in je ne ohrani, ta je she sojen, ta ne bo vidil shivljenja, ta ostane v' smerti ali v' pogubljeni vékoma. **Kakor** si 'Ti perjasen poboshnim in vérnim, takó strashan si 'Ti nespokorjenimu gréshniku, ktéri se ob svojim zhasu ni k' 'Tebi obrnil. **O Gospod** in **Svelizhar!** 'Ti si me réshil gréha, smerti in pekla, poterdi me, de vselej svoje serze od gréha odvernem in tebi ohranim! **Sbudi** me, de se smerti odtégnem in shivljenju ohranim! **Stori** moje serzé, de se k' pravi pokori podam, de po nagibih tvojiga **Duha** hodim, in se po **Njem** dam v' drusiga, v' noviga zhloveka prestvariti, in po tem le 'Tebi shivim, in 'Tebi umerjem! **Amen.**

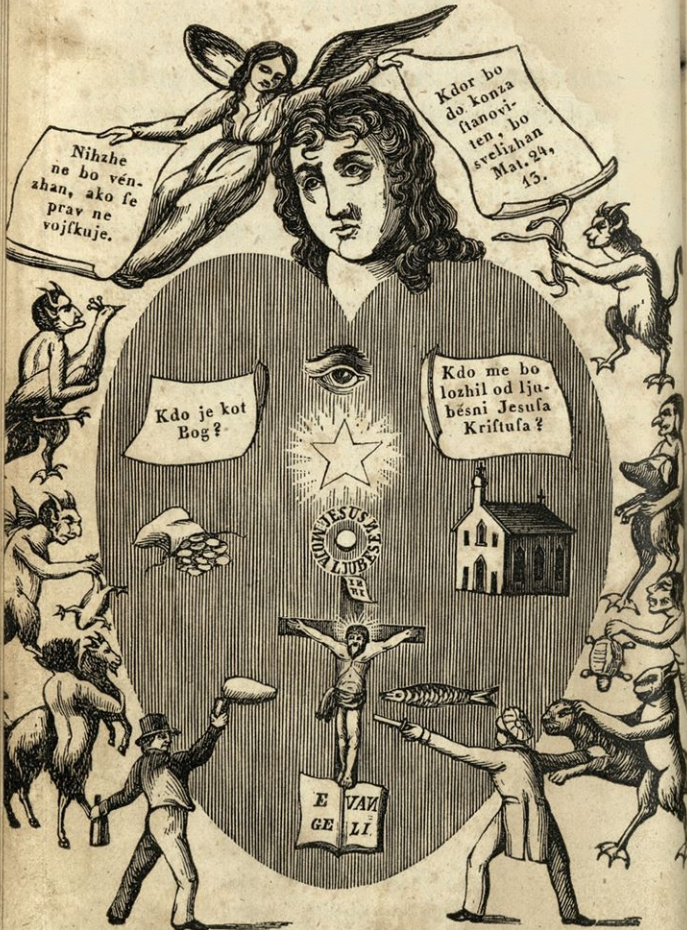
Iskal sim, **Jesuf**, moj **Gospod!**
 Mirú saftonj, iskal povfod,
 K' teb' perbeshim, ufmil' se mè,
 Ufmil' nadlòshne réve fè!

fo
Ti
ih.
ne
ta
rti
r-
an
se
o-
a,
ie
n!
-
k'
a
-
o
!

IX.

terzé v' kristjanu, ktéri je v' vojskovanji soper gréh in v' kerfhanji shivljenji do konza stanoviten.

Sej nar bolj véfh sam`Jesuf ti,
Kaj froto me toljkanj teshí,
Karkolj pozhném in kamor grém,
Mirú bres tebe le ne svém.

O Jesuf! k' tebi se osrém,
Na tvojo milost se oprém,
Oberní na-me milo okó,
In štóri mi ferzé mirnó!

IX. PODOBA.

*Táko serzé ima kristjan, ktéri je v' voj-
skovanji soper gréh, in v' keršhanskim shi-
vljenji do konza stanoviten.*

Na té podobi vidífh, kako je zhlovéfhko ferzé od vsíh štíraní f' sovrashniki obdano. Hudizh in gréh ga védno salesúje. Špodej štójita moshá, ktéra *svét* poménita; eden ponuja kúpizo, ki vabi v' fládnoft in posvetno veselje, eden pa skufha f' silo, s' shúganjem, pregánjanjem, preklinjevánjem in s' vfo peklénfko mozhjó od dóbriga odverniti, in v' gréfhno shívljenje nagnáti.

Š' témi sovrashniki svelizhanja: f' svojim nágnjenjem, f' svétam in hudizhem se mora kristjan v' šídanjim shívljenji smirej vojskovati; pa njegovo ferzé je soper vse sovrashnike s' oróshjem ofkerbljéno, ne morejo ga premagati.

Nad njim naletuje angelj, gnada bôshja, ki ga védno opominja k' vojskovanju, in mu porózhja stanovitnost, rekozh: *Nihzhe ne bo vén-zhan (kronan), ako se prav ne vojskuje. In: Kdor bo do konzja stanoviten, bo svelizhan.*

V' ferzu se svéti svésda zhišta in lépa, to je, véra v' njem je shíva, in *véra je premagá-tev, ktéra svét premaga. I. Joan. 5, 4.* Poln svésti, poln saupanja je v' Boga, nizh sunej Boga ne more sadošti ti njegovimu ferzu, sato mu je v' ferzu na eni strani sapifano: *Kdo je kól Bog? Bog je s' njim in v' njem, in s' Njim samore vse. Njegova gnada mu je sadôšti. Na drugi strani je sapifano: Kdó me bo lozhil od ljubésni Jesufa Kristusa? Nadloga? ali britkost? ali lákota? ali nevarnost? ali preganjanje? ali mezh? — V' vsm tém premagamo savolj téga, kteri nas je ljubil. (Rim. 8, 35—39.) Véra in ljubésen v' ferzu ga tedaj vterditje v' vsm dobrim.*

V' frédi ferza je viditi hostja s' opisam: *Jesuf, moja ljubésen! To poméni. de je lazhen prave duhovne hrane, kruha shivljenja, ktéri je is nebél perfhel, in svétu shivljenje da. (Joan. 6, 33.) Š' tém shívim in oshivljajozhim kruham oshivlja in vterjuje svojo véro in ljubésen v' pogostim prejémanji svetiga réfhnjiga Teléfa. V' té hrani najde nar vézhi mózh, vézhno shivljenje, kakor ga je tudi obljudil Jesuf: *Kdor moje mesó jé, in moja kri pije, ta ostane v' meni in jes v' njem; ta ima vézhno zshivljenje. Joan. 6, 54. 56.**

Dálje mu vidish v' ferzu *krishaniga Kristusa* in *odperte bukve*, té so *svéti evangéli*, *svéto písmo*. Branje in premishljevanje bôshje beféde, svétiga písmá, in posebno *Jesufoviga terpljenja* in smerti je njegovo nar ljubshi opravilo in nar perjétnishí spashnik, po kitérim svojo dúsho pase, de se takó soper svét in gréh, soper mesó in hudizha oroshuje in vterjuje. Kdor *krishaniga Jesusa* v' ferzu nima, in ne ohrani, ta je v' shivljenji mertev. In kdor boshje beféde, svétiga písmá, *evangelija*, smed vsih bukev nar bolj ne ljubi, ne premishljuje, všim snánoštim ne predštávlja, in se v' všim svojim sadershanji po njem ne ravná, ta je nevarno bolan na svoji dúshí, ako ni she zló mertev in savershen.

Sadnjizh vidimo v' ferzu *zérkvizo*, *odvé-sano môshnjo*, *krùh in ribo*. Zérkviza poméni, de rad moli, in de je štanoviten v' molítvi; per boshji flushbi, domá v' svoji štanizi in povšod, kjér je, in koder hodi, se njegovo ferzé s' *Bogam* pogovárja, s' *Bogam* shiví, déla, igrá, se ga veseli, se mu daruje, je ves in védno v' njem. Bres molitve ne more nihzhe ostati v' *Bogu*, v' véri, v' ljubésni.

Odvésana môshnja poméni njegovo darljivost, njegovo bratovško ljubésen do blishnjiga. Lakomnost odgánja, kér svojim potrebnim bratom od svojiga rad deli, kolikor more; de ljubésen fkasuje, in svoje ferze od posémeljfkiga smirej bolj odterguje. Ni mu nesnáno, de néktere dúshe, ki so f' tém, de so se ostudnim pregréham, nezhistosti in nesménošti odpovédale,

hudizhu ufhle, fo fpet nevédama v' hudizheve saderge padle, ko fo se lakomnosti ali ljubésni do denarjev vdale, in pod marfikakimi sgóvori in namikljeji posabijo drugim dobro ftoriti in podeliti.

Kruh in riba poméni njegovo sdershuoft, smérnoft in tréсноft, kér fi persadéva v' vfm pravo méro iméti, de f' zhesnémozhno jedjó in pijázho fladnosti mefá ne redí, duhá ne satíra, in mozbí kerfhanfkiga shivljenja ne sgubí!

Š' tem orôshjem se vojfkuje fтанovítни kristjan; téga orôshja nikoli od febe ne déne, in takó se obváruje, ter premága vse fvoje fovrashnike, fvét, hudizha in nágnjenje.

Molitev.

O Jefuf, moja ljubésen! zhe le tebe imam, mar meni sa nebo in semljo! Oftani Ti v' meni, in daj mi v' Tebi oftati, takó bom smirej rodovítна terta! Bres Tebe pa nizh ne morem. Oshivljaj mojo véro bolj in bolj, de se Tebe, vfigamogozhniga, oklénem, in po Tebi, po komur je vse mogozhe, vse premagam. Tvoja ljubésen se mnoshi in vikfhaj v' meni, in podshigaj moje ferzé, de Tebe, nar vézhi lepôto, vézhno velizhafstvo, famiga in zhes vse ljubim, in sunaj tebe nizh lépiga, nizh ime-

nítniga, nizh perjétniga, nizh moje ljubé-
sni vrédniga ne najdem! Dodéli mi gnado
stanovitnosti, ktéra le od Tebe pride! Ne
pusli me nikoli lozhiti se od tvoje ljubésni!
Tvoj krish, tvoje terpljenje in spomin tvo-
je smerti bodi shívesh moje ljubésni in mo-
ja terdna vés f' Teboj! Naj me sa vézhno
svéshe f' Teboj! Dodéli mi, kar si obljubil,
vézhno shívljenje, in prebívaj po véri v'
mojim serzu! (Efes. 3.) Tvoja beséda,
polna duhá in shívljenja, obudi, rasšvetli,
tolashi, podbádaj, oshívljaj in vterjui me
vse dni v' vojskovanji, v' resnízhni poter-
peshljivosti in svestôbi. Zélo moje serzé,
vse moje nagnjenja, míli in sheljé naj bo-
do Tebi posvezhêne! Daj mi, ne le enih,
ampak vse hude sládnosti in sheljé prema-
gati: lákomnost kakor nezhištost, nevos-
hljivost in shkédoshêljnost kakor lenôbo in
samogóltnost! Daj mi moliti neprenéhama,
de smirej novo mozh v' premaganji od Te-
be sadobim, in Tebi do kônza svést osta-
nem. Amen!

Zhes vse naf je ljubilo
Serzé Svelizharja,
Bo vse nam dodelilo,
Kar 's serza prof'mo ga.

Stoji nam vſim odperto
Uſmiljeno ferzé;
Spokorno in rasteryo
Tud miloſt upat' ſmé.

V' ferzá preſvéti rani.
Ki nam odperto je,
Se naſhim duſham hrani
Svet mir, svelizhanje.

V' to ferze ſakleníti
Se hozhmo ſadnji zhaſ,
K' bo hotel Jeſuf priti
She v' Sakramentu v' naſ.

O Jeſuf! naj pokrije
Me ferza tvoj'ga kri,
Vſih gréhov me omije,
Mi miloſt dodeli!

X. PODOBA.

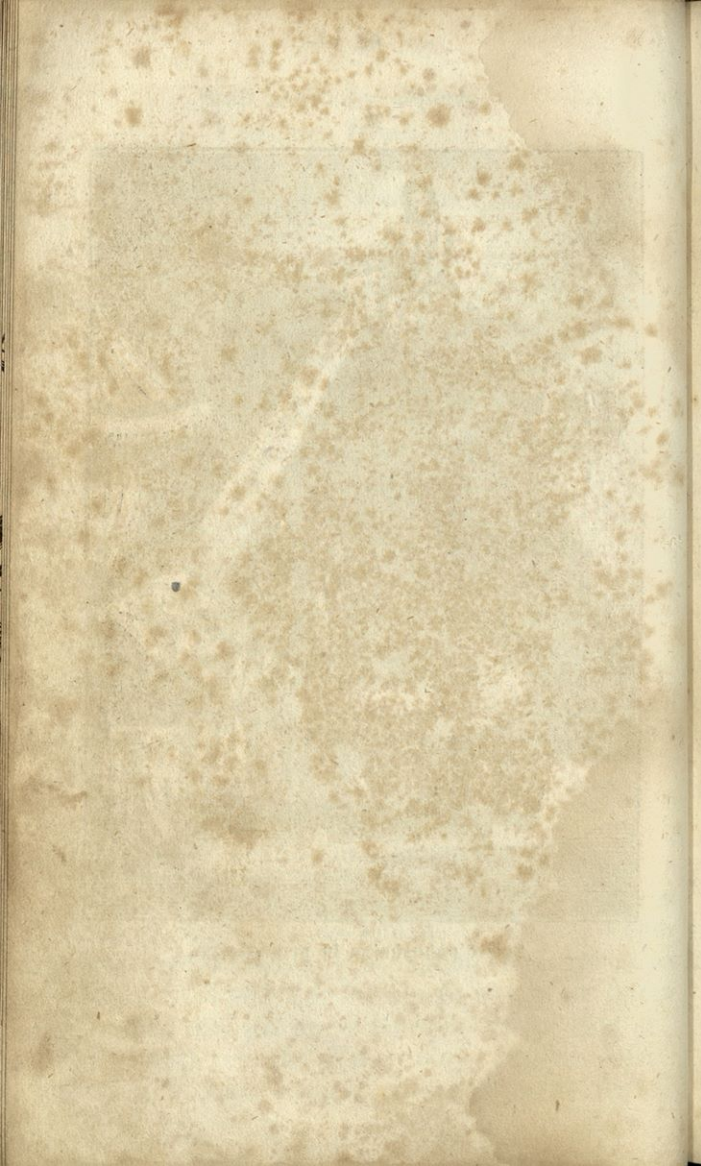
Šmert pobošniga in pravizhniga.

Zhlôvek, ktéri je bil v' véri in kerſhanſkim ſhivljenji ſtanoviten do konza, ſe uléſhe, kadar pride njegova ſadnja ura, ſaupljivo in mirno na ſvojo ſmertno póſteljo. Njemu ſe ni bati ne ſmerti ne ſôdbe; obé ga ne ſadénetje, kakor nam govori Kriſtuf rekozh: *Kdor mojo beſédo poſluſha, in v' téga véruje, ktéri je mene poſlál,*

X.

Smert poboshniga in pravizhniga.

*ima vézhno shivljènje, in ne pride v' sòd-
bo, ampak je is smerti v' shivljenje pershel.*
Joan. 5, 24.

Takó lesbi takrat pravízni kristjan, miren v' svòji vésti, kér so mu gréhi odpuljeni, in bòsh-jo gnado ohrani in vshiva v' svojim ferzu. V' ferzhni molitvi vsdiguje k' Bogu svoje roké. Njegova dusha je polna ljubésni do krishaniga Jesusa, kτέρiga je vse svoje shivljenje v' ferzu nôfil, v' kτέρiga popolnoma in famó je saupal, kτέρi je tudi sdaj v' smertni uri njegovo edino saupanje in vfa njegova svéft. Njemu je shivel, Njemu umerje. Is njegoviga perjasniga in mirniga oblizhja sije notranji pôkoj, bòshja tolashba, hladílo in masilo svetiga Duhá, kτέρi v' njegovim ferzu prebíva. Ozhi kòt ferzé so proti nebéfam obernjene, in na všim vnánjim se mu vidi, de je snotrej téh mífel: *Shelim rasvéšan in per Kristusu biti.* Boshji angelj zhaka dushe, dokler ni dokonzhala, de jo nese v' bòshje narózhje. Kadar je rasvéšan ali réfhén od vesi teléfa in umerljívošti, hití njegova dusha tiftimu naproti, ki je tukaj va-nj vérvála, va-nj úpála, ga ljubila, ako ravno ga ni vídila. Sdaj se blišha njegovimu oblizhju. Kristuf mu gré naproti, stégne proti njemu svoje roké rekozh: *Bali (pridi) ti poboshni, svésti hlapez; v' majhnim si bil svéft, zhes veliko te postavim — pojdi v' veselje svojiga Gospoda.*

Hudizh mora v' framòti pobégniti.

Koliko veselje! kolika frézhá bo to, Kristufa v' oblizhje glédati, kakorfhen je, in s' njim

njemu enako velizhaftvo in svelizhanje iméti!
kdo more to popisati?

Tako umerje pravi kristján, ktéri je v' Kristufa svestó véerval, in v' vojskovanji soper gréh, svét in hudizha bil stanoviten. Lép lép kônez ima vojskovanje in terpljenje poboshnih! **O** de bi to vsaziga spodbôdlo terdno vérvati, stanovitno vojskovati se, v' dobrim nikoli ne omagati, s' vso mozhjó persadévati si, f'kosi oske vrata v' boshje kraljéftvo se vriniti in tako ték frézhno konzhati; tam zhaka svéstitih in stanovitnih vojskovavzov obljúbljeno vézhno kraljéftvo.

Molitev.

O Gospod **Jesuf Kristuf!** kako lahko mi bo per serzu takrat na smertni postelji, zhe Tebe v' serzu imam, zhe si **Ti** per meni in me tolashish! Kdo mi hozhe po tem nepôkoj délati, kdo me pogubiti? ali moji grehi? **Ti** si mi jih odpustil, me opravižhil, omil, ozhishil in me posvétil s' svojo drago in svéto kervjo! Ali se me bo mogel takrat morebiti hudi duh lotiti in me skufhati? zlo ne; **Ti** si ga premágal, mu vso mozh vsél, nizh ne more soper mene; *Ti si sa-me umerl, in od smerti vstal, in sa-me sedish na desnizi Boga Ozhéta, Ti profish sa-me, in namésti*

mene. (Rim. 8.) Nizh me tedaj ob smerti ne bo môglo lozhiti od tvoje ljubésni. Daj mi, ljubi Jesuf! le Tebi shivéti, le Tebi umréti; Daj mi, de bom ves tvoj, in de od Tebe nikoli ne odstopim! Daj mi gnado vsak dan umréti, všim umréti, kar ti nisi! Svoje serzé všimu odtergati, kar ob smerti s' menoj ne pojde! Obudi v' meni goré-zhe sheljé po vézhnim nebéshkim kraljé-štvu, moje shivljenje bodi she sdaj v' nebésh, she sdaj bodi jes sapisan med nebéshkimi prebivávzi! To sladko upanje, enkrat per Tebi biti, naj me védno spodbáda tukaj dobro délati, in ne vtruditi se v' dobrim, de bom, kar sdaj tukaj séjem, tam shel. Daj mi, ljubi Svelizhar! de mi upanje v' Té, v' tvoje svéto saflushenje, v' tvojo milost in ljubésen nikoli ne upade, ampak de stanovitno upam in se sanêsem na tvoje terpljenje in smert, na tvoje neskonzhno saflushenje, kér si Ti sa-me umerl, in sa-me shivish in kraljuješh od vékoma do vékoma, Amen.

O Jesuf vir shivljenja!

„Serzé fe v' men' glafi,

Ki teb' nikolj terpljenja

Sahtonj toshilo ni.

Per tebi, o moj Réfhnik!
Ob britkim zhať nadlóg
Tolashbe ifhem gréfhnik
Per tebi le, moj Bog!

In kadar oflabéti
Vtegnilo bi ferzé,
Bom miľil, kaj terpéti
Si hotel ti sa mé.

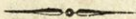
Ta miľel me posh'vila,
Mi dala bo krepkóť;
V' bolnó ferzé bo vlila
Nebéfhki mir, fladkóť!

* * *

Takó dokler shivím,
S' tebój hoditi
Shelim, in hrepením,
Le tvoj veť biti.

* * *

Le tebe, dragi Jesuf moj!
Shelim famo na fvéti,
Enkrat pa biti vézhno tvoj,
V' teb' vékomaj shivéti!

Po vftajenji vézhno shivljenje.

Svelizhar moj shivi, to vé m,
To vé m in terdno vér'jem,
De bo me enkrat, upat' fmém,
Svelizhal; shivo vér'jem.
Saréf shivi junák mozhán,
Junák, ki bil je smagat' vftán'
Tud' britko smert, kervávo!

O frézhen fim in prav vefél,
Ak' ravno smert nemila
Bo v' prah poprejshnji in pepél
Enkrat telo sdrobila.
Vmerjozhe truplo naj safpi,
In v' zhernim gróbu naj firohni,
Svelizhar ga bo vsdignil!

Svelizhar moj shivi, teló
Naj v' prah tedaj fe sgrudi,
Enkrat, to vé m, de perfhel bó
Obudit mene tudi.
Poklizal me bo 's gróba fpét,
Oshivil me sa lépfhi fvét,
'S prahú me povelizhal!

Vfi udje, ki jih sdaj imam,
'Szer bodejo firohnéli,
Pa storil bo Svelizhar fam,
De bojo oshivéli;

Zhverstéjſhi, lépfhi, ko je bló,
Spét trublo enkrat vſtalo bó;
Neúmerjozhe vſtalo!

Letó teló umerjozhe je,
Po ſmerti biti mine,
Se nam ſpraſhi, takó raſpé,
De v' nizh sbeshì, in ſgine.
Pa naj koſhize fe sdrobé,
Svetóv jih ſivárnik sna in vé
Spet enkrat obuditi!

In vſtalo bode vſe novó,
Kakor poprej je bilo,
Kar sdaj leſhi bolnó, flabó,
Se bode uterdnilo.
Kar v' ſemlje krilu tù ſtrohni,
Kar tukaj zhaſa ték sdrobí,
Svelizhar bo prenovil!

Veſélo upaj mi ferzé!
Pred ſmertjo ſe ne tréſi,
Is zherne vſtal enkrat ſemljé
Bom ravno v' tém teléſi.
Lej Kriftuſ me poklizal bó,
In oshivélo mi teló,
'S prahú me bo obudil!

In ſhivel bom na vézhni zhaſ,
In pil per njem fladkoſti,
In vidil njega mil' obràs,
In glédal ga v' ſvetoſti!

Ti

ſve

v'

hv

me

S

ve

bo

ko

in

V' shivljenje vézhno posvezhèn,
S' njim shivel bom, in me nobèn
Od njega ne po lozhil!

Kjé je tedaj, kjé tisto vřè,
Kar smert nam strařhno déla? —
,Sej truplo, ki se v' gròb saspè,
Bo vřtalo is pepéla!
Vesél sim in se ne bojim,
Naj enkrat tud' se v' prah sdrobim,
,Sej mi shiví Svelizhar!

Jutranja molitev.

Ti bosh sjutraj uslišhal moj glas. Pf. 5.

V' iménu Boga Ozhéta, in Šina, in
svétiga Duhá. Amen.

Vřigamogózhni vézhni, trojedini Bog!
v' prahu ponishnosti te molim; tebe naj
hvali in povikřhuje moj duh, moje serze,
moj jesik; ti si moj Gospod in moj Bog.
Švét, svét, svét je Gospod vsih gospodov,
ves svét je poln njegove svetlosti. Zhařt
bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu, ka-
kor je bila v' sazhétku, in sdaj in vselej
in vékomoj. Amen.

Bodi ti hvala, nebéfhki Ozhe? de si me stvaril in me ohranil. Bodi ti hvala, boshji Sin! de si me odréfhil in oshivljafh mojo dúsho. Bodi ti hvala, svéti Duh! de si me posvétil per svétim kerstu in me poklizzal k' pravi véri, sunaj ktére ni svelizhanja. O dobrotljivi Bog! koliko milost in gnado skasujesh flédnji dan meni ubosimu gréfhniku! Tvoja milost me je ohranila to nozh, v' ktéri si marfikako dúsho pred sé v' sôdbo poklizzal in morebiti vézhno savergel! O ti moja neskonzhna dobrotla! kako te morem sadosi hvaliti, de si mi dal ta dan doshivéti, ktériga hozhem v' svoje svelizhanje oberniti?

O milostljivi Ozhe! bodi ta dan ves tebi posvezhen. Pervi sdihljeje ljubésni se povsdigni k' tebi is mojiga serza. Tebe hozhem neprenehama moliti in tvojo zhasi povikshévati, dokler sopem, in dokler mi bibe serze. Tebi darujem svoje teló in svojo dúsho, vse svoje pozhutke in vso svojo mozh; tvoje sveto imé naj hvali vse, kar je v' meni. Is ljubésni do tebe, tebi v' zhasi in po tvoji volji se sgôdi vse, karkoli bom danaf mislil, shelel, govoril, storil ali terpel! Sprejmi milostljivo, o Bog!

ta dar, sdrushen s' daram tvoji ga preljubiga Šina, mojiga Gospoda in Svelizharja Jesufa Kristufa.

O preljubi Jesuf, ktéri si sazhétek in kônez, pot, resniza in shivljenje! glej, terdno ti obljubim po tvojih sapovedih shivéti in vse storiti, kar se kristjanu spodobi. Posebno hozhem danaf to dobro délo (misli si ga in skleni ga storiti), in se v' té zhednosti vaditi . . . . . Vterdi mojo slabo voljo, o vir milosti! de skufhnjavam k' gréhu stanovitno v' bran stojim! Oh, ali bi spet danaf istergal svojo dusho preljubimu Svelizharju is rók, in jo dal peklénfkimu sovrashniku v' pést? Ali bi spet danaf védama in po volji gréh delal? . . . . Prevelikrat sim she v' gréh padel; danaf pa terdno sklénem poboljšhati se.

Svéti Bog! sveti mogozhni **Bog!** svéti vézhni **Bog!** bodi jes tvojimu vsigamogozhnimu varstvu perporozhèn. Rasvetli mojo nevédnost, vterdi v' dobrim mojo voljo, obvaruj me sléherniga gréha in vezhne smerti.

Profite sa me, vsi ljubi isvoljeni Boshji! Pred vsimi pa tí, o prezhišta Deviza in Boshja porodniza Marija, ljuba moja Mati in pomozhniza, f' svojim zhištim shéninam

svétim Joshefam vred, tudi ti, ljubi moj angelj varh, in vi sveti moji pomozhniki . . . . podajte meni slabimu svojo pomózh, in spro-
 lite mi zhistost telésa in dushe in stanovit-
 nost v' dobrim. — Ravno to prosim tudi
 svojim dobrotnikam, perjatlam in neper-
 jatlam, posébnó pa . . . . kakor se tudi mo-
 litvam vsih pravovérnih perporozhim in she-
 lim vsih svetih mas'h in dobrih dél deléshen
 biti. Poterdi me, **Bog Ozhe †, Bog Šin †**
 in **Bog † sveti Duh!** Dushe mertvih vér-
 nih naj po Boshji milosti pozhivajo v' miru.
Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhes'hena Marija
i. t. d. Vérujem i. t. d.

Djanje vére.

Vérujem v' tebe, pravi trojedini **Bog, Ozhe,**
Šin in **sveti Duh!** ktéri si vse stvaril, ktéri vse
 ohranish in vishash, ktéri dobro s' dobrim in hudo
 s' hudim vrazhujesh. Vérujem, de se je **Šin** boshji
 vzhlovézhil, de nas je s' svojo smertjo na kri-
 shi odréshil, in de nas sveti **Duh** s' svojo gna-
 do posvezhuje. Vérujem in terdim vse, kar si ti
 o **Bog!** rasodel, kar je **Jesuf Kristuf** uzhil, kar
 so apósteljni pridgvali, in kar nam sveta **Rimska**
 katolishka zerkev sapoveduje vérvati. Vse to vé-

rujem, kér si ti, o Bog! vézhna in neskonzhna
refniza in modroft, ki ne morefh ne goljufati,
ne goljufan biti. O Bog! stori mozhnejfhi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanefem na tvojo neskonzhno
dobroto in miloft, o Bog! de mi bofh po ne-
fkonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Šina
Jesufa Kristufa v' tem shivljenji sposnanje, pra-
vo obshaljevanje in odpufhenje mojih gréhov, po
fmerti pa vézhno svelizhanje dal, in dodéлил tebe
od oblizhja do oblizhja glédati, ljubiti in bres
konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebné po-
mozhi vse to dofézhi. Upam to od tebe, kér si
ti to obljubil, kateri si vsigamogozhen, sveft, neskonz-
zhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi mo-
je upanje.

Djanje ljubésni.

O moj Bog! ljubim te is vsiga svojiga fer-
za, zhes vse, kér si nar vezhi dobrota, neskonz-
zhno popolnoma in vse ljubésni vréden, ljubim
te tudi sato, kér si do mene in do vsih ftvari ne-
fkonzhno dobrotljiv. Vofhim si is zeliga ferza,
de bi te ravno tako ljubil, kakor fo te tvoji nar-
svestejfhi flushabniki ljubili, in te fhe ljubijo. S'
njih ljubésnijo sklénem svojo nepopolnoma lju-
béfen; povikfhaj jo v' meni, o dobrotljivi Gospod!
bolj in bolj. Kér te tedaj refnizhno in is ferza

ljubiti shelim, in si to terdno persadénem; mi je is ferza shal, de sim tebe svojo neskonzhno dobroto, ktéro zhes vse ljubim, tebe svojiga stvarnika, odreshenika in posvezhevavza rasferdil. Shal mi je, de sim greshil, de sim tebe svojiga vsigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozhéta rasshalil. Terdno fklenem vse gréhe in vse hude perloshnosti sapustiti, storjene gréhe zheldalje bolj obshaljevati, in nikdar vezli soper tvojo svéto voljo ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otrôka, in dodéli mi gnado ta svoj fklep dopolniti. Prosim te po neskonzhnim saflushenji svojiga Boshjiga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja, Jesufa Kristufa. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha Marija i. t. d. zhaft bodi Ozhétu in Šinu in svetimu Duhu; kakor je bila v' sazhétku in sdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

Od premishljevanja ali notranje molitve.

Premishljevanje mojiga serza je védno pred tvojim oblizhjem. Psalm 18.

Hitreji rasti in se vterditi v' bogoljubnosti je prav dôbro vsakdan pol ali zheterture (nar bolje je sjutra) duhovno premishljevanje pozhéti.

Premišljevanje je notranja molitev, v' ktéri kristjan kako dobro rézh (ktéro si navadno poprejshnji vezhér svoli) po umu premišljuje, take misli na svoje shivljenje ali djanje obrazha in ga s' njimi perlikuje ali perglihuje, f' tem poboshne obzhutljeje v' serzu obudi in po tem terdno sklene, to ali uno poboljšhati in spolniti. De si to slajshafh, isvôli si v' premišljevanje, postavim, kaj is Jésusoviga shivljenja in terpljenja, kako boshjo sapoved ali kako dolshnost svojiga stanu, in po tém se vprafhaj:

1. Kaj uzhi kerfhanfka véra od tega?
2. Kaj mi je storiti po tem nauku?
3. Kaj sim doslej storil?
4. Kaj hozhem sanaprej storiti?

Misli si prav shivo, préden premišljevati sazhnefh, de je Bog vsiga prizhijozh in prôsi svétiga Duha sa rasfvetljeje; prôsi pa tudi Boga sa gnado, storjene dobre fklepe spolniti, in vtisni si vsaj eno rézh ali isréko premišljevanja tako globôko v' glavo in v' serze, de se je vezhkrat na dan spomnifh, in jo kakor duhovno rosho duhafh. Nektére poboshne dushe si tudi sad premišljevanja ali svoje dobre

sklépe s' kratkimi besédami sapishejo, de si jih s' tem bolj v' dušho vtisnejo, in de posneje loshej sposnajo, koliko so v' bogoljubnosti sraftli ali odjenjali. K' takimu premishljevanju ni ravno tréba nobene visòke uzhenosti. Šej sna vsak svoje opravila, posvetne rezhi in tudi nezhimurnosti premishlevati: sakaj bi ne snal tudi vézhnih rezniz in dušhne srézhe? Per premishljevanji niso visòke in lépe misli nar poglavitnihi rézh, ampak poboshni obzhutljeji in dobri sklepi. Premishljevanje namrezh ni kaka posébna uzhenost, ampak je le notranja molitev. Kolikor mirnihi in prostejshi kdo premishluje, toliko boljshi in koristnihi je njegovo premishljevanje. Tudi v' té rézhi se ravnaj po nauku in opominjevanji svojiga spovednika.

S g l e d

premisshljevanja smertniga gréha.

(Ob perpravlanji k' spovedi.)

Misli si, de vidish Boga na fédeshi njego-

ve pravize, ki te vpraša, kakor nekđaj Kajna, ktéri je svojiga brata umoril: „*Kaj si storil?*“

Prôsi Boga sa pomozh, ostudnost in pogublivoŝt greha ŝposnati.

1. (*Kaj uzhi kerŝhanska véra od ŝmertniga gréha?*)

Gréh je ŝam na ŝebi ŝtraŝhno ostuden, in perpravi zhlovéka ŝhe tu in tudi tam v' pogubljenje.

a. Gréh je védeno in proŝtovóljno prelomljenje boshje ŝapovedi. Bog naŝh ŝtvarnik in Gospod ima neŝkonzhno pravizo, nam ŝapovedovati, in mi njegove ŝtvari imamo neŝkonzhno dolŝhnoŝt, njemu pokorni biti. Kdor is hudobniga ferza to dolŝhnoŝt prelomi, Boga neŝkonzhno rasshali. Soper Boga ŝe namrezh vsdigne ali ŝpunta, tako rekozh svojo rokó soper njega vsdigne, mu kro-no s' glave potégne, kakor ŝ. Bernard govori, de ŝi jo ŝam ŝebi na glavo poŝtavi, boshje bitje sataji, kér tako ŝhivi, kakor de bi ne bilo Boga. „Kdo je Gospod?“ je vpraŝhal napuhnjen kralj Faraon. Ravno tako govori greŝhnik, zhe ne s' jesikam, pa s' djanjem. ŝladnoŝt, napuh, nesmérnoŝt, zhaŝni dobizhek ŝo mu Bog, kteriga moli, ktérimu flushi. O gnjuŝoba, o ostudnoŝt gréha! — Ta ostudnoŝt ŝe pa ŝhe bolj vidi, zhe pomislimo, kako grosno predersno in nehvaléshno greŝhnik proti Bogu ravná, proti Bogu, ktéri ga je is nizh ŝtvaril, ga po svoji podobi ŝtvaril, ga s' drago kervjo svojiga preljubiga ŝina odréŝhil, ga per ŝvetim kerŝtu is vodé in is ŝvétiga Duha prerodil, ga sa svojiga otroka vsél, ga v' pravo ŝvéto véro, v' Rimŝko katoliŝhko

zérkev poklízal, in mu bresfhtevilne gnade in dobre te dodéлил. O gnjufoba gréha, ki toliko nehvaléshnost proti nar boljshimu Ozhétu v' febi sapopade.

b. Sato tudi po gréhu ne more nizh drusiga priti, kakor s'rafnha nefrézha tukaj na semlji in tam na unim svétu. Tukaj na semlji nima gréshnik ne mirú, ne pokoja, kér ga je gnada boshja sapuflila, in ga huda vést neprenéhama pezhe. Tam na unim svetu ga pa zhaka neisrezhenó vézhno terpljenje. Kér je gréshnik nar boljshiga Ozheta svojoglavno sapuflil, ostane tudi od njega vézhno sapuflhen. Ker je boshjiga Šina f' svojimi gréhi neprenéhama pretépal in krishal, bo tudi sato vézhno terpel. Kér je svétiga Duha do konza shalil, bo v' vézhno shalost in neusmiljen jok obfojen. Kér je svojiga Gospoda in Ozhéta nefkonzhno rasshalil, bo perfhel sato tudi v' nefkonzhno terpljenje. O s'rafnhi nastopki smertniga gréha!

2. (*Kaj mi je po tem nauku storiti?*)

Ako je gréh tako ostuden in gerd, ga moram tudi le sovrashiti, študiti in framovati se ga. — Ako pride is gréha toliko s'rafnniga terpljenja, se ga moram kakor nar hujshi rezhi zhes vse *bati in varvati*.

a. Kdo bi se ne savsél, ako predersnost sémeljfkiga zherva (to je zhlovéka) pomifli, ki se soper svojiga nar víshjiga Gospoda vsdigne in se soper Vligamogozhniga vojskuje? Kdo bi ne sovrashil grosne nehvaléshnosti otroka, ki nar boljshiga Ozhéta rasshali? Kolika grôsa je gréh, ktéri je Boga na krish perbil, Boga, ki naf ni-

koli ni rasshalil, ampak nam je le miloft zhes miloft fkasovà! Ali bi bilo mogozhe kristjanu s' odpertimi ozhmi smertni gréh storiti? Oh, ko bi ga bil réf storil, kako bi se mogel framovati, de je nar boljshiga Ozhéta tako rasferdil, nedolshniga Svelizharja f' svojim sadolshenjem vnovizh krishal, fvétiga Duha f' svojo nehvaléshnostjo hudo rasshalil?

b. Koga bi se pa tudi zhlovek mogel bolj bati kakor smertniga gréha, ki ga tù in tam v' strafhno nefrézho pogrésne? Ali more kaj hujshiga biti, kakor je smertni gréh, ktéri kristjana ob boshjo miloft perpravi, njegovi dufhi shivljeuje vsame, vse njegovo saflushenje sbrifhe, ga hudimu sovrashniku v' oblast da, ga ob pravizo do nebél déne, in zhe nespokorjen umerje, ga na sadnje v' pekel fune in vézhno pogubi? Oh! kakó bi mogel zhlovek f' smertnim gréham na vésti mirno in bres fkerbi shivéti? Kako bi se mogel nefkerbno v' nevarnost, v' perloshnost gréha podati, ktériga bi se mogel zhes vse bati, is vse mozhi varvati?

3. *(Kaj sim doslej storil?)*

Oh, moj Bog! védil sim, kako je gréh ostuden in pogubljev, in vender sim tolikrat greshil! Savoljo kratke telefne ofladnosti, savoljo nezhiurniga posvetniga veselja, savoljo meglize prasnne zhashti, savoljo zhasniga dobizhka sim tvoje sapovedi bres strahu prelamljevàl, poséбно . . . Ti, o Bog! se nisi vtrudil, mi persanashati, in jes se nisim navélizhal, tebe védno shaliti. Pomislil nisim, de si ti ne le persanáshljiv in milostljiv, ampak

tudi pravizhen fodnik, ki po saflushenji v' vézhno terpljenje obfodish! Majhniga persadevanja ali pa safmehovanja posvetnih ljudi sim se bal, hude vesti in pekla pa ne! **O** moja dusha! kako si môgla pokojna biti v' smertnim gréhu? **K**je bi bila, ko bi ti bil **Bog** po tvoji hudobnosti in po tvoji nemarnosti povrazhevàl? **O** milost, o usmilenost, ki je meni gréshniku tako dolgo sanafhala!

4. (Kaj hozhem sanaprej storiti?)

Gospod! rajshi umréti, kakor tebe s'he kdej hudo rasshaliti! **Ne!** ne! le vezh greshiti ne! — **Obljubim** in terdno sklenem: **Sazhéti** hozhem boljshati se. **Poséбно** in prav refnizhno hozhem f' tvojo pomozhjo premagati in v' korenini satréti ta smertni greh . . . . ., ki sim ga tolikrat storil, to hudo nágnjenje serza . . . . ., ki me védno naganja, to hudo navado . . . . ., ki me tolikanj vlézhe. **De** bom v' svojim sklepu stanoviten, se hozhem od sdaj sanaprej fkerbno ogibati une drushbe . . . . ., une perloshnosti . . . . ., hozhem vsakdan per jutranji molitvi ta fklep ponoviti, se hozhem svezher sprafhevati, ako sim ga spolnil, in zhe ga nisim, si hozhem to . . . . . v' pokoro naloshiti, in f' spovednikam se posvétvati, ktére pomozhi mi je s'he tréba, ali kaj mi je storiti, de se téh napzhnost obvárujem. **O Gospod!** pred tvojim oblizhjem in vprizho svojiga angelja varha ponovim obljubo in rezhem: **Hozhem** se poboljšhati. **Pomagaj** mi f' svojo gnado in daj mi spolniti svojo obljubo!

Gospod! usmili se me, po svoji veliki usmi-

ljenosti se me usmili! Šposnam svojo hudobijo; moj gréh mi je pred ozhmi. Ne ravnaj s' menoj po mojih gréhih, ampak odpušti mi po svoji milosti. Glej, kako mi je shal! glej, kako je sa-me tekla kri tvojiga boshjiga Šina! Tebe hozhem ljubiti, o Bog mojiga serza; tebi hozhem flushiti vékomaj! — Jesuf, tebi shivim; Jesuf, tebi umerjem; Jesuf, tvoj sim shiv in mertev! — Švéta Marija, perbeshálifhe gréfhnikov, prôfi same — Ozhe nash i. t. d.

Vezhérna molitev.

V' imenu Boga Ozhéta, in Šina in svetiga Duha. Amen.

Moj Bog in moje vse! Spet je en dan minul, ki se ne bo nikoli vezh vernil. Enkrat — in morebiti kmalo — pride nozh, ko mi ne bo vezh mogozhe spokoriti se. Sato se she na konzu tega dneva — nozoy — v' molitvi pred-te vershem, o trojedini Bog! Ozhe, Šin in svéti Duh! Hvalim in zhaslim te s' vsimi tvojimi angelji in isvoljenimi, in se ti sahvalim sa vse dobre, ktere si mi danaf in v' vsmim mojim shivljenji na dushi in telésu dodélil. Kako ti zhem to, o Bog! poverniti?

Pridi, o sveti Duh! rasvetli moje serzé s' sharki svoje vézhne luzhi, de vse, kar sim ta dan gresnil in samudil, premislím v' britkosti svoje dushe, se ti vfiga spovém, vse gréhe resnizhno obshaljujem in se takó f' svojo nar vézhi dobroto, spravim. Tvoje ozhi so vidile vse moje nepopolnamasti in so spremljevale vse moje stopinje. Pokashi mi, o Gospod! moje hudobije, daj mi gnado sposnati in prav obshaljevati vse svoje gréhe!

Po tém isprashuj svojo vést. Pomisli, f' zhím si se od jutra do vezhera pezhhal, kaj se je per tém sgodilo, v' ktérik krajih si bil; f' kterimi ljudmi si hodil; kako si se v' molitvi, per délu, v' drushbi in per veselji, v' zerkvi in doma sadershal, proti Bogu — sam proti febi, — proti blishnjimu — v' mislih, sheljah, besedah in délih — v' djanji in nehanji, posebno v' dolshnostih stanú (kot predpostavljén ali podloshen, kot ozhe, mati, sin hzhi i. t. d.) Ali s' samudo dobrih dél, dél ljubésni, kí so ti bile v' perloshnosti. Vprashaj se, kakó si zhas obrazhal, ako nifi drusih v' gréh sapeljal ali k' gréhu molzhal, zhe si spet v' stari gréh sabrédel. Sprashuj se pa tudi, ako si dobre déla storil is praviga naména ali morebiti savoljo ljudi, hvale, is nezhi-murnosti. Kar se ne sgoti savolj Boga, tudi saflushenja nima per Bogu. Kdor famo sa svét déla, bo tudi famo od sveta plazhilo prejél.

Obshaljevanje. O Gospod! f' kakshno nehvaleshnostjo sim ti vrazhevál vse tvoje velike dobrote! Rudezhiza sprehaja moje

oblizhje; kadar pomislim, koliko hudiga sim storil in koliko dobroga opustil! Šposnam svojo hudobnost in obshaljujem te gréhe . . . . in vse druge gréhe is globozhine serza, ker sim tebe rasshalil, o Bog! ki te zhes vse ljubim. Oh, de bi ne bil gresnil! Odpušti mi, o nebéshki Ozhe! po sdihovanji in solsáh, po terpljenji in smerti tvojiga preljubiga Šina Jesusa Kristusa! V' tebi, o Jesus je vse moje upanje. V' tvojo sveto kri vtopim vse svoje gréhe in hudobije, omij in isbrisni mi jih, o Jagnje boshje, ki gréhe sveta odjemlješ! —

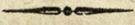
Šklep. Ali bi spet gresnil? ali bi tvoje svete rane, o Jesus! spet ponávljal? tvojo drago sa-me prelito kri sanizhevál? Ali ne bom nikoli sazhél, sebe in svojih hudih navad bersdati? Ali se ne bom nikoli ogibal te hudobne drushbe . . . . ? se umikal té perloshnosti . . . . ? se varoval tega tolikrat storjeniga gréha . . . . ? Ali bi mi ne mogel biti ti, o sladki Jesus! ljubšhi, kakor vsako gréshno veselje? — *Rékel sim? Sdaj sazhnem! Pl. 76, 11.* O Jesus daj mi pomozh in vterdi moj šklep!

Profhnja. Prosim te, o Gospod! obišhi milostljivo to moje prebivališhe in od-

verni vse salesovanje hudiga sovrasnika. Ohrani to nozh moje telo in mojo dusho neomadeshevano in dodéli milostljivo, de terden in sdrav doshivim jutrafhnji dan, tebi v' zhaft, o Bog! in v' svelizhanje svoje dushe. Bodi milostljiv, o Bog! meni, mojim dobrotnikam, snanzam, perjatlam in tudi mojim neperjatlam, kterim is serza odpustim. Ohrani vse duhovske in deshelske gosposke in sapovednike! Poglej s' ozhmi svoje milosti na fromake, jetnike, shalostne, popotnike, bolne in umirajozhe. Spreoberni grésfnike in krivoverze, rasvetli nevernike in prasnoverze. Bodi milostljiv tudi ubogim dusham v' vizah in daj jim vezhni mir. Amen.

Jesuf Nazaréfhki, kralj Judov, me obvaruj nagle in neprevidene smerti. — Ozhe! v' tvoje roke srozhim svojo dusho. — Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Raslaganje

svéte mafhe in molitve.

(PERVI RED.)

Ljubesnivi kristjan! svéta mafha je neisrezneno zhasitljiva daritev, sam Jesuf Kristuf, pravi shivi Bog, se daruje svojimu nebéshkimu ozhétu; tedaj je tréba kristjanu dobro véditi, kaj poméni mafhnikovo djanje, in kaj poménijo molitve per svéti mafhi. Tukaj imash med molitvami kratko raslaganje svete mafhe, ktero se od molitev po tem lozhi, de je s' manjshimi zherkami natisnjeno, in ga je tréba ob bolj perloshnim zhasfu, ne pa per sveti mafhi brati, de te od molitev ne sadershuje.

Molitev pred svéto mafho.

O moj Bog! terdno verujem, de je sveta mafha nekervava daritev noviga testamenta, v' kateri se ti tvoj Šin Jesuf Kristuf daruje, kakor nekdej na svetim krishi. — Daj mi gnado, de po svoji veri ravnam, de sdaj, ko imam srezho, sveto mafho flishati, jo s' tako poboshnostjo in gorezhnostjo flishim, kakor ko bi na gori

Kalvarii f' svojimi ozhmi Jesufa Kristusa na krishi visézhiga videl.

Švoje molitve sklenem s' molitvami mafhnika, in tako sklenjene jih tebi darujem, in te prosim, o moj Bog! daj mi gna-do jih tako opraviti, de bodo samogle tebi dopadljive biti.

Pervi del svete mafhe.

Sazhéték.

Mafhnik sazgne sveto mafho f' krishem; to poméni, pervizh, de bi mogli kristjani vsako délo f' svetim krishem, v' imenu trojediniga Boga sazheti, kar je bilo nekdej per kristjanih v' navadi; in drugizh to pomeni, de naj se spomnimo, de se bo sdaj Jesus nekervavo svojimu nebeskimu Ozhetu daroval, kakor se je kervavo na svetim krishi daroval v' odreshenje vsiga sve-ta. — Ozhitna spoved, ki jo mafhnik moli, pomeni, de naj obshaljujemo svoje grehe per sveti mafhi, ker je Jesus ravno savolj nafhih grehov toliko terpel in na svetim krishi umerl; de naj Boga prosimo, de bi nam po saflushenji Jesufovim, in po profhnjah prezhiste devize Marije in vsih svetnikov, nafhe grehe odpuatil; in de naj terdno sklenemo, se is ljubeshni in hvaleshnosti do usmiljeniga Jesufa fkerbno vsih grehov varovati, de ne bo njegova presveta reshnja kri saftonj sa naf prelita.

V' imenu Boga Ozheta i. t. d.

Molitev.

Moj Bog! nisim vreden, se per sveti maſhi snajti, ker ſim te tolikokrat ſ' ſvojimi grehi raſſhalil. Proſim te, daj mi prav ſpoſnati in obzhutiti hudobijo ſvojih grehov, de jih bom is ſerza obſhaljeval in ſovraſhil, in ſa vſelej greſhiti nehal. Proſim te, o moj dobrotljivi nebefhki Ozhe! odpuſti mi vſe moje grehe po neſkonzhnim ſaſluſhenji ſvojiga ljubiga Œina, in po proſhnjah njegove preſvete matere in vſih ſvetnikov.

Ozhitna ſpoved.

Œe ſpovem Bogu vſigamogozhnumu, ſveti Marii vſelej devizi, ſvetimu Mihaelu arhangelu, ſvetimu Janesu kerſtniku, ſvetima apoſteljnama Petru in Pavlu, vſim ſvetnikam, in njim, Ozhe, de ſim veliko greſhil ſ' miſlijo, ſ' beſedo in ſ' djanjem. Moj gréh, moj gréh, moj ſilno velik gréh. Sato proſim ſveto Marijo, vſelej devizo, ſvetiga Mihaela arhangelu, ſvetiga Janesa kerſtnika, ſveta apoſteljna Petra in Pavla, vſe ſvetnike, in njih, Ozhe, moliti ſa-me per Goſpodu naſhim Bogu.

Uſmili ſe naſ, vſigamogozhni Bog! odpuſti nam naſhe grehe in naſ perpelji v' vezhno ſhivljenje. Amen.

Miloſt, odveſo in odpuſhenje naſhjih grehov nam dodeli vſigamogozhni in uſmiljeni Goſpod. Amen.

Škashi nam, o Gospod! svojo milost, in pelji nas v' vezhno svelizhanje.

Naj ti bodo dopadljive, o moj Bog! moje prošnje; in desiravno sim nevreden, uflifhan biti, te prosim, de me uflifhi po svoji neisrezheni milosti in po nekonzhnim saflushenji Jesufa Kristufa, nashiga svelizharja.

Ko mafhnik k' altarju stopi, ga kufhne, in to tudi vezhkrat med sveto mafho stori. To stori, pervizh, de spodobno pozhafsi svete ostanke od kosti svetnikov, ki so v' fredi altarja, kjer kelih stoji; in drugizh, de pozhafsi spomin svetiga krisha, sakaj krish je bil tisti altar, na katerim se je Jesus svojimu nebeshkimu Ozhetu v' odreshenje vřiga sveta daroval.

Molitev.

O moj Bog! ozhisti s' svojo gnado moje serze, moj um in moje usta, de te bom samogel s' mafhnikam vred vredno zhafstiti; in de bom deleshen vsih gnad in dobrot, kterih te mafhnik sdaj v' imenu tvojiga ediniga Šina Jesufa sa zelo sveto kerřhansko katolifhko zerkev prosi.

Mafhnik isrezhe s' flushabnikam trikat Kirje eleifon, to je: Gospod usmili se nas; in trikat Kriste eleifon, to je: Kriste usmili se nas; in spet trikrat Kirje eleifon. — To pomeni, de kadar smo per sveti mafhi, moramo vse svoje saupanje v' Jesusovo milost postaviti, in terdno upati, de nam bo usmiljeni Jesus, ki je is sgolj ljubeshni do nas na krishi umerl, gotovo vse dodelil, kar

na duſhi in na teleſu potrebujemo, zhe ga bomo le reſnizhno in ſtanovitno proſili. Ker maſhnik vezhkrat ravno tiſte beſede iſrezhe, naſ opominja, de moramo v' ſvojih proſhnjah ſtanovitni biti in nikoli ne obupati, zhe naſ Bog tudi kmal ne uſliſhi.

Molitev.

Moj uſmiljeni odreſhenik Jeſuf Kriſtus! bodi mi greſhniku miſtoſtljiv, in ſtori me vſaj nekoliko vredniga, ſe per darovanji lete ſvete maſhe ſnajti. Uſmili ſe me, o neſkonzhna miſto! odpuſti mi moje grehe, in daj mi, kar na duſhi in na teleſu potrebujem; in daj mi ſraven tudi gnado, tvoje dari vſelej v' dóbro oberniti, de ſi vezhno ſhivljenje ſadobim.

Gloria.

Gloria je ſahvalna in zhaſtitljiva peſem, v' kateri ſveta kerſhanſka katoliſhka zerkev Boga povikſhuje in hvali ſa njegove neſkonzhne dobrote do naſ; in ſe perporozhi vnovizh neſkonzhni miſtoſti Jeſufa Kriſtufa, Jagnjeta boſhjiga.

Molitev.

Dobrotljivi nebeſhki Ozhe! proſim te, daj mi gnado, te vredno zhaſtiti in hvaliti, te ſpodobno moliti in perſerzhno ljubiti. Proſim te, bodi mi miſtoſtljiv in mi ſaneſi,

ker si is ljubeshni do nas svojiga ljubiga Šina na svet poslal. Zhašt in hvala ti bodi, vezhni vsigamogozhni Bog! in Jesufu Kristufu, tvojimu edinimu Šinu, f' svetim Duham vred, od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mafhnik se vezhkrat med sveto mafho k' ljudftvu oberne in pravi: „Dominus vobiscum“, to je: „Gospod bodi s' vami.“ — To pomeni, de mafhnik sveto mafho sa kerfhansko ljudftvo daruje, posebno pa sa tiste, ki so per sveti mafhi; in sheli, de bi vedno Gospod Bog s' njimi bil, in jih f' svojo sveto gnado napolnil. — S' tem posdravljenjem mafhnik ljudftvo opominja, de naj per sveti mafhi vedno s' njim v' duhu fklénjeno oftane, in naj se boshje prizhijozhnosti spomni, kér smo smiram in povfod pred boshjimi ozhmi.

Molitev.

O Gospod! bodi smiram f' svojo gnado per nas, in varuj nas vsih grehov, de tvoje svete gnade nikdar ne sgubimo. Daj nam tako kerfhansko mozh, de bomo perpravljeni, raji umreti, kakor tvojo sveto gnado f' kakim greham sgubiti. — Prosimo te tudi, o Gospod! uflifhi molitve, ktere mafhnik sdaj sa nas opravlja, in dodeli nam vse to, kar sa dušho in sa telo potrebujemo, de vezhno svelizhanje sadobimo. — Nismo szer vredni, de bi nam fhe

daljej gnade delil, ker smo te she tolikrat rasshalili in smo tvoje darove v' hudo ober-nili: ali ne glej nafhe nevrednosti, ampak neskonzhno saflushenje tvojiga ljubiga Ši-na Jesufa Kristufa, ker te v' njegovim sve-tim imenu mafhnik potrebnih gnad profi.

Po tem bere mafhnik list, to je branje vséto is sve-tiga pisma stariga testamanta ali pa is listov apo-steljnov in poméni perpravljjanje k' svetimu Evan-geliju, v' katerim se besede Jesusove berejo, ki so is njegovih ust prifhle.

Branje is lista s. Pavla aposteljna, ki ga je Kolosanam pisal. V' 3. post. od 12. do 23. v.

Bratje! Navsemite se, kakor isvoljeni bo-shji, kakor sveti in ljubljani, navsemite se per-ferzhniga usmiljenja, dobrote, ponishnosti, ipo-dobnosti, poterpeshljivosti; imejte poterpljenje eden s' drugim, in odpuftite si eden drugimu, zhe se ima kdo kaj soper kteriga pertoshiti: kakor vam je Gospod odpuftil, tako si tudi vi odpuftite. Vik-shi pa od vsiga tega naj bo vafha ljubesen, kte-ra je svesa popolnamasti: in mir Kristufov naj prebiva v' vafhah ferzih, v' katerim ste tudi po-klizani v' enim truplu: in bodite hvaleshni. Be-seda Kristufova naj obilno v' vaf prebiva, v' vfi modrosti; poduzhite in opominvajte se med fa-bo s' psalmi, s' pesmimi, s' duhovskim petjem, in v' gnadi pojti Bogu v' svojih ferzih. Vse kar

delate, s' besedo ali v' djanji, storite vse v' imenu Gospoda Jesufa Kristusa, in po njem se sa-
hvalite Bogu in Ozhetu. — Shene, bodite podlo-
shne moshem, kakor se spodobi v' Gospodu. Mo-
shje, ljubite svoje shene, in ne storite jim no-
bene grenkoſti. Otrozi, bodite pokorni ſtarifhem
v' vſih rezheh; to je Gospodu dopadljivo. Ozhet-
je, nikar svojih otrok k' jesi ne napeljujte, de
pobitiga ferza ne poſtanejo. Œluſhabniki, bodite
pokorni v' vſih rezheh ſvojim goſpodam, kateri
ſo goſpodarji vaſhiga trupla, in ne ſluſhite jim
le, kadar vaſ vidijo, kakor ko bi hotli le ljudem
dopaſti, ampak ſluſhite jim ſ' pravizhnim ferzam
v' boſhjim ſtrahu. Vſe kar ſtorite, iſ ferza ſtori-
te, kakor Gospodu, ne kakor ljudem.

Evangelii.

Ko ſe po konzhanim branji liſta maſhne bukve na
drugo ſtran altarja preneſó, poméni to, de, kér
ſo bili Judje tako terdovratni, de niſo hotli o-
ſnanovavzov kerſhanſke vere poſluſhati in boſh-
je beſede verovati, ſo jih po Jeſuſovim povelji
apoſteljni ſapuſtili in ſo k' nevernikam ſhli, jim
ſveti Evangelii oſnanovat. — Kadar maſhnik ſa-
zhne ſveti Evangelii brati, vſi vſtanejo, in na
zhelu, na uſtih in na perſih ſnamnje ſvetiga kri-
ſha ſtore. Vſtajeenje poméni, de morajo vſi kriſt-
jani (kakor ſo bili kriſtjani v' ſtarih zhaſih) per-
pravljene biti, ko bi bilo treba, ſa ſveto kerſhan-
ſko vero pred krivizhne ſodnike ſtopiti, in vſe
preterpeti, tudi umréti raji, kakor ſveto vero ſa-
puſtiti; in de moramo ſmiram perpravljene biti,
vſtati in ſa Jeſuſam hoditi, njemu ſluſhiti in ra-
dovoljno vſe ſtoriti, kar nam v' ſvetim Evange-
lii ſapoveduje, — Snamnje ſvetiga kriſha na zhe-

lu pomeni, de se kristijan nikdar ne sme svetiga Evangelija framovati; na ustih, de besede kristjana nikdar naukam svetiga Evangelija nasproti biti ne smejo, in de naj rad od Boga in boshjih rezhi govori; in na perših, de naj nauke svetiga Evangelija smiram v' ferzu ohrani.

*Evangelij Jesusa Kristusa, kakor ga je
popisal s. Matevsh v' 10. post. od
24. do 38. v.*

Tisti zhať je Jesus svojim uzhenzam rek: Uzhenez ni vikšhi, kakor uzhenik, in flushabnik ni vikšhi, kakor njegov gospod. Sadosti je uzhenzu, de je kakor njegov uzhenik; in flushabniku, de je kakor njegov gospod. Ker so gospodarju Beelzebub rekli, koliko bolj she njegovim hišnim ljudem? Tedaj se jih ne bojte. Nizh ni sakritiga, kar ne bo rasodeto; nizh fkritiga, kar se ne bo svedilo . . . Ne bojte se tistih, kteri le truplo umore, dušhe pa ne morejo umoriti; ampak bojte se tistiga, kteri samore dušho in telo v' pekel savrezhi . . . Vsi lašje vaše glave so foshteti; tedaj se ne bojte . . . Kdor me bo pred ljudmi sposnal, tistiga bom tudi jes sposnal pred svojim Ozhetam, ki je v' nebesih: kdor me bo pa pred ljudmi satajil, tistiga bom tudi jes satajil pred svojim Ozhetam, ki je v' nebesih . . . Kdor ozheta ali mater bolj ljubi kakor mene, ni mene vreden; in kdor sina ali hzhér bolj ljubi kakor mene, ni mene vreden. In kdor svojiga krisha ne vsame in sa mano ne hodi, ni mene vreden.

Ko ob nedeljah in prasniki, in maršfiktéríkrat tudi ob delavnikih, mašnik po evangeliu véro moli, to ſtori v' ſpomin, de moramo vſe reſnize, ki nam jih je Jeſuf v' ſvetim Evangeliu raſodel, terdno verovati; in de ne ſmemo nikdar tiſtih ſkufhnjav poſluſhati, ki nam jih hudobni duh ſoper ſveto véro v' miſel daje; in tudi nikdar tiſtih beſedi ne, ki jih poſvetni neverniki ſoper kerſhanſko véro govore. — Kadar mašnik per ſveti maſhi véro moli, takrat tudi ti apoſtoljſko véro môli.

Molitev.

Moj Bog! preſerzhno ſe ti ſahvalim, de ſi me bres vſiga mojiga ſafluſhenja po ſvetim kerſtu v' ſhteſvilo pravo-vernih kriſtjanov vſel, in mi gnado dal ſveto véro ſpoſnati, ktero nam je Jeſuf Kriſtus, tvoj edino-rojeni ſin, raſodel. Proſim te, daj mi tudi gnado, de vſe ſvoje ſhivljenje, vſe ſvoje djanje in nehanje po ſveti veri ravnam, in nikdar ne po ſhegah ſapeljiviga ſveta.

Drugi del ſvete maſhe.

Darovanje.

Po tem ko mašnik kélih odkrije, daruje Bogu kruh in vino. Takrat je le ſhe kruh in vino, ali perpravljeno je, ſpremenjeno biti v' Jeſufovo telo in njegovo preſveto kri; in darovanje je perprava k' temu ſkrivnoſiljivimu ſpremenjenju. —

Med vino, ki ga v' kelih vlije, dene mafhnik nekteere kaplje vode. To pomeni pervizh, de je **Jesuf**, kateri se per sveti mafhi sa naf **Bogu** daruje, v' svojo boshjo natoro zhloveshko natoro vsel; in drugizh, de je is **Jesufoviga** ferza, kadar je f' fulizo prebodeno bilo, sraven kervi tudi voda pertekla. — Skleni se per darovanji s' mafhnikam, in daruj svoje ferze **Bogu**.

Molitev.

Ozhe nebeshki! kakor ti mafhnik daruje kruh in vino, ktero bo skoraj spremenjeno v' presveto telo **Jesufovo** in v' njegovo presveto kri; tako ti tudi jes nevredna stvar darujem svoje ferze. Vem in sposnam, de nisim vreden, de bi ti, o presvete **Bog!** moje ferze v' dar vsel, ker je tako slabo in greshno. Ali prosim te po **Jesufovim** saflushenji, ozhisti ga in stori si ga dopadljiviga. Daj mi gnado, de nikdar nobenih greshnih in nezhistih misel in shelj v' svojim ferzu ne terpim; de svoje ferze zhisto ohranim, ker vem, de bodo le tisti **Boga** gledali, ki so zhistiga ferza.

Pred sveto mafho si she mafhnik roke umije, in sdaj si umije tudi she perste v' spomin, de je tudi **Jesuf** svojim aposteljniam, ki so bili zhisti, noge umil, preden jim je svoje sveto telo in svojo sveto kri savshiti dal; in naf f' tem opomni, de ni sadosti sa vredno prejemanje fvetiga obhajila, de se zhlovek le smertnih grehov varuje,

temuzh de si mora persadevati, se tudi vseh majhnih grehov, kolikor je le mogoče, ogibati.

Molitev.

O moj Bog! prošim te, ozhisti mojo dušo s' prezhisto kervijo svojiga ljubiga Šina Jesufa Kristufa; ozhisti jo od vseh madeshev greha, ozhisti jo tudi od vsiga hudiga nagnjenja, in stori jo tako zhisto, de jo bom samogel po tvojim dopadajenji tebi darovati. — Is serza so mi shal vsi moji grehi, ker sim s' njimi tebe, svojo narvezhi dobroto, rasshalil. Terdno sklenem, se v' prihodnje vsiga greha skerbno varovati; prošim te, daj mi gnado, to v' djanji dopolniti, kar ti s' besedo obljubim.

Ko se mahnik proti ljudém oberne in pravi: „Orate fratres“ . . . to je: molite bratje, . . . naj opomni, de naj molimo, de bi leto njegovo in naše darovanje Bogu dopadljivo bilo. Torej tako môli:

Molitev.

Prošim te, o Gospod! naj bo tebi to darovanje, kteriga ti mahnik daruje, dopadljivo; naj bo tvoje ime po tem darovanji povikshano in pozhessheno; naj bo tudi nam, ki smo tukaj sbrani, in zeli kershanški katolishki zerkvi, v' svelizhanje. Daj

nam gnado, f' zhištim ferzam per tej sveti mašhi biti, in se vsih gnad in dobrot vdelešhiti, kterih te mašhnik sa-se in sa naf profi.

Mašhnik sdaj pride do blishnje perprave k' fkrivnostljivimu premenjenju; in takrat opomni ljudstvo, de naj svoje ferza k' Bogu povsdigne. Torej povsdigni, moj kristjan! svoje ferze in vse svoje mišli proti nebesam, in is zeliga ferza Boga zhaſti, kakor ga zhaſte angelji in fvetniki v' nebesih, ktere je prerok Isaija, kadar je bil v' nebesa samaknjen, bres nehanja „Sveto“ peti flifhal.

Molitev.

Presveti, vſigamogozhni Bog, nebeski Ozhe! is zeliga ferza te zhaſtim in ponishno molim, sakaj le ti si vse zhaſti in hvale vreden. Proſim te, daj mi gnado, te vredno zhaſtiti, kakor te isvoljeni v' nebesih neprenehama zhaſte. Kakor te zhaſte angelji in arhangelji, Kerubi in Šerafi v' nebesih, tako te tudi jes na semlji, ko bi mi mogoze bilo, zhaſtiti shelim. Daj mi gnado, de vse kar mišlim in govorim, vse kar ſtorim in terpim, tako opravam, de bo tebi v' zhaſt. — Švet, Švet, Švet ſi, Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhaſti. Zhaſt ti bodi na viſhavah!

**Zhefhen bodi, kateri pride v' imenu Gospo-
da! Zhašt ti bodi na višhovah!**

Sdaj fiori mafhnik fpomin ter moli sa vfo sveto kerfhanfko zerkev, in fploh sa vse shive verne kristjane. Skleni fe s' mafhnikam in môli tudi ti sa vse shive, slaſti sa tiſte, sa ktere ſi poſebno moliti dolshan.

Molitev.

Gospod! darujem ti leto sveto mafho sa vse ſvoje potrebe, duſhne in teleſne; tudi ti jo darujem sa zelo sveto kerfhanfko zerkev, sa ſvetiga Ozheta Rimſkiga Papешa I., sa naſhiga viſokozhaſtitiga ſhkofa I., sa naſhiga ſvetliga Zefarja I., sa vse ſvoje prijatle, dobrotnike in tudi ſovraſhnike; poſebno pa sa tiſte, ki ſo ſe mojim proſhnjam perporozhili. Proſim te v' imenu Jeſufa Kriſtufa, tvojiga ljubiga ſina, dodeli nam po njegovim neſkonzhnim ſafluſhenji, in po proſhnjah preſvete devize Marije in vſih ſvetnikov, gnado, mirno in sveto ſhiveti, vse ſvoje dolſhnoſti ſveſto dopolnovati, in po ſmerti v' majhno ſhteвило iſvoljenih priti, de te bomo ſamogli s' vſimi angelji in iſvoljenimi v' nebeſih vezhno hvaliti in zhaſtiti.

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Kakor je bil **Jesuf** per sadnji vezherji kruh in vino v' svoje presveto telo in v' svojo presveto kri spremenil, je tudi svojim dvanajsterim apostelnam in tedaj tudi vsm nastopnikom apostelnov, to je, vsm mafhnikom, povelje in oblast dal, ravno to storiti, kar je bil on storil. To store mafhniki per sveti mafhi, ker kruh in vino po njegovih lastnih besedah in po njegovi vsigamogozhnosti v' njegovo presveto telo in v' njegovo presveto kri spreobernejo. — Spodobi se sizer, moj kristijan! in tvoja dolshnost je, per zeli sveti mafhi f' poboshnostjo moliti, in se vsiga rasmishljenja varovati; ali posebno poboshno pa môli per povsdigovanji, in premisli leta veliki zhudesh, ki se per povsdigovanji godi. — De mafhnik presveto telo **Jesufovo** in njegovo presveto kri povsdigne, to stori pervizh, de vsm vernim, ki so per sveti mafhi, presveto refhnje telo in presveto refhnjo kri pokashe, in njih poboshnost in gorezhnost bolj obudi; in drugizh to stori v' spomin, de je bil **Jesuf** sa naf na krish povikshan, kadar se je svojimu nebeshkimu **Ozhetu** v' odrefhenje sveta daroval. — Med Povsdigovanjem se kristijani, ki so per sveti mafhi, na svoje persi terkajo. To naf opomni, de smo gresniki, in de bi bili vezhno pogubljeni, ko bi ne bil **Jesuf** sa naf na krishi umerl; in to naj naf tudi spomni tistih spokornih in spreobrnjenih Judov, ki so per **Jesufovi** smerti sposnali, de je **Jesuf** Sin boshji; in so se na persi terkali v' snamnje obshaljevanja svojih grehov.

Molitev.

O moj dobrotljivi **Jesuf!** terdno veru-

jem, de sdaj mafhnik po tvoji vfigamogozhnosti ravno to stori, kar si ti per sadnji vezherji storil, ker si kruh in vino v' svoje presveto telo in v' svojo presveto kri spremenil. Profim te, o Jesus! poterdi mojo vero; profim te pa tudi, o usmiljeni Jesus! ki si is sgolj ljubeshni do naf na krishi umerl in svojo sveto kri prelil, daj mi gnado, te perferzhno in zhes vse ljubiti, ti is ferza hvaleshen oftati, in se is ljubeshni in hvaleshnosti do tebe vsih grehov skerbno varovati.

O presveta reshnja kri Jesusova! ozhifiti me ubosiga greshnika od vsih madeshev greha; bodi zena mojiga odreshenja, bodi moje svelizhanje in moje vezhno shivljenje! —

Po povsdigovanji.

Molitev.

O moj Bog, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! Nevreden greshnik se sklenem s' mafhnikam in ti darujem tvojiga preljubiga Sina Jesusa Kristusa v' odpushenje vsih svojih grehov, vse svoje nehvaleshnosti do tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika in

nar boljſhiga Ozheta; darujem ti ga, de ſe ti ſahvalim ſa vſe tvoje neſkonzhne dobrote in gnade, ki mi jih nevrednimu greſhniku neprenehama in obilno deliſh; darujem ti ga, in te v' njegovim imenu proſim, de ne glej mojih grehov in moje nevrednoſti, ampak de ſe miloſtljivo osri na mojo duſhno revſhino in na moje velike potrebe, in ne nehaj mi ſvojih gnad ſhe v' prihodnje deliti, deſiravno ſim jih popolnoma nevreden. Perſerzhno te proſim v' imenu Jeſuſa, tvojiga ljubiga Œina, ki je ſdaj tukaj na tem altarji v' podobi kruha in vina reſnizhno prizhijozh, de mi gnado daj, ſveto ſhiveti, ſe greha varovati, in toliko dobroga ſtoriti, kolikor mi je le mogoſzhe.

Ko po povſdigovanji maſhnik ſhe ene molitve ſmoli, ſtori ſpomini ſa mertve, to je, ſa tiſte verne duſhe, ki ſo ſe ſzer v' boſhji gnadi is tega ſveta lozhile, ki pa vender niſo bile ſadoſti zhifte, de bi bile prezej po poſebni ſodbi ſamogle v' nebeſa priti, kér niſh omadeſhvaniga va-nje ne pride. Lete duſhe ſo v' vizah, in tamkaj groſno veliko ſa ſvoje majhne grehe terpe. Vera naſ uzhni, de jim ſamoremo ſ' molitvijo in ſ' drugimi dobrimi deli, poſebno pa ſ' ſveto maſho pomagati, de préd is viz pridejo. Satorej molijo maſhniki v' imenu zeſe ſvete kerſhanſke katoliſhke zerkve per vſaki ſveti maſhi ſa duſhe v'

vizah po povsdigovanji, kadar je Jezus na altarji prizhijozh. — Skleni se s' mafhnikam in moli sa vse verne dushe v' vizah, slasti sa tiste, sa ktere si posebno moliti dolshan.

Molitev.

Prosim te, o moj Bog! usmili se vsih vernih dush v' vizah, posebno pa mojih prijatlov, dobrotnikov, in tudi mojih sovrashnikov, in vsih tistih, kateri so mojim proshnjam posebno perporozheni. Prosim te v' imenu Jesusa Kristusa, odpusti jim njih grehe in nepopolnamasti, in vsemi jih skorej v' vezhno nebeshko veselje, kteriga tako neisrezheno shele. Nisim lizer vreden, ker sim velik gresnik, de bi moje molitve uflishal, ali savolj Jesusoviga imena, v' kterim te prosim, in po njegovim neskonzhnim saflushenji me uflishi in bodi milostljiv vsim vernim dusham v' vizah, slasti tistim, sa ktere sim te posebno profil.

Tudi nam ubogim gresnikam bodi milostljiv, o Gospod! in po Jesusovim saflushenji, in na proshnjo presvete devize Marije in vsih svetnikov, stori nas deleshne vezhniga svelizhanja v' nebesh, v' drushini angeljev in vsih isvoljenih.

Ko mafhnik Pater nofter, to je, Ozhenafh moli, se fkleni s' njim, in f' premiflikam leto nar fvetejfhi molitev môli. Sveta kerfhanfka katolifhka zerkev moli to molitev per vfaki fveti mafhi, ker je nar fvetejfhi molitev, ktere naf je Jefuf Kri-ftuf fam uzhil, in v' kateri je vse sapopadeno, kar na dufhi in na telefu, sa zhafno in vezhno shivljenje potrebujemo. Nikdar lete molitve rafmifhjeno ne môli.

Molitev.

Ozhe nafh, kateri fi v' nebesih i. t. d. Refhi me o Gofpod! od vfiga hudiga: refhi me od vfih fkuſhnjav hudobniga duha in ſapeljiviga ſveta, ali pa mi daj mozh, jih ſtanovitno premagati in ſvoje ſafluſhenje povikſhati, varuj me poſebno nar vezhiga hudiga, to je, greha. Sanefi mi, o uſmiljeni Bog! in odverni od mene vse hudo, kar ſim fi ga na tem in na unim ſvetu f' ſvojimi grehi ſafluſhil.

Zheterti del ſvete mafhe.

Obhajilo.

Kadar ſe perbliſhujе mafhnik ſvetimu obhajilu, proſi ſa-fe in ſa naf Jefufa, ki je Jagnje boſhje, ktero ſe je ſa naf na ſvetim krifhi nebeſhkimu Ozhetu darovalo, in ktero vse grehe ſveta od-jemlje, de bi ſe naf uſmilil in nam ſvoj mir dal;

in kadar tako moli, se trikrat na perfi vdari, de naf opomni, de smo vsi grešniki, in de vsi potrebujemo boshjiga usmiljenja. Takrat se tudi ti, moj kristjan! spokorno na perfi vdari in rezi:

Molitev.

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh, usmili se naf in daj nam svoj boshji mir. — O moj dobrotljivi Jesus! isserza mi je shal, de sim grešhil in tvojo dobroto rasshalil. Terdno sklenem, vse grehe in grešhne perloshnosti v' prihodnje sapustiti, in ti bolj svesto flushiti, kakor do sdaj. Daj mi gnado, o Jesus! de me nobena stvar in nobena skushnjava vezh od tebe in tvoje svete postave ne odlozhi.

Mafhnik se pred svetim obhajilam spet trikrat na perfi vdari, rekozh: „Gospod! nisim vreden, de grešh pod mojo streho, temuzh rezi le besedo, in moja dusha bo osdravljena.“ — S' tem nam na snanje da, de zhlovek nikdar ni popolnoma vreden, Jesusa Kristusa v' svetim Sakramentu prejeti. Sposnaj tudi ti, moj kristjan! svojo nevrednost, in profi Jesusa, de bi te bolj vredniga storil, de kadar bosh tako frezhen, k' svetimu obhajilu perpushten biti, ga, kolikor ti je mogoche, vredno prejmesh. — Kadar se mafhnik obhaja, obudi perferzhne shelje, Jesusa v' svetim Sakramentu prejeti, in obhajaj se v' duhu.

Obhajilo v' duhu.

O moj Jesus! nisim vreden te prejeti, ker

sim velik grešnik; torej te prošim, de se me usmili in me po svojih neskonznim saflushenji vsaj nekoliko vredniga stori, de kadar frezho imam, te per svetim obhajilu prejeti, te nikoli po nevrednim ne prejmem. Perferzhno shelim, te per vsaki sveti masli prejeti; ali ker mi to ni perpusheno, te prošim, pridi f' svojo ljubesnijo in gnado v' moje ferze, in ga tako ozhisti, de bo samoglo tebi dopadljivo prebivalishe biti — Prošim te, o dobrotljivi Jesuf! rasvetli moj um, poterdi mojo voljo v' dobrim, ushgi v' mojim ferzu ogenj boshje ljubesni, de ne bom drugih misel in shelj imel, kakor v' vsih rezheh tebi dopasti; de ne bom nizh drusiga hotel, kakor kar ti hozhesh, in de bom le tebe zhes vse, in svojiga blishnjiga, savolj tebe, kakor famiga sebe ljubil. O moj Jesuf! tebe shelim is zeliga ferza ljubiti, in f' tabo vezhno fklenjen biti na tem in na unim svetu.

Po svetim obhajilu spet moli masnik nektere molitve, v' kterih se Jesufu sahvali sa prejeta sveto obhajilo, in ga prosi sa-se in sa naf, de bi se vdeleshili fadu darovanja svete mashe, to je, de bi sadobili odpushenje svojih grehov, gnado, sveto shiveti, in po smerti vezhno svelizhanje dofézhi.

Molitev.

O dobrotljivi Bog! kakor nekdej tvoji uzhenzi per sadnji vezherji, tako smo sdej tudi mi per tvojim svétim altarji dar svéte mashe dokonzhali. Š' hvaleshnim ferzam

fmo premišljevali tvojo neškonzhno ljubesen do naš, tvoje bitko terpljenje, in tvojo grenko smert. V' ponishnosti svojiga serza te sahvalimo sa vse tvoje tolike dobre, in te profimo sa-se in sa vse tiste, sa ktere fmo dolshni profiti, daj nam svojo gnado, de smirej, kakor se tvojim otrokam in pridnim uzhenzham spodobi, ponishno, mirno, krotko, bogabojezhe, poboshno in sveto na tem svetu shivimo; po tem shivljenji pa per tebi vezhno svelizhanje sadobimo. Vse to upamo dosezhi po neškonzhnim saflushenji Jesusa Kristusa, kterimu bodi vezhna zhast in hvala. Amen.

Preden mafhnik sveto mafho konzhá, se oberne proti ljudém, in jim v' imenu svéte Trojize svéti blagoflov ali shegen da. To naj naš v' saupanji poterdi, de fmo Bogu dopadljivo delo storili in sveti boshji shegen saflushili, zhe fmo spodobno in poboshno per sveti mafhi bili.

Molitev.

Profimo te, dodeli nam svoj sveti shegen, trojno-edini Bog, Ozhe, Šin in s. Duh. Kakor nam tukaj po svojim namestniku svoj sveti shegen dodelish; ravno tako naš tudi poshegnaj, kader pridemo pred tvoj so-

dnji stol, in nam rezi: „Pridite, poshegnani mojiga Ozheta, in posedite kraljestvo, ki vam je perpravljeno od sazhetka sveta.“

Sadnji Evangelii.

Per sadnjim evangelii tudi vsi, ki so per sveti mafhi, vstanejo, in na zhelu, na ulih in na perfih snamnje svetiga krisha store. Pomén tega je, per pervim Evangelii povédan.

Molitev.

O moj Bog! ohrani v' mojim serzu nauke svetiga evangelija, de smirej po njih shivim, in ne po shegah in navadah nevarniga sveta. Daj mi v' vsih rezhéh tvojo sveto voljo sposnati in dopolniti. Svojo voljo hozhem s' tvojo gnado satajiti, satrieti in jo vselej tvoji svéti volji popolnoma podvrézhi. Daj mi gnado terdnimu biti v' tem svojim sklepu.

Sahvalna molitev po sveti mafhi.

O moj Bog! sahvalim se ti, de si mi gnado dal, per tej sveti mafhi biti: sahvalim se ti tudi sa vse dobre misli, ki sim jih s' tvojo pomozhjo per tej sveti mafhi imel, in sa vse dobre sklepe, ki sim

jih s' tvojo pomozhjo sdaj tukaj storil; pro-
sim te, daj mi tudi gnado, jih na tanko
dopolniti. Daj mi gnado, danashnji dan
tako preshiveti, de se bo vidilo, de sim réf
k' svojimu dushnimu pridu s' mashnikam
vred leta presveti dar nebeshkimu Ozhetu
opravil. — Prosim te pa tudi, o moj Bog!
odpušti mi, zhe nisim sadosti spodobno in
poboshno per tej sveti mashhi molil; in daj
mi gnado, vselej s' veliko poboshnostjo in
bres rasmishljenja per sveti mashhi moliti.

Vsih tih gnad te prosim, o moj Bog!
po neskonzhnim saflushenji tvojiga ljubi-
ga Šina Jesufa Kristusa, Gospoda mashhi-
ga; in po profshnjah prezhiste devize Ma-
rije in vsih tvojih isvoljenih. Amen.

Molitve

per svéti mashhi.

(DRUGI RED.)

V' svéti katolishki zérkvi ni nizeh svetejshiga, nizeh
imenitnishiga od svete mashe. Satorej sferbi, lju-
bi kristjan! s' vso ponishnostjo, zhashtjo in pobosh-
nostjo per svéti mashhi biti. Jesuf Kristuf, Šin

boshji, pravi Bog in zhlovek se sam na altarji per svéti mashi v' maschnikovih rokah svojimu nebeskimu Ozhetu sa sam nevidama daruje, vidama pa ga daruje maschnik, in se hozhe per svetim Obhajilu na tanko s' nami skleniti. Toliko ljubesen ima do sam.

Sveto masno je Jesus Kristus per sadnji vezherji postavil, preden je sa sam terpel in umerl. Kruh je namrezh vsél v' svoje svéte in zhashtiljive roke, ga posvetil, raslomil, in svojim uzhenzam dal rekozh: Prejmite in jejte to vsi; sakaj to je moje telo, ktero bo sa vam dano. Po tem vsame tudi kélih s' vinam, ga posveti, in svojim uzhenzam da rekozh: Pijte is njega vsi; sakaj to je moja kri noviga in vezhniga testameta, ktera bo sa vam in sa njih veliko prelita v' odpushtenje gréhov. Tako je sveto masno postavil, in svojim uzhenzam ravno tako delati sapovedal, kakor je sam storil, rekozh: To delajte v' moj spomin. In tako delajo maschniki she sdaj per svéti mashi v' spomin Jesufove smerti in ljubésni do sam, in vse svoje saupanje v' Jesusa postavijo; ker le samo po Jesusu samoremo odpushtenje svojih gréhov sadobiti, sveto shivéti in svelizhani biti; in po nikomur drugim ne.

Ne hodi tedaj, ljubi kristijan! le is navade, bres shive vére in bres serzhne ljubésni do Boga k' svéti mashi, in ne sadershi se per njé nespodobno. Sveta masna je namrezh ravno tisti presveti dar, ktéri je bil sa sam na krishi darován, in se v' zerkvi vsak dan ponavlja, in se bo ponavljal do konza sveta, samo s' tem raslozhkam, de je takrat Jesus Kristus svojo sveto kri sa sam pretil, sveta masna pa je nekervava daritev. Prosi Boga, de bi mogel to sveto masno v' njegovo zhasht s' maschnikam vred opraviti, in stori dobre fklepe, kterih te opomni naslédnja molitviza.

O moj Bog, darujem ti to sveto maſho, v' tvojo boſhjo zhaſt, ker ſi ti ſam moj Bog in nar viſhi Goſpod; bodi ta daritev v' odpuſhenje mojih grehov in grehov veſoljniga ſvetá, de bi jih Jeſuſova preſveta kri vſe isbrifala; v' ſahvalo ſa vſe gna-de in dobrote, ktere neprenehama od tebe prejemam; v' ſadobljenje novih gna-d in dobrot, kterih vſak dan potrebujem. V' tej ſveti maſhi ti darujem ſamiga Jeſuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubiga Šina, nad kterim imaſh ſvoje dopadenje. On je moj ſred-njik, in beſednik, on naj ſa-me pred te-boj govori. — Darujem pa tudi to sveto maſho ſa vſe ſhiv in mertve, ſlaſti ſa tiſte, ſa ktere ſim ſhe poſebno dolſhan moliti: ſa ſvoje ſtarſhe, ſa oblaſtnike in prednike, ſa vſo ſvojo rodovino, ſa vſe ſvoje dobrotnike, ſa ſvoje perjatle in ſo-vraſhnike, ſa vſe, ktere ſim morebiti kaj pohujſhal, in ſa vſe verne duſhe v' vi-zah. Daj mi gnado, o Goſpod! práv po-boſhno in tebi dopadljivo ſnajti ſe per tej ſveti daritvi. Amen.

Pervi del svéte mafhe, *od sazhetka do evangelija.*

(Kadar mafhnik pred spodnjo stopljo moli, stor
sveti krish, in môli tako:)

V' imenu Boga † Ozheta, in † Šina in sve-
tiga † Duha. Amen.

Štopil bom pred boshji altar.

Pred Boga, ki rasveseljuje mojo mladost.

Pfalm XLII. Šodi me, o Bog, in rasfodi
mojo rezh od nesvetiga ljudstva; reshi me od kri-
vizhniga in sapeljiviga zhloveka.

Ker ti, o Bog, si moja mozh, sakaj si me
odvergel? in sakaj moram shalostin hoditi, sa-
tert od sovrashnika?

Poshlji svojo luzh in refnizo, de me pelja-
tje, in perpeljatje na tvojo sveto goro in v' tvoje
prebivalishe.

Štopil bom k' boshjimu altarju pred Boga,
ki rasveseljuje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom f' zitrani.
Zhimu si shalostna moja dusha? in zhimu me
motish?

Saupaj v' Boga, she ga bom hvalil; po-
mogh moja, Bog moj je on.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu in Šinu in sveti-
mu Duhu, kakor mu je bila v' sazhetku, sdaj
in vselej od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ozhitna spoved.) Še spovem Bogu vsiga-
mogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetimu
Mihaelu arhangelju, svetimu Janesu kerstniku, sve-

tima aposteljnama Petru in Pavlu, vsem svetnikam, in tebi ozhe, de sim veliko grešil s' mislijo, s' besedo in s' djanjem. Moj greh, moj greh, moj silno velik greh. Sato prošim sveto Marijo vselej devizo, svetiga Mihaela arhangelja, svetiga Janesa kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe ozhe, moliti sa-me per Gospodu našim Bogu.

Usmili se naš, vsigamogozhni Bog, odpusti nam naše grehe, in naš perpelji v' vezhuo shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpuštenje naših grehov nam dodéli vsigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvsemi nam: prošimo, o Gospod, naše pregrehe, de bomo vredni stopiti f' zhiftim ferzam k' nar svetejšimu.

Gospod usmili se naš! Kriste usmili se naš! Gospod, usmili se naš!

Zhašt Bogu na visokim, in mir ljudem na semlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, zhaštimo te, molimo te, povishujemo te. Sahvalimo se ti savoljo tvoje zhašti, Gospod-Bog, nebeski kralj, Bog vsigamogozhni Ozhe! Gospod edिनorojeni Šin Jesuf Kristuf, Gospod-Bog! Jagnje boshje! Šin Boga Ozheta, kateri grehe sveta odjemlješh, vsemi našho prošnujo; kateri sedišh na desnizi Boga Ozheta, usmili se naš! Sakaj sam ti si svet, sam ti Gospod; ti sam si nar višhi, Jesuf Kristuf f' svetim Duham v' zhašti Boga Ozheta. Amen.

Berilo is pripovist modriga kralja Šalomona.

Moder sin rasveseljuje Ozheta, nespametin sin pa je shaloft svoje matere. Kjer je veliko govorjenja, ne mine lahko bres greha; kdor je pa gospodar svojiga jesika, je nar bolj pametin. Lashnjivi shnabli so Gospodu gnjusoba; kdor pa sveſto ravna, mu dopade. Kdor s' modrimi hodi, bo sam moder; kdor je pa nespametnih perjatel, bo njim enak. Kdor svojiga blishnjiga sanizhuje, greshti; frezhin pa bo, kdor se ubosiga usmiljuje. Poterpeshljiviga zhloveka vodi velika modroft; kdor je pa nepoterpeshljiv, rasodeva svojo neumnost. Mehek odgovor potolashi jeso; terdo govorjenje pa napravi togoto. Kdor ozhetu ali materi kaj vsame, in pravi, de to ni greh, je tovarsh ubijavzov. Nespametin zhlovek se posmehuje svarjenju svojiga ozheta; kdor pa svarjenje rad poslufha, bo smiram pametnishi. Dufha pravizhniga misli v' pokorshino; uſta hudobnih so pa polne hudiga. Gospod je delezh od hudobnih, molitve poboshnih pa bo uſliſhal. Srozhzi Gospodu svoje delo, in on bo tvoje misli dobro ispeljal.

Evangelij f. Janesa v' 6. postavi.

Tifti zhas je Jesus Judovſki mnoshizi rekel: Jes sim shivi kruh, kteri sim is nebes priſhel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jes dal, je

moje meso sa shivljenje sveta. Judje so se tedaj med seboj prepirali rekozh: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jesus jim je tedaj rekel: Resnizhno, resnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Šinu zhlovekoviga, in ne bote pili njegove kervi; ne bote imeli shivljenja v' febi. Kdor moje meso je, in mojo kri pije, ima vezhno shivljenje; in jes ga bom obudil poslednji dan.

(Kader mafhnik po evangeliu pred darovanjem na fredu altarja postoji, in vero moli; moli apostelj-fko vero.)

Molitev pred pridigo.

O rasvetljevavez s. Duh! kateri si Jesufove aposteljne tako rasvetlil in poterdil, de so njegov uk popolnoma vedili in umeli, in s' veliko gorezhnostjo osnаноvali: rasvetli ravno tako tudi tega Jesusoviga namestnika, kateri nam bo sdaj tudi njegov nauk osnаноval; poloshi mu take besede na jesik, ktere vesh, de nam nar bolj k' serzu pojdejo, in kterih mi po svojih slabostih nar bolj potrebujemo, de bomo mogli hudiga se varovati, in dobro storiti; daj mu tudi prijetin in perferzhin glas, de nafhe terde serza omezhi, de dobre in poboshne kristjane v' dobrim she bolj poterdi, terdovratne greshnike pa na pra-

vo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado ga f' tako poboshnostjo in f' tako go-rezhnostjo poslušhati, kakor ko bi sam Je-sus Kristus pred nami stal, in nam svoje nebesne nauke osnanoval.

O Marija, mati Jesufova, prosi sa nas Jesusa, de bi njegovo sveto besedo vselej tako svesto poslušali, in v' serzu ohrani-li, kakor si jo ti, de bi v' naših serzih obilni sad prave keršanske poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v' bo-shjim strahu in v' ljubeshni boshji rastli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jesus Kristus! sahvalimo se ti, de si nam sdaj po tim svojim na-mestniku svoje svete nauke osnanoval; in te ponishno profimo, daj nam gnado, de bomo, kar smo slisjali, tudi v' djanji do-polnili, in kar smo sdaj na sebi she po-manjkljiviga in pregresniga najdli, f' po-mozhjo tvoje svete gnade poboljšali, in tako svojo vest bolj in bolj ozhishevali, in smiram v' tvoji sveti gnadi ostali, dokler

naš k' sebi ne vsamešh, kjer bomo, kar tukaj verujemo, vezhno gledali; kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vse ljubeshni vredniga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Šveta Marija, mati boshja, in vsi sveti aposteljni, profite Boga sa naš, de bi po sveštim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v' vašho drushbo prišhli. Amen.

Drugi del svéte mashe,

od darovanja do povsdigovanja.

Vsemi, sveti Ozhe, vsigamogozhni vezhni Bog! leta zhifti dar, kteriga jes, tvoj nevredni flushabnik, tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu darujem sa svoje breshtevilne grehe, samere in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kristjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, našh štvarnik in odreshenik! daj nam po škrivnosti te vode in tega vina, de bomo boshje natoro Jesufa Kristufa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal, našho zhloveshko natoro nase vseni.

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in profimo tvojo milost, de naj pride š' prijetnim

duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva, sa nafhe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s' dopadenjem ta dar, kteriga v' duhu ponishnosti in s' shaloftnim ferzam pernefemo, ozhifti nafhe ferza od vsih madeshev greha, de ti vselej f' zhiftim ferzam flushimo, in smiram v' tvoji gnadi ostanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v' spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesufa Kristusa, Gospoda nashiga; in k' zhasti svete Marije vselej devize in vsih svetnikov. Naj bo k' zhasti njim, nam pa k' svelizhanju, in profijo naj ti v' nebesih sa naf, ki obhajamo spomin njih na semlji. Po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

Povsdignimo svoje ferza k' Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Spodobi se in je prav, de te smiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kteri si f' svojim edino rojenim Sinam in f' svetim Duham en Bog, en Gospod, ne v' edinosti ene perfhone, ampak v' trojizi eniga bistva. Kar od tvoje zhasti po tvojim rasodenji verujemo, to tudi od tvojiga Sina in od f. Duha bres vsiga raslozhka mislimo; tako de v' sposnanji praviga in vezhniga Boga tri refnizhne perfhone, in eno edino bitje in enako velizhastvo molimo. Ktero hvalijo angelji in arhangelji, tudi Kerubi in Serafi, ter ne jenjajo prepevati vsak dan, in s' enim glasam rezhi: Svet, Svet, Svet si Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhasti. Zhast tebi na

višokim! Zhefhen bodi, kateri pride v' imenu Gospodovim! Zhašt tebi na višhavah!

O ušmiljen' nebeškiki Ozhe! pernefemo ti ta presveti dar, in te v' imenu Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, ponishno profimo sa tvojo sveto katoliškko zerkev, sa nashiga papesha I., sa nashiga shkofa I., sa nashiga zesarja I., sa vse verne kristjane, sa vse prizhujozhe: in te profim tudi sa vse tiste, sa ktere sim she posebno dolshan moliti, slasti pa sa . . . . (Tukaj stori spomin sa shive, in imenuj tiste, sa ktere to sveto mafho posebno darujesh, in tudi tiste, sa ktere posebno moliti imash dolshnost.)

Sdaj se sklenemo s' vsimi svetniki boshjimi, posebno s' višoko zhaštitljivo Marijo devizo, materjo boshjo, in te profimo, dodéli nam po njih saflushenji in njih prošnji smiram in povšod svojo mogožhno pomozh. Po Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del svéte mafhe,

od povsdigovanja do savshivanja.

Per sadnji vezherji je vsel Jesuf kruh v' svoje svete roke, je svojiga nebeškiga Ozheta sahvalil, je kruh poshegnal, prelomil in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in jejte vsi od tega: sakaj to je moje telo.“

O presveta hostja, v' kateri je sam Jesuf Kristuf prizhujozh! Bodi stó tavshenkrat zhefhenno, o sveto rešnje telo! presveto telo Jesufovo,

ktero je prezhistá deviza Marija rodila, ktero je sa naf na f. krishi umorjeno bilo! Bodi hvaljeno in zhefhenó vekomaj!

Po vezherji je vsel **Jesuf** kelih s' vinam v' svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga **Ozhe-ta** sahvalil, je vino poshegnal, in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in pite vsi is njega; sakaj to je kelih moje kervi, noviga in vezhniga testaménta, (fkrivnost vere!) ktera bo sa vas in sa njih veliko prelita v' odpushtenje grehov. **Kolikorkrat** bofste to delali, storite v' moj spomin.

O presveta refhnja kri **Jesufova**, ktera si bila sa naf na f. krishi prelita, bodi sto tavshenkrate zhefhena! Operi mojo omadeshvano dusho od vsih grehov, kateri jo gnjusijo pred **Bogam**. **Ozhisti** moje ferze, stori ga **Bogu** dopadljiviga, de ne bofh saftonj sa-me prelita, ampak de me perpeljesh v' vezhno shivljenje. **Amen**.

Ker je **Jesuf** sapovedal, to v' njegov spomin delati; sato ti darujemo, o moj **Bog!** v' spomin presvetiga terpljenja, vstajenja in vnebohoda **Jesufa Kristufa**, ta prezhisti in presveti dar, ta sveti kruh vezhniga shivljenja, in ta kelih vezhniga svelizhanja.

Poglej s' milostljivim in perjasnim oblizhjem na ta nafh dar, o **Gospod!** in ga ravno tako dobrotljivo prejmi, kakor si prejel dar svojiga pravizhniga flushabnika **Abeljna**, dar ozhaka **Abrahama** in vishiga duhovna **Melkisedeka**.

Ponishno te prosimo, vsigamogozhni **Bog!** rezi si ta dar po rokah svojiga svetiga angelja

perneſti na ſvoj nebeſhki altar pred ſvoje boſhje oblizhje, de bomo vſi s' vſo nebeſhko dobroto in gnado napolnjeni, kar naſ bo vſhilo preſveto Jeſusovo telo in njegovo preſveto kri.

Sdaj te pa tudi proſimo, dobrotljivi nebeſhki Ozhe! uſmili ſe vſih vernih duſh v' vizah; poſebno te pa proſim ſa te duſhe . . . . (tukaj ſtori ſpomn ſa duſhe v' vizah, in imenuj tiſte, ſa ktere ſi poſebno dolſhan moliti.)

Pa tudi na naſ, uboge greſhniko, ſe mi-loſtljivo oſri, o Goſpod, ker ſaupamo v' tvojo neſkonzhno mi-loſt; in vſemi naſ po tem revnim ſhivljenji v' druſhbo vſih ſvojih iſvoljenih, ne ſa-voľjo naſhiga ſafluſhenja, ampak iſ ſvoje per-ſaneſne mi-loſti po neſkonzhnim ſafluſhenji Jeſu-ſa Kriſtufa Goſpoda naſhiga. Amen.

Ozhe naſh, kteri ſi v' nebeſih, i. t. d.

Odreſhi naſ, uſmiljeni Ozhe! od vſiga hu-diga po ſvoji neſkonzhni mi-loſti, in na proſhujjo prezhiſte devize Marije in vſih ſvetnikov nam daj mir v' naſhim ſhivljenji in brani naſ pred vſimi ſovraſhniki, de naſ v' smote ne ſapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Zheterti del ſvete maſhe, *od ſavſhivanja do konza.*

O Jeſuf, nedolſhno jagnje boſhje, uſmili ſe naſ! uſmili ſe naſ! in daj nam mir. Daj nam ferzhni mir, daj nam tiſti mir, o Jeſuf! kteriga

svet ne more dati. Ohrani tudi svojo s. zerkev v' miru in v' edinosti.

O Jesuf, Sin boshji, ki si po volji svojiga Ozheta s' pomozhjo s. Duha s' svojo smertjo svet oshivil! ponishno te prosim, ozhisti vselej, predin tvoje s. refhnje Telo prejmem, moje ferze od vsih grehov; in daj mi gnado, de se od tebe in od tvojih svetih sapoved nikdar ne odlozhim.

O moj Jesuf! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel! Obvaruj me te nar vezhi nefrezhe, de ne bom sam febi sodbe in pogubljenja jedel, ampak de bo tvoje presveto telo vselej mojo dusho ohranilo sa vezhno shivljenje. Amen.

O Gospod nisim vreden, de gresh pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dusha bo osdravljena.

(Med mafhnikovim obhajilam se tudi ti po duhovno obhajaj in rezi:)

O Jesuf, moj usmiljeni odrefhenik! kako neisrezheno ljubish svoje nehvaleshne stvari! Svoje shivljenje si sa nas dal v' strashnih bolezhinah, do sadnje kaplje si svojo sveto kri sa nas prelil, in sdaj v' tem presvetim sakramentu vedno per nas ostanesh, se vedno sa nas rasshaljenimu nebeshkimu Ozhetu darujesh, in nashe revne dushe sa nebesa shivish. **O** nefkonzhna ljubestin! **O** Jesuf, preljubi shenin moje dushe! moja revna dusha hrepeni po tebi, kokor shejin jelen po mersli vodi! **O** pridi, moj Jesuf, s' svojjo gnado in ljubesnijo v' moje ferze, rasveseli,

potolashi, oshivi me spet! Nafiti mojo dusho f' svojim presvetim reshnjim Teflam, napoji jo f' svojo presveto reshnjo kervjo. O, nikar ne glej mojih grehov, f' kterimi sim te she tolikokrat rasshalil! glej le moje gorezhe shelje, f' kterimi je moje serze napolnjeno, in potrebo moje dushe, ktera je tako revna in slaba, kadar f' teboj ni sklenjena. Pridi tedaj, o Jesus, prefladka nebeshka mana! pridi v' moje serze, ostan ti v' meni in jes v' tebi, in ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Dusha Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, svelizhaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Voda is defne strani, operi me!
Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
O dobrotljivi Jesus! uslisli me!
V' svoje svete rane skrij me,
Od tebe lozhiti se, ne pusti me,
Sovrashnika peklenkiga varuj me,
Ob uri moje smerti poklizhi me,
K' tebi priti sapovej mi.

De f' tvojimi angelji hvalim te sdaj in vekomaj. Amen.

Naj ti bo o sveta Trojiza! prijetin ta dar, kteriga smo ti tukaj opravili; in dodeli nam, svojim nevrednim flushabnikom, po tem svetim daru gnado in milostljivo odpushtenje vsih nashih grehov. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Poshegnaj nas, prosimo te, sveta Trojiza;

Bog Ozhe, Bog Šin in Bog f. Duh, in tvoj shegen naj oftane vfelej per naf. Amen.

Sadnji Evangelii.

V' sazhetku je bila Befeda, in Befeda je bila per Bogu in Bog je bil Befeda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vfe rezhi so po nji vftvarjene. V' nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. Ta je bila prava luzh, ki rasfvetli vfaziga zhloveka, kateri pride na fvet. Na fvetu je bil, in fvet je bil od njega ftorjen, pa fvet ga ni fposnal. *In befeda je meso poflala*, in je med nami prebivala, in vidili smo njeno zhaft, zhaft kakor edino rojeniga od Ozhetta, polniga gnade in refnize.

Sahvalna molitev po fveti mafhi.

Dobrotljivi Ozhe nebefhki! Is zeli-ga ferza te sahvalim sa to veliko gnado, de fim bil per tej daritvi fvéte mafhe, v' kateri se ti je tvoj ljubi Šin Jefus sam febe v' dar dal tebi v' zhaft, in nam v' svelizhanje. Odpusti mi, o moj Bog! zhe nifim bil f' tako poboshnostjo, kakorfihna se fpodobi, per tej presveti daritvi, v' kateri se ti sam Jefus Kristuf daruje. Daj mi, te profim, gnado pofihmal vfako sve-

to mafho f' spodobno poboshnostjo in f' perferzhno gorezhnostjo slifhati, in Jesufoviga saflushenja smiram bolj se vdeléshevati.

O Marija, prezhišta deviza! sahvali ti sa-me dobrotljiviga Boga, ker je moja sahvala vse preflaba; de mi je, nevredni-mu grefhniku, to srezho dal per tej sveti daritvi biti; in prôsi ga, de naj mi to v' svelizhanje moje dušhe saleshe. O mati Jesufova, prezhudna mati deviza! prôsi svojiga ljubiga Šina Jesufa, kateri je sa naf svojo sveto kri prelil, de bi sa-me saštonj ne bila prelita. Amen.

Kratke molitve,

ki se

molijo per f. mafhi, (kadar je pa vezh zhasa se molijo sraven teh she une molitve, ki so sprédej po vsakim premifhljevanji serza postavljene.)

(TRETJI RED.)

Perprava k' f. mafhi.

Pridi, sveti Duh, in f' svojo gnado

sberi in sedini vse mozhi in obzhutke moje dushe, de samorem s' zhistim, ponishnim, sbranim, hvaléshnim in Bogú perjétnim serzam biti per s. mafhi v' tvojo vézhno zhaft, v' svelizhanje svoje dushe in v' prid svéte matere katolishke zérkve. Amen.

Molitev pred sveto mafho, in tudi po sveti mafhi.

Ozhe nebéshki, nefkônzho dobrotljivi Gospod, ozhe vse milosti, sprejmi danš pe rokah svojiga mafhnika, svojiga slušhabnika, pravo telo in pravo kri svojiga edinorojeniga Šinú in nashiga Gospoda, Jesusa Kristusa, v' sadoltenje in odpuščenje vsih mojih gréhov; v' posvezhenje in svelizhanje moje dushe, vsih mojih blishnjih, in vsih, sa ktére imam dolshnost moliti: sa vse oblaštike, deshélške in duhovske gospóške, in sploh sa vse vikshi, de jim milostljivo dodelish gnado svétiga Duha v' posvezhenje njih dushe, in v' vladanje kershanskiga ljudstva; sa vse gréshnike na svétu, de jih milostljivo spreo-

berneſh, in peljáſh na pot svelizhanja; v' tolaſhbo vſih ſhaloſtnih, de jim dodeliſh pomózh, poterpeſhljivoſt in pravi mir; v' polajſhanje in reſhenje vſih vérnih duſh v' vizah, in poſéбно tiſtih, ktére zhakajo moje pomózhi; in v' ſpreobernjenje in raſſvetljenje vſih nevérnih, de ſpoſnajo in ljubijo tébe, vézhna Reſniza, vſigamogozhni Ozhe! kterimu v' edinosti Šina in ſvétiga Duhá vſa hvala, zhaſt in povishevanje na vſe vezhne zhafe! Amen. O ſveti ange-
lji, in vſi ſvéti nebéſhki duhovi, ki ſ' to-
liko zhaſtjo mólite in hválite Goſpoda, mo-
jiga Boga, darujte mu to mojo molitev,
in ſproſite mi po prezhaſtiti daritvi ſvete
maſhe odpuſhenje vſih mojih gréhov, de
ſamore m s' vami hvaliti in zhaſtiti ga ve-
zhno v' nebéſih. Amen.

O vſigamogozhni, vezhni Bog! ti ſi
nam ſvojim ſluſhabnikam luzh prave vére
miſtljivo dodélil; ohrani nam tudi vſelej,
povikſhaj in vterdi ſveto véro; oſhivljaj jo
v' naſ, de po véri ſhivimò, tebi ſveſto
ſluſhimo in k' tebi pridemo. Ponishaj vſe
ſovraſhnike ſvete vére, ſpreoberni jih, in
perpeljaj k' ſvoji zhedi. O Bog! ti ſi vſa
mozh tiſtih, ktéri v' tebe ſaupajo, in bres

tebe zlo nizh ne samoremo mi, flabe stvarí, uflifhi miloflljivo nafho molitev, in daj nam pomozh fvoje gnade, de vfe fkuflhnjave premagamo, fe vflake nevarnofli frezhno ognemo, vfe nadloge poterpeshljivo prenefemo in tvoje fapovedi sveflo dopolnimo, de v' vflih fvojih miflih, sheljah, befedah in délih tebi dopademo! to te proflimo po nefkonzhnim faflushenji tvojiga Šina, nafhiga Gospoda Jefusa Kristufa, kateri f' teboj in f' fvetim Duham shivi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

1. *Evangéli.*

Pred tvojo modrofltjo, vfligamogozhni Bog! omrazhi in otemni vfa polfvetna modrofl. Šhe nikoli préd ni fvét flifhal take povelizhavne modroflti, kakorflhno nam je pernêfel, osnanovál, in nam jo fhe danafhnji dan osnanuje v' fvétim evangélii tvoj edinorojeni Šin, nafh Gospod, Jefus Kristus, tvoje beféde fo beféde shivlje-nja. Moj Bog! dodéli mi gnado s' befédo in v' djánji povfod rasodévati, de fim tvoj uzhénez, uzhénez dobrote in refnize. Daj mi, de tvoj fvéti evangéli osnanujem ne le s' befédo, ampak de tudi moje ferzé,

vnéto od njegoviga duhá, nágnjeno k' njegovim postavam, ga perporozha s' dobrimi deli, s' deli ljubésni.

O Bog, odpri mi ushefa in serze; ti si mi jih dal, in storil, de slishim in zhumtim; odpri mi jih, de slishim in si k' serzu vsamem glas tvoje beséde; nagni k' sebi moje serze, in stori ga perpravljéniga v' vsih rezhéh tvojo sveto voljo spolniti; ushgi v' mojim serzu sveto gorezhnost, de le po tebi hrepenim, in si persadévam vse svoje shivljenje po tvojih svetih naukih in sglédih ravnati. **Gospod!** ti si svete shelje v' moje serze poloshil, daj, de se spolnijo v' tvojo vezhno zhaft in hvalo, de se vsm ljudem tvoji sveti nauki osnanujejo, de se vsi nevérniki in krivo-verzi k' tebi spreobernejo in vsi gréshniki spokoré, in de ti bomo vsi s' enim glasam hvalo peli in rekli: **Gospod Jesus Kristus**, nash Svelizhar, tebi bodi vezhna hvala! **Amen.**

2. Darovanje.

Neskônzžno sveti Ozhe, vfigamogózhni in vézhni **Bog!** zhe tudi nevréden pred té priti, se vender upam darovati ti, in ponuditi ti to darítev po rokah mash-

nika, tvojiga flushabnika, v' ravno tistim naménu, v' ktérim je **Jesuf Kristuf**, moj svelizhar, postavil to daritev, daritev v' spravo s' **Bogam**.

Darujem ti v' s'posnanje, de si **Ti Bog** vsiga **Gospod**, in de imash vso oblást v' vse stvarí; pa tudi v' sadobljenje odpushenja svojih gréhov, in v' sahvalo toliko dobrot, s' kterimi si me tolikrat obdaroval.

Kér sam sebe s' všim, kar premorem, tebi darujem, in ti obljubim, vse k' dobrimu obrniti; se upam opraviti to svéto daritev tudi sato, de bi sadobil sa-se, sa svoje staršhe, perjatle in sovrashnike dra- gozénjeno gnado sdravja, frézhe, svelizhanja, kar gréshnik ne more sadobiti, zhe ne po saflushenji tistiga, ktéri je nekonzhno svét in pravizhen. Bodi milostljiv, moj **Bog**, všim, ktéri potrebujejo tvoje pomózhi; ne odverni se od svojih sovrashnikov, imej usmiljene s' všimi gréshniki. Štóri jim všim dôbro, ktéri me preganjajo, in odpusti mi moje gréhe, kakor jim všim tudi jes is serza odpustim, ktéri so mi hudó storili, ali ktéri mi she v' perhodnje hudo storiti sklépajo.

O dobrotljivi nebeshki **Ozhe!** is ser-
za te sahvalem sa vse gnade in dari, kte-
re si meni in drugim ljudém dodelil, po-
sebnost pa sa tiste, katerih nismo dosti spo-
snali, te nismo sa-nje sahvaleli, ali smo
jih zlo v' hudo ali v' tvoje rasshaljenje
nehvaleshno obrnili: odpusti nam, te po-
nishno prosim, našho nehvaleshnost, odpú-
sti nam vse grehe savolj neskonzhniga sa-
flushenja tvojiga ediniga Šina Gospoda
našhiga Jesusa Kristusa, in štori si perje-
ten leta dar, ki ti ga sdaj sa vso kato-
lishko zerkev darujemo; rashiri jo po
všim svetu in ohrani. Tudi ti ponudimo to
daritev in te prosimo sa svetiga ozheta
papesha I. zhaštitiga shkofa I. in svetliga
zesarja I., dodéli jim rasvetljenje in po-
mozh v' njih teshkih opravilih; in sa vse
pravovérne kristjane, de jih v' pravi ve-
ri, v' upanji, v' ljubeshni in v' svoji sveti
gnadi vedno ohranish.

Prosim te tudi, dobrotljivi **Ozhe!** sa
vse prizhujozhe in druge, sa ktere sim po-
sebnost dolshan moliti.

V' deleshnosti proshnje zhaštitljive de-
vize Marije, matere boshje in vših svet-
nikov te prosim, naj bo tebi perjetna ta

našha daritev, o Bog! in daj nam mirno in poboshno shivljenje na svetu, in po tem vezhno svelizhanje dosezhi. Po Jesufu Kristufu Gospodu našhim. Amen.

3. *Povsdigovanje.*

Is vse mozhi te molim, hvalim in zhaštim, moj Gospod, Jesuf Kristuf, pravi Bog in pravi zhlôvek, rôjen is svéte Devize Marije, sa-me krishan in na krishi umorjèn; in te prosim po saflushenji tvojiga svétiga terpljenja in tvoje smerti, réšhi mojo dusho vézhne smerti.

Is vse mozhi te molim, hvalim in zhaštim o presvéta kri mojiga Gospoda, Jesufa Kristufa, prelita sa odrefhenje in posvezhenje moje dushe; in te prosim, moj Gospod, moje upanje, moja ljubésen, odpusti mi v' svojo zhašt vse moje gréhe!

Moj Bog, ti posnašh mojo dusho, in vidish refnizhnost mojiga serza. Is serza ti obljubim, de mi bosh ti smirej stan in kônez mojiga upanja, mojiga naména, mojih shelj; de te hozhem védno zhaštiti in se te bati, kot svojiga nar visjhjiga Gospoda; de hozhem saupati v' tvojo gnado, in v' tebi svoj mir iméti, kér ti si moj

in vsih stvari ohranovavez; de hozhem
 iskati tolashbe in pomózhi vselej v' tvoji
 modrosti, mogožnosti in dobroti. V' tvoje
 ozhétove roké poloshim vse, kar sim, kar
 imam in premorem; kér le ti si isvirek
 vsiga dobriga. Daj mi, de tvoj sveti Duh
 védno prebiva v' mojim serzu; bodi moja
 dusha, s' tvojo svéto gnado podpirana,
 shiva podoba tvojih popolnamast; de si per-
 sadéva moj duh tvoje svéte lastnosti bolj
 in bolj sposnati; de moje serzé s' vsimi
 svojimi sheljami hrepení le po tébi, moj
Svelizhar, moj Bog!

She posebno te prosim dobrotljivi Bog!
 sa vse vérne dushe v' vizah, slasti pa sa
 tiste, do kterih imam she posébné dolsh-
 nosti, bodi jim usmiljen in milostljiv.

Ozhe nash, kir si v' nebesih i. t. d.

Jagnje bôshje, ktéro nékdaj umer-
 jesh sa gréhe svetá, in posébnó sa moje
 nesmérne krivize in pregréhe, omij me s'
 svojo zhaftito kervjó. Ti saklani dar sa
 odreshênje zhloveshkiga rodú, réshi me!
 Ti boshji frédnjik in správnik daj mi pra-
 vi mir na semlji, de, kadar bo tvoja své-
 ta volja, umerjem v' sladkim upanji na
 tvojim narozhji.

4. Povshivanje.

Jesuf, Šin boshji! ti si vse moje veselje, in blager moje dushe; kér nimam danš tolike frézhe, de bi poteléno vshil tvoje presvéto Telo; dovôli mi vsaj, de se po duhu sdrushim f' teboj, in se ti sedim s' shivo véro, terdnim upanjem in gorézho ljubésnijo. Amen.

O vezhni Šin nebeshkiga Ozheta; ti sam kralj v' mojim serzu. Vef tvoj hozhem biti v' shivljenji in po smerti. Ne le snamnja tvojih ran, ampak zelo tvoje bitje nosim v' svojim serzu. Štori s' menoj po svoji svéti volji, de ne sebi ampak le tebi shivim in umerjem. Ti si moj, ker si hotel moj biti; jes sim tvoj, ker si me hotel imeti; o štori tudi, de me nikoli nizh od tebe ne lozhi. Ko imam sdaj toliko frézho tebe prejéti, zhe tudi le v' duhu, spolni mi, kar si ti sam govoril: Kdor moje telo jé, ostane v' meni, in jes v' njem. Jes in Ozhe bova k' njemu pershla in per njem ostala. O ostani per meni, in vsemi me k' sebi, de vezhno per tebi ostanem. Amen.

O presveta Trojiza, Ozhe, Šin in své-

ti Duh! Lej me, tukaj na kolenih pred teboj te sdaj hvalim sa boshjo daritev, ktero je moj Odrefhenik per sadnji vezherji postavil, na krishi spolnil in per svetih mashi oponavlja do konza sveta sa nafhe odrefhenje. Is vse mozhi te sahvalim, de si mene nevredniga te presvete daritve deleshniga storil. Odpušti meni in vsim ljudem vse grehe, samude in sanikernosti savolj neskonzhniga saflushenja Jesufa Kristufa. Ne odtégni mi sadú te presvete daritve savolj moje pomanjkljivosti, ampak bodi tebi v' vezhno zhasť, meni pa in drugim v' pomozh v' vsaki sili, posebno pa v' dušnih potrebah. Po nafhim Gospodu Jesufu Kristufu, kteri f' teboi shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha od vekomaj do vékomaj. Amen.

(Tukaj se oponovi, kadar je zhasť, sgornja molitev: *Ozhe nebéshki* i. t. d. na 133. strani.)

Pésem

per svéti mafhi.

K' sazhétku.

1.

Pred tabo na kolénih
O Bóg, te mólimo,
In polni shelj ognjénih
K tebi sdihujemo.
Daritev svéte mafhe
'Si daj, o Bog, dopast',
In sdihovanje náshe
Povikfhaj tvojo zhast!

2.

Ko Jesuf se je lózhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrózhil
Ta kruh prijatelam,
Posvétil je tud vino
Ter ga uzhenzam dal:
To k' mojimu spominu
'Storite! jim je djal.

3.

Teló je tó, vseмите,
Teló in moja kri.
Nikdár ne posabite,
Kaj Jesuf vam fiori.
Sa vas on hózhe umréti
(O zhlovek pomni tó!)
De dá ljudém shivéti,
De jim odprè nebó.

4.

To nafhe darovanje
Usem', o Bog, od naf,
Uflifhi sdihoвање
Ti nafhe vfaki zhaf.
Teléta fo ozhaki
Dajali nekadaj,
Sdaj dari nifo taki,
Nafh dar je Kristuf sdaj.

K' glorii ali flavi.

1.

Zhaf, hvala in hvaléshnoft
Je tvoja blá in bo;
Nepokoj in betéshnoft,
O Bog! odverni jo.
Daj nam mirú in tebe,
Bog! vedno dershat' fe;
U teb' ifkati tebe,
Vefél' zhafiti te.

2.

Sa nafhe hudobije,
Sa naf fe pokorifh,
'Smert ta nam grèh odmije,
'Tud' gréha mik pobrifh',
Bod' hvala fvetim Duhu,
'Tud' njemu zhaf gré fhè,
Sbduje ferze gluho,
'Svoj oginj v njem ushgè.

Pred Evangelijem.

1.

'S uft Boshjih fe is-haja
'Svet evangélium,

V ferzé fe nam safaja,
Nam rasfvetljuje um.
Bog govori, Bóg vézhen,
Per Bogu ni lashi,
O frézhen, trikrat frézhen,
Kdor njega fe dershi!

2.

Befede Boshje véra
Nam kashe pravo pót,
Gotovo fleso, ktera
V nebefa gré od tód.
Ohrani to povelje
In nauk fvoj per naf.
Daj nam potém vefelje
Seboj na vezhni zhaf.

K' kredo ali véri.

1.

Bog Ozhe, mi fposnamo,
De vse je tvoja stvar,
Kar je in kar imamo,
Dobróte tvoje dar.
Od tebe, Ozhe, ide
Sin rojstva vézhniga,
Spozhetje njega pride
Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
To Boshje détize,
Devifhtva ni sgubila,
Ne préd tud potlej ne.
Nafh gréh je njega vmóril,
Sa gréh je bil prodan,

In kakor je govóril,
Je vftal on trétji dan.

3.

Na défni rok' Ozheta
Je v' fvétim raji sdaj,
'She pride, to obéta,
'Samó ne vemo, kdaj.
Pa kadar fe iside
Sa svet odmerjen zhaſ,
Pové nam, de ſpet pride
Ozhitno ſodit naſ.

4.

'Soſéfko kerſhenikov
Al' zerkev verjemo,
Tud obzheſtvo ſvetnikov,
Sediſtvo v' en teló.
Tud grehov odpufhenje
Na temu ſvetu sdaj,
Shivôta réf vſtajeenje,
Po tem pa ſveti raj.

K' darovanju.

1.

Naj Bog, dopade tebi,
Kar ti darujemo!
'Szer kruh je ſam na ſebi
In vino ſgolj ſamó;
Pa 's kruha in is vina
Bo kmalo, kar sdaj ni,
Edin'ga tvojga 'Sina
Teló in prava kri.

2.

To naſhe darovanje,
O Bog! ne sverſi ga;

Vše mišli in vse djanje,
Vše ferza, v' dar jih na!
O daj, de bomo světi
Ti, Ozhe, v' vseh rezhéh,
Odvsem' snad nafhe vésti
Teshilo vseh pregréh.

3.

Vše nafhe premoshenje,
Ves shivesh in teló,
Blagó in tud shivljenje,
Vše to naj tvoje bo.
Daj nam po svoji vólji
Sdaj desh, sdaj solnzhni fej,
Pokashe se na póljí
Dobróta tvoja nej.

K' 'Sanktusu.

1.

Povsdignimo, kristjani,
Vsi svojo péfem sdaj,
Sapojmo fkupej sbrani:
Svet, svét na vekomaj!
V' nebésih in na semlji
Se vidi njega mózh;
Nevernikam odjemlji,
O Bog njih uma nózh!

2.

De fvetó luzh, katére
Dosdaj ne vidijo,
Sposnajo, udje vére
S' nam' tvoji bódejo:
De zhašt mu fkup pojemo,
K' nebó ga dá med naf,

Hrup mu vefél shenemo,
S' angeljzi vezhni zhaš!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijózhi
Bogá sakritiga,
Oko ga ne raslózhi,
Pa vera snat' ga da.
Sdaj tukaj bres pogléda
O Bog! te vidimo.
Sadosti je beféda,
De v' tebe verjemo.

2.

Na léfu nekdej krisha
Je Bog sagerljen bil,
Sdaj, véra naf previsha,
Je zhlovek tud' se fkril.
Ta dar dobróte tvoje,
Kruh tvojih angeljev,
Opomni mišli moje,
De, Bog, si same umrel.

3.

Naj spere dušho mojo,
O Jesuf! tvoja kri,
Dodéli milost svojo,
Ti morje milosti!
Kar sdaj te nam sagerne,
Naj sgine, o Bog! ípred naf,
Naj enkrat se odgerne,
Nam gledat', tvoj obras!

K' savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh fe odkriva,
Vel'k zhudesh fe godi,
Gospod fe sdaj ushiva,
Tud' vera 'ma ozhi.
Podóba je fzer vina,
Podóba kruha vfa,
Ne vid' fe nizh fpremina,
Teló in kri je pa.

2.

O frézhen, kdor verjame,
De tukaj jagnje je,
Katero nam odvsame
Tol'k' grehov butare.
Le to je jed, to véra
Kristjane poduzhi,
(Ljubésni neisméra!)
Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
Po vrédnim vshijemo,
Se smertniga strašhenja
Vezh bal' ne bódemo.
Teshave in britkófi
Se tift' ne bode bal,
Katerimu v' flabofiti
Ta kruh pomozh bo dal.

4.

O Jesuf! zhaft in hvala
Naj ti povfótna bo;
Ljubésin nam je dala,
Ljubésin tvoja tó:

Ta vshitek, Bog! teléfa,
In tvoje té kervi,
Shivljenje in nebéfa,
Vefelje v' vezhnosti.

5.

Daj tega nam sheléti,
Goréti vsm v' njega!
Daj prav nam ga prejéti,
Ko pride lozhitba,
De bodemo f' temistim
Na pot se vsdignili,
In pa vfi f' ferzam zhistim
V nebefa, va-nje fhli.

K' ite Missa est.

1.

Ker smo sdaj mafho fvéto
Spodobno flifhali,
Povs'mimo zhaft odpéto
In hvalo s' angeljzi.
Dopade naj mu djanje
Opravljén'ga darú,
Svirk gnad bod' to darvanje
Nam, dolshna zhaft Bogú.

2.

Dershimo pomozh' boshje
Se fkos' in fkos' terdnó,
Le tá naj nam oroshje
Pred vfo hudobo bó.
Bres gréha da naj státi
Pred sodbo sadnji dán;
Po angeljih naf sbrati,
Na njega desno fran.

Druga pesem per sveti mafhi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
Tvoj verni ljud klezhi:
In tebe, Bog, v' ponishnosti
Svoj'ga ferza zhafti.
Stor' milost tim, kater' shelé
V' folsah oprat lastne dolgé.
Odpusti Ozhe gres'nikam,
In fkashi fe dobrotljiv nam,
Dobrot — ljiv — nam
Dobrotljiv fkashi fe nam.

2.

Ob dari tvoje fmo prifhli
Kakor s'gubljeni sin:
In kakor ovze fmo safhli,
Sgubili tvoj spomin.
Al Ozhe vsiga vsmiljenja
Na ferza polne sgrevanja
S' dopadajenjem dol poglej,
In svojo gnado sopet dej
In gna — do — dej
In gnado sopet dej.

3.

Sej delo fmo vsi tvojih rok,
In tvoja lastna stvar,
Opri slabosti svoj'h otrok
Ti vel'ki Gospodar.
Sa spravo sdej darujemo
Tvoj'ga finu sroz'ujemo

O Bog, fkos njega sveto kri
Vse nafhe grehe nam odmi,
Vse nam — od — mi,
Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Zhaft bod' na visokósti
Bogu na vekomej
In mir po fhirokósti
Na semlji bod' vselej.
V' ponishnosti pojemo
Teb' hvalo trojni Bog!
Od tebe mi prejmemo
Refhenje is nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Is tvojih uft iside
Svet evangelium,
Na tole dno se fnide
Vfih kristjanov um.
Modroft naf fama visha,
Refniza naf uzhi:
Kdor se pod njo ponisha,
Ta frezhen prav shivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod pred tabo f' trepetanjem
Te tvoja verna stvar sposna!
In verje s' shivim sposhtovanjem,
V' tebe praviga Boga,
Tud verje v' tvoj'ga ljub'ga Sina
Spozhet'ga od fvet'ga duha,

Ko Jefova ga korenina
V' divihkim zvetji je fzvetla. (dvakrat.)

2.

De je prifhel is sgolj ljubesni,
Ljudi naf spravit, Bog! s' tebo,
De na-fe vsel je vsih bolesni
Prelil na krishi kri svojó;
De spet je vftal, pekel premagal,
Na defni tebi sdaj fedi:
De naf bo enkrat vse prevagal
Sodnik pravizhni vsih ftvari. (dvakrat.)

3.

De fveti Duh nam zerkev visha,
De bo do konza vedno sh'njo:
De kdor fe k' njem' v' folsah perblisha
Od grehov spet ozhifhen bo:
Sopet de enkrat bomo vftali,
Vsih fvetih drushba sprofi nam,
De bomo fkupej ushivali
Shivljenje vezhno s' Jesufam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje
Gospod leté dari,
S' njim tud tvoj ljud sdihuje,
In f' ferzam kvifhk puhti.
Zhifst kruh je ino vino
Sa grehe nafhe dar,
K' tvoj'ga Sina spomino
Je obloshen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem' Bog, leto darvanje
Dobrotljiv Ozhe nash,
Omezhi to sdihvanje,
De nam spet gnado dafh.
Le smert in kri presveta
'Tvoj'ga ljub'ga Sinu
Nam da up de bo vseta
Ta profhnja gor v' nebu. (dvakrat.)

Šanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti,
Je Bog in nash Gospod,
S' angeljzi pojte: Sveti
'Si ti Bog, Sabaot.
V' nebesih, no na semlji
Vfo hvalo, zhaft vselej
'Stvari, Bog! svojih jemlji
Sdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Vefeli ukup pojemo
Is ferza zeliga,
Shivo ga vfi sprejmemo
Njega svoj'ga Boga,
Ko nam v' imenu pride
Gospoda uafhiga,
Vef fvet fe k' zhafti fnide
'Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe, s' vifokofti
Vef milostljiv na ta altar!

Ti na-nj postav'mo po dolshnosti
Sdaj tebi dopadljivi dar:
Ta dar je fam tvoj, Sin edini,
Is sgolj ljubezni darovan:
Sa naf perfojen umornini
Strafšno na krishu bil saklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse nafhe nosi,
De naf perpravi v' sveti raj.
On per Ozhetu sa naf profi,
Deb' s' njim shiveli vekomaj,
Naj te ljubesen ta ognjena,
Te prof'mo, Jesuf, omezhi,
De se ta tvoje smerti zena
Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dej.

Poglejte boshje jagne:
Kak tozhi svojo kri,
Kako sdaj glavo nagne.
Kako sa naf medli.
On grehe nam odjemlje,
On nosi vse dolge,
Pokrajne zeze semlje
Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vreden, (dvakrat.)
Deb' tebe danf savshil,
Al rezi de bom vreden (dvakrat.)
Ter bodem sopet shiv.
V' duhu tebe prejeti
Is ferza jest shelim,
Daj shenin nafh presveti, (dvakrat.)
De gnado sadobim.

Per konzū svete mashe.

Daritev fmo konzhali,
Ta dar je Bog, tvoj Sin:
Mi fmo vſi fkup ſposnali
Tvojih darov ſpomin.
Po njemu fmo prejeli
Reſhenje 's ſvojih ves.
Sdaj sadnjizh nam dodeli
Svoj ſhegen is nebeſ. (dvakrat.)

Pred pridigo.

O Jeſuf, duſha moja
Je ſhejna ſliſhat' te,
Ker le beſeda tvoja
Reſniza vezhna je;
Osnani nam povelje
Shivljenja vezhniga,
Beſedo, k' nam veſelje,
Neſkonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
Duſh naſhkih raſſvetli,
In pameti flepôto
S reſnizo raſjaſni.
Slep zhlovek ſam od ſebe
Ne ve, kaj je hudo,
In dobriga bres tebe
Sposnal nikol' ne bo.

Beſeda tvoja kaſhe
V nebeſa pravo pot;
Zhe naſha pamet laſhe,
Naſ ona varje smot.
Le ona da ſposnanje
De vidimo ſvetoli,

Odverne grešno djanje,
Podpira nam slabost.

Oh, oštra je, boleza,
In dušho v' shivo fkli,
Ognjena je, gorezha:
Pa vender tud hladi;
Poterdi vero našho,
Oshivlja jo povfod;
Daj vselej nam to pašho,
Te prosimo, Gospod!

Je grešnik marškatéri
V nefrezho sam goljfan,
Miru ne išhe v' veri,
Tizhi v pregreh' sašpan,
Ti k' dušhi grešh sašpani,
Ter grešnika sbudišh,
Mu pravišh: grešnik vštani,
De vezhno ne sašpišh!

O de b' beseda tvoja
Ne vtihnila nikdar.
O daj, de dušha moja
Prejema ta tvoj dar;
Daj v' krishih, daj v' fkušnjavah,
V' fkerbeh nam, Bog, ga daj,
Naš veseli v' teshavah;
Naš pelje v' fveti raj.

Molitve pred spovedjo.

1.

Ozhe nebéshki, **Bog** milosti in vse to-lashbe! osri se na-me, svojo révno stvar, ki sdaj pred teboj shaljujem in se kšam, de sim te kdej rasshalil. Bodi milostljiv, moj **Jesuf!** moji gréshni dushi; pridi ji na pomozh, vsigamogozhni **Bog**, ki si jo s' toliko ljubésnijo stvaril in odréshil. Moj **Gospod in Bog**, vsih gréhov, ktére sim storil od tistiga zhasa, ko sim sazhél dobro od hudiga lozhiti, do sidanje ure, se is serza kšam, in shelim le she tolikanj bolj shaljevati, kér sposnam, de sim Tebe, svojiga **Štvarnika**, svojiga **Odréshenika**, svojiga nar vézhiga **Dobrótnika** rasshalil. V saupanji v' tvojo milost in s' pomozhjó tvoje svéte gnade sdaj terdno s'klénem, svojih gréhov zhisto spovédati se, sa-nje pokoro délati, in svoje shivljenje v' vsih rezhéh poboljšhati. Moj **Gospod in Bog** perstopi moji révni dushi na pomozh! **Švéta Deviza Marija**, **Mati** mojiga **Gospoda**, prosi **Bogá** sa-me gréshnika! Vsi angelji in svetniki v' nebésh pomagajte mi s' svoji-

mi prošnjami per Bogu prav opraviti to spoved v' boshjo zhašt in svelizhanje svoje dušhe. Amen.

2.

O Jesuf, moj ljubesnivi Svelizhar! jes ubogi gréshnik, ktériga pregréhe shtevilo mojih laš preséshejo, v' globoki ponishnosti in shalošti svojiga serza padem préd-te na koléna in te prošim, operi me s' svojo svéto kervjo, ktero si na krishi v' odpušhenje gréhov prelil. Ako ravno imam veliko in velikih gréhov, vender nad tvojo gnado in nad tvojim usmiljenjem ne obupam, kér vém, de ne shelish gréshniku smerti, ampak de se spokori in shiví. Šej so bile tvoje svéte nogé sató na krish perbite, kér si poterpeshljivo mojiga spreobernjenja zhakal. Tvoje svéte roké so raspéte, de bi mene sprejéle in objéle. Nagnjena je tvoja sveta glava, de bi mi dal kušhljej mirú, in de bi moja molitev ušlišhal. Odperto mi je tvoje sveto serze, ki vse ljudi ljubi in k' ljubésni vabi. Pridite k' meni, klizhesh, ki ste révni in s' gréhi oblosheni, in jes val bom poshivil. Sato pridem poln saupanja k' tebi, moj

Jesuf! in poloshim brene svojih gréhov préd-te pod tvojim svétim krishem in te ponishno prošim, mojo duho v' morje svoje svéte kervi pomozhiti in v' globozhino svoje neskonzhne milosti vtopiti. K' tvoji-mu namétniku, spovedniku, grém, se mu svojih grehov na boshjim méstu spovédati in mu nizh ne samolzhat, kar mi nepôkaj déla. Spovednikovo odvésó, zhe je bom vréden sposnan, hozhem takó sprejéti, kakor ko bi mi ti sam rékel: „Pojdi v' miru! Tvoji gréhi so ti odpushteni.“

(Pred spovedjo je poséбно dobro prebrati in premisliti, kar je sgorej na strani 84 in dalje v' premisshljevanji smertniga gréha rezhenó.)

3.

Šposnam svojo hudobijo; pred ozhmi mi je védno moj gréh!

Gospod! ne shtrafuj me v' svojim ferdu! Ne tepi me v' svoji jési!

O Gospod! ne hôdi v' sodbo f' svojim hlapzam; sakaj ni ga shviga vprizho tebe pravízhniga. Zhe hozhessh hudobije shtrafovati, o Gospod! kdo samore obštati pred teboj?

Vender per Gospodu je ufmiljenje in obilno reshenje. On ne sheli smerti gréshniku, ampak de se spreoberne in shiví.

Ufmili se me, o Gospod! po velikošti svoje milosti se me ufmili!

Moje hudobije mi zhes glavo kipé, kakor teshko breme na meni leshé.

Nozh in dan sdihujem; f' folsami mózhim svoje leshifhe.

Is globozhíne svoje révfhine klizhem k' tebi. **O Gospod!** o **Gospod!** uflifhi glaf mojiga vpitja! oberni svoje oblízhje prozh od mojih gréhov, isbrifhi vse moje pregréhe!

Špominjam se pretezhenih dni, in vézhnost stoji pred mojim duham.

Kadar ti prídesh fodit, o **Gospod!** kaj ti bom odgovoril?

Ufmili se me, o **Bog!** sakaj flab sim. Osdra- vi me, o **Gospod!** sakaj moje kosti se trésejo.

Šposnati hozhem svojo hudobijo, in ti mi bofh odpuštil mojih gréhov dolg.

Operi me, o **Gospod!** od moje hudobije, in zhist bom. Operi me f' kervjó svojiga Šina in bél bom, bolj kot sneg.

Švoje roké stegujem k' tebi, shaljevanje in sdihovanje moje dušhe ti ni fkrito.

Naj okusim tvoje ufmiljenje; ker upam v' tebe. Pokashi mi pot, po ktéri naj hodim.

Ozhe, grešhil sim; nisim vréden tvoj sin ime- novan biti.

O Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjem- lješh!

Sanesi mi, o **Gospod!** — Uflifhi me, o **Go- spod!**

Ufmili se me, o **Gospod!**

Molitve po spovedi.

1.

Povikshuj moja dusha Gospoda, in vse, kar je v' meni, hvali njegovo sveto ime!

Povikshuj moja dusha Gospoda, in ne posabi zhudeshev njegove milosti in gnade!

Odpuštil ti je vse tvoje hudobije; osdravil je tvoje rane.

Odréfhil je od smerti tvojo dusho; s' dobrotami te je obful, vénzhal te je s' svojo gnado.

Gospod je milostljiv in usmiljen, poterpeshljiv in ves dobrotljiv.

Ni ravnal s' menoj po mojih gréhih, in mi ni povrazheval po mojih hudobijah.

Kakor je nebó visoko nad semljó, tako kraljuje njegovo usmiljenje nad tistimi, ktéri se ga bojé!

Kakor delezh je is-hod od sahoda, je vsel moje gréhe od mene.

Kakor se usmili ozhe svojih otrók, takó se Gospod usmili tistih, ktéri se ga bojé.

Vé, de smo flabe stvari, vé, de smo prah. Povikshujte Gospoda; sakaj, dober je.

Njegovo usmiljenje je vézhno.

2.

Le tvoja usmiljenost, o Bog! mi je moje prestope odpuštila, in dolg mojih grehov sbrisala. O Bog! ti si ljubesen, in

uſmiljenje je tvoje veſelje; nozheſh ſmerti greſhnika, ampak de ſe ſpreoberne in ſhiví. **O** neisrezhena ljubesen! uſhgi mojo duſho, de tudi jes tebe ljubim, in is ljubesni do tebe vſe ſovrashim in ſtudim, kar je hudiga. **Od** sdaj sanaprej, o uſmiljeni **Ozhe!** te hozhem vezhno ljubiti, in ſe tvoje miloſti in tvoje perjásnoſti takó terdno dershati, de me nizh ne bo vezh v' greh nagnilo. **Persadeval** ſi bom vreden ſad pokore roditi. **Vſe** krishe tega ſhivljenja in teshave ſvojiga ſtanú hozhem v' pokoro ſa ſvoje grehe voljno noſiti. **Do** konza ſvojiga ſhivljenja hozhem v' tvoji ſluſhbi, o kralj nebeſ in ſemlje! ſveſt biti. **Nizh,** zlo nizh me ne ſme od tvoje ljubesni lozhití. — **Gospod!** ti vidíſh v' moje ſerze, veſh vſe rezhi, ſnano ti je, de reſnizhno ſhelim, ſvoje ſhivljenje poboljſhati. **Pa** kaj ſamore ſlabi zhlovek ſ' ſvojimi ſklepi bres tebe? **O** pridi moji ſlaboſti na pomozh, podpiraj me v' vojkovanji s' greham, obdaj me ſ' ſvojo mozhjó, de doſeſhem nebeſhko kraljeſtvo. — **O** **Jesuf!** kteri ſi me po odveſi ſpovednika ſ' ſvojo preſveto ker-vjó od mojih grehov ozhiſtil, daj mi ſvo-

jiga boshjiga Duhá, de v' tvojim miru stanoviten ostanem, in nizh vezh ne grešhim. Amen.

3.

Dobrotljivi Gospod, in moj Odreshenik, v' saupanji v' tvojo neskônzho milost te prosim, daj mi gnado, de te nikoli vezh s' nobenim greham ne rasshalim, ampak de Tebe zhes vse ljubim, in ti is zeliga serza in is vse mozhi svesto flushim. V' tvojo neskônzho milost in v' tvojo na krishi sa-me prelito kri saupam in prosim, de mi vse pomanjkanje, ktero se je soper mojo voljo per te spovedi pergodilo, milostljivo odpuštih. Moj Gospod s' tišto ljubesnijo, s' ktero si svojiga vezhniga Ozheta sa svoje sovrashnike, ki so te krishali, prôfil, persanesi in odpušti mi revnimu greskniku, kakor tudi jes is ljubéni do tebe is serza vsim odpuštim, kateri so mi kaj hudiga storili, in te prosim sa-nje, daj jim svojo gnado in vezhno shivljenje. Moj Gospod, in Bog, v' tvojo na krishi v' nesmernih bolezhinah sa-me storjeno smert postavim vse svoje upanje. Tebi, vsigamogozhni Bog, se popolnoma s' du-

ſho in teleſam darujem, in v' tvoje ſvete roke sprozhim. Amen.

Molitve pred ſvétim obhajilam.

1.

O dobrotljivi, in miloſtljivi Goſpod Jeſuf Kriſtuf, moja edina ljubesen, in veſelje mojiga ſerza, bodi miloſtljiv meni revnimu greſhniku, in po ſaſluſhenji ſvojiga britkiga terpljenja in ſvoje grenke ſmerti poſveti in ozhiſti moje ſerze, preſhêni is njega vſe nezhiſto in poſvetno nágnjenje, de ſamore Tebe v' preſvetim ſakramentu vredno prejeti. Prenôvi me, Goſpod moj, ſebi v' zhiſti ljubezni, de veſ ſa 'Te, veſ v' Tebi in po Tebi do ſmerti ſhivim v' zhaſt in hvalo Velizhaſtva bôſhjiga. Amen.

2.

O ſveta Deviza Marija, Mati mojiga Goſpoda Jeſufa Kriſtufa, prôſi ſa-me ſvojiga boſhjiga ſina, de po njegovi miloſti vſe tiſto is mojiga ſerza iſgine, kar je v' njem tvojim in Njegovim ozhem nedopadljiviga, in de takó v' ſvojim ſerzu per-

pravim zhiſto in Bogú perjetno prebivá-
liſhe. Prôſi ſa-me ſvojiga bôſhjiga Œina,
de po njegovim neſkônzhnim ſafluſhenji
bodi moja duſha s' darmi ſvetiga Duhá
tako obogatena in olepſhana, kakor je ſhe-
lí tvoj ljubesnjev Œin, moj práv Bog in
Odreſhenik. Amen.

3.

O Bog, kateri nam po ſvoji prezhudni
previdnoſti ſvoje ſvete angelje poſhiljaſh
naſ varvat, daj, te ponishno proſim, de
bom po njih brambi vſiga hudiga obvár-
van, de bom s' duſho in teleſam veſ tebi
vdan, de ſ' zhiſto veſtjó, pobošnim ſer-
zam, ſhivo vero, terdnim upanjem in go-
rezho ljubesnijo perſtopim k' tvoji bôſhji
miſi, in ſe takó vſih tiſtih daróv in gnad
vdeleſhim, ktere ſi ti Goſpod, naſh Bog,
tiſtim obljubil, ki te vredno prejmejo. Amen.

Molitve po ſvétim Obhajilu.

1.

Moj Goſpod, Jeſuf Kriſtuſ, ſ' ponish-
nim ſerzam te molim in hvalim ſa tvojo

toliko dobroto. In ker si sgòlj ljubesen, vreden vse ljubeshni, te ljubim zhes vse, in mi je shal, de nisim imel, in de nimam do tebe tolike ljubeshni, kolikorshne si ti vreden; namesti svoje pomankljive ljubeshni, ti darujem vse molitve, hvale in zhesshenja, ktere so ti skasovali in ti she skasujejo: tvoja sveta Mati, vsi tvoji svetniki v' nebesih in tvoja sveta zerkev na semlji. Is serza in zhes vse mi je shal, moj Gospod, de sim te kdaj rasshalil, in serze me toliko bolj boli, de ne morem shaljevati po meri tvoje dobrote in visokosti, tedaj le po saflushenji tvojiga britkiga terpljenja te prosim sa odpushenje, in ti srozhim sam sebe in vse svoje dela in terpljenja zeliga shivljenja v' pokoro in odpushenje grehov. In kakor vse svoje terpljenje f' tvojim sdrushim, in v' tvojo nekonzhno dobroto in milost terdno saupam; tako te prosim dodeli mi odpushenje vsih mojih grehov, pravo pobolshhanje in stanovitnost v' dobrim, de do konzha svojiga shivljenja tebi svesto flushim. Amen.

2.

Dobrotljivi in milostljivi Gospod, Je-

suf Kristus! po svoji neskhôznhni dobroti
 si pershel v' to pušto in revno hisho, olep-
 shaj in obogati jo tedaj s' svojimi darmi,
 de bo tvoje vredno prebivalishe v' njej,
 prebivaj v' njej, de v' tebi samó prebiva
 moje serze! Ni mi dôsti, Gospod moj, de
 si mi dal svoje sveto telo, daj mi tudi sa-
 klád svojih darov in gnad, ktere seboj no-
 sisih; kaj mi pomaga, de sim savshil krúh
 shivljenja, zhe pa ostanem prasen tvojih
 gnad, in de sim pil is studénza vezhniga
 shivljenja, zhe se mi pa sheja posvetnih
 rezhi, ktere moje serze motijo in pazhi-
 jo, ne ugasi? Ti si prava luzh mojih ozhi,
 svetlôba mojiga duhá, veselje mojiga ser-
 zá in shivljenje moje dushe, môja vsa in
 edina dobrota. Daj mi Gospod táko ser-
 ze, de je po ljubesni vse v' tebe spremi-
 njeno, táko glavo, de te smirej pomni in
 v' vsaki rezhi premishluje, tak um, de te
 prav posna, taziga duhá, de je popolna-
 ma s' teboj sdrushen. Dodeli mi táko shi-
 vljenje, de je vse tvoje, in po tem sre-
 zhno smert, ktera je sazhetek vezhniga
 shivljenja. Sa vse to te prosim v' saupa-
 nji v' ta presveti Sakrament, kteri si sam
 ti vezhni **Bog!** Amen.

3.

Sahvalim te, moj vezhni Bog, vfiga-
 mogožhni Ozhe, sa vse tvoje dobrote in
 posebno sato, de si me vdeleshil presve-
 tiga Telefa svojiga edinorojeniga Šinú.
 Ponishno te prosim, dobrotljivi Ozhe, de
 mi to sveto Obhajilo ne bo v' perloshnost
 greha in pogubljenja, ampak v' sadoblje-
 nje odpuštenja in svelizhanja; bodi mi v'
 orôshje vere, v' shkit ali brambo prave
 volje, v' smert vsih mojih grehov, v' sa-
 tiro vfiga mojiga hudiga nágnjenja, in
 v' pomnoshbo ali narašho ljubeshni, poter-
 peshljivosti, ponishnosti, in vsake druge
 zhednosti ali kreposti: bodi mi v' pravi mir
 mojiga serza, v' stanovitno smago vsih mo-
 jih vidnih in nevidnih sovráshnikov, in
 v' vezhno sveso s' teboj moj pravi Bog
 in Gospod! Daj mi priti v' nebeshko go-
 stitev, kjer si ti sam prava luzh, shiva
 hrana, edina ljubeshen in vezhno veselje.
 Amen.

Zhefhenje Jesufa v' presvétim réfhnjim teléfu.

(Is pisem rassvetljeniga Ludovika is Granade.)

Jesuf Kristuf! ljubiti te hozhem, ti moj Bog in moje vse! — ljubiti te hozhem, ti moja mozh! ljubiti te hozhem, ti krepkost moje dushe! vselej in vsakrat te hozhem ljubiti, ti neisrezheno veselje mojiga serza! ne sebi, ampak tebi hozhem shivéti ves zhas svojiga shivljenja, ktero si mi, kér je bilo po moji veliki révshini sgubljeno, po svoji milosti spet ponovil. *Moj Ponavljeva-vez* si ti, kér si ponovil in ponavljalh zhlovéshko natoro, ktéra je po gréhu oflabéla in se popazhila. *Ti si moj Réshnik*, kér si me po vervéh, f' ktérimi si sam sebe vé sati puftil, *réshil* is gróse gréha, smerti, pekla in hudizha, nar grosovitnihiga trinoga. *Ti si moj Odréshnik*, kér si me sa zéno svoje presvéte kervi, ki vse saklade preséshe, *odréshil* is fushnosti, v' ktéro sim bil po gréhu safhel. *Ti si moj Kralj*, kér me posnalh po svojim Duhu; sa-me si se vojfkovál, in me mojim sovrashnikam is rók potégnil. *Ti si moj Mashnik*, kér si prôsil in she profísh pred oblizhjem svojiga vézhniga Ozhéta neprenéhama sa-me. *Ti si moja Daritev*, kér si sam sebe darovál sa-me na altarji krisha, de si, poln ljubésni, f' svojo keryjó moje gréhe oprál. *Ti si moj Šrédnjik*, kér si Bog in zhlovek; ko pravi zhlovek si perjatel ljudém, ko edinorojeni Sin

boshji samorefsh vse per Bogu, in torej tudi le sam ti samorefsh ko frédnjik med Boga in ljudi stopiti. Ti si *moja Glava*, in *Glava zéle zérk-ve*; kér ko *prava glava* delish njéj in vsm njémim udam shivljenje, mozh in duhovne sheljé. Ti si *moja Slava* in *moja zhaft*, kér si se same vzhlovézhil, in me febi brata storil; kér si me v' tovarshstvo svoje nature povsdignil.

Hvaljen in moljen bodi bres vsiga nehanja — Jesus v' presvetim Sakramentu altarija! Amen.

Zheshenje Jesufa po fkrivnostih krisheviga pota.

I. O Jesus, *moj sodnik!* sa-me k' smerti obsojen, de bi meni milostljivo sodbo perpravil, — *daj mi is ljubésni do tebe* krive sodbe mirno *terpéti*, nikogar ne soditi, enkrat pa milostljivo sojenimu biti.

II. O Jesus, *moj sgléd!* ki radovoljno krish objamesh, in ga sa-me nesesh, — pomagaj mi is ljubésni do tebe svoj krish voljno nositi, proti blishnjimu sanesljivimu, proti febi ojstrimu biti, in po smerti plazhilo refnizhnih spokornikov sadobiti.

III. O Jesus, *moja podpora in mozh!* ki flabish in pod krishem omagujesh, meni terdnost v' fkuhanjavah sadobiti, — dershi me, de ne padem; *daj* mi usmiljenje do flabih bratov, de jih

vsdigujem; povsdiguj moje misli k' nebeskim sheljam, in povsdigni enkrat mojo dušo k' nebeskim veselju.

IV. O Jezus in Marija, moja sveta spremljevalca! savolj shaloſti, ktero ſta obzutila, kadar ſta ſe frezhalala, me ſpremljajta po vſih mojih potih, de ſteſe v' obljubljeno deſhelo ne ſgreſhim.

V. O preubogi Jezus! ki pomozh Šimona hvalaſhno ſprejmeſh, daj mi v' uboſhtvu ne goderljati, v' bogatſtvu ſe ne prevſeti, ubogih ne ſanizhevati, in nebeskiga bogatſtva iſ misli ne ſgubiti.

VI. Jezus, ſhénin zhiſtih duſh! ki ti je dar zhiſte Veronike dopadljiv, — podpiraj me, de vſe nezhiſte misli in ſhelje v' febi ſatarem, in takó me vredniga ſtóri, tvoje lepo oblizhje v' ſveti druſhbi zhiſtih angeljev vezhno gledati.

VII. O poterpeſhljivi Jezus! ki ne ſaputiſh krisha, deſiravno pod njegovo téſho omagujeſh, — daj mi, de ne obupam pod groſno teſho ſvojih gréhov, v' ktere tolikrat padem, ampak de ſaupljivo in poterpeſhljivo per tebi duſhniga ſdravila iſhem, dokler vſim nevarnoſtim ne odidem.

VIII. O miloſtljivi Jezus! ki ſam poln britkoſt ſhaloſtne ſhene tolaſhiſh, — potolaſhi tudi mojo dušo, ki ſi ſama ſvetvati ne vé, in perpelji me v' frezhni kraj, v' kterim ni vezh ſols.

IX. O Jezus, ſtanovitni vojšhak! ki ſhe krish ſa-me objameſh, ko ga ſhe neſti vezh ne moreſh, — daj ſe mi tako dolgo ſtanovitno voj-

fkovati, dokler vsih sovrasnikov svojiga svelizhanja ne premagam.

X. O *Jesuf, sanizhevani kralj!* ki se pustih flezhi in s' shelzhem pojiti, — daj mi mirno poslušhati, ako me blishnji s' shelzhem sanizhevanja poji, in krotko prenesti, ako oblazhilo dobriga imena s' mene s' terga, de plazhilo krotkih sadobim.

XI. O *Jesuf, s' britkostjo napolnjen!* ko ti vse ude grosovitno raspenjajo, ter roke in noge neufmiljeno na krish perbijajo, — daj mi is ljubeshni do tebe vse teshave umerjozhiga shivota voljno prenesti, de mi ga sodnji dan povelizhafh.

XII. O *Jesuf ti krotko jagnje boshje!* ki se radovoljno v' nafho spravo umoriti dasf, — daj mi, de sebi in svetu odmerjem, in le tebi shivim — sdaj in vekomaj.

XIII. O *Jesuf, moje shivljenje!* ki na rozhi Marije mertev leshifh, de bi jes vekomaj shivel, — daj mi, de bom s' Marijo vedno per tebi, ne le v' veselji, ampak tudi v' terpljenji; ker to je gotovo snamnje svetiga uzhenza.

XIV. O *Jesuf, moja hrana, duhovna jed!* ki is ljubeshni do mene v' grobu leshifh, v' zerkvi pod podobo kruha in vina prebivafh, in po prebivanji v' mojim ferzu hrepenifh, — daj mi, de bo moja dusfa nebesfke hrane, tvojiga reshnjiga telefа in tvoje presvete kervi vedno lazha; daj mi, de bo to moja nar ljubshi hrana, moje veselje, moja popotniza, de obilni sad obrodim sa vezhno shivljenje. Amen.

Te shtirnajstere molitvize se tudi lahko per s. mafhi opravijo, ali pa v' krishev pot namenijo, in ob

perloshnim zhasu tako sdaljshajo, de se pred vsako perstavi: Mólimo te, o Krifte, in te hyálimo. — Kér si f' fvojim krishem svét odréshil. Po tem se pa rezhe: Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas! Sadnjizh se po vsaki moli en Ozhe nash in Zhesheha Marija.

Pesem od f. Obhajila.

1.

Ljuba dusha, sbudi se,
Lej, kaj bosh prejéla!
Jésuf se ti sam daje,
Bodi ga veséla.
Naj se sdaj odprè ferzé,
Kralj zhasi sam v' njega gré,
In ponishaj se do tal,
Stvarnik se t' bo vshiti dal.
O, saréf prefrézhni dan!
Stvar Boga sme vshiti!
Sdaj premisli prav, kristjan,
Kakshen morash biti.

2.

Skrinja boshja je bilá
Prav lepo storjena
Is nar lepsziga lesá,
S' slatam obloshena.
Ko leviti jo neso,
S' glasnim pétjem vsi pojo;
David ves je bil vesél,
Poskakval pred njo, in pél.
Al' ferzé je danaf vezh,
Ko je fkrinja bila;
Srèzhe tvoje ni isrezh',
K' se ti bo sgodila.

3.

Jésuf, ljub Svelizhar moj,
V' men' ferzé trepézhe:
Miflim, oh kaj bo s' menoj
Vrédnim vézhne jézhe?
'Ti pa k' febi me shelifh,
Ljubesnivo govorifh:
Pridi k' meni, jéj in pí
Mene fam'ga, mojo kri.
O jes flaba, révna fivar,
'Tebe kdaj prejéti
Ne predersnil b' se nikdar:
'Ti pa zhefh iméti.

4.

Tukaj pred teboj klezhim,
In se ponishujem;
'Tebe vréden bit' shelim,
Milo v' té sdihujem:
Milofit svojo mi daruj.
Mene flab'ga poterduj;
Dufho mojo pokrepzhaj,
Vézhno vmréti ji ne daj.
Réven zhlovek in ubog,
Bres pomozhi tvoje
'Sam ne morem is nadlog
Réfhit' dufhe fvoje.

5.

Daj mi terdno fhati mozh,
Varuj me v' fkuhnhjavah,
De premagam gréha nozh,
Réfhi me v' teshavah.
Daj se vrédno vshiti fpét,
Kadar bom sapufhal svét;
Priti k' tebi v' nebo,
Ljubi Jesuf, daj mi to!

Kér te tukaj vshivat' fmém,
Daj mi vmréti frézhno:
De v' vefelje tvoje grém,
In te vshivam vézhno.

Svétí zerkvéni zhasi in prasniki.

I. Svétí advent.

Pervi teden.

Ljubi kristjan! tukaj imash saporédama lepo in potrebnó branje tudi posébej sa vřak sapovédan prasník zéliga léta; to te bo, zhe pridno bereřh in premišljujesh, bolj in bolj rasřvetlilo, v' dobrim vterdilo in od vsih nevarnost sapeljiviga řveta odvernilo. Ob sapovédanih prasnikih imash zhas' brati, in kadar ti bo ob ktérim prasniku tukaj premalo branja, beri takrat in řizer velikrat od řposnanja in sboljšhanja zhlovéřhkiga řerza, kakor ti je prezej v' sazhétku téh bukev pred ozhí postavljenó; in s' boshjo pomozhjo boh řvoje řerze réř v' řvojo pravo in vézhno řrezho sboljšhal.

Beséda *advent* poméni prihod Svelizharja; sato řo v' řtarih zhasih boshizhne prasnike *advent* imenovali. Preden je Jesuf ozhitno sazhél uzhití, je Janes kerřtník ljudi opominjal, de naj ře ř' pokoro in poboljšhanjem řivljenja, Jesufa in njegove nauke vředno sprejéti, perpravijo. Od

Janesa kerstnika je pa she nekđaj poprej Zaharija f' svetim Duham napolnjen prerokoval in rekel: Ti boš prerok Narvikšhiga imenovan, ker pojdeš Gospodu pred njegovim oblizhjem pot perpravljat. Ta prerok Janes kerstnik je v' pušhavi osnanoval refnize vézhniga shivljenja, in takó ljudi vsih štanov perpravljajal k' prihodu Odreršenika všiga svetá. To svéta katolišhka zérkev vsako leto obhaja pred prasníkam zhaštíljiviga rojštva Jesufa Kristusa, in naš uzhi, kaj nam je storiti, de bo Kristus f' svojo gnado v' naših serzih prebival in naš svojiga neskonzhniga saflushenja deleshne storil.

Janes kerstnik naš uzhi:

1. Jesufa Kristusa bolj in bolj sposnati, de on Bog, od vekomaj svojimu nebeshkimu Ozhetu popolnoma enak, se je vzhlovézhil, ker je s' možho svétiga Duha is zhištiga telefá Marije devize zhloveshko natoro na-se vsel. Sato pravi Janes: Sa menoj pride, kateri je vézhi od mene. Bog se ponisha, de zhloveka povikšha. Bog je hvaljen in zheshen v' svojim ponishevanji, in zhlovek refhen. Kako ti bom povernil, o Jesuf, vse, kar si sa-me storil? — Ljubiti in zhaštiti te hozhem in na tanko po tvojih naukih shivéti; ker sim te pa tolikrat rasshalil, hozhem svoje grehe is serza obshaljevati in pokoro sa-nje delati.

Ali pa samorem to storiti is svoje moží? Na to mi sam Jesuf odgovori rekozh: *Bres mene ne morete nizh storiti*, in s. Avgushtin mi pravi: Naj bo she malo ali veliko, nizh ne mo-

refh ftoriti bres tiftiga, bres kteriga fe nize ne samore. To pa vé m, de vse samorem s' gnado Jesufa Kristufa, od kteriga polnosti smo vsi prejéli; gnada in refniza nam je perfhla po Jesufu Kristufu. Ta refniza me ponisha in perganja s' nize drugim ne hvaliti fe, kakor le f' krishem nashiga Gospoda Jesufa Kristufa, kteri sam ftori, kar je dobriga v' naf, ali de dobro hozhemo in ftorimò; **Bog** tedaj, kadar nafhe dobre dela podaruje, jih podaruje bolj savolj svojih darov, kakor savolj nashiga saflushenja. **Profimo** tedaj **Boga** vselej f' ponishnim ferzam sa nesaflusheni dar gnade, in persadevajmo si vselej in povsod, kar nam je mozh, dobro ftoriti, de prejete boshje gnade ne potratimo, bres ktere ni zlo nize dobriga v' naf.

De nam pa **Jesuf** ré f hozhe dati svojo gnado, nam sveti **Janes** pové, ker pravi: **Ta** val bo kerftil v' svetim **Duhu** in v' ognji. In refnizno, vsi smo bili po rojftvu otrozi jese boshje, ali per svetim kerftu smo v' **Jesufovo** gnado bili prerojeni v' otroke boshje in dedizhe nebeshkiga kraljestva. **O** nefkonzhna miloft boshja! **Ravno** tako sim bil bres vftiga saflushenja kakor tifti, kteri shivé v' nejevéri ali v' krivovéri, isvolil si me, o **Bog**, po fklepu svoje volje, torej sposnam f' hvaleshnim ferzam: **Te** dobrote, moj **Bog**, nevérnikam nisi ftoril, njim nisi rasodel svojih sodeb. **Takó** v' vodi in svetim **Duhu** prerojen sa nebeshko kraljestvo sim dolshnost nase vsél voljo boshjo ne le sposnavati in ljubiti, ampak jo tudi v' djanji spolniti; po nji do smerti

stanovitno shivéti; nizh ne storiti, kar mi tvoji volji nasproti veléva svét, poshelenje mesa, ozhi, prevsetnost; ker vsm tem sim se per svétim kerstu vprizho Boga in ljudi sa vselej odpovedal. Zhe svoje per svetim kerstu storjene obljube ne dopolnim, se mi bo per sodbi boshji huji godilo, kakor nevernikam ali prebivavzam Tira in Sidona; ti bi se bili spokorili, ko bi jim bila boshja beseda osnanjena, ali ko bi jim bila luzh svete vere, ktero je Bog meni ushgal, persvetila.

Sveti Janes mi pové, de me bo **Jesuf Kristus** sodil, ker pravi: Njegova vévniza je v' njegovi roki; bo ozhivil svoje gumno, kar mi tudi sveti evangeli f' temi besedami pravi: **Nebeshki Ozhe** nikogar ne sodi, ampak vso sodbo je svojimu **Šinu** dal. Per **Jesufovi** sodbi ne bo nobeniga raslozhka med bogatim in revnim, med imenitnim in sanizhevanim; ves raslozhek bodo le delale dobre in hude dela. **Kteri** so v' svojim shivljenji dobro storili, bodo vstali v' vezhno svelizhanje, kteri pa hudo, v' vezhno pogubljenje. **Strašno** je pasti v' roke shiviga ferditiga **Boga**. **Hudobni** ne bo imel sgovora. **Ko** mu bo **Jesuf** pokasal krish, na katerim je sa-nj umerl, pokasal svoje rane, ktere je sa-nj terpel, pokasal svojo prebodeno stran, is ktere je tekel potok gnad, ktere je terdovratni gresnik do konza svojiga shivljenja sanizheval, mu porezhe vezhni sodnik: **Jes** te ne posnam, poberi se spred mene v' vezhni ogenj, kjer je jok in fkripanje s' sobmi.

Vezhna frezha in veselje pa zhaka krist-

jana, kateri je priden v' dobrih delih, fkerbin v' dopolnjenji vsih sapoved in svešt Bogu is ljube-
sni do njega. Njegovo zhifto ferze se v' molitvi
vsdiguje proti Bogu in mu govori: *Kako lju-
besnjive so tvoje prebivališha, o Gospod; moja
dusha hrepeni po hishi Gospodovi; moje fer-
zé se veseli v' shivim Bogu.* Sato pa tudi mir-
no in veselo prenese vse sopernofti in teshave
fidanjiga shivljenja; shelje njegoviga ferza se le
proti nebesam vsdigujejo, kjer je vse njegovo
upanje le Bog sam, in s' njim so mu spolnjene
vse shelje. Ob premifhljevanji teh refniz sdaj ob-
ljubim in terdno fklenem, ne na svet ne na lju-
di, ampak na Boga gledati v' vsim svojim dja-
nji, in fkerbeti le Bogu dopafti; to bodi moj
terden fklep, to moja frezha.

Molitev.

Bog! ktéri naf s' oblétnim perzha-
kovanjem nafhiga odrefhenja oveselish,
dedéli, de tvojiga Edinorojeniga, ki ga
Odrefhenika veséli sprejmemo, se tudi ne
bomo bali, viditi perhodnjiga sodnika, Go-
spoda nafhiga Jesusa Kristusa, Šina tvo-
jiga, kateri f' teboj shivi in kraljuje v'
edinofsti svetiga Duha, Bog od vekomaj do
vekomaj. Amen.

Drugi teden.

Janes kerstnik naf uzhi:

2. Š' pravo pokoro se perpravljati k' prihodu Jesufa Kristufa.

Bres praviga poboljšhanja shivljenja ni nikoli in per nikomur prave pokore. Zhe se tedaj hozhemo prav perpraviti Jesufa sprejeti in v' svojim ferzu nositi, se moramo poboljšhati, in pokore, ktera nam k' poboljšhanju pomaga, ne odkladati; kdor pokoro odklada, le she bolj sajde na pot pogubljenja. Šekira je she na korenino drevéf nastavljena. Zhaf je she, pa bo fkôrej pretékel, ob katerim nam je dano s' Jesufovo gnado svoje ferze in shivljenje poboljšhati, spokoriti in s' Bogam spraviti se. Sato sdaj terdno fklenem, gréh, ki je vir in isvirek vsiga hudiga, študiti in sovrashiti; in ako ravno na tem svetu nisim bres greha, vender toliko nikoli nozhem, de bi v' mojim ferzu greh kraljevál. Greh naj nikár v' vaslim umerjozhim telefu ne gospoduje, pravi f. Pavel, de bi njegovimu poshelenju pokorni bili.

Sdaj je sa-me she zhaf, sdaj mi je she dan svelizhanja, pa kaj bo jutri, ne vém; toliko pa vender vém, de, zhe delj odkladam pokoro in poboljšhanje, toliko téshe sadobim gnado spokorjenja, in toliko vezhi je nevarnost to gnado sa vselej sgubiti. Sato nozhem vezh misliti: jutri, jutri; ampak: prezej, danf, danf hozhem pokoro delati.

Prava pokora, pravi f. Augushtin, ima v'

febi sovrashtvo greha in ljubesen do Boga. Sato dopade Bogu sterto in ponishno ferze. Jesufa bom profil, de nagne moje ferze v' sovrashtvo greha in v' ljubesen do Boga, de vréden sad pokore obrodim, in de bom stanovitno hodil po potih pravize. Pota pravize pa nizh drusiga niso kakor svešto spolnovanje dolshnost, ki jih imam do Boga, do sebe in do svojiga blishnjiga; do Boga: de ga ljubim v' shivi véri, shivo véro pa le imam, zhe po njej shivim v' upanji vézhniga shivljenja; do sebe: de v' dobrim rastem, in f' poboshnimi deli ali kerfhanfskim shivljenjem svojo dusho posvetim; do blishnjiga: de mu ljubesen in ufmiljenje v' djanji fkashem, mu vselej rad k' pravi frezhi pomagam. Is kerfhanfske ljubesni hozhem vse te dólshnosti dopolniti, de se mlazhnost mojiga ferza ne polasti, in de sovrashtnikam svelizhanja v' oblast ne pridem.

Sraven teh dolshnost imam she druge, in fizer té: shivéti v' fpokornih delih. Š. Janes nam je lép sgled fpokorniga shivljenja; on je nosil terdo oblazhilo is komeljnih dlak in usnjat pas okoli svojiga ledja, njegova jed je bila kobilize in divji med. Uzhi naf f' tem, de moramo sraven molitve terdo shivljenje ljubiti, se postiti, svoje nagnjenje krotiti in vse sopernosti voljno terpéti. To hozhem storiti, o moj Bog, ker me nisi sapustil, desiravno sim te tolikrat f' svojimi gréhi rasshalil; she po vsim tem si me iskal in mi gnade delil. Vsfak greh mora shtrafan biti, zhe tukaj ne, pa po smerti; veliko boljshi je same, de svoje gréhe sam nad seboj f' fpokornimi déli

fhtrafujem. Zhe sam sebe sodim, in se fpokorim, me ti Bog, ne bofh sodil, ne pogubil, ampak me k' febi vsél, me vezhno svelizhal.

Kér Bog nozhe fmerti grefhnika, ampak de se fpokori in vezhno shivi; tedaj nam re-
fnizhno poboljshanim v' sakramentu svete pokore
savolj Jesufoviga saflushenja vse grehe odpufti.
Tudi nam da gnado poboshno shivéti, in hozhe,
de svefto s' njo dobro delajmo. De to gnado
sadobim, moram sebe satajevati, od svoje fkriv-
ne pokore molzhati, drusih fhe tolizih gréfh-
nikov ne sanizhevati, ker ne morem véditi, ako
se préd od mene ne fpokoré, in pred v' ne-
befhko kraljestvo ne pridejo. Obupati nikoli ne,
ampak persadévati si hozhem smiram poboshni-
fhi shiveti, in terdno vérvati, de po nauku sve-
te zérkve je mogoze vfakimu gréfhniku, zhe
je tudi v' nar vézhih gréhih, v' fidanjim shivlje-
nji fhe odpuftenje in gnado sadobiti.

Molitev.

**Bog, kateri naf i. t. d. kakor na 180.
strani.**

Tretji teden.

Janes kerstnik naf uzhi:

3. Škerbno varovati se vsih grehov in vter-
dovati se v' vsih zhédnostih, de se k' prihodu Je-
susa Kristufa perpravimo.

Janes rezhe Herodu: *Ni ti perpusheno iméti shene svojiga brata*: nezhistoft je velik gréh. Tako strahin je ta gréh, de zhloveka na dushi oslepí, in ga dene v' fushnost meseniga poshelenja in v' malikovanje svojih pozhutkov. Š' tem gréham zhlovek omadeshva svoje telo, ktero je bilo per svetim kerstu v' tempelj svétiga Duha prerojeno in posvezhenó; f' tem gréham ognjusi zhlovek ud zerkvéniga telefa, kteriga glava je Kristuf. O, Bog mi daj zhistoft ferza in telefa v' zhaft per svetim kerstu prejétiga svétiga Duba smirej svešto ohraniti!

Vfaka gôra in vsak grizh, pravi f. Janes, naj bo ponishan. Š' témi besédami nam prepové všo ofhabnost in prevsétnost. Prevsetin zhlovek le po zhafti hrepeni, hozhe biti hvaljen, in Bogu dolshno zhaft na-se potegniti; nikoli mu ni dosti zhafti, v' svoji prevsetnosti méni, de sam is febe vse samore; sato pa tudi le sam v' sé in v' svojo mozh vse saupa; le svojo voljo hozhe dopolniti; smirej vishe hozhe létati, in to si persadeva tudi po krivih potih dolézhi; druge, ki jih je sposhtevati dolshan, sanizhuje; njegovo ferze je polno nevoshljivosti in ne zhuti ljubesni. Od takih pravi Jesus, de je gnjusoba pred Bogam, kar je visoko pred ljudmi; prevsetnim Bog soperva, in le ponishnim deli svojo gnado. Satorrej te prosim, o Bog! daj mi pravo ponishnost, le v' tebe saupati, le tvojo voljo dopolniti, le tebi k' zhafti vse storiti in terpeti. Daj mi sposnati, de vse dobro je le od tebe, in le tebe hvalliti sa vse meni in mojimu blishnjimu dodeljene

dobrote. Zhe bom po Jesufovim nauku ponishin, bom tudi nedolshin v' vřim svojim djanji, bom študil veř gréh, ljubil vse zhednosti in ohranil mirno veřt.

Nikomur krivize ne štoriti, biti krotkiga ferza, nař uzhi f. Janes. Kdor je krotkiga ferza, nikoli ne perpuřti, de bi v' njegovim ferzu kraļjevala jesa, ali nevořhljivořt, ali sanizhevanje; dobro miřli od drusih, in kar ne more odverniti, poterpi. Š' krotkořtjo odverne zhlovek veliko gréhov in ohrani pôkoj ferza. Škerbno se varuje, kaj taziga govoriti ali štoriti, kar bi druge shalilo, in tako shivi v' miru f' svojim blišnjim; rad pomaga, kolikor more, soperne befede drusih voljno poterpi. Sato pravi Kristuf: Blagor krotkim, v' miru bodo semljo poředli; to je, she tukaj na semlji bodo veřelo in dovoljno shivljenje imeli.

Molitev.

Bog, kteri nam i. t. d. kakor na 180. strani.

Zheterti teden.

Janes kerřtnik nař uzhi:

4. Kdor v' Šina boshjiga veruje, ima vezhno shivljenje; kdor pa va-nj ne veruje, ne bo vezhno frezhniga shivljenja imel, ampak jesa boshja oftane nad njim. V' Jesufa bozhem ter-

dno vervati; sveta katoliška zérkev ga f' temi besedami moli in zhafti:

O modrost, ki si is ust Narvikšhiga peršhla, ti feshesh s' mozhjó od kraja do kraja, in vse poravnash: pridi naš uzhit pot modrosti!

O Jesuf! vérujem v' tebe in v' tvoje sve-te nauke; ti si vezhna modrost, in si nam vso refnizo is nebés pernefel. Uzhi me sposnati pot modrosti; povikšhaj mi véro, in stori, de bom is vere shivel v' ljubeshni svetiga Duha in dofegel vezhno shivljenje.

Nam govori: Glejte, Jagnje boshje, ktero odjemlje gréhe sveta. Sveta zérkev sheli, de bi vsi po Jesufu svelizhani bili in ob tém zhasu tako moli:

O vojvoda Israelove hifhe, ktéri si se bil Mojsefu v' gorézhiga germa plamenu perkasal in mu na gori Šinaji sapovedi dal: pridi in naš refhi f' svojo milo rokó.

O korenina Jese, ktéri stojish ljudštvam v' snamnje, pred kterim bodo kralji molzhali, kteriga bodo narodi molili: pridi naš otét in nikar se ne mudi.

O kljuzh Davidov in kraljeva paliza Isra-elopeve hifhe; ti odpresh in nihzhe ne saprè, sa-prèsh in nihzhe ne odprè: pridi in ispelji sve-saniga is jezhe, sedézhiga v' tmi in v' fenzi smerti.

O vsdigajozhi, svetlôba vezhne luzhi in soln-ze pravize: pridi in rasšvetli sedezhe v' tmi in v' fenzi smerti.

O kralj narodov in njih perzhakovani vo-gelni kamen, ko storiš is obéh eno: pridi in svelizhaj zhloveka, ki si ga is ila sobrasil.

O nafh kralj in sapovednik, perzhakovanje narodov in njih Odrefhenik; pridi naf svelizhat, o nafh Gospod Bog!

Švéti ozhaki fo vidili s' ozhmi vére svojiga Odrefhenika, Jagnje boshje darovano od sazhetka sveta; on je Mojsefu na gori Šinaji sapovedi dal, njega fo sheléle pravizbnih dufhe, de bi kmalo perfhel jih refhit is predpekla.

Perfhel je, bil je Bog med nami, odréfhil naf je in nam sadobil pravizo do svelizhanja. Satorej fam pravi: Bog je svet tako ljubil, de je dal svojiga edinorojeniga Šina, de nobeden, kateri va-nj veruje, ni pogubljen, ampak vezhno shivljenje ima. Savolj isvirniga greha in lastnih grehov smo bili otrozi boshje jese; pa is ljubesni do naf nam je odpustil vse grehe, in dodelil vse potrebne gnade po nefkonzhnim saflushenji svojiga Šina. Savolj naf Bog svojimu edinimu Šinu ni persanesil, ampak ga je sa naf v' smert dal; kako bi nam ne bil tudi s' njim vsiga dal?

Jesuf Kristuf je perfhel vse narode svelizhat, Jude in ajde; is vsih narodov je hotel eno ljudstvo storiti v' Rimski katolifhki zerkvi, de bi v' pravi zerkvi vsi svelizhanje dosegli. K' temu konzu je apofteljne poslal po vsim svetu osnanovat refnizo in zhaf boshjiga usmiljenja, de bi bili rassvetljeni, kateri tizhé v' smotah, in refheni is fushnosti greha. K' temu konzu je postavil svete sakramente, po katerih svoje gnade deli, pa le famo v' pravi katolifhki zerkvi; sveti Fulgenzi pravi: Sunej te zerkve imé kristjan nizh ne pomaga, se Bogu ne opravlja zhifta dari-

tev, se odpuščenje grehov ne sadobi, in ne najde frezha vezhniga shivljenja. Sakaj le ena je Kri-
stusova zérkev, ena golobiza, ena nevésta.

Ker véem, de naf je Bog stvaril bres naf, pa naf ne bo svelizhal bres naf; se moram te-
daj truditi, s' boshjo gnado dobro storiti in takó Bogu svešt biti. **O** Jesuf, moj Svelizhar! daj mi mozh, tebe vselej svešto ljubiti in vezhno svelizhanje dosezhi. Ti si vir vsih dobrot, in vsm obilne gnade delish, kateri si persadevajo dobro storiti; kateri pa po prejetih gnadah hudó delajo, tistim ti sapresh studenez boshjih guad, in le fami so krivi svojiga pogubljenja.

Molitev.

Bog, kateri naf i. t. d. kakor na 180. strani.

II. Shtirje kvatrní tedni.

Posimski kvaterni téden je tretji téden v' adventu, *spomladnji* po pervopóstni nedélji, *po-
létni* po binkufhtni nedelji in *jefénski* po povi-
shanji s. krisha. Švéta zérkev nam sapove kva-
terne tedne v' pokori dopernešti, Boga sa pre-
jete dobrote hvaliti, in ga sbe posebno profiti,
de bi svoje naméštlike na semlji s' svojim s.
Duham napolnil, in de bi nam vselej dobre du-
hovne poshiljal. Po nékdanji navadi delé shkofje

v' kvaternih tédnih mafhnikovo posvezhevanje ali shegnovanje v' duhovski stan namenjenim, kateri bodo namesti Kristusa opravljali flushbo boshjo v' svelizhanje vérnim. Prósi Boga prav gorezhe, de bi bili le tisti v' duhovski stan posvezheni, ktere je Bog v' ta stan poklizal. Noben zhlovek, bo naj ozhe, mati ali she tako dober prijatel, ne more svojimu blishnjimu toliko dobriga storiti, kakor dober duhoven. On uzhi Boga prav sposnati, pravizhno in mirno shivéti, oblastnike sposhtovati in flushati ali bogati; vsakimu storiti in dati, kar mu gré. On svéti s' lépimi sglédi, moli sa vse, pomaga f' svétimi sakramenti in s' duhovnimi tolashbami; bodi majhen ali odrashen, sdrav ali bolan, shiv ali mertev prejema sh dobre in pomozhi od Jesufovih namestnikov: nikar jim tedaj ne bodi nehvaléshen, ampak tolike svoje dobrotnike in Jesufove namestnike, mafhnike svete zérkve, imej v' veliki zhafti, bodi jim pokorn in móli sa-nje.

Molitev.

O dobrotljivi Ozhe! „vse stvari perzhakujejo od tebe, de jim das h jedí ob pravim zhasu. Kadar ti svojo rokó odpresh, so vsi s' dobrotami nasiteni.“ Le od tebe, dobrotljivi Bog! prejmemo vse, kar na dushi in telesu dobriga imamo; le od tebe pride vsak dober dar, ki nas tukaj rasveseli. Blagor nam Jesufovim ovzhizam,

ki imamo pastirje po volji boshji! O Jesuf, nar bolji in nar vikshi pastir vsih pastirjev! Gorezhe te prosim, nikar ne odteguj tega tolikiga daru svoji zerkvi, dajaj ji pastirje skerbne, modre, sdraviga nauka, svetiga shivljenja, de bodo pravi namestniki tvoje velike milosti. Res smo slabi in takó velikiga darú nevredni, pa ravno sato, te prosimo, dajaj nam po svoji veliki milosti svete duhovne, de vidimo njih sveto shivljenje in poslušamo njih, svete nauke, se smirej boljshamo in svelizhanja vredne storimò. Ne dajaj nam v' svojim serdu najemnikov, kateri bi nam pregledovali, in nas v' smotah pustili, in bi nas po tem zhakal hud konez, kadar bosh ti, vikshi pastir, pastirje in ovze pravizhno sodil, in v' sim povernil po saflushenji. O Jesuf! ponishno in gorezhe te prosim, napolni s' svetim Duham shkose in mashnike in daj nam v' sim gnado po njih naukih shiveti, de bi pastirji in ovze s' teboj vikshim pastirjem vekomaj sdrushe- ni bili v' nebesih. Daj nam sdaj in vselej sraven drusih gnad in dobrot tudi to nar vezhi gnado, de bomo is ljubesni in hvaleshnosti do tebe, vse, kar nam dash,

tako obernili, de bomo v' vsih rezheh tvo-
jo boshjo zhašt pomnoshili, in svojim du-
sham nebefa sadobili. Amen.

III. Světi dan Jesufoviga rojstva.

Angelj Gospodov poln nebeshke svetlobe rezhe pastirjem: „Veliko veselje vam — pa tudi vsim ljudem — osnanim. Danš vam je rojen Sve-
lizhar, kateri je Kristuf Gospod.“ Vfigamogozhni Bog in Gospod! moj Odrefhenik pride v' podobi dėteta na svet; je otrok pa vender pravi Bog; je rojen v' revshini, pa vender nebefa so nje-
gov sedesh; lesi v' jashih med neumno shivino, pa angelji v' nebeshih ga zhašté, in velika truma angeljev mu danš v' oblakih prepeva: Zhašt Bo-
gu na vishavah in mir ljudem na semlji, kateri so svete volje. Jesuf moj Odrefhenik se tolikanj po-
nisha, kako je mogozhe, de bi se jes povsdigo-
vāl? Moj Odrefhenik je v' revshini, kako je mo-
gozhe, de bi jes njemu in njegovim naukam na-
sproti po zhasnim bogastvu hrepenil? Kako je
mogozhe, de bi jes nezhimurnošt, kratkozhasnošt
in meseno veselje ljubil, ker moj Odrefhenik, she
le rojen, she toliko terpi?

S' ginjenim in s' štertim serzam bom Jesufa
profil, de mi grehe odpušti, mi serze ozhifiti in si
ga perpravi v' svoje prebivalishe.

Dela boshjiga ufmiljenja in boshje ljubesni

fo nekonzhne. Jesuf, kteriga fo od nekđaj pre-
 roki osnanoi, in vsi pravizhni po njem sđiho-
 vali, sđej pride na semljo. Bog od vekomaj —
 je hotel tudi zhlovek biti. O zhudna ponishnost
 nekonzhniga Boga! Jesuf hozhe v' vsm sunej
 greha nam enak biti, de mi vsi, ki smo v' Ada-
 mu grehili, v' Jesufu odpushenje grehov, posve-
 zhujozho gnado in pravizo do nebeskiga kra-
 ljestva sadobimò. Kdo bi terdno ne saupal v' Je-
 sufa, ki se je tolikanj ponishal is ljubeshni do nas,
 de nam bo vse dodelil, kar ga profimo v' ponishno-
 sti? de nam bo dal pravo ljubeshen, to je, vse
 storiti in terpėti is ljubeshni do njega ali v' nje-
 govim imenu k' zhafti nebeskiga Ozheta, kte-
 riga otrozi in dedizhi njegoviga kraljestva smo
 vsi po njegovim odreshenji.

Molitev.

O preljubi Svelizhar! f' tvojimi sve-
 timi angelji veselo rezhem: „Zhaft bodi
 Bogu, ki te je nam revnim greshnikam
 dal.“ Po sgledu poboshnih pastirjev te
 shelim moliti in hvaliti; daj mi pokorno
 serze, vse storiti po tvojih sapovedih, in
 vsiga se varovati, kar je tvojim naukam
 nasproti. Presheni ves napuh is mojiga
 serza, daj mi biti ubogimu v' duhu, do-
 deli mi stanovitnost v' pokori, de po tvo-
 jim sgledu f' teboj shivim vekomaj. Amen.

IV. Sadnji dan leta.

Velike dobrote, ki jih nisim bil vreden, ampak le potreben, mi je Bog to leto delil. Vse potrebne rezhi sa dušho in telo sim obilno dobival is njegove mile roke. Ali sim pa bil Bogu smirej hvaleshen sa toliko prejetih dobrot? Ali sim ves zhas, ki mi ga je Bog dal, de bi se s' dobrimi deli perpravljaj sa frezhno vezhnost, k' dobrimu obernil? Ali sim mislil, de se v' kratkim zhasu saflusbi frezhna ali nefrezhna vezhnost? Ali nisim marfiktere ure v' lenim postopanju ali zlo v' hudih delih potratil? — Britko mi je per ferzu, zhe na te in druge take vprafhanja refnizhen odgovor premislim, ker sposnam, de sim tebe, moj Bog, tolikrat rasshalil! Kakshna bi bila s' menoj, ko bi me danashnji dan, ali preden se poboljšham in spokorim, is tega sveta poklizal? De me pa smert, kadar she pride, neperpravljjeniga ne salese, kaj mi je storiti? Na to mi odgovori boshji duh: Misli pogosto na smert, sapusti sa vselej vse hude perloshnosti in grefhne navade, sdihuj k' Bogu, in delaj refnizhno pokoro. Po tem bo tvoja smert frezhna, zhe tudi nagla ali neprevidena. *Pravizhni* (pravi modri 4, 7.) *zhe ravno presgodaj umerje, bo v' pokoji.*

Molitev.

O moj Boj! odpusti mi mojo grefh-

no mlazhnost ali lenobo, v' kateri sim skorej posabil, sakaj si me stvaril. Prasne, nezhimurne in shkodljive rezhi so me, kakor majhniga otroka, motile, in odvrazhevale od mojiga namena, sa kteriga sim stvarjen. Poterdi, o Bog! s' svojo gnado moj sklep, kteriga sdaj storim, de hozhem sanaprej pred vsim tvojiga kraljestva in tvoje pravize iskati, vse dosdanje krivize in nesvestobe, kar je v' moji mozhi, popraviti, in tako shiveti, kakor bom ob smertni uri shelel, de bi bil shivel. Amen.

V. Pervi dan noviga leta

ali

obresovanje Gospoda nashiga Jesufa.

Kadar je bil Kristuf po postavi, kateri se je sam radovoljno podvergel, obrésan, mu je bilo dano imé Jesuf, to je: Svelizhar. She to imé nam gresnikam daje upanje sadobiti gnado prave pokore, poboljšhanja, odpušhenja grehov, stanovitnosti v' dobrim in po tem vezhno svelizhanje. She danashnji dan je sazhel Kristuf sa nafhe odreshenje kri prelivati, ktero je posneji na lesu svetiga krisha do sadnje kaplje

prelil, in naf tako febi kupil s' drago zeno svoje prelite kervi.

V' tem imenu, ki je bilo danf Kristufu dano, fo apofteljni osnanoi odpuštenje gréhov; v' tem imenu fo bolnike osdravljali, mertve k' shivljenju obudovali in hudizhe isganjali; v' tem imenu fo svetniki vse fkušnjava premagali, zlo tudi nar hujshi muke ali martre s' veseljem stanovitno preštali. Tedaj je tudi moje upanje terdno, de bom v' tem svetim imenu, *Jesuf*, tudi jes sadobil gnado svoje ferze obresati od vliga pregresniga, stariga zhloveka flezhi in noviga — v' svetofti prerojeniga — oblezhi, Bogu v' vsih rezheh sveft in v' boshji ljubesni smirej oftati.

Molitev.

O Jesuf, preljubi Svelizhar! daj mi v' novim letu gnado noviga shivljenja, tebi stanovitno flushiti, sa storjene grehe refnizhno pokoro storiti in le tebi shiveti. **O Jesuf!** bodi ti moje vse, to léto in ves zhas mojiga shivljenja; refhi in svelizhaj me: varuj me sapeljiviga sveta; bodi moj Jesuf ob moji smertni uri; bodi moj Jesuf tudi v' nebesih, de bom vshival sad tvoje prelite kervi, in tebe svojiga Svelizharja vekomaj ljubil, gledal, zhasnil in hvalil. Amen.

VI. Svetih treh kraljev dan

ali

zhaftito rasglafhenje Jesufa.

Kmalo po Jesufovim rojstvu fo perfhli v' Betlehem is jutrove deshele modri Jesufa molit. Ti fo pervine smed nevérnikov, ki fo se k' Jesufu podali. O neisrezhena fkrivnost! Jesuf Kri-ftuf, she otrok v' jaflih leshé, vlezhe k' febi nis-ke in visoke ali priprofte in imenitne ljudi. Pa-ftirji ga pridejo molit, modri is jutrove deshele mu perhité darovat. Modri fo ga molili in mu darovali slata, kadila in mire; kadilo poméni Boga, slato kralja in mira zhloveka. Modri fo f' svojimi darmi na snanje dali, de terdno véru-jejo, de ta otrok v' jaflih, ktériga molijo, je pravi Bog, pravi kralj nebés in semlje in pravi zhlovek; tedaj obljubljeni Odrefhenik fvetá, kte-rimu je dana vsa oblast v' nebesih in na semlji.

Pervi ozhitni sposnavavzi prave vére smed ajdov fo bili modri is jutrove deshele. Bog, kte-ri jim je bil dal gnado sposnanja, jim je poma-gal, de se niso sbali dolsiga in teshkiga pota, tudi se niso ustrafhili kralja Herodesha, ampak vse sadershke fo frezhno premagali in nashli Od-refhenika. Modri fo po Odrefheniku sdihovali in se veselili flifhati od njegoviga rojstva; pismouki, Herodesh in njegovi flushabniki fo pa po zha-fnih rezhéh hrepenéli, in sato se ti prestrafhijo,

ko flifhijo od rojstva noviga judovfkiga kralja. Tako se posvetni ljudje velikrat tiftiga uftrafhijo, per katerim bi samogli svojo pravo frézho najti.

Ktérim se Bog blisha f' svojo gnado, pa se ji umikajo in svoje misli na hudo obrazhajo, ti v' djanji pokashejo, de gnado boshjo sanizhujejo, in hité v' svoje pogubljenje.

Molitev.

Moj Bog! tebi je nar bolj snano, kolikrat sim tudi jes v' djanji tvojo gnado sanizheval. Ti si mi pomagal is sgolj milosti, jes sim se ti pa vstavljaj is sgolj hudobije. Modri so te s' velikim trudam in terpljenjem iskali, jes sim se ti pa umikal in se tvoje ponishnosti framoval. Per tvoji flushbi sim bil sanikern: zhe sim te s' besedo hvalil, sim te s' djanjem sanizheval. Daj mi gnado, dobrotljivi Jesus! svoje shivljenje refnizhno poboljshati. Sdaj terdno sklenem, de bom f' tvojo gnado vselej perpravljen tebe tudi s' velikim terpljenjem iskati, in svojo dusho, svojo telo in vse, kar premorem, tebi darovati. Majhen dar je ta, pa tvoja velika milost me ne bo sanizhevala. — Vi modri, svete pervine, prvi aposteljni tistih, kateri so malikovavstvo in vrashe sapustili in praviga

Boga molili, profite sa-me ubosiga gresnikar, de milost per Jesusu najdem, in ga v' vafhi sveti drushbi hvalim vekomaj. Amen.

VII. Darovanje Jesufa v' tempeljnu in ozhifhevanje Marije devize.

Bog je bil po Mojsefu vfaki Israelfki sheni sapovedal, fhtirdefét dni po porodu sinka in ofemdeset dni po porodu hzherke iti v' tempelj k' ozhifhevanju, in dar pernefti; premoshne fo pernefle v' dar léta ftaro jagnje, uboge pa po dvé gerlize ali po dva golobza. Marija se je podvergla postavi ozhifhevanja is ponishnofti. Jesus je bil bres gréha, ker je bil pravi Bog in zhlovek, rojen is zhifte devize; on ni bil podvershen postavi darovanja, pa vender je hotel vse ljudem dane postave spolniti, ker je perfhel ljudi svelizhat ter gresnikar s' Bogam spravit. Marija je bila gnade polna in po rojftvu Jesufa she bolj sveta, tedaj ni bila ne potrebna ne dolshna ozhifhevanja, in to le is ponishnofti ftori. O koliko veselje je danashnji dan misliti se v' Jerusalemskim tempeljnu, kjer je bilo toliko svetnikov fkupej, in Jesus, svetnik vsih svetnikov, med njimi. Joshef je bil svet, Simeon je bil svet,

kteri je Jesufa na svoje narozhje vsél in ga Bogu darovál, Ana je bila sveta, ktera se je veliko lét v' tempeljnu f' postam, molitvijo in sdi-hovanjem perpravljala k' prihodu obljubljeniga Odreshenika.

V' té fveti družbini je Šimeon prerokoval in rekel od Jesufa: Ta je postavljen k' padzu in vštajenju njih veliko v' Israelu; je snamnje, kterimu se bo soper govorilo. — Marii pa rezhe: Tvojo lastno duho bo mezh presunil. — Ko je pravizhni Šimeon (f. pismo pravi od nje-ga, de je bil pravizhen in bogabojezh) velikrat sdihoval po Odresheniku, mu je bilo od svetiga Duha rasodeto, de ne bo umerl, preden Kristu-fa vidi. Sdaj je imel to frezho viditi ga, ga vsame na svoje narozhje, hvali Boga in pravi: Gospod! sdaj spuſti svojiga hlapza po svoji be-fedi v' miru, kér so moje ozhi vidile Svelizharja.

Molitev.

O Jesuf! rasvetli mi pamet in per-pravi mi serze, de bom is vére v' ljubé-sni svetiga Duha shivel, de mi boſh k' vštajenju, de ti ne bom nikoli soperval ne s' jesikam ne s' djanjem. Daj mi sposnati svoje grehe in slabosti, de bom resnizhno ponishin, vse sopernosti voljno terpel in si persadeval, ne sa posémeljske rezhi, ampak sa nebeshko kraljestvo. — Ti pa

svéti Šimeon! ki si Jesusa vsél na svoje narozhje, to frézhno imel, de so tvoje ozhi vidile Svelizharja svetá, in si po tem shelel v' miru saspati, prôsi sa naf, de bomo v' pravim poterpljenji in resnizhni ponishnosti Jesusa posnémali in po tem révnim shivljenji njegove zhafti deléshni v' nebésh. Amen.

VIII. Svéti fhtirdefetdanfki post.

Ta post se sazgne pepelnizhno frédo, in pepél, f' kterim ta dan duhovni glave potrefajo, nam she v' spomin daje pokoro in smert. Švéta katolifhka zérkev shaljuje savolj spazhenosti svojih otrok, kteri se puftne dni nékdanjim ajdovfkim nerodnostim vdajo. De bi jih od tega odvernila, nam trétjo predpepelnizhno nedeljo pred ozhi stavi Jesufovo prerokovanje od njegoviga terpljenja in njegove smerti, de bi sposnali, kako nehvaléshni smo Bogu, ko s' rasmusdanjem, f' poshréshnostjo in s' mnogotéro spazhenostjo takrat Jesusa shalimo, vnovizh krisbamo — in si vézhno pogubljenje flushimo. Zérkev sheli, de bi smirej shivéli po svojim poklizu sa vézhno svelizhanje, kéto nam je dobrotljivi Bog namenil, de bi dobro delo, ktero je gnada boshja sazabela, s' njo frézhno dokonzhali, in de bi pred

boshjim oblizhjem pravizhni bili v' ljubésni. Te-
daj naf uzhi svéta zérkev:

1. Smirej v' pokori shivéti.

Kér vémo, de naf vsih smert zhaka, pa ne vémo, kdaj naf sadéne, je treba zhlovéku k' smerti smirej perpravljénimu biti. To nam na misel da pepelitev, ob ktéri mafhnik te beséde isrezhe: Spomni se, o zhlovek, de si prah in v' prah se boih povernil. Sa pokoro nam je Bog naloshil terpljenje in smert, in to nam je tréba prav sposnati; kér mi grefhniki bres prave pokore ne moremo v' nebefa priti. Blagor prav spokorjenimu zhloveku, kteriga dusha stopi po smerti zhistá pred sodnji stol! O Bog, ti me she klizhefh k' pokori, ki sim bil tvoji sveti volji velikrat nepokorn! Is sgolj ljubésni do naf je Jesus teshko pokoro sa nafhe gréhe na-se vsél; njegova dusha je bila shalofna do smerti na vertu Getsemani; na gori Kalvarii je terpel britko smert sa gréhe vsih ljudi. Sato kristjan ne smé sheléti v' sidanjim shivljenji kdej bres pokore biti, kér nam je Jesus nad seboj ozhitno pokasal, de le pot terpljenja pélje v' nebefa; po poti britkiga terpljenja je shel Jesus v' svojo zhaft, in naf klizhe sa seboj. Kdor hozhe sa meno-
noj priti, pravi Jesus, naj sam sebe sataji, naj vsame svoj krish na-se, in naj hodi sa meno-
j. Pogofto tedej hozhem Boga profiti sa praviga duha pokore, de napolni f' pravo shalofstjo sa storjene gréhe moje ferze, de satare v' meni vse oftanke grehov, in de mi da mozh ukrotiti vse

hudo nagnjenje v' svojih udih. De svojiga nebeskiga Ozheta, Ozheta ljubésni in pravize, vezh ne rasshalim, bom profil sa rassvetljenje gréhe in fkufhnjave prav sposnati, in sa mozh grehe ftuditi in fkufhnjave premagati. Jesuf se je s' molitvijo in postam k' temu vojskovanju perpravil; ravno tako bi se bil mogel tudi jes po njegovim sgledu perpraviti, in ne bil bi grefhil. Sato sim velikrat padel, kér se k' vojskovanju nisim prav perpravil. Moj Bog! kér si mi bil takó dobrotljiv in usmiljen, de si me vsdignil, kadar sim padel, daj mi mozh ferzhniga vojskovanja in gotove smage, de vezh ne padem; kér le tiftimu je obljubljeno vezhno svelizhanje, kteri do konza ftanoviten ostane.

2. *Jesufa fkerbno poslufhati.*

Ko bi zhlovek takó védil, kaj ga dobriga in lepiga zhaka v' nebesih, kakor isvoljeni to vedó, kteri she Boga gledajo, vshivajo in v' zhifti ljubésni zhafté: gotovo bi s' vfo fkerbjo poslufhal Jesusove nauke, kteri mu temne pota zhasniga shivljenja rassvetljujejo, mu vse nevarnosti pokashejo, ga od bresna pogubljenja odganjajo in v' nebefa vabijo. De pa kristjan ne vé, kaj ga zhaka po smerti, kar mu je is vére mogozhe in dolshnost vediti, pride is njegove lenobe ali sanikernosti; lenoba zhloveka vlézhe v' tmo dufhne smerti, ktere konez je vezhno pogubljenje.

Perva fkerb nam tedaj bodi, Jesusove nauke pridno poslufhati in jih v' djanji spolniti. Je-

suf naf pa ob kratkim takole uzhi: si filo persadevati sa nebefa, ker nebeshko kraljestvo filo terpi, in le filni ga na-se potégnejo; febe sa-tajiti, svoj krish nositi, krivizo voljno terpéti; nad feboj zhuti, svoje pozhutke krotiti, svoje meso s' sheljami vred krishati; zhiftoft ferza in telefа ohraniti, po oski poti hoditi, boshjiga kraljestva in njegove pravize ifkati; Boga zhes vse in svojiga blishnjiga kakor famiga febe savolj Boga ljubiti, tedaj is ljubesni do Boga vse stori in terpéti; v' védni pokori in ponishnosti shivéti, temu svétu umirati, in takó Jesufovo shivljenje na svojim telefu rasodévati ali sa Kristufam hoditi; svoje slabosti sposnati, na-se se ne sanashati, vsake blishnje nevarnosti se ogibati, v' takim sadershanji Boga sa gnado stanovitnosti prositi in va-nj saupati. Kdor te Jesufove nauke v' djanji spolni, njemu je obljubljeno nebeshko kraljestvo.

3. Vezhkrat svete sakramente vredno prejéti.

Po velikim ali smertnim grehu sgubi zhlovek duhovno shivljenje, to je, posvezhujozho gnado boshjo, postane boshji sovrashnik in vezhniga pogubljenja vreden. Zhlovek, kateri po svetim kerstu kak velik gréh stori, bi mogel bres vse pomozhi vézhno pogubljen biti, ko bi usmiljeni Jesus sakramenta svete pokore v' odpuštenje vsih po svetim kerstu storjenih grehov ne bil postavil. Kdor prav perpravljen sakrament svete pokore prejme, sadobí odpuštenje vsih she tolikih grehov, in njegova dusha je spet, kakor je

po svetim kerstu bila, zhišta in Bogu perjetna; tode potrebno perpravljjanje k' sakramentu svete pokore je truda polno in sato imenujejo sveti ozhaki ta sakrament trudapolni kerst. Zhe se zhlovek tudi sbe tako fkerbno gréha varuje, se vender savolj svoje slabosti vsih tudi majhnih gréhov ne more obvarvati, v' grehah shiveti je pa grošno nevarno; sato sveta zerkev posebno v' postnim zhasu, ki je zhaf pokore, svoje vérne opominja svete sakramente po gošto prejematí.

Posebno mozh pa fkušnjave premagati, se greha varvati in posvezhujozho gnado boshjo v' sebi obraniti, sadobi zhlovek po vrednim prejemnji svetiga reshnjiga telefá. Nikoli bi zhlovek ne bil vreden té tolike gnade, Boga prejéti, ko bi ga Bog sam vredniga ne storil; pa tudi vezhi mozhí soper fkušnjave si zhlovek zlo mifliti ne more od mozhí vsigamogozhniga Boga, ki se da zhloveku prejéti, in se s' njim popolnama sdrushi. Kdor tedaj ima Boga, ima s' Bogam tudi vse gnade, in je vterjen sa vezhno frezhno shivljenje. Sato pravi Jesus sam: *Kdor moje meso jè, in moja kri pije, ima vezhno shivljenje.*

Molitev.

O usmiljeni Jesus, kteri si svete sakramente postavil v' svelizhanje nashim dusham, stóri me vredniga prejéti te v' svetim reshnjim Telefu! Štóri, de te prejemem s' zhišto vestjo, v' shivi véri, v' ter-

dnim upanji in v' gorézhi ljubésni, de se nad mojim shivljenjem vselej rasodéva vredna prejetev tvojiga presvetiga reshnjiga Teléfa: zhe tudi v' sidanjim shivljenji nikoli nisim bres gréha, dodéli vender mojimu serzu svojo boshjo ljubesen in shalost nad gréham, de tako ti s' svojo ljubesnijo v' meni kraljujesh vekomaj. Amen.

IX. Zvetna nedelja.

To nedéljo obhaja sveta katolifhka zerkev spomin posébné zhafti Jesufu v' Jerusalemu fkasane. Ljudstvo fkashe Jesufu savolj njegovih toliko dobrotljivih zhudeshev tako zhaft, kakorfhno so iméli v' navadi mogozhnim kraljem fkasovati.

Veje, ki so jih veséli ljudjé takrat v' rokah derskali, pomenijo premaganje. Ljudjé takó dajejo hvalo Jesufu premagavzu vsih sovrasnikov, kakor je bila navada mogozhnimu kralju hvalo in zhaft fkasati savolj premage sovrasnikov. Veje so bile s' oljke, njih sad poméni pervizh gnado fvetiga duha, ktero je Jesus saflushil, in drugizh dobre dela, ktere so sad gnade boshje.

Danashnji dan so ljudjé Jesufu kraljévo zhaft in hvalo dajali, ene dni po tem so soper njega vpili: Krishaj ga! krishaj ga! O gerda

nehvaléshnost, in hudôbna nestanovitnost! Ali pa ni, kristjan, tudi per tebi ravno taka? — Kolikrat obljubih v' zérkvi pred altarjem ali per spovednízi Jesufa stanovitno ljubiti, pa kmalo po tem ga f' svojimi grehi spet shalih, sanizhujesh, krishash!

Prozefija te nedélje postavi pred ozhí veliko lépih naukov. Mashnik gré s' vérnim ljudstvam okoli zerkve in se vstavi pred velikimi vratmi. Duri so saperte. V' zérkvi in sunaj se Jesufu hvala poje. Mashnik trikrat poterka f' krishem, in duri se odpro: on in drugi med veselim pétjem gredo v' zerkev. — Saperta zerkev poméni nebésa saperte vsim ljudém savolj perviga gréha. — Mashnik gré okoli zérkve, in poterka na duri f' krishem, ker je Jesuf s' velikim terpljenjem in smertjo na krishi odperl nebésa. — Pétje v' zerkvi in sunaj poméni zhaft dajano od angeljev in vsih pravizhnih Jesufu premagavzu. — Mashnik gré v' zérkev, in drugi sa njim gredo s' vesélim petjem, in s' vejami v' rokah, kér pred Jesufam nihzhe ni mogel v' nebésa: pravizhni so fhli sa njim, in so ga hvalili, ker le po njem jim je perfhlo premaganje in svelizhanje. — Lej, ljubi kristjan! kako fkerbno te zérkev opominja vero obuditi, Jesufa hvaliti in svojo dusho posvetiti.

Molitev.

O Jesuf! vem in sposnam, de tebi vsa hvala gre, ker si Šin boshji, gospod vsi-

ga, odrefhenik vsih. Nebéfa so bile sa-
 perte vsm, ti si jih odperl s' krishem: s'
 svojo smertjo na krishu si nam dal shi-
 vljenje, si premagal vse sovrashnike. To
 vem, vender te le premalo hvalim sa vse
 te dobrote: zhe te ravno hvalim s' bese-
 do, te malo hvalim s' djanjem, in sim ko
 Judovska mnoshiza nestanoviten v' hvali.
 Še vname v' meni serze, pa hitro opešha,
 in se odverne od tebe: danš te povikšhu-
 je, jutri te sanizhuje. O ljubi Odrefhe-
 nik! daj mi zhesnatorno masilo gnade sve-
 tiga duha, ker le v' svetim duhu te mo-
 rem refnizhno in stanovitno hvaliti. Daj
 mi obilnost gnade, de te sosebno hvalim,
 in de nikoli ne odstopim od tvoje flushbe.
 O Jesus! uflifhi mojo profhnjo, de te tu-
 di po smerti hvalim vekomaj. Amen.

X. Véliki zhetertek.

Med molitvami teh treh dni, ktére so ne-
 kdaj ponôzhi opravljali, gorí na levi strani altar-
 ja, (to je na lévi strani mashnika, kadar je
 proti ljudém obernjen) petnajšt svézh, shtirnajšt

rumenih, na verh téh pa ena béla; na altarji pa tudi fheft svézha gori. Béla svézha, ktéra je víshji od vših, poméni Jesufa, druge svézhe poménijo uzhénze in poboshne shene. Po vsakim psalmu se ena rumena svézha ugafne; ktere so na altarji, se ena sa drugo ugafujejo med Zaharijevo pésmijo, ki se sazhne: Hvaljen bodi Gospod Israelfki Bog. Zaharija f' to pésmijo hvali Boga savolj rojstva svojiga sina Janesa, in savolj prihoda obljubljeniga Odreshenika. Svézhe se ugafujejo ena sa drugo v' snamnje, de so uzhénzi in perjatli Jesufovi v' véri péfhali, in eden sa drugim sbeshali, kadar so ga vidili v' oblasti Judov in nevérnikov. Béla svézha, ki Jesufa poméni, se ne ugafne, ampak se nefe gorézha sa véliki altar, ker Jesuf, zhe tudi umorjen, je shiv. Gorézha béla svézha oftane nekaj zhasa sa altarjem, kar poméni njegov pokòp: potlej se nasaj pernese, kar njegovo vltajenje poméni, po ktérim se je svojim perjatlam perkasoval. — Vse tri dni se per konzu sadnje molitve s' léfam ropotá v' spomin veliziga vpitja Judovskiga ljudstva, kadar so Jesufa na vertu Getsemani vjeli, v' Jerusalem peljali in pred Pilatam vpili: Krishaj ga!

Lej, kristjan! takó te sdaj zérkev opominja v' ferzu shaljevati nad svojimi gréhi, savolj ktérim je Jesuf toliko terpel. Nestanovitnost Jesufovih perjatlov te opomni tvoje nestanovitnosti in nehvaleshnosti.

Véliki zhetertek so v' vsaki farni zérkvi veséle in shalofne opravila. — Mafhnik v' bélim

oblézhen máshuje v' spomin svetiga reshnjiga telá, kteriga je **Jesuf** per sadnji vezherji postavil. Máshno bélo oblazhilo poméni lepo oblazhilo nedolshnosti ali pravizhnosti, bres kteriga kristjan ne smé k' boshji misi perstopiti. — Svonovi in orgle potihnejo, in namesti njih se flisli le shalofni glas lesá. **S'** léfam se ropozhe, ker **Jesuf** je na léfu umerl, in vse je shaljevalo po njegovi smerti. — **Po** svéti máshi se svéta hostja sa perhodnji dan posvezhena, in tudi druge sa bolnike perhranjene, na stranfki altar f' prozesijo prenesó, kteri altar je sa **Jesufov** grob, ki se she v' zhetertek naredi, namenjen, ker zérkev spomin **Jesufoviga** vftajenja sa en dan prebiti, ki ga she v' saboto obhaja. **Po** navadnih molitvah se vsi drugi altarji odgernejo, in obropajo, v' spomin, de so **Jésusa** vojaki ali soldatje flékli, njegove oblazhila med seboj rasdelili, in sa njegovo fuknjo losali. Med tém se moli **21.** psalm, kjér je prerokovano, de bo **Jesuf** na krishi sapushen, njegova obléka rasdeljena in sa njegovo fuknjo losano.

Ropotanje s' léfam naf dalje opomni, de se je na léfu v' raji pogubljenje sazhélo, in na léfu f. krisha odreshenje od vézhniga pogubljenja. **Kakor** je nekdej **Noetova** barka ves zhlovéfhki rod ohranila, takó je f. krish v' ohranjenje in brambo vsim sa vézhno shivljenje. **Svéta** hostja v' boshjim grobu naf opomni, de **Joshaf** in **Nikodem** fta **Jesufovo** telo zhafstito pokopala; **Marija** njegova sveta mati, in drugi **Jesufovi** perjatli so njegovo sveto telo v' veliki

shalofti spremljali. Tudi ti, ljubi kristjan! se v' duhu perdrushi unim svetim dufham, obshaljui svoje gréhe; s' Jesufam flézhenim obshaljui svojo sguhljeno nedolshnost, in s' Jesufam pokopanim svojo dufhno smert: in takó bodi pokopano (spreobernjeno) tvoje gréfhno shivljenje, de vftanesh (shivish) v' vézhno svelizhanje.

Molitev.

O ljubi Jesus! o dobrotljivi Svelizhar! mnogi viharji se v' mojim serzu obdujejo. Tvojo neisrezhenó ljubesen premishljujem, is ktere si nam postavil Sakrament svojiga telefa, in moje serze od veselja poskakuje: premishljujem tebe dobriga ozheta sadnjokrat per misi s' svojimi uzhenzi jesti, jih tolashiti, opominjati, in to me napolni s' velikim upanjem: premishljujem tvoj namen v' smert sa hudobne dufhe, in te sa to nesaflusheno milost hvalim: premishljujem hudobijo tvojiga neufmiljeniga sdajavza Judesha, nestanovitnost ljubiga Petra, nesvestobo drusih uzhenzov, in sim shalosten, ker mi njih sapufhenje mojo hudobijo ozhita: premishljujem hudobijo tvojih neufmiljenih sovrashnikov, kateri sklepaio kako te v' roke dobiti in umoriti, in to obudi v' meni

sofebno shalost, ker tudi jes sim bil tvoje grenke smerti kriv. O Jesuf! ti si vsm ljudem dober, vsi smo do tebe hudobni nehvaleshni, in neusmiljeni: meni je shal in me pezhe, de sim tudi jes tebi sa neisrezheno dobroto neisrezheno hudobo vrazheval. O ljubi Gospod! klezhé pred teboj v' grenkosti svoje dushe te ponishno prosim mi odpustiti, milostivo me poglej ko nesvestiga Petra; odpusti mi ko desnimu rasbojniku, in ne saversi me, de se tvoje velike ljubesni, in presvete prelite kervi vdeléshim. Amen.

XI. Véliki pétek.

En dan pred Judovsko velikonozhjo je Jesuf kervavi dar na svétim krishi dokonzhal, in svét od pogubljenja odréshil. Desiravno je Jesusova smert vsm ljudém odreshenje in veselje perdobila, vender svéta zérkev neisrezheno shaljuje nad grenko smertjo svojiga boshjiga shénina, kakor vse njene shaljevavne opravila tega neposabljeniga dné osnanujejo. — Mafhnik se pred altarjem vershe na tla, in moli. To poméni shaljevavno Jesusovo molitev na vertu, in tudi jok Jerusalemskih shén nad terpézhim Jesu-

fam. Obshaljui, tudi tí kristjan, terpézhiga Jesusa, pa shaljui fhe bolj nad svojimi gréhi, sa- volj ktérif je On umerl! — Masfhnik vftane, gre k' altarju in ga kufhne, in na levi altarja bere is prerokovanja preroka Oseja, ktero je od od- refhenika Jesusa. Potlej nekoliko bere is drufih Mojsesovih bukev od velikonozhniga jagnjeta, ktero je krifhaniga Jesusa pomenilo. Po tem be- re terpljenje Jefusovo, kakor ga je f. Janes po- pifal, kteri je vse vidil, in do sadnjiga bil per svojim ljubefnjivim uzheniku Jefusu. Med tem branjem premifhlijui ljubefen in terpljenje Jefu- fovo, ga hvafi in sahvali, ga prófi v' njegovi ljubefni rafti, grehu odmreti, in v' njegovi gna- di umreti. — Po branji terpljenja Jefusoviga masfhnik moli 17 molitev: namrezh, sa papesha vikfhhiga poglavarja katolifhke zerkve; sa svoji- ga fhkofa, vse fhkofe, masfhnike, in druge du- hovne; sa fposnavavze vere, devize, vdove, in sa vse kerfhanfko ljudftvo, tudi moli sa zefarja, novinze v' veri, popotnike, jetnike, bolnike od- lozhene od zerkve, terdovratne Jude, in flepe nevernike. Po fleherni molitvi fe odgovori, amen; pa po molitvi sa terdovratne Jude fe ne odgo- vori, amen, ker fe njih spreobernjenje she dolgo odklada. Tudi ti po sgledu ljubefnjive matere katolifhke zerkve móli sa vse, de bi vfi Jesusa fposnali, in njemu flushili.

Mafhnik po tih opravljenih molitvah flezhe plajfh, gre sa altar, ondi vsame pokrito podobo krifhaniga Jesusa, jo pokrito pernefe do perve ftopnje leve ftrani altarja, ondi od verha odkrije

nekoliko podobe Jesufove, in proti ljudem sa-
poje: Glejte les krisha, na katerim je Svelizhar
sveta visel! Drugi pokleknejo, in odgovore: Pri-
diti, molimo ga. — Maslnik visheji stopi, s' défno
roko krishaniga Jesufa odgerne, glasneji sapa-
je, in drugi odgovoré, ko vpervizh. — Masln-
nik na fredo altarja stopi, vfo podobo Jesufovo
odkrije, fhe glasneji sapoje, in drugi glasneji
odgovoré, ko vpervizh, in vdrugizh. — Masln-
nik nese odkrito podobo krishaniga Jesufa po
zerkvi nekoliko prozh od altarja, jo poloshi na
perpravljeno pogernjeno mesto, potlej gre sa al-
tar, isuje zhevlje, in gre f. krish (*Jesufa*) mo-
lit; trikrat poklekne in moli, potlej ga kufhne,
gre sa altar, se obuje, stopi k' altarju in plajsh
oblezhe: on, in drugi bero, ali pojejo ozhitanje,
ko bi Jesuf is krisha svojim sovrashnikam njih
nehvaleshnost ozhital, in jih opominjal se spokoriti.

V' trojnih hudih rezheh so hudobni Judje
per nevernim oblastniku Pilatu krivizhno toshili
Jesufa. — Perva krivizhna toshba je letá: on
brani zesarju dazijo dajati, druga: on se hozhe
kralja storiti, tretja: on se Šina boshjiga dela.
Jesuf jim pravizhno ozhita: Moje ljudstvo! kaj
sim ti hudiga storil, ali v' zhim te shalil? odgo-
vóri mi. Jes sim te is egiptovske fushnosti reshil,
ti pa si svojimu odreshniku krish napravilo. Jes
sim te shtirideset let po pufhavi vodil, ti mano
dajal jesti, te v' dobro deshelo peljal, ti pa si
krish svojimu odreshniku napravilo. Kaj sim mog-
gel vezh storiti, in nisim storil? ko lepi vinograd
sim te safadil, ti si mi grenkobo rodilo, s' jesti-

ham mojo shejo gafilo, in f' fulizo mojo stran prebodlo. Jes sim savolj tebe Egipt, in njega pervorojene udaril, ti pa si me Pilatu tepfti dalo. Jes sim tebe is Egipta ispeljal, v' ruzehim morji Faraona utopil, in ti si me vikfhim duhovnim sdalo. Jes sim pred teboj v' oblaku hodil, in ti si me teplo in bizhalo. Jes sim ti dal vode is fkale, ti si me s' shelzhem in jefiham napajalo. Jes sim savolj tebe deshelo Kananejev udaril, in ti si mojo glavo f' terftam tolklo. Jes sim ti kraljevo palizo dal, in ti si mi ternjevo krono na mojo glavo pofadilo. Jes sim te mogozhno povikfhal, in ti si me na les krisha obéfilo. Te ozbitanja fo od zerkve v' Jefusovim imenu rezhe, de se vshivo vidi nehvaleshnost njegovih fovrashnikov. — Jefuf je bil od Judov, od Grekov, in od Rimljanov sanizhevan, in tudi v' tih treh jesikih je bilo fpifano in verh krisha nabito njegovo obfojenje. Katolifhka zerkev v' tih treh jesikih Jefufa hvali; sdaj fizer le v' dveh, ker fo hebrejske befede v' latinfke preftavljene, de se loshej umejo. Zerkev hvali Jefufa, rekozh: Sveti Bog! fveti vfigamogozhni Bog! usmili se naf. — To je treba ob kratkim rasloshiti, de se ve, kaj je fkritiga pod sagrinjalam tih zerkvenih opravkov.

Mafbnik gre sa altar po podobo krishaniga Jefufa, in jo do leve strani altarja pokrito pernefe, ker je bil vsrok ali urshah njegove smerti na krishi ljudem nesnan, ali fkrit: tudi uzhenzi in drugi Jefusovi prijatli nifo prej te velike fkrivnosti sapopadli, sato fo se nad njegovo oframot-

ljivo smertjo pohujšhali. — Masfchnik pozhafi odkriva podobo Jesufovo, ker vera v' njega ni bersh povsod bila, ampak se je fzhafama rasfhirjala po svetu: narod sa narodam se je krishanimu Jesufu podvergel, in fo njegov krish zhafstili, kteriga fo prej sanizhevali. — Masfchnik nefe krish po zerkvi, in ga na perpravljjen kraj poloshi: to pomeni, de fo aposteljni po svetu hodili krishaniga Jesufa osnanovat. Masfchnik isuje zhevlje, klezhe moli, in kufhuje podobo Jesufovo: to pomeni ljubesen, in spofhtovanje spreobrnjenih Judov in neverzov, kteri fo Jesufa oframotljivo krishaniga ljubili, in molili. — O kristjan! per tih shaloftnih fhegah ali zeremonijah katolifhke zerkve povsdiguj svoje misli do ljubesnjeviga Jesufa, in hvali ga, ki je hotel sa te umreti: tudi ga profi ti pomagati njegovo neisrezheno ljubesen sposnati: moli ga s' verno dufho, upaj v' njega, ljubi ga, in shivi po njegovih sapovedih, de pojdesh v' nebesfsko kraljestvo, ktero je on f' f. krishem odperl.

Milo ozhitanje, f' kterim se zerkev v' imenu Kristufovim judovfki nehvaleshnosti potoshi, tudi tebe sadéva. Kolikanj bi tvoja dufha shaloftna bila, ako bi is Jesufovih ust flifshal si terdobo, in nehvaleshnost ozhitati? Beri, ali poslufhaj to, ko bi sam Jesuf ti ozhital, rekozh: Ljuba dufha! jes sim te ljubil, in te ljubim, de te bolj ljubiti ni mogozhe: sim te po svoji podobi ftvaril, in s' vsm ofkerbel: sim se savolj tebe vzhlovezhil, te uzhil, odobrotil, sdaj is ljubesni do tebe na letim terdim krishi v' vsih bolezh-

nah višim, in tukaj hozhem umreti, de ti ne umer-
 ješh vekomaj. Ljuba moja dušha! ſhe druge
 moje dobrote premišli. Per ſ. kerſtu ſim te s'
 vodo v' ſ. Duhu ozhiſtil, in otroka ſvojiga kra-
 ljeſtva ſtoril; ſim te ſ' ſvojim meſam redil, in ve-
 liko drusiga dobriga ti ſtoril: kaj pa ti meni?
 o nehvaſešna dušha! Jes te niſim mogel per-
 ferzhiſhi ljubiti, ti pa ſi me ſanizhevala, in
 po moji preſveti kervi taptala. Ti nehvaſešna
 ſtvar! tako ueuſmiljeno ravnaiſh ſ' ſvojim nar-
 boljšhim ozhetam? Špokôri ſe, in ſvoje kamnito
 ferze ſpreoberni, de obſojena ne boſh.

Po ozhitanji Jeſuſovim ſe pôjetje dve lepe
 peſmi, ktere je zerkev ſa ta ſbaloſtni dan slo-
 ſhila, de bi vſi ſpoſnali veliko miloſt Šina boſhji-
 ga, kteri ſe je iſ ljubesni do vſiga obſojeniga
 zhloveſhtva vzhlovezhil v' prezhiſtim teleſu Ma-
 rije devize, in na krishi umerl ga iſ hudizheve
 fuſhnoſti ljubesnivo odreſhiti.

Po tih dokonzhanih opravkih ſe prozeſija
 k' boſhjimu grobu napravi, de ſe vzherejſhnji
 dan poſvezhena hoſtja ſa danaiſhajo ſ. maſho pre-
 neſe. Kadar je ſ. hoſtja na altarji, ſe ona in
 altar pokadi v' ſpomin Jeſuſove ſmert, in nje-
 goviga pokopa. Per pogrebih vernih ſe kadilo
 ſhge, veliko bolj per Jeſuſovim. — Maſhnik v'
 kelih vlije vina in vode po navadi, pa nad vo-
 do po navadi ne moli, keliha ne daruje, ker vi-
 na ne bo blagoflovil ali ſhegnal, ſato, ker je Je-
 ſuſ, od kteriga veſ ſhegen pride, umerl. Maſh-
 nik ſi potlej roke umije, pa iſ navadniga 25.
 pſalma ne moli. Potlej ſe na fred, altarja per-

kloni, in tako moli: V' duhu ponishnosti, in s' shaloftnim ferzam stojimo pred teboj: vsemi nash dar, o Gospod! in godi naj se pred tvojim oblizhjem tako danf nasha daritev, de ti bo vfhez, o Gospod Bog! Mashnik se potlej oberne, in prizhijozhe opomni moliti, rekozh: Molite bratje, de bo moj in vash dar prijetin per Bogu, vfigamogozhnim ozhetu. Mashnik se k' altarju oberne, in poje Gospodovo molitev: Ozhe nash; potlej prosi Boga naf vse rezhiti od vfiga hudiga, pretezheniga, sidanjiga, in prihodnjiga na proshnje Marije, aposteljnov, in vsih svetih po Jesusu Kristufu Gospodu nashim.

Mashnik povsdiguje f. hostjo le s' desno roko, de jo prizhijozbi vidijo, in molijo: keliba ne povsdigne, ker vino ni shegnano. Po tem rasdeli f. hostjo po navadi. Ne rezhe: Jagnje bosshje, ki grehe sveta odjemljesh, ker Jesus ni bil fhe sposnan, ampak na krishi sanizhevan. Tudi ni kushevanja miru, ker je Jesus bil f' kushevanjem isdan, in ker je fhe le po vstajenji svojim aposteljniam mir dal. Per navadni f. mashi so pred obhajilam tri molitve, pa ta dan le sadnjo moli. Po ti molitvi rezhe po navadi: Gospod! nisim vreden. Savshije f. hostjo rekozh: Telo Gospoda nashiga Jesusa Kristufa naj obrani mojo dusho sa vezhno shivljenje. Amen. Savshije tudi vino, pa spusti vse navadne molitve, in le to moli: O Gospod! kar fmo s' uftmi prejeli, naj nam bo f' zhiftim ferzam savshito, in ta zhasni dar nam bodi vezhno sdravilo. Mashnik ne da shegna, in ne bere sadnjiga evan-

gelija, ker je **Jesuf**, od kteriga je shengen in refniza, na krishi od hudobnih umorjen.

O kristjan! ti shaloftni opravki katolifhke zerkve, f' kterimi rasodeva **Jesufa** sapufsheniga, sanizhevaniga, terpézhiga in umorjeniga, te opominjajo fkerbno premifhljevati, kar je on, nafh ftvarnik, **Bog** in **Gospod** sa nehvaleshne dufhe terpel. Šosebno premifhljuy njegovo neisrezheno ljubesen, is ktere je na fvetim krishi vfo svojo presveto kri prelil. **Jesuf** je is ljubesni do tebe, in do vsiga zhloveshtva veliko terpel na dufhi, na telefonu, in na zhafti. Njegova sveta dufha je bila s' nar vezhi shalofstjo napolnjena savolj tvoje grefhne nehvaleshnosti. Na telefonu je terpel, kar si morefh bolezhiga in hudiga miffliti. Na zhafti je tudi nefkonzhno terpel, ker on **Šin** boshji je med dvema hudodelnikama na oframotljivim krishi ozhitno umerl. Glej in premifhljuy **Jesufovo** rasmefarjeno telo, njegove fhiroke rane in sveto kri. **Kakor** bi bil pred njegovim krishem, in f' svojimi ozhmi vidil terpezhiga **Jesufa**, sdihuj, in móli.

Molitev.

O nedolshno **Jagnje** boshje, o presladki **Jesuf!** kdo te je na krish s' debelimi shelesnimi sheblji neufmiljeno perbil? Tvoji krivizhni sovrashniki, med kterimi fim tudi jes, so to ftorili: pa bolj rezhi, tvoja ljubesen, od ktere vezhi nik-

dar ni bilo, in je ne bo, te je krishala. Vsi sovrashniki bi ti ne bili mogli nizh shaliga storiti, ako bi se jim sam ne bil podvergel. Ti si hotel Gospod sa jetnika, Bog sa zhloveka, Štvarnik sa stvar rado-voljno umreti, de bi mi ne umerli veko-maj. Kaj ti bom sa to veliko milost po-vernili? O Jesuf! daj mi tebi hvaleshni-mu biti. Tvojo neskonzhno milost bom ve-dno pomnil, smirej te hozhem ljubiti, in hvaliti, nikdar te nozhem shaliti, hozhem vse nadloge voljno preterpeti, in vse de-lati po tvoji sveti volji. O dobrotljivi Ozhe! O preljubi Odreshnik! objamem in kush-nem sveti krish, na katerim is ljubesni do mene terpish, in te profim me nikdar ne sa-pustiti; ti terdno obljubim vedno svestobo, in stanovitno slushbo. Usmili se me, usmili se vsih, de bo tvoja sveta kri, in grenka smert kljuzh v' nebeshko kraljestvo. Amen.

Premishljevanje, in sdihovanje per boshjim grobu.

Kadar je bila Jesusova smert rasglafhe-na, je Joshef is mesta Arimateje oblastnika Pi-lata profil, in profil, mu Jesusovo telo dati, ga pokopati. K' njemu se je Nikodem perdrushil,

in ſta ga ondi blis po ſhegi judovſkih bogatinov v' nov grob zhaſtito poloſhila. — V' ſpomin Jeſuſoviga pokopa ima katoliſhka zerkev navado boſhji grob napravljati, kjer ſ. reſhnje telo Jeſuſovo hrani.

Štara in ſveta navada je bogabojezhnih vernih od véliziga zhetertka do vſtajenja altar obifkavati, kjer ſe ſveto reſhnje telo Jeſuſovo v' tabernakeljnu, ko v' pokopalifhi, hrani. Ta altar ſe boſhji grob imenuje, ker je v' ſpomin Jeſuſoviga groba.

Zhe ſveſta ſhena grob ſvojiga dobriga moſha ſ' ſolsami ljubesni mózhi, zhe ſe dober otrok na grobu ſvojih ljubih ſtarifhev joka, zhe prijatel grob ſvojiga prijatla obifhe; ali ne bodo kriſtjani groba ſvojiga Svelizharja obifkavali, in per njem ſols tozhili? Marija, uzhenzi, in bogabojezhe ſhene ſo per Jeſuſovim grobu jokali, tudi verni kriſtjani ſe morejo tim bogabojezhnim duſham perdruſhiti, boſhji grob obifkavati, ponifhevanje Jeſuſovo premifhljevati, in nad njim jokati. Rad obifkuj Jeſuſov grob, per njem premifhljaj in moli tako:

O Jeſuf! ti v' temnim grobu mertev leſhiſh, pa tvoja vſigamogozhnoſt ni umerla, in ſi jo po ſvoji ſmerti ſ' ſtraſhnimi zhudeshi raſodeval, kateri ſo tvoje ſovraſhnike in veſ ſvet ſ' velikim ſtraham napolnili. **O Goſpod!** verujem, de, ako ravno ſe je tvoja ſveta duſha odlozhila, je vendar tvoja boſhja natora oſtala per duſhi in per truplu. Ti ſi mertev in ſhiv, ſi mertev in vſtaje nje mertvih. Torej, o vezhni **Bog!** puſti mi ſvo-

je ferze pred teboj rasliti, in bodi usmiljen meni svojimu nevrednemu flushabniku. Tvoje zhudno ponishevanje v' temnim grobu presune moje ferze: ti mertev v' grobu leshifh, tvoje sveto truplo je merslo, ranjeno in kervavo, v' tanzhizi savito, f' potno ruto je tvoja glava pokrita, vender tebe shiviga Boga molim, in se ti perporozhujem.

Refnizhno, o Jesuf! je tvoje ponishevanje veliko. Ponishal si se v' svojim vzhlovezhenji, ponishal si se ob svojim rojstvu in obresovanji; ponishal si se, kadar si hotel kerfhen biti, svojim aposteljnarnoge umivati, in med dvema rasbojnikama na krishi umreti, vender vse to preseshe ponishevanje tvojiga pokopa. V' svojim vzhlovezhenji si prebivalifhe imel prezhisto telo vselej devize Marije: per svojim rojstvu si angeljem sapovedal tebe rasglasiti; per svojim obresovanji si bil imenovan Jesuf vsiga sveta Svelizhar; po tvojim kerfhu te je nebesfki Ozhe svojiga Šina imenoval; per umivanji nog so te tvoji aposteljni verovali uzhenika in Gospoda; na krishi te je desni rasbojnik sposnal, in zhudesishi so te osnanoi Šinu boshjiga, pa v' grobu nimafh nobeniga prijatla, v' tmi mertev leshifh, nobeniga zhudesha ne storifh, tvoji prijatli so delzh, in tvoji sovrashniki te varujejo.

O zhudno in prezhudno ponishevanje mojiga Svelizharja! savolj mene, in savolj vsih se je Jesuf do groba ponishal, mene ponishevanja uzhiti. Bog se savolj mene ponishuje, sakaj se jes ne bom savolj njega ponisheval? Jesuf se

ponishuje, in jes se ponishevanja branim, ki sim prah in pepel, in pekla velikokrat vreden? Ti, o Jesuf! si dopustil, kar si od zhloveka vsel, v' grob sakopati, de jes, kar sim po pervim zhloveku hudiga prejél, sakopljem v' grob pokore, de f' teboj v' novo shivljenje vstanem. Sakopanimu mertvimu truplu ni vezh mar sa svet, tako se jes odpovem, vsm hudim sheljam, in vsm sapeljivim rezhem, in ne bom drusiga iskal ko tebe mertviga in pokopaniga savolj mene.

Pokopalishe, kamor sta Joshef in Nikodem tvoje sveto telo poloshila, je bilo novo, v' kterim she ni nobeniga polosheniga bilo. O Gospod! stori, de pokopalishe mojiga serza, v' ktero tvoje sveto telo poloshim s' gnado f. Duha postane novo, in de ne bo nizh v' njem, kar bi tebe shaliti moglo. Ozhifti mojo dufho, de te per f. obhajilu vselej vredno prejmem. — Tvoje pokopalishe je bilo v' terdi fkali s' velikim terpljenjem isfekano: tudi moje serze je kamnito, neobzhutno, in terdovratno, pa ti ga f' svojo gnado omezhi, in ga po svoji sveti volji obdelaj. Tudi si bom f' tvojo gnado persadeval ga tvoje britko terpljenje premishljevaje poboljshati, in ga perpraviti prijetno pokopalishe tvojiga presvetiga telefa. Tvoja sveta kri naj omezhi moje terdovratno serze, s' grenkimi solsami ga hozhem oprati, ti ga onashi f' svojo gnado in ljubesnijo.

Joshef is Arimateje je velik kamen pred duri tvojiga groba pervalil; hudobni Judje so véliki kamen sapezhatili, in zhujezhe varhe posta-

vili, de bi tvoje telo odneseno ne bilo: kar so Judje is terdovratnosti storili, hozhem jes is do-
briga namena storiti, de mi sovrashniki moje
dushe tvoje gnade ne vsamejo. Hozhem svoje
ferze sapezhatiti f' tvojim terpljenjem, f' tvojo
kervjo, smertjo, in f' tvojim pokopam. **O Jesuf!**
to naj bode varh moje dushe, in bramba soper
hude sovrashnike, de mi ne s' svijazho, ne f'
filo tvoje prijasnosti ne vsamejo. Ravno sato pred
tvojim svetim grobam tebe usmiljeniga Gospoda
ponishno in upno prosim.

Molitev.

O moj v' temnim grobu leshézhi Sve-
lizhar! Ti si solnze pravize, shivljenje
mertvih, Jagnje boshje, Sin shiviga Bo-
ga, nebeshki kralj, odreshnik sveta, ven-
der v' grobu savolj mene mertev leshish?
O Gospod! ki si hotel v' grob poloshen
biti, tudi v' moje ferze pridi. Moje ferze
je hudobno, nezhedno in terdovratno, pa
ti ga f' svojo presveto kervjo operi, in
f' svojo gnado ozhisti, de ti bo prijetno
prebivalishe. **O Jesuf!** pridi k' meni, osta-
ni v' meni, in daj mi gnado se nikdar ne
lozhiti od tebe. Svojimu ferzu bom zhuje-
zhe varhe postavil: strah in ljubesen do
tebe, sveto sovrashtvo soper sebe, sani-

zhevanje sveta, pokorjenje, solse, molitev, varnost, ponishnost, serzhnost, tvoja gnada, in proshnja Marije tvoje prezhiste matere bodo varhi mojiga serza, de te nikdar ne sgubim. Ti sapezhati moje serze s' svojo sveto kervjo, ktera je is ljubesni do moje gresne dushe istekla is tvojih bolezhnih ran. O presladki Jesus! to mi dodeli po mogozhnih proshnjah svoje presvete matere Marije, in vsih svojih svetnikov. Amen.

XII. Vélíka fabota.

Vélíko faboto se ogenj, kadilo, kerstna svézhá in voda blagoflovi ali shégna. Nar prej se ogenj shegna, in s' njim se potlej ushgo svezhe in lampe. — Duhoven nese tri svezhe na enim svezhniku v' zerkev: eno tih s' novim ognjem ushge per vélikih vratih, poklekne in sapoje: Glejte! luzh Kristufova! drugi odgovoré: hvala Bogu. — Drugo ushge v' fredí zerkve: tretjo pred vélikim altarjem: in enako dela; pa vsakikrat glasneji sapoje, in drugi glasneji odgovoré. — Duhoven per vélikim altarji shegna velikonozhno svezho, pet sern, she prej poshegnaniga kadila vtisne va-njo v' podobi krisha.

Potlej ushge svezho, in lampe, ali svetila. — Maslnik po tem bere, ali poje dolgo per altari is svetiga pisma, in potlej gre shegnovat kerstno vodo. Med tem shegnam rasdeli vodo f' svojo roko — se dotakne vode, jo malo vershe na shtiri kraje — dihne trikrat va-njo — trikrat vtopi velikonozhno svezho v' vodo, in vsakokrat glasnejshi sapoje: Naj pride va-njo mozh svetiga duha. Sopet dihne trikrat v' vodo in rezhe: de naj ona sadobi mozh ljudi preroditi. — Potlej vlije dvojno posvezheni olje v' vodo; olje, in vodo smesha: po tem gre k' velikimu altariju, in ondi na obrasu leshé moli litanije vsih svetnikov. — Sa tem je vesela sveta masha od vstajenja Jesufoviga.

Té zerkvéne opravila poménijo:

1) Štari ogenj, ko se ugasne in nov ukréthe is kamna, poméni štari savét ali testament ali štaro savéso, ktéro je Bog po Mojsefu osnanil Israelzam. Bog se je Mojsefu perkasal v' podobi ognja, in je govoril s' njim na hribu Horebu is gorezhiga germa. — Novi ogenj poméni novo saveso, ktera vsa je sapopadena v' ljubezni, ognju vpodobljeni. Jesuf je djal: „Ogenj sim pernesel na svet, in hozhem, de se vname.“ Luk. 12, 49. Tudi sveti Duh je v' apofsteljne prifhel v' podobi ognja. — Novi ogenj je is kamna, kteri poméni Jesufa, poglavitni kamen katolifhke zerkve, kakor sveti Pavel pishe Efeshanam: „Jesuf Kristuf je poglavitni vogelni kamen, na kterim je vse sidanje fklenjeno.“ 2,

20, 21. — **Kristjan** moj! ushgi se od noviga ognja, kteriga je **Jesuf** pernefel na svet, in bo di vel gorezh v' njegovi flushbi. **Luzh** **Jesufova** te je obsvetila, ne shivi tedaj v' tmi ko neverniki, ampak ko otrok svitlobe, pravizhno, bogabojezhe.

2) **Pet** sern kadila s' molitvijo posvezhenih, in vtisnjenih v' velikonozhno svezho, poméni difhezhe masila, f' kterimi je bilo pokopano sveto telo **Jesufovo**. **Kadilo** je v' kerstno svezho v' podobi krisha vtisnjeno, in to poméni rane **Jesufove**. **Kadilo** difhi, in to poméni, de svete rane **Jesufove** so nam saflushile gnado, f' ktero samoremo sveto shiveti, ali kakor govori sveti **Pavel**, dober duh biti per **Bogu**. **II. Kor. 2, 15.**

3) **Tri** svezhe na enim svezhniku, ktere duhoven nese v' zerkev, ktere eno sa drugo ushiga, pomenijo tri ofébe ali perfhone svete **Trojize**, ktere so le en **Bog**. **Te** svezhe so ena sa drugo ushgane po zerkvi, ker svetloba vere v' sveto **Trojizo** se je vnemala po svetu po **Kristufu** **Jesufu** in njegovih aposteljnih. — **Duhoven** poklekne trikrat, in vsakokrat glafneji sapoje: **Glej!** luzh **Kristufova!** **Drugi** odgovarjajo: **Hvala Bogu.** **To** poméni, de neverniki so visoko hvalili **Boga** sa luzh svete vere, ktera se je zhe dalje ferzhnejshi povsod osnаноvala. **Tudi** mi moramo hvaliti **Boga** savolj luzhi prave vere, sakaj bres nje ni svelizhanja. — **S'** eno tih treh svezh se ushge velikonozhna svezha. **Velikonozhna** svezha poméni **Kristufa**, kteri je bil po zhloveshki natori

obujèn od boshje nature. — S' gorezho velikonožno svezho se ushgo lampe po zerkvi, ker le **Jesuf** je dal svitlobo svojim apofteľnam, in po njih vsimu svetu.

4) Med shegnovanjem kerstne vode mahnik rasdeli vodo s' roko v' podobi krisha, ker saflushenje **Jesufove** smerti na krishi, in njegova gnada daje mozh vodi sbrifati grehe. — **Duhoven** se dotakne vode s' roko k' poterjenju, de veruje in upa vse, kar je **Jesuf** obljubil tem, kateri shelé kerstheni biti. — **Duhoven** tudi verše malo vode na štiri kraje, kar poméni vse kraje sveta, ker je sveti kerst postavljen od **Jesufa** v' prerobenje vsih narodov.

5) **Duhoven** vtopi trikrat velikonožno svezho v' vodo, vsakokrat globokeji, in vsakokrat glafneji poje: Naj pride v' to vodo mozh svetiga **Duha**. — **Zerkev** profi, de bi sveti **Duh** prifhel, in posvetil vse ljudi v' vodi f' svojo mozhjo. — **Duhoven** dihne trikrat v' vodo, sakaj duh boshji po volji **Boga Ozheta** s' milofstjo **Jesufovo** v' svetim kerstu dušho posveti. **Jesuf** je premagal hudizha, in je nafhe dušhe f' svojim svetim duham napolnil.

6) **Duhoven** vlije v' kerstno vodo dvojno posvezheno olje. Dvojno posvezheno olje poméni boshjo in zhloveshko natoro **Jesufa Kristufa**, po kterih je odreshil svet. — **Duhoven** smefha dvojno posvezheno olje in vodo, ker je **Jesuf Kristuf** sdrushen s' vsimi kersthenimi. — Potlej duhovni na obrasu leshé, in molijo litanije vsih svetnikov, ker so v' poprejshnjih zhasih dolgo molili

sa te, kateri so bili to, ali pa binkufhtno saboto kerfheni.

7) Kristjan! hvaleshno sposnaj veliko ne-saflusheno milost boshjo, de si bil rafvetljen, in posvezhen po Jesufu Kristufu. — Vidish sve-te opravila, in flifhish molitve katolifhke zerkve; ne bodi neveden. Sposnaj tudi svoj poprejshenji revni stan, stan greha in pogubljenja: hvali is-ferza usmiljeniga Boga sa gnado prejetiga ker-fta. — Grefhniki smo bili vsi, pa f' kerftam smo oprani in posvezheni. Jesuf je dal sebe v' oframo-tljivo smert, de bi nas reshil od vsih grehov; te-daj je dolshnost vsih po njegovih sapovedih shi-veti, kakor smo obljubili per svetim kerftu: kdor v' sveti veri hudobno shivi, si hujfhi mafhevanje, in obfojenje nakopava.

Molitev.

O Jesuf! luzh moje dushe, in vfiga sveta, ti si mi dal sposnanje, in gnado; si mi odpustil grehe, in sbrisal sodbo po-gubljenja per svetim kerftu: tudi potlej si mi jih dobrotljivo odpusthal. Opran in po-svezhen sim bil v' vodi, in v' svetim Duhu: deleshen sim tvoje svete kervi, in upanje mi dajesh v' nebesa priti. Kaj ti bom po-vernili sa vse te dobrote? Kar sim in kar premorem, je malo, in tudi to je tvoje: vse si bom persadeval, tebe vedno hvaliti, smi-

rej tebi shiveti. Daj mi gnado tako shiveti, de sadobim, kar si obljubil rekozh: Kdor bo veroval, in bo kerfhen, bo svelizhan. Amen.

XIII. Velika nozh.

Jesuf je v' nedéljo sgodej is svoje mozhi zhaftitljivo od smerti vftal. — Nar veselishi god je velika nozh, ali od smerti vftajenje Jesufovo. Veliko veselje po veliki shalosti je nar prijetnishi. — Uzhenzi so vidili Jesufa svesaniga, so sapuhtili obfojeniga, krishaniga, kervaviga, mertviga, pokopaniga: potlej so ga vidili shiviga in zhaftitiga. Po Jesufovi smerti so bili ko ovze bres pastirja v' velikim strahu, po njegovim vftajenji pa so bili polni veselja in ferzhnosti. — Tudi mi, desiravno flabi, zhutimo veselje velikonozhnih prasnikov, pa to ni sadohti, ker vsaki si mora persadevati f' zhifto vestjo obhajati te vesele prasnike: pa tudi potlej shiveti tako sveto, de bo dosegel in imel zhaftito od smerti vftajenje. Vsi bomo vftali, pa vsi ne bomo po podobi Jesufa premenjeni. — Poslufhaj tedaj, o moj ljubi kristjan!

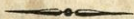
Vftani hitro is groba svojih grehov. — Jesuf je bil sizer v' grobu do tretjiga dne, de bi vsi sposnali refnizo njegove smerti, pa tretji dan je sgodej od smerti vftal. Poboshne shene so v'

nedeljo prav s godej fhle k' pokopalifhu, pa ga niso nashle, in fo saflifhale od angeljev: Vftal je, ga ni tukaj. — Grefhnik! ne odkladaj fpreobernjenja, ampak hitro, bersh vftani, de sado-bifh miloft, ker je sapifano: „Terdovratnimu ferzu na sadnje hudo pojde.“ Sirah. 3, 27.

Molitev.

O Jefuf! verujem terdno, de fi umerl, in od smerti vftal, sa-me in sa vse ljudi; vse refhiti od pogubljenja, fi umerl: vse poterditi v' veri, fi od mertvih vftal. Ljubi Gospod! ti fi f' svojim zhaftitljivim vftajenjem premagal vse fovrashnike, in rasveselil vse prijatle: daj meni gnado od vsih grehov vftati, in ftanovitno tebi flushiti, de bodo vsi fovrashniki moje dushe oframoteni, vsi angelji, in fvetniki rasveseljeni. Daj mi po tvojih naukih ftanonitno shiveti; tebe posnemati v' terpljenji, de bo moje vftajenje podobno tvojimu. Sdaj mi veselo aleluja gre fkosi ferze: daj mi po tebi ftanovitno shiveti, de aleluja pojem vekomaj v' nebesih. Amen.

XIV. Krishev téden.

Od krishev v' prozefii nofhenih takó ime-
nován. Prozefija nam pa na mifel daje britko
pot Jefusovo f' teshkim krishem od Jerusalema
do mesta mertvafhkih glav. — Prozefija naf uzhi,
de smo popotniki na fvetu, in de moramo hoditi
po poti vezhniga shivljenja. Kdor hodi v' pro-
zefii, pozhasi hodi; ravno tako moramo mi po-
potniki varno hoditi, de ne pademo; to je, var-
no shiveti, de ne greshimo. V' prozefii se moli;
ravno tako moramo tudi ves zhas fvojiga shivlje-
nja fkerbno moliti. V' prozefii fkasujemo ozhitno
fvojo vero v' praviga Boga, in se ne framujemo
pred fvetam njegove flushbe. — V' prozefii se
podoba krishaniga Jefusa pred vfimi nefe, in mi
sa njo hodimo, de rasodevamo fvojo terdno vo-
ljo sa Jefusam hoditi. — V' prozefii se bandere
nofijo, na kterih fo podobe fvetnikov, de se ras-
odevamo vojfhake boshje po izgledu fvetni-
kov. — Ob fvezhnizi je prozefija okoli zerkve
v' fpomin, de je Marija fhla v' tempelj k' ozhi-
fhevanju. Dershimo gorezhe fvezhe v' rokah,
ker Jefus luzh vfiga fвета je bil v' tempeljnu
fposnan od pravizhniga Šimeona, in od prero-
kine Ane. — Zvetno nedeljo je prozefija v' spo-
min zhasi Jefusu dane od poboshnih mnoshiz,
ki fo ga s' vejami v' rokah, in f' hvalnim pet-
jem spremljale v' Jerusalem. — O veliki nozhi
je vesela prozefija v' zhas vftajenja Jefusovi-

ga. — Krishev teden je prozefija, de bi nam Bog odvernîl nefrezbe na duſhi in na teleſu, in naſ ſ' ſvojo gnado nagnîl k' pokori. — O ſvetim Teleſu je prozefija ozhitno prizhevanje, de verujemo v' Sakrament ſvetiga Jeſuſoviga teleſa. — Te, in druge prozefije imajo ſvoj ſoſebni namen, in kriſtjan ſi jih more oberniti k' boljſhanju ſvoje duſhe.

Kriſtjan moj! tebe veſelé te ozhitne opravila, pa morebiti ſe napak per njih ſadersbiſh. Navada je per nekterih kriſtjanib k' prozefii hodi, de ſe ſprehodijo, pa drusiga nizh; okoli ſebe, in po ljudih gledajo, malo in rasmîſhljeno molijo. — Je ſuſha, mozha, ali druga nadloga, kriſtjani brepené po prozefii, ker upajo ſ' njo odverniti nefrezho, pa nozhejo ſ' pravo pokoro pravizbne boſhje jeſe potolaſhiti. — Glej, in premîſli, morebiti ti ravno tako delaſh; brepeniſh po ti ozhitni molitvi, pa ſe ne ponîſhaſh, prav ne molîſh, greha ne opuſtiſh. — Tedaj iſ ſerza rezi:

Molitev.

O Goſpod! daj mi po ſvoji veliki miſti raſſvetljeno modroſt in gorezho pobohnoſt, kterih ſim ſlo potreben. Doſdaj ſim bil ſizer rad per tvoji ozhitni ſluſhbi, pa ne po tvoji volji; ſim bil ſ' teleſam drugim vernim perdruſhen, pa ſ' duham niſim bil ſ' teboj ſklenjen; opravljaj ſim po

hlapzhevsko, kar mi je zerkev sapovedovala, pa moja molitev je bila mersla, moja dušha rasmifhljena, moje ozhi radovidne. Odpusti mi vse moje sanikernosti, in posihmal te hozhem skrivno in ozhitno prav moliti, tebi dolshno hvalo dajati, de svelizhanje sadobim. Amen.

XV. Vnebohod Jesusa Kriftusa.

Jesuf na oljski gori je fhel vprizho svojih uzhénzov v' nebésa, de bi oni in mi va-nj terdno vérovali, hrepenéli po nebeshkim kraljestvu, upali va-nj priti; de bi nam prostor perpravil, nash besednik bil per Ozhetu, nam svetiga Duha poslal. — Djanje aposteljnov tako shivo popisuje Jesufov vnebohod, de se morajo tudi nashé mersle ferza vnéti. Uzhenzi so bili shalofni in veseli; shalofni, ker so menili, de bres pomozhi ostanejo; veseli, ker je Jesuf fhel v' svojo zhaft. Hiteli so v' Jerusalem, sbrani v' molitvi so zhakali obljubljeniga prihoda svetiga Duha; potlej so s' velikim terpljenjem saflushili iti sa Jesufam v' nebésa.

O ljubi kriftjan! premisli zhaft Jesufovo, in zhaft zhloveshke natore v' Jesufu povsdignjene, kateri sedi na defni Ozheta. — Premisli, o zhlovek! podobo boshjo, svoj vifoki namen. Jesuf

je fhel v' nebefa, on poglavar vsih vernikov je fhel proftor perpravil, in tam gori zbaka teh, kteri njemu podobno shive. Ne bodi ti ktéri tiftih, od kterih David shaloftno govori: „Zhlovek je v' zhafti bil, pa ni rasumel, fe je poshivinil, in fe je neumni shivini enakiga ftoril.“ Pf. 48, 13. — Taki fo vsi, kteri flepo flushijo svojimu gerdimu poshelenju. Ti ne pridejo v' nebefa, ker njih konez bo pogubljenje. V' nebefa ne pride lakomnost, nezhistoft, napuh, kriviza, ampak le fvetoft.

Premifli lepe nebefa, de sanizhujesh revno semljo. Zhe premiflih nebefa, bofh vse, kar je tukaj viditi dobriga, in veseliga, lahko sanizheval; bo lahko fvet krishan tebi, in ti njemu; vse ko oftudno blato bofh sanizheval, de Jesufa sadobifh. Svetá in pozhutkov dobrote fo majhne, sapeljive, nestanovitne, kratke, fhkodljive; le v' nebefih je veliko, zhifto, vezhno veselje. — Ti bi rad dal polovizo svojiga premoshenja, de bi se refhil smerti; daj raji vse, ko grefhiti, de vezhno shivifh v' nebefhkim kraljestvu. Ti terpifh veliko sa majhen shivesh in sa revno oblazhilo; terpi veliko raji sa nebefhke dobrote. Bodi odlozhen od vsiga, de bofh s' Jesufam sdrushen vekomaj.

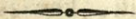
Premifhljuy neprenehama nebefhko kraljestvo, de po vsih sapovedih svefto shivifh. Jesuf je svojim uzhenzam ojstro sapovedal: „Uzhite ljudi spolnovati vse, karkoli fim vam sapovedal.“ Mat. 28, 20. Kdor je pravizhniga shivljenja, pride v' nebefa; tedaj ohrani nedolsh-

nost; zhe si jo sgubil, delaj vreden sad pokore; hodi stanovitno po oski poti: vojfkuj se ferzhno, ker le filni sgrabijo nebesko kraljestvo. Jesus je f' krishem odperl nebesko kraljestvo, in to je obljubljeno, ne lenim in mehkim, ampak pridnim in ferzhnim flushabnikom. Sveti Pavel pravi; „Ako s' Jesufam terpite, bote tudi s' njim kraljevali.“ II. Tim. 2, 3.

Molitev.

O Jesus! nebeski kralj, in moj odreshnik! ponishno te molim, in prosim, ne sapusti me. Ti si mi kasal s' naukam, in sgledam pravo pot v' nebefa, de bi jes vekomaj bil, kjer si ti, pa meni revni-
mu zhloveku je svet poln sapeljivosti in nastav; satorej malo sferbim, in si malo persadevam k' tebi priti. Daj mi gnado svet sanizhevati, sebe premagovati, nebeshkiga kraljestva iskati, po ravni poti k' tebi priti. Sanaprej bom le tebe pred ozhmi imel, in po tvojih naukih shivel. **O ljubi Odreshnik!** daj mi gnado po tebi shiveti, de se f' teboj vekomaj veselim. Amen.

XVI. Binkufhtni prasniki.

Binkufhtno nedéljo so aposteljni svétiga Duha prejéli, in v' njegovo zhaft in hvalo bomo danf njegove dari premifhljevali. Pervi dar svétiga Duha je modroft. — Šilno potreben je ta dar, de zenimo pravizhno vsako rezh; de smo saljubljeni v' zhesnatorne dobrote, in sanizhujemo dobrote svetá. Modroft prava je, sposnati, ljubiti in delati, kar flushi k' svelizhanju; sposnati, sanizhevati, in se varovati vsiga, kar odvrazhuje od boshje flushbè. — Svetá modroft je tej nasproti. Posvetni modrijan vé in fkerbi, kako bi tukaj frezhen bil, in kako ftrezhi spridenimu telefu; kar je boshjiga pa ne vé. Od tih govori Jeremija: Eni so modri sa hude dela, dobriga delati pa ne vedo. 4, 22.

Drugi dar svetiga Duha je umnoft. — Ta fe rasodéva v' tem, de je kristjan fosebno rasvetljen, de umé fosebne fkrivnofti; ne le de ve svoje dolshnofti, ampak tudi kako delezh in globoko segajo. Ta dar je bil uzhenzam oblubjen: „Duh relnize val bo vse uzhil.“ Jan. 18, 13. — Dar umnofti so ref aposteljni prejeli; prej so bili neuzheni, potlej so fkrivne rezhi uméli, kakor obilno prizhuje, kar so nam sapifaniga puftili. Vsak nima te visoke umnofti, ker ni vsm potrebna; sadofti je vediti, kar je treba vediti. — Ne bodi radoveden previfokih, ali nepotrebnih rezhi, ker marfkteri je safhel v' predersnim pre-

iskavanji. Vse opominja sveti Pavel: „Ne vezh misliti, ko se spodobi misliti, ampak misliti, kar je prav.“ Riml. 12, 3.

Tretji dar svetiga Duha je svet, ali svetovanje. — Ta dar je slabimu in spazhenimu zhloveku silno potreben, ker teshko raslozhi dobro od hudiga; hudo poshelenje naf fkrivno salesuje, hudizh nam nastavlja nevidne saderge, lashnjivi prijatli si persadevajo naf smotiti, in smo smirej v' nevarnosti. — Ta dar je tudi potreben, de smo luzh drugim, de ne sajdejo. — Posvetni modri nimajo tega darú, ker le po méfu mislijo; oni ne vprashajo sa svet, kakor, zhe upajo isvediti, kar njim dopade. — Ti ishi per Bogu svéta s' molitvijo, in poslufhaj bogabojezhe modre. Ne govôri od tega, kar ne vesh, in ne vprashaj sprideniga zhloveka sa svet. Poslufhaj, kako te modri uzhi: „S' norzi se ne posvetuj, sakaj oni ne morejo ljubiti drusiga, ko to, kar njim dopade.“ Sirah. 8, 20.

Zheterti dar svetiga Duha je mozh. — Ta dar dela zhloveka mozhniga, terdniga, ferzhniga, stanovitniga tudi v' velikih fkušnjavah, v' freidi sapeljiviga pohujshanja. Ne le aposteljni so bili tega daru potrebni, kateri so fhli med volkove, pred oblastnike, v' smert savolj Jesusa; tudi mi smo ga potrebni, de se nikdar ne vdamo hudobii, ne hudobnim, ne svojimu poshelenju. — Kristjan! ne posnemaj hudobnih, ampak bodi ferzhno vnet sa zhast boshjo, in sa svojo dusho. Delaj po svetu modriga: „Savolj svoje dushe se potegni s' vso mozhjo sa resnizo do smerti.“ Sirah. 4, 33.

Peti dar fvetiga Duha je uzhenost ali snanje. — Ta dar daje sposnanje potrebnih rezniz, in vsiga kar flushi k' svelizhanju. Vifoka uzhenost ni vsim dana, ker ni vsim potrebna. Tebi je sadofti vediti, kar morash vediti, de dusho svelizhash. To ni rezheno, de bi neskerben bil v' poduzhenji, ali isgovarjal svojo lenobo, temuzh de bi se sdershal fhkodljive radovednosti. Poslufhaj modriga: „Ne ifhi, kar je tebi previfoko, ampak vedno misli na to, kar ti je Bog sapovedal.“ Sirah. 3, 22.

Šefsti dar fvetiga Duha je poboshnost. — Poboshnost ali brumnost je le v' ljubesni sapopadena; kjer ni ljubesni, ni ponishnosti. Ljubiti, in moliti Boga; njemu pokorshino fkasovati, vse fkufhnjave premagati; vse krishe preterpeti savolj njega; sa blishnjiga svelizhanje gorezhe fkerbeti, in v' drugih enakih rezheh, je prava poboshnost. Kdor ne dela tega, nima prave poboshnosti, ampak le vnanjo, ali hinavsko. Sapopadek prave poboshnosti da fveti Pavel rekozh: „Ljubite bres hinavshine, fovrashite hudo, delajte dobro.“ Riml. 12, 9.

Šedmi dar fvetiga Duha je strah boshji. — Štrah boshji je potreben vsim; pravizhnim, de ne greshe, gresnikam, de se spreobernejo, spreobernjenim, de stanovitni ostanejo. Šploh vsi se bojé Boga, pa ni per vsih sadofti strahu, ali pa ni sadofti zhift. Kdor ljubi Boga zhes vse, in se ga is ljubesni boji, je pravizhen.

Modri pravi: kdor je bres strahu, ne more pravizhen biti. Sirah. 1, 28. Vender pa ni vfaki

pravizhen, ktéri se boji Boga. Štrah boshji bres ljubesni malo pomaga zhloveku, ker sam strah ga ne opravizhi. Ako je v' zhloveku strah boshji is ljubesni, sveto shivljenje prizhuje. Šalomon uzhi: „Boga se bati, in njegove sapovedi spolnovati, je ves zhlovek.“ Prid. 12, 13.

Vsi ti darovi, in karkoli je dobriga, je od svetiga Duha. Šveti Pavel pravi: „Darovi so mnogoteri, Duh pa je eden.“ I. Kor. 12, 3. — Premisli, o ljubi kristjan! svojo veliko spazhenost, nevarne skufhnjave svetá, in bosh lahko sposnal potrebo gnade svetiga Duha. Prôsi vedno gorézhe, de gnado sadobish, ker sad gnade je svetost in svelizhanje.

Molitev.

Nebeshki Ozhe! ti si poslal na svét svojiga edinorojeniga Šina, kteri je uzhil tebe, tvojiga Šina in svetiga Duha sposnati, in moliti, hvaleshen sim ti sato. Ozhe nebeski! ti si ref Ozhe vsiga usmiljenja; vsi dobri darovi so od tebe; ti me ljubish, ker si me vlekel k' sebi po Jesusu Kristusu f' svetim Duham; sato upam vse od tebe, in saupljivo prosim: Daj mi svetiga Duha, de bom prerojen, in posvezhen; daj mi obilnost gnade svetiga Duha; naj pride sveti Duh v' me, de bom gorezh v' serzu, rodoviten v' dobrim, sta-

noviten v' tvojih sapovedih, nepremagan v' skufhnjavah. Pridi, pridi sveti Duh v' serza v'fim, presheni mersloto, daj gorezhnost, in stanovitnost de frezhno dokonzhamo tek svojiga shivljenja, in pridemo v' nebeshko kraljestvo. Amen.

XVII. Svéto refhnje Telo.

Spomin sadnje vezhérje, per kateri je Jesus sveto refhnje Telo postavil, obhaja zérkev véliki zhetertek; ker pa savolj spomina blishnje Jesufove smerti ne more prasnika svétiga réfhnjiga Teléfa takrat tako obhajati, kakor sheli, odloshí ta prasník do zhetertka po nedélji svete Trojize. Nar vézhi fkrivnost vére in ljubésni boshje do nas obhaja sveta zérkev danashnji prasník, in moli Jesusa v' podobi kruha in vina med nami prizhijozhiga, ter mu fkasuje v'fo mogozho zhaft in hvalo. Škashi fe tudi ti, kerfhanfka dufha! Jesufu hvaléshno sa njegovo toliko ljubésen do nas, in pomifli: Jesus redí nas popotne otroke ne s' mano, kakor nékdaj Bog Jude v' pufhavi, ampak f' svojim mesam in f' svojo kervjo. — On nas posvezhuje, ker je v' nas in mi v' njem. *Kdor moje meso jé, (pravi Jesus, Jan. 6, 57.) in mojo kri pije, ostane v' meni in jes v' njem.*

Jesufovo Telo je bilo v' nov grob pokopano, tedaj tudi ti si pesadeni prejéti ga v' zhišto ferze, in fkerbi, de kaka skrita hudobija ne tizhi v' tvojim ferzu. Tvoje ferze bodi sdravo, to je tako, de tudi nobeniga majhniga gréha ne ljubi, in lazšno ali sheljno Jesufa in njegove gnade. Gorje gréshniku, zhe bres poboljšhanja ali bres prave pokore Jesufa prejme; ta ftori, kar je Judesh ftoril, ko je Jesufa kufhnil in f' tem ga neufmiljeno v' smert isdal. Nar prej se poboljšhaj in fpokori, shivi po sapovedih, in po tem prejémaj Jesufa pogošto, in imel bofh vézhno frezhno shivljenje.

Molitev.

O ljubesnjivi **Jesuf!** terdno vérujem tvoji resnizhni vfigamogozhni besedi, de v' podobi kruha in vina si ti **Bog** in zhlovek prizhujozh. Sahvalim te sa to neisrezheno ljubesen do moje nevredne dushe. Ravno to telo, ki si ga dal v' smert, meni dajesh v' jed; ravno to kri, ki si jo prelil, meni dajesh v' pitje, de bi ti v' meni in jes v' tebi bil. Prosim, odpusti mi, ako sim te mlazšno, ali nevredno prejemal; napolni mojo dusho s' svojo ljubesnijo, de se popolnoma osdravi, de hrepeni po tebi, in de te vselej vredno prejema slasti sadnjo uro. **Blagor** meni, zhe to milost

sadobim, ker po smerti bom shel vshivat,
kar sdaj prejemam, tebe svojiga ljubiga
Odfreshenika. Amen.

Litanije

od presvetiga rešhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se na!

Kriste, usmili se na!

Gospod, usmili se na!

Kriste, sliši na!

Kriste, usliši na!

Bog Ozhe is nebes,

Bog Sin, odfreshenik sveta,

Bog s. Duh,

Sveta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji sam sebe
uzhenzam savshiti dal,

Jesuf, kateri si v' presvetim sakramentu re-
fnizhno prizhujozh f' kervijo in s' mesam,
s' dusho in telefam, po boshji in zhlovesh-
ki natori,

Jesuf, shivi kruh, kateri si is nebes perfhel,

Jesuf, kruh angeljev,

Jesuf, kruh vsih isvoljenih,

Jesuf, kruh mozhnih,

Jesuf, zhesnatorni kruh,

Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,

usmili se na!

Jesuf, študenez vsih gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhištejši dar,
 Jesuf, nekervavi dar noviga testamenta,
 Jesuf, nedolžno Jagnje boshje,
 Jesuf, fkrita mana,
 Jesuf, beseda, ktera je meso postala, in sdaj
 vedno med nami prebiva,
 O nar svetejši sakrament,
 Nar vezhi fkrivnost boshja,
 Špomin nar vezhih zhudeshev boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vére,
 Dar sprave sa shive in mertve,
 Nar vezhi mozh v' fkushnjavah,
 Nar mozhnejši oroshje soper hudobniga so-
 vrashnika,
 Nar imenitniši vsih daròv boshjih,
 Presveti spomin Gospodoviga terpljenja in nje-
 gove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per kateri an-
 gelzi šreshejo,
 Nar vezhi veselje poboshnih duš,
 Nar vezhi dobrota vernih kristjanov,
 Nar slajši shivesh naših duš,
 Mozh slabih,
 Tolashba shalostnih,
 Pomozh sapušhenih,
 Popotniza teh, kateri v' vezhnost gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam milostljiv, sanesi nam o Jesuf!
 Bodi nam milostljiv, ušlihi naš, o Jesuf!

ušlihi se naš!

Od vsiga hudiga,
Od vsiga greha,
Od nevredniga prejemanja tega presvetiga
sakramenta,
Od poshelenja mefa,
Od poshelenja ozhi,
Od prevsetnofti shivljenja,
Od vsih pregresbnih perloshnoft in nevarnoft,
Od fkrivnih fkušnjav in salesovanja hudob-
niga duha,
Od vsih nefrezh,
Od nagle in neprevidene smerti,
Od vezhne smerti,
S' ljubesnijo, f' ktero si ta f. sakrament postavil,
S' ljubesnijo, f' ktero si per sadnji vezher-
ji svoje aposteljne obhajal,
S' ljubesnijo, f' ktero tudi naf f' svojim pre-
svetim refhnjim Telesam shivish,
S' ljubesnijo, f' ktero se v' tem presvetim
sakramentu sa naf darujesh,
S' ljubesnijo, f' ktero v' tem daru boshji pra-
vizi sadosti storisht,
S' ljubesnijo, f' ktero nevrednim kristjanam
sanafhafht,
S' ljubesnijo, f' ktero v' tem presvetim sa-
kramentu tolikanj nezhafsti preterpish,
S' ljubesnijo, f' ktero f' stola svoje milosti
tako usmiljeno na naf gledafht,
S' ljubesnijo, f' ktero naf tako dobrotljivo
poslufhafht,
S' ljubesnijo, f' ktero nam v' tem presvetim
sakramentu tolikanj gnad fkasujesh,

odrefhi naf, o Jesufi!

S' ljubesnijo, f' ktero v' tem presvetim sakramentu do konza sveta per nas ostanesih, odrefhi nas, o Jesuf!

Mi ubogi gresniki,
De nam sanefesh,
De nam vse nashe grehe odpustitih,
De nas v' shivi véri v' ta presveti sakrament poterdistih in obdershistih,
De v' nasih ferzih terdno saupanje v' ta nar svetejsihi sakrament obudistih,
De v' nasih ferzih gorezho ljubesen do tega nar svetejsihiga sakramenta pomnoshistih,
De nas ho zhaft in poboshnost k' temu presvetimu sakramentu pomnoshistih in ohranistih,
De nam gnado dasih, vselej s' dobro perpravo k' tvoji boshji misi perstopiti,
De nam sad tega presvetiga sakramenta obilno dodelistih,
De refnizhno zheshenje tega nar zhaftitljivihiga sakramenta med nami pomnoshistih,
De vso nezhaft té nar zhaftitljivishi fkrivnosti boshji pervarujesh in odvernesih,
De svojo sveto zerkev vishastih in ohranistih,
De vsm, kateri v' te ne verujejo, luzh prave vere dodelistih,
De nashe misli k' nebeskim sheljam povsdigujesh,
De nashe ferza f' svojim milostljivim obiskovanjem rasveselish in ozhistih,
De nam vselej veselje nad tem presvetim sakramentam v' ferze dasih,
De vedno v' nas ostanesih, in mí v' tebi,

te profimo, uflifhi nas, o Jesuf!

De naf ob konzuh nashiga shivljenja f' to ne-
beshko popotnizo previdish in obveselish, te
profimo, uflishi naf, o Jesus!

De naf poslednji dan k' vezbnimu shivljenju
obudish, te profimo, uflishi naf, o Jesus!

De vsm vernim dusham vezhni mir in pokoj
dodelish, te profimo, uflishi naf, o Jesus!

De naf na sedeshi svoje milosti uflishati ho-
zhesih, te profimo, uflishi naf, o Jesus!

Jesus, Sin boshji! te profimo, uflishi naf, o
Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh, sa-
nesi nam, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh,
uflishi naf, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe sveta odjemljesh,
uasmili se naf, o Jesus!

Kriste, flishi naf!

Kriste, uflishi naf!

Gospod, uasmili se naf!

Kriste, uasmili se naf!

Gospod, uasmili se naf!

Ozhe nash . . . Zhesihena si Marija . . .

Dobrotljivi in uasmiljeni Gospod je spomin
svojih zhudeshev storil. — On je shivesh dal
tem, kteri se njega boje.

Ti si nam kruh is nebes dodelil, o Gospod!
kteri vse rasveseljenje v' febi ima.

Is tvojiga altarja, o Gospod! prejemamo
Kriftusa, v' kterim se dusha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog, kteri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodéli, te profimo, de svete skrivnosti tvojiga Telesa in tvoje kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga odrefhenja vedno v' sebi obzhútimo. Kteri shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti s. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zhefhenje Jesusa v' presvetim refhnjim Telesu.

O neisrezhena skrivnost v' presvetim refhnjim Telesu! Mólimo jo, pa sapopasti je nismo vštani! Angelji je ne rasuméjo! **O** kako saflushi zhlovek, de tí, dobrotljivi, usmiljeni Jesus, toliko sa-nj storish!

Odrefhil si nas milostljivo, dal svoje shivljenje sa nas, nebesa nam odperl po svojim nefkonzbnim saflushenji. — **O** ljubesnjivi milostljivi Jesus! sa nasho vézhno frezho si hotel smert prestati!

Predin si vidno svet sapustil, si nam, o Jesus! naménil, kar je od nebes vezh védno: dal

si nam sveto réfhnje Telo, ta presveti sakrament, samiga sebe si nam dodélil. Tukaj v' presvetim refhnjim Telesu si ti, o Jesus! smirej sam prizhujozh. Tukej te ponishno mólimo.

Nozh in dan si sdaj med nami v' presvetim refhnjim Telesu; nikoli naf ne sapustish, toliko ljubesen imash tí do naf!

O neisrezhene fkrivnosti! Presvéto refhnje Telo! Jesus, ti si tukej prizhujozh, ki povsod kraljujesh!

Ti si tukej prizhujozh pod podobo kruha in vina; nashim ozhém sizer fkrit, pa véra te nam pokashe. Tukej je nedolshno jagnje, Jesus! tí tukej shivish, de nam milost in gnade delish.

O dobrotljivi boshji Šin! kruh si vsel per saduji vezherji v' svoje svete roke, posvetil, raslomil in dal rekozh: „*Jejte vfi; to je moje Telo.*“ Vsel si po tém kelih s' vinam, posvetil in uzhenzam dal rekozh: „*Pijte vfi; to je moja kri.*“

Ravno takó she sdej storish vsak dan med nami ta sveti zhudesh: per sveti mashi na altar, o Jesus! pridefh is nebéf! — Šveta truma ali kor angeljev te spremlja, kadar gréfh v' sveti sakrament!

Ravno takó se nam sdej dash, kakor si se dal svojim uzhenzam. Tí, dobrotljivi Jesus, s' nami ravnash kakor f' svojimi nar vézhimi prijatli; kakor de bi te ne bili nikoli rasshalili. — Toliko ljubesen nam fkasujesh.

Koliko zhašt nam tí fkashefh! **O** kako si nam dober! **K'** svoji misi naf pustish, o nebesh-

ki kralj! Nafhim dušham dašh svoje Telo in svojo kri v' shivesh sa nebefa.

Kadar te bomo prejéli, daj nam gnado te vselej vrédno prejéti po tvoji svéti volji. Mi nimmo nikdar vrédni tebe prejéti; tí, o Jesuf! nafštori vredne!

Daj nam spokorniga duha te vselej v' prvi pokori f' zhištim ferzam prejéti in tvojo ljubesen saflushiti. Daj nam gnado in štori nafšvrédne sveto rešhnje Telo tudi šhe sadnjo uro prejéti.

Próšimo pa sdej tudi tebe, o Marija, prezhišta deviza! Jesufu tí hvalo daj, mi ga ne moremo došti hvaliti, de se samiga, sebe nam, svojim ovzhizam, da v' presvetim sakramentu.

Zhe utégnešh, ljubi kristjan! môli danš ali pa v' téh ofmih dnéh tudi uno zhešhenje Jesufa, ki je na šrani 170 in 171.

Prasniki Marije prezhište devize.

I. Spozhetje Marije (8. Grudna.)

O kako zhudni so šklepi boshjiga usmiljenja! Eva v' raji je jédla prepovédani šad, je grešhila in — po tém šmo bili mi vsi po rojštvu

otrozi boshje jése, vrédni vézhne smerti, vezhniga pogubljenja. Ali she pervima zhlovékama je obljubil Bog, de po sarodu shene pride Tisti, po katerim bo gréha in vézhniga pogubljenja rešhen zhlovéfhki rod. Té fkrivnosti prasník obhajamo danf f' svéto zérkvijo; Marija od vékomaj isvoljena deviza in mati boshja je spozhéta is Davidoviga rodú; is njé je rojen Svelizhar všim, kateri va-nj vérujejo, in is vére v' ljubésni shivé. Špozhetje Marije osnanuje veselje všimu svétu, kér is njé je rojen Kristuf, pravi Bog, kateri je rasdjál preklétstvo in dal blagoflov ali shegen; kateri je premagal smert in dal vézhno shivljenje. Sato pravimo: Ti si shégnana med shenami, in shégnan je sad tvojiga teléfa; prôsi sa naf gréfhnike, Gospoda Jesufa Kristufa.

Molitev.

Profimo te, o Gospod, vlij v' svoje flushabnike dar nebéfhke gnade, de, kakor nam je svete devize porod bil sazhétek svelizhanja, njé spozhetja veséli prasník mir v' nashih serzih poviksha. Po Jesufu Kristufu Gospodu nashim. Amen.

II. Rojstvo Marije (mali Shmarn.)

Danf obhaja zerkev veséli spomin rojstva devize Marije, naménjene matere vsih odreshenika Jesufa Kristusa. Sunej devize Marije in Janesa kerstnika zérkev ne obhaja dné rojstva, ampak le dan smerti ali odhoda svetnikov is tega révniga sveta v' nebésa; po isreku Šalomona: *Boljšhi je dan smerti od dne rojstva.* Brid. 7, 2. Vsi véрни vedó, in tudi morajo véditi, de gré Marii velika zhašt, ali de je dolshnost le zhaštitljivo od nje misliti in govoriti, pa zhe drusiga ni, je to s'he premalo. Marijo devizo hvaliti, zhaštiti in s' besédo povishevati, sraven pa nekerstnansko shivéti, je lashnjiva ali hinavska zhašt, Bogu in Marii soperna. Marijo po véri povishevati, in po njenim sglédu shivéti, takó so jo svetniki zhaštili, in to je Bogú in Marii dopadljiva zhašt in flushba.

Ko bi te vprashal, ako zhaštish Marijo, bi se nad tém vprashanjem ti sazhudil in bi odgovoril: „Kaj pa, de Marijo zhaštim, kér je polna gnade, velika boshja perjatлиза, mati vsih odreshenika Jesufa, mogozhna in usmiljena pomozhniza f' svojo proshnjo vsim kristjanam.“ Vse to je po véri, in desiravno ponishna, je sama rekla svoji teti Elisabeti: „Vsi rodovi me bodo frézhno imenovali;“ vender pa ni le v' tém prava zhašt do nje. Šama hvala bres dobrih dél je enaka drevésu bres fadú, fekire in ognja vré-

dnimu. **Š. Tomáš** uzhenik pravi: „**Refnizhna** hvala je terdna in delavna volja **Bogu** in **Marii** dopasti.“ **Tudi Š. Avgufhtin**: „**Marijo** refnizhno zhaftimo, zhe po njenim sgledu fkerbno shivimo.“ Le te refnizhne besede premisli, in lahko bosh sposnal, de bres pokorne volje ni prave zhafti. Vnanje zhefhenje bres refnizhne pokorfine je lashnjivo, hinavsko, **Bogu** in **Marii** soperno. Taka poboshnost je enaka nepravimu ali ponarjenimu denarju: ima lepo podobo, pa ni nobene vrednosti; nevédni so ga veséli, so s' njim sadovoljni, v' refnizi pa nizh nimajo.

Upati v' njene mogozhne proshnje je prav; pa le upati v' njeno pomozh, in terdovratno shivéti v' gréhih, te ne bo pekla obvarovalo. Zhe po vnanjim zhaftih **Marijo**, sraven pa ljubih gréh; **Jesufa** in **Marijo** sanizhujesh. Zhe le s' uftno hvalo upash v' nebéfa priti, je tvoje upanje prasno, **Bogu** in **Marii** soperno, in tebi fhkodljivo; kér je predersno. **Š. Avgufhtin** pravi: „**Terdovratni** gréfhniki is hudobije povifhujejo boshjo milost, de bi se ne spreobernili.“ **Ravno** tako povifhujejo nekteri ufmiljeno pomozh **Marije**, de bi bres strahu **Boga** sanizhevali. Zhe si tak, ti moram rezhi, kar je prerok **Ahija Jeroboamovi** sheni rekel: „**Sakaj** se drugo fkasujesh? shaloften osnanovavez ti moram biti.“ **III. Kralj. 41, 6.** **Shena Jeroboamova** je preblézhena fhla k' preroku, de bi je ne posnal; pa ni mogla nesnana oftati. **Ravno** tako se lashnjivi zhaftivzi **Marije**, tako rekozh, preblezhene kashejo. **Kdor** upa v' pomozh **Marije**, de bi v'

gréhlih mirno shivel, pravi v' svojem ferzu: „**O** Marija, ti veliko samorefh; torej obvaruj me pogubljenja, desiravno se nozhem spokoriti.“ **K**ristjan ne bodi flép! zhafti Marijo, upaj v' njeno profhnjo, perporozhuj se ji, de ti sprofi gnado pokore, in hiti se resnizhno spokoriti; po tem bosh, zhe si ravno gréshnik, od Marije, ufmiljene matere, pomozh sadobil.

Molitev.

Ponishno te profimo, o **Bog**, daj nam mozh zhaftitljivo obhajati rojstvo devize Marije, in vrédno moliti **Jesusa Kristusa**, njéniga **Šina**, **Gospoda nashiga**. Štori, de bomo ljubésni polni, terdni v' véri in upanji, framoshljivi, zhisti, krotki, poterpeshljivi, stanovitni v' délih pravize, mozhni v' premagovanji gréha, de bomo tvoji shivi in mertvi. Amen.

III. Osnanjenje devizi Marii
(25. Sufhza.)

Angelj **Gospodov** je osnanil devizi **Marii**, de bo ona mati **Šinu** boshjiga, **Odfeshenika** vfi-ga fvetá. **Bog** je nefkonzhno dobrotljiv, sgolj

dobrota ga je, in vse stvari nam osnanujejo njegovo dobrotljivo voljo, njegovo dobroto in milost nam pa vendar le nar bolj osnanuje vzhlovezhenje boshjiga Šinú. Nafha nevrédnoft she bolj rasodéva boshjo milost, kér Šin boshji se je ponishal do vzhlovezhenja ne sa pravizhne, ampak sa gréfhnike. „Bog naf je ne is dél pravize, ktére smo mi storili, ampak po svojim usmiljenji svelizhal.“ Tit. 3, 5. Švéta Elisabeta, kadar jo je Marija obiskala, je savpila: Od kod je to meni, de mati mojiga Gospoda k' meni pride? She bolj bi se mogli mi zhuditi, in vesélo savpiti: Od kod nam je to, de Šin boshji k' nam pride? — Le milost boshja nam ga je dala. — Bog je zhlovek bres pomanjhanja njegove neisrezhene visokosti; Bog je majhno déte, vendar vsigamogozhen; Bog vsame na-se nafho gréfhno podobo, vendar je neskonzhno svét; Bog Šin nam gréhe odjemlje, vendar on gréh neskonzhno sovrashi. — V' zhlovefhki natori je hotel Bog Šin hudizha premagati, ktéri je bil v' pervih starshih vfo zhlovefshko natoro spridil; Šin boshji dokonzha svelizhanje na lesu, kér na lesu se je bilo pogubljenje sazhélo; Šin boshji je premagal hudizha in vse sovrashnike, kadar se je všim sovrashnikam podvergel. O neskonzhna in nesapopadljiva modrost boshja!

Molitev.

O Bog, ktéri si hotel, de je tvoja Beséda po angeljevim osnanjenji od télé-

sa svéte Marije devize meso na-se vsé-
la: stori, te ponishno profimo, de nam bo
pomagano f' profhnjo tiste, ktéro véruje-
mo resnizhno boshjo porodnizo. Po ravno
tem Gospodu Jesufu Kristufu. Amen.

IV. Vnebovsetje Marije (véliki ,Shmarn.)

Danf obhaja svéta katolishka zérkev spo-
min vnebovsétja Marije devize, matere vsih od-
reshenika Jesufa, in vabi vérne Boga hvaliti,
ktéri je Marijo v' nebéfa vsél, in zhes vse stva-
ri povishal; vsi dobri otrozi se tudi ref veselé
veselja svoje matere. Marijo po véri zhasiti je
dolshnost vsih, jo hvaliti in povishovati je veselje
vsih vérnih, v' njé mogozhne profhnje upati je
vsim perjétno; pa po njenih sglédih shivéti ni
vsim dopadljivo, desiravno je to nar potrebnishi.
To je pa le s' gnado boshjo mogozhe, ktéro je
bil Bog Marii v' obilnosti dodélil; pa ona je bila
gnadi boshji vselej svesta, in je s' njo po vsi
volji boshji na tanko shivéla. Persadévaj si, tu-
di ti ljubi kristjan, gnadi boshji vselej svest, to
je v' dobrim smirej stanoviten biti. Zhe gnado
boshjo sanizhujesh, bosh sanizhevan in savershen.
Sato pravi s. Pavel: *Te opominjam, de ne
prejmesh sastonj gnade boshje.* II. Kor. 6, 1.

Marija je Boga is vse mozhi ljubila. Vsa svetošt je pa ravno v' ljubésni sapopadena, kér is ljubésni is-haja dopolnjenje vsih sapoved. Kdor ljubi Boga, mu je svéft; in zhe ga bolj ljubi, bolj mu je svéft. Ljubésen do Boga je notranja mozh in persadevanje vse storiti po volji boshji; ljubesen do Boga prerodi zhloveka, ga povsdigne zhes vse posvetne rezhi, ga s' Bogam sdrushi, in njegoviga kraljéstva vrédniga stori. De v' tem Marijo posnemash in pravo frézho sadobísh, prósi pridno Boga, de ti ljubésen v' ferze vlije, premishljuj pridno od Boga prejéte dobrote, in tako si persadévaj v' ljubésni rašti.

Marija je zhiftošt in nedolshnošt ljubila in tako svešto ohranila, de se je zlo angelja ustrašhila. O kristjaní, kristjana! kakó je pa f' teboj? premishli svoje Bogu snano ferzé, svoje mishli, sheljé, beséde, pa tudi svoje djanje. Zhe si neframnih mishel, gerdih besedi, nezhistiga shivljenja, kako moresh Bogu in Marii dopasti? Kako bi neframna dusha prezhisti devizi Marii dopadla? *Ne mehkushniki, ne nezhistniki ne bodo kraljéstva boshjiga posédli. I. Kor. 6, 10.*

Marija je bila silno ponishna. De se ji je bil angelj perkasal, ji osnanil, v' koliko zhašt jo je Bog povsdignil, de bo mati Šinu boshjiga, ni nizh tega is velike ponishnosti nikomur rasodéla. Kako hozhefh ti Bogu in Marii dopasti, ktéri se rad hvalish, rad povsdigujesh, per ljudéh zhaští in hvale ishefh? *Ne kdor se sam hvali, ampak kogar Bog hvali, je pravizhen. II. Tim. 1, 17.*

Marija je bila Bogu vfelej pokorna, in je vse njegove sapovedi na tanko spolnila: duhovski in deshélki oblasti je bila savoljo Boga pokorna, svojih staršev ni nikoli shalila, in v' vsih rezhéh se je volji boshji podvergla. Koliko je terpéla ob preganjanji, ob hoji v' Egipt, koliko bolezhin obzhutila pod krishem umirajozhiga Šina, koliko shaloft, de je bila po Jesufovim vnebohodu she na svétu, v' dolini sols, puflhena; pa se ni pertoshila, ni godernjala, ampak boshjim fklepam se je popolnoma podvergla. Vidish, kristjan, Mariino pokorshino, kakflhna je pa tvoja? Tvoja terdovratna in prevsétna volja se Bogu in oblastnikam vftavlja. *Vsak zhlovek bodi vikshi oblasti podloshin; od Boga je oblast, od nikogar drusiga, in ktéri oblast imajo, so od Boga postavljeni.* Rim. 13, 1. *Hlapzi bodite v' strahu in podloshni svojim gospodarjem, ne le dobrim in krotkim, ampak tudi terdim in nevshézhnim.* I. Pet. 2, 18.

Molitev.

O prezhista deviza Marija, mati Jesusa Kristusa, nashiga Odreshenika! pred Bogam in pred teboj se ponisham in sposnam svojo nevrednost in nesvestobo. Boga in tebe povishujem s' besédo, pa nepokorne dela me rasodévajo nesvéstiga flushabnika. O Marija! tebi sim hotel flushiti in dopasti, pa moja flushba je bila

le uftna molitev; le s' befédo fim te zhaftil, fizer tudi tvojo hvalo rad poslufhal, v' ferzu fim pa tvojiga ljubiga Šina, fvojiga svelizharja, Jesufa Kritufa, shalil in krifhal. Sdaj fposnam in prav v' shivo zhutim, de vfa moja tebi po vnanim fkafovana zhaft ni nizh veljala, dokler fim s' Bogam v' foveraftvu ali v' gréhih shivel. Po boshjim rasfvetljenji sdaj fposnam, de ne morem biti tvoj otrok, zhe fi ne persadévam Bogu svefto flushiti. O ufmiljena mati Marija! fprôfi mi per fvojim boshjim Šinu to gnado: vse sapovedi dopolniti, fe v' vsih rezhéh po tvojim sgledu Bogu popolnoma podvrézhi, in sa teboj priti v' nebéfihko kraljéftvo. Amen.

Prasniki fvetnikov.

I. Prasniki f. Shtefana.

Š. Shtefan je prvi smed Jefusovih uzhenzov fvoje shivljenje dal in kri prelil sa Jefusovo véro, tedaj ga perviga muzhenza ali mar-

ternika zhaftimo; od njega pravi f. pismo, de je bil poln gnade in mozhi. **Š.** Štefan je svešto pomagal apostelnam boshje kraljestvo na semlji rasshiriti, je ferzhno osnansoval besedo boshjo, in v' poterjenje osnanovane resnize zhudeshe délal. Terdovratni Judje pa, ki niso kaj mógli Duhu, kateri je is Štefana govoril, so se framovali in fklepali, kako ga umoriti. Krive prizhe so dobili, pa ljudstvo in uzhenike so nadrasahili, f. Štefana gerdo opravljali in terdili, de je on sovrashnik svetiga tempeljna in Mojsefa. **Š.** Štefan se jim je ferzhno odgovoril rekozh: Vi terdovratni se vstavljate svetimu Duhu, kakor so se vafhi ozhetje vstavljali. Preroke so morili, kateri so prerokovali prihod Odfreshenika, vi ste pa njega sdali in umorili; postavo ste prejéli, pa je niste spolnovali. Na dushi flepi Judje so sazhéli divjati in vpiti, ufhesa si satisfkajo, de bi ga ne flishali, ga sgrabijo in is mesta Jerusalema kamnjat vlezhejo. **Š.** Štefan pa je v' nebo gledal in rekel: „Gospod Jesus! vsemi mojo dusho.“ Viditi pa hudobno flepoto in greshno ferditost svojih sovrashnikov, so se mu v' ferze smilili; pokleknil je in sa-nje mólil rekozh: „Gospod! ne pershtej jim tega v' gréh.“ Po tem pade od kamnja pobit, in umerje v' Gospodu. To se je sgodilo she pervo leto po Jesufovi smerti.

Molitev.

O moj Gospod Jesus Kristus! daj mi po tvoji sapovedi in po sgledu f. Šte-

fana svoje sovrashnike ljubiti, jim dobro storiti, ktéri me sovrashijo, in moliti sanje, ktéri me preganjajo. Šposnati moram, de mu dosdaj nisim bil podoben, in tedaj tudi tebi nedopadljiv. Vse premalo sim dosdaj mislil na tvojo sapoved in tebi dolshno zhašt in pokorshino, in se po svojim nagnjenji, ktero me od tebe lozhi, ravnal; svoje jese in serditosti nisim po svoji mozhi in dolshnosti premagoval. Sato te sdaj profim, Gospod! daj mi po sgledu svetiga Šhtefana shivéti, de v' tvoji gnadi umerjem, in nebefa odperte najdem. Amen.

II. Prasnik f. Joshefa, shénina Marije devize.

Š. Joshef, desiravno kraljéviga Davidoviga rodú, se je s' delam shivil v' méstzu Nazaretu. Svolil si je bil zhisto devizo, tudi Davidoviga rodú, imenovano Marijo, ktéra je bila tudi uboga pred svetam, pa bogata s' gnado per Bogu. Oba sta iméla serzhno voljo v' devishtvu shivéti, pa po boshjim fklepu sta bila porozhena.

Le zhiſta in ſveta ljubéſen je ſdruſhila te dvé lepe duſhi, ko dva zhiſta duhova ſta ſkupej ſhivéla, bila ſadovoljna ſvojiga uboſhtva in védno Boga hvalila. Marija veſeliga oſnanila, de bo ona mati obljubljeniga Odreſhenika, v' ſvoji veliki ponishnoſti ſvétimu Joſhefu ni raſodela, ampak je vſe Bogu prepuſtila. Bog je potem ſvojiga angelja poſlal ſvétimu Joſhefu to veſelje oſnanit. Ob zhaſu napovedaniga popisovanja ſta ſhla Joſhef in Marija v' Davidovo meſto Betlehem, in ondi je bil, kakor je ſhe nekdej Bog po preroku Miheji govoril, Jeſuf rojen.

Šveta Joſhef zhiſti ſhenin zhiſte devize Marije je velik ſvetnik per Bogu in per ljudéh, kér je poſebno veliko gnado od Boga prejél. Po nauku ſvetih uzhenikov daje Bog gnado po ſtanu, v' ktériga on zhloveka naméni. Šveta Joſhef je bil od Boga ſvoljen ſhenin nar ſveteji devize Marije, varh in rednik Jeſufa Kristuſa; tej veliki zhaſti in flushbi naménjeno gnado je od Boga prejél, ktera je bila neisrezheno velika, ker je bil vſelej Bogu pokoren, in v' ſveta drushbi s' Jeſufam in Marijo je zhedalje ſveteji perhajal.

Nad ſvetim Joſhefam imamo nar lépfhi ſgled délavnoſti in pokorſhine is ljubéſni do Boga. On je bil kraljéviga rodu, pa ſe vender ni framoval f' teſhkim tefarſkim delam ſebe in ſvojo ſveta drushino ſhiviti. Ko je mogel ſ. Joſhef po nozhi vſtati in hitéti v' Egipt f' ſvojo ſveta drushino, ſe je v' ſvoji navadni pokorſhini is ljubéſni do Boga volji boſhji popolnoma podver-

gel. Po zhloveshki flabosti bi bil lahko mislil in djal: Bog je she poprej vse to védil, pa prav po nozhi mi sapové vftati in beshati. Jesuf nedolshin mora beshati pred hudobnim Herodam, ko bi nam lahko to odvernîl; kako se bom shivil v' nesnani desheli? Nîzh tazîga, kar bi bilo pravi pokorfhini nasproti, ni mislil f. Joshef, ampak voljno, hitro in ponishno dopolni povelje. Kristjan! fodi sam sebe po tem sgledu; zhe le permoran flushafh ali bogafh; zhe imafh smirej kej govoriti zhes boshje fklepe, ali zhes oblast-nike; zhe hozhefh vse po svoji volji délati, kak-fhna je tvoja pokorfhina? Nobene ni.

Molitev.

O moj Bog! ob premîshljevanji shivljenja tvojîga flushabnika f. Joshefa fposnam svojo nevrednost in hudobo; moram se framovati, in ponishevati. On je bil pravîzhin, po vsh sapovedih je svesto shivel; jes fim hudobin, ker fim le po svoji volji rasusdano shivel. **O** Gospod! usmili se me. **O** sveti Joshef! sprôsi mi od Jesusa pravo ljubesen, ponishnost, zhîstost, poterpeshljivost in vse zhédnosti, de pravîzhno shivim, in frezhno umerjem. Marija in sveti Joshef fprofita mi gnado svoje shivljenje resnîzhno poboljshati, de sla-

sti v' sadnji uri svojo dušho saupljivo izrozhim Jesufu, in ga milostljiviga najdem. Amen.

III. Prasnik f. Petra in Pavla.

Šveti Peter je bil poprej ribizh, revesh in neuzhen, po Jesufovim poklizu pa prvi namétnik Jesufov; on naf uzhi, de blagor zhloveku, ktériga boshja milost obifhe. Njemu se je sgodilo, kar f. pismo pravi: *Bog potrebniga is praha vsdigne, in ubosiga is blata islezhe, de med poglavarji fedi, in zhaftitljivi sédesh dobi.* I. Kralj. 2, 8. Le gnada zhloveka povifhuje, vfa druga vifokost je prah in blato. Š. Peter je tudi po milostljivim boshjim poklizu in po prejetim fvetim Duhu pred fvetam revesh bil, pa per Bogu je bil velik; in velik je bil tudi v' ferzu vérnih, kateri so ga vérvali perviga poglavarja vse zérkve. Od hudobnih je bil sanizhevan, preganjan, v' jézho djan in krishan; pa ravno to ga je frézhniga storilo. Ljubi kristjan! tudi ti si od Boga milostljivo povikfhan; ne bodi tej veliki milosti nehvaléshen: med boshje otroke si postavljen, shívi fveto, de pridefh med boshje fvetnike. Tebi in vsm rezhe f. Pavel: *Vaf opominjam, de gnade boshje ne prejmete saftonj.* II. Kor. 6, 7.

Šveti Peter je Jesufa perferzhno ljubil, ven-

der ga je satajil; ker je v' svojo mozh prevezh saupal: ravno takó bo f' teboj, kristjan! zhe nifi ponishin. Zhlovéfhka volja je flaba in nestanovitna; ko bi bila tudi mozhna, bi ne obstala bres ponishnosti. **Š. Peter** je od Jesufa saflifhal: „Vsi fe bote nad menoj pohujfhali;“ pa ni verjél, de bi se tudi on pohujfhhal. Ne de bi ga bil stanovitnosti prôsil, se je na-se sanéfel, in fkorej s' njim prepiral; sato je padel. Tudi tebi je pifano: *Kdor nevarnost ljubi, bo v' nevarnosti konzhan.* **Širah 3, 27.** Zhe nozhefh verjéti, bosh huje padel, ko Peter. Peter je fhel v' Kajfatovo hisho, takej je svoje terdne obljuje hitro posabil; malo zhafa poprej je hotel sa Jesufa umréti, pa kmalo ga je f' perfégo satajil. Tako bosh tudi ti v' nevarni perloshnosti posabil, kar si pred Bogam in spovednikam obljudil, raji umréti, kakor greshtiti; varuj se tedej hudih perloshnost. Peter je fhel v' Kajfatovo hisho is ljubesni do Jesufa, de bi, nesnan med njimi svédil, kaj soper njega fklépajo; vender je padel. Hitreje in huje bosh ti padel, zhe is sgolj hudobije hodish v' nevarne drushine, med hudobne. Petra so obdali ferditi sovrashniki Jesufovi, vsi so nad njim vpili, sa shivljenje se je bal, in ves prestrashen je le s' jesikam Jesufa satajil; ti si hudobnisthi, ker radovoljno in premisbljeno greshtish. Petru je bil ta le enkrat storjen greh v' nauk, de je po tem varnisthi in ponishnisthi shivel. Ti greshtish velikokrat, vender nifi ponishnisthi; in hodish ko prej med take, per kterih svoje gréhe ponavljash. Peter je bersh milo

jokal, in svoj greh do smerti objokoval; ti svoje grehe isgovarjash, ali se zlo s' njimi hvalish.

Švêti Peter je svoj is slabosti storjen grêh potlej smirej objokoval, veliko terpel sa Jesufovo zhaft, ozhitno ga osnanovâl, in is ljubesni do Jesufa je tudi rad na krishi umerl. Premifli, ljubi kristjan! kako ti sovrashish in obshaljuehsh svoje grêhe; ali skerbish s' dobrim sgleddam popraviti, kar si f' pohujshanjem hudiga storil? ali terpish vse krishe in nadloge voljno v' duhu pokore?

Švêti apofstelj Pavel, prej Šavel imenovan, je bil pred svojim spreobrnjenjem hud sovrashnik Jesufove zêrkve, po tem pa njen mozhen steber; poprej je serdito vërne preganjal, po tem jih je pa f' svojim neisrezhenim trudam breshtevila veliko perdobil Jesufovi zêrkvi. Vefvnet je bil sa Jesufovo zhaft; dvé in trideset lét je nevtrudama delal is ljubesni do Jesufa; nikdar si ni dal pozhitka, de bi mu zhedalje vezh duh perdobil, de bi vse svelizhal. Smirej je terpel, sraven krisha Jesufoviga védno umiral, in je sadnjizh v' Rimu ob glavo djan umerl, de je vezhno s' Jesufam sdrushen.

Ljubi kristjan! po Kristusu se ti takó imenujesh: ali si pa njemu in njegovim svetnikom podoben? Premishljuj Jesufovo uboshtvo, usmiljenje, ljubesen do sovrashnikov, terpljenje in smert na krishi, de sposnash svoje njemu nasprotno shivljenje. Ozhitno se vidi, de je f. Pavel sa Jesufam hodil; ti morebiti od Jesufa beshish, in nozhehsh krishev, ktêrih si vrêden. Š.

Pavel je po Jesufovih sgledu sa pravize voljo veliko terpel, in veselo preterpel; ti terpiš sa volj svojih grehov, vendar se huduješ. §. Pavel je po Jesufovih sgledu sa svelizhanje blisnjiga gozhe fkerbel; ti pa sa svojo dušo ne fkerbiš. §. Pavel je Jesufovo voljo fkerbno in svešto spolnoval, in sdaj kraljuje s' njim v' nebesih; ti shiviš po svoji spazheni volji, vendar pa upaš v' nebésa priti. §. Pavel je Jesusa is nevednosti preganjal, potlej ga pa do smerti osnenoval, in je is ljubeshni do njega svoje shivljenje dal; ti si vezhkrat is hudobije grešil, Jesusa krishal, pa ne shaljuješ, se ne poboljšaš, ne spokoriš!

Molitev.

O Jesuf Kristuf, moj Gospod, uzhenik, odreshnik in sodnik! bodi usmiljen meni, nevrédnimu kristjanu. Ti si shivel in umerl sa-me, me poklizal v' pravo zérkev, mi dal uzhenike, svoje naméstnike od f. Duha rasvetljene, de mi takó pravi pot v' nebésa pokashesh, in me réshiš vezhniga pogubljenja. Daj mi, o Gospod! sa tolike dobrote pravo hvaleshnost, poglej tudi mene, kakor si f. Petra milostljivo pogledal, poklizhi me v' svojo flushbo, kakor si f. Pavla poklizal, in omezhi f' svojo gnado mojo dušo, in

moje serze, de védno objokujem svoje grehe. Napolni me po prošnji svojih svetih aposteljnov Petra in Pavla s' svojim duham, de ti v' meni in jes v' tebi shivim, in tebe vezhno ljubim in zhaštim. Amen.

IV. Prasnik vsih svetnikov.

Švéta zérkev obhaja danš spomin vsih svetnikov in svetniz, hvali Boga sa tolke jim dodeljene gnade, in opominja vérne Bogu in svetnikom dolshno zhašt skasovati. Kako se pa svetnikom prava zhašt skasuje? Nizh drugazh ne, kakor s' posnemanjem njih lepih zhednost ali krepost, njih dobrih del in njih svétiga shivljenja. To je potrébno, Bogu in njegovim svetnikom perjétno, in v' tem je sapopadena vsa prava zhašt do svetnikov; bres tega ni nobene prave zhašti do njih, in to vsakteri lahko sposna, zhe premisli, de svetniki vselej le to hozhejo, kar Bog hozhe, in nizh drusiga ne. — Gréšnik ne smé nikoli misliti, de mu ni mogožhe v' nebésa priti; pa tudi ne, de se bres vsiga persadevanja v' nebésa pride. Po velikim persadevanji, premagovanji in terpljenji so fhli svetniki v' nebésa, in kdor po njih sgledih hodi, pride v' njih sveto drushbo. *Jesuf pravi: Persadevajte si sko-*

si oske vrata v' nebeshko kraljestvo priti. Luk. 13, 24. In: *Nebeshko kraljestvo silo terpi, in silni ga sgrabijo.* Mat. 11, 12. Nikar tedej ne misli, de ni vrat v' nebefa, ampak le, de so oske. Švetniki so na svetu veliko terpéli, in sa vojvodam Jesufam shli v' nebefa; stori tudi ti tako. Zhe pa upash bres truda priti v' nebefa, se goljufash; ne léni ampak ferzhni vojshaki jih sgrabijo. Bog je sizer vse ljudi stvaril sa nebefa, in Jesuf je sa vse terpel; pa le tisti pridejo k' njemu, kateri po sgledih svetnikov po vsih sapovedih shivé. Nar prej mora zhlovek sposnati svojo slabost, in Boga sa pomozh profiti; kér zhlovek sam is sebe nizh ne, s' boshjo gnado pa vse samore. Jesuf je djal: *Per ljudeh je to nemogozhe; per Bogu je vse mogozhe.* Mat. 19, 26.

Veliko htevalo svetnikov je v' nebesih, kétri so bili tudi spazheni Adamovi otrozi, tudi od hudiga duha, svetá in mesá skufhani, in obdani s' nevarnimi perloshnostmi; kateri so tudi iméli fkerbi, dela, dolshnosti in teshave she vézhi kakor mí, in nekteri she menj dushne pomozhi in tolashbe kakor mi: ti naf poterdijo v' saupanji, de je tudi nam mogozhe, in morebiti she loshe dosezhi, kar so oni doségli; ti nam pravijo kar je f. Pavel govoril: *Ravnajte se po meni, kakor se jes po Kristusu.* I. Kor. 4, 16. Nekteri smed njih so tudi padli v' velike grehe, pa so po tem delali tudi veliko in stanovitno pokoro. Zhe si jih tedaj v' grehah posnémal, posnémaj jih tudi v' pokori: varuj se hudiga, poboljšhaj se stanovitno, delaj pokoro; in dosegel bosh milost.

Molitev.

O Bog vézhne zhaſti! veliko veselje mi déla premišljevanje bres ſhtevila veliko ſvetnikov in ſvetniz, kateri te vſhivajo in hvalijo v' tvojim kraljeſtvu. Ti vſi ſo Adamovi otrozi, moji bratje in ſeſtre, kateri ſo po tvoji miloſti ſ' kratkim terpljenjem vezhno veselje ſafluſhili. **O Gospod!** zhe ſim ravno poln ſlaboſt, vender ſavolj tvoje neſkonzhne miloſti upam, de bom doſegel, kar ſo uni doſegli; daj mi gna-do, in vôdi me ſa Jeſuſam, ſa katerim ſo tvoji ſvetniki hodili. **O,** frézhni boſhji in moji perjatli! ſproſite mi per Bogu to gnado. Amen.

V. Spomin vérnih duſh v' vizah.

Švéta in dobra je miſel ſa mertve mo-liti, de bi bili gréhov réſheni. II. Mak. 12, 46. Naſhe uſmiljenje, duſham mertvih vérnih ſkaſano, ki ſe v' vizah pokoré, je tedaj po beſédah ſ. piſma Bogu vſhézh. De pa oſtroſt boſhje pravize bolj ſposnaſh, premiſli, ljubi kriſtjan! kaj vérne duſhe v' vizah terpé. Švéti ozhaki ſploh terdiſjo, de ſo v' ognji, memo kteriga je

našh ogenj féntza. §. Avgufhtin pravi, de ogenj, ktéri duſhe vérnih v' vizah pokori, je huji od vſih bolezhin in britkoſt, ktere ſi moremo miſliti. §. Ziril tako govori: „Ni ga raslozhka med terpljenjem vérnih duſh v' vizah, in obſojenih v' peklu, kakor de je pervih terpljenje zhaſno, druſih pa vézhno.“ §. Tomash uzhenik pravi: „Nar manji bolezhina vérnih duſh v' vizah je vézhi od vſih bolezhin ſvetá.“ De ſhe bolj ſpoſnaſh oftroſt boſhje pravize, premifli, de te duſhe toliko terpé ſavolj majhnih gréhov, ali ker ſe niſo ſadoſti ſpokorile; ſato morajo v' ſtraſhnih bolezhinah viz oftati, de ſe popolnoma ozhiftijo. Premifli dalje, de ſo te duſhe boſhje prijatlize, kér ſo ſe v' gnadi boſhji od ſveta lozhile, vender morajo neisrezhenó terpéti, de ſe vrédne ſtoré boſhjiga eblizhja. §. Janes pravi: *Nizh omádeshevaniga ne pojde v' nebéſhko kraľjeſtvo.* Škr. ras. 21, 27. Oh, kako ſtraſhna je boſhja praviza!

Špomin terpljenja v' vizah naſ opominja, de tukaj reſnizhno pokoro delajmo, in ſe tudi majhnih grehov ſkerbno varujmo. *Vſake ſenze gréha ſe varuj.* I. Tef. 5, 22. Kriſtuſ pravi: *Povém vam, de ſa vſako prasno beſedo boſte odgovor dajali ſodnji dan.* Mat. 12, 36. §. Avgufhtin pravi: „Noben tudi nar manji gréh ne more bres pokorjenja oftati.“ Zhe ſe greſhnik radovoljno ne pokorí, ga bo Bog pokorí: pa zhe ſe tudi radovoljno pokorí, je ſhe ſmirej veliziga boſhjiga uſmiljenja potreben; kér ſe zhlovek ſam nikoli ne more ſadoſti ſpokoriti. O kriſt-

jan! ne bodi takó nespametin, in ne odkladaj pokore do smerti. Š. Avguštin je prošil Boga rekozh: „O Gospod! tukaj me tepi, de ne bom ognja strašnih viz potreben.“ Škasuj usmiljenje vérnim dušham v' vizah, f' kterimi imash svéso ljubeshni; daruj Bogu molitve, f. mašho in druge dobre déla sa njih rešhenje, de tudi ti usmiljenje najdešh. Kristuf pravi: *Š' kakoršhno méro boste mérili, f' tako se vam bo povraževalo.* Luk. 6, 38.

Molitev.

O Bog, ostroft tvoje pravize je neisrezheno velika! škerbno se hozhem f' tvojo gnado gréha varvati in pokoro delati, ker véim, de tvoje prijatlize, ktere so bile bolji od mene, v' vizah neisrezheno terpé. Med njimi so morebiti dušhe, do kterih imam šhe posebno dolshnost jim pomagati; sa té, pa tudi sa druge dušhe te prošim, in te hozhem profiti vsak dan, o Gospod! bodi jim usmiljen in miloštljiv, réšhi jih is terpljenja, in dodéli jim nebeshko veselje; daj pa tudi meni, svoji-mu nevrédnimu flushabniku, usmiljenje in milost najti. Amen.

Molitev sa frézšno smert.

O Bog, zhloveku je savolj greha namenjeno enkrat umréti; tvoj sklep je pravizhin! tvoja volja se sgôdi! Šamo te gnade te prosim, de me smert, kakor tat ponozhi, neperpravljéniga ne salése, ampak zhujézhiga v' molitvi najde. Ne poklizhi me poprej is shivljenja, préden se spokorim; strážno bi bilo nespokorjenimu pred tvoj sodnj stol priti, ali bres pokore tebi v' roke pasti. Daj, de nikoli ne posabim, de sa frezhno smert je tréba molitve in poboshniga shivljenja. Daj, de smírej pravizhno pred tvojim oblizhjem shivim, tvojo voljo spolnujem in se takó k' frezhni smerti perpravim. —

Trojedini Bog! daj mi frézšno umréti. Dobrotljivi Ozhe! daj mi smertni strah frézšno premagati. Krishani Jesuf! bodi mi na krishi umirajozh takrat pred mojimi ozhmi, in daj mi slifhati tolashljive beséde: Danf she bosh per meni v' raji. Svéti Duh! rasvetli in vterdi me, de v' svoji véri stanoviten ostanem, se vsm skushnjam soper njo ubranim, in v' edino-

ſi ſvete **Rimſke** katoliſhke zérkve umer-
jem. **Šveta Marija!** mati boſhja poglej me
ubosiga greſhnika, in ſprôſi mi to gnado
na tem ſvetu prav ſpokoriti ſe, in smirej
takó ſhivéti, kakor bom ob ſmertni uri
ſhelel, de bi bil ſhivel. **Š'** ponishnim in
Bogu vdanim ſerzam obſhaljujem in ſtu-
dim vſe gréhe, in k' tebi, **Marija!** kér
le tiſto hozheſh, kar **Bog** hozhe, vpijem:
Bodi mi ſadnjo uro ſ' ſvojo proſhnjo per
Bogu mozhna pomozhniza. — **Švéti Jo-**
ſhef! prôſi ſa-me, de smirej pobošhno
po volji boſhji ſhivím, in frezhno umer-
jem. — **Švéti** angelj varh! varuj me, in
ne ſapuſti me, dokler ſvojiga zhaſniga
popotvanja frezhno ne dokonzham. Amen.

Poſlednji ſdihljeji umirajozhiga

Bodi hvala vezhnimu **Bogu**, moj tek je do-
konzhan!

Ti, o **Bog**, ſi mi dal ſhivo vero, per tebi
me zhaka krona pravize!

Vézhni **Ozhe**, bodi ſahvaljen, de ſi mi dal
vſe potrebne pomozhi in upanje do vezhniga
ſvelizhanja.

Ti, o milostljivi **Ozhe!** si me poklizal v' svojo zérkev in mi dal luzh prave vére.

Ti, o ušmiljeni **Ozhe!** si mi v' ferze vžil svojo ljubesen; si svojo ljubesen v' meni ohranil in me vòdil.

O Bog, po toliko nevarnih potih shivljenja si bil ti moj edini varh.

Koliko dobrot, o ušmiljeni **Ozhe**, sim prejél is tvoje mile roke!

Ti, moja vézhna dobrota, si mi dal luzh prave vére, si me ohranil v' svoji ljubesni, in si me varval v' toliko nevarnostih shivljenja.

Ti, moj **Bog**, ki si mi toliko dobriga dal, mi bošh tudi dal, kar mi je s'he treba sa vézhno svelizhanje.

Ti, moj **Bog**, nar bolj véšh, de bres vézhniga svelizhanja vse dobrote nizh ne veljajo.

Ti, moj **Bog**, si me varoval v' zhasnih nevarnostih, kolikanj bolj me bošh varoval vezhne nefrezhe.

Molim te, o vsigaprizhujozhi **Bog!**

Upam v' tebe, o vezhno resnizhni **Bog!**

Is ljubésni do tebe rad umerjem, kér si ti, o **Jesuf!** is ljubesni do mene umerl.

Is zeliga ferza te ljubim, o moj **Odrešhenik!**

O neskonzhna dobrota, ne perpústi, de bi te kdej sgubil!

Kér te is ferza ljubim, vezhna dobrota, mi je is ferza sbal, de sim te kdej rasshalil.

S' tvojo sveto gnado se bom varoval nikoli vezh ne gres'hiti.

O Jesuf! bodi **O**drefhenik moje dushe in refhi jo.

O Jesuf! kmalo bom stal pred tvojim sodnjim stolom, bodi mi ufmiljen in miloftljiv.

Naj umerjem, o **Jesuf!** de tebi shivim.

O lepe nebefa, moj pravi in vezhni dom! Kdaj vas bom vidil?

O moj **Bog**, vézhna lepota! Kdaj te bo moja dusha popolnoma ljubila in gledala od oblizhja do oblizhja?

O Jesuf! kdaj se bom tebi vezhno perdrushil?

Moj Bog! Ti si moje vse!

Ufmili se me, o **Bog!** svoje révne stvari, sa ktéro je **Jesuf** is ljubésni svojo kri preлил.

Vfuga se rad snebim, vse rad preterpim, de me le, o **Bog!** svoje vézhne ljubesni vredniga storish.

O Jesuf! ufmili se svojiga flushabnika, sa kteriga si svojo drago kri preлил.

Krishani Jesuf je moja ljubesen!

Tebi **Jesuf** srozbim svojo dusho; ti si jo odrefhil.

O Jesuf! kmalo te upam gledati v' nebésih.

Bog, glej, de mi pomagash! **Gospod**, híti mi pomagat!

O Jesuf! vterdi me v' saupanji v' tvoje nefkonzhno saflushenje.

O Jesuf! daj mi gnado svoje grehe prav obshaljevati.

O Jesuf! bodi per meni, slasti ob zhafu moje smerti.

O Jesuf! tebi srozhim svojo dusho.

O Jesuf! bodi per meni, in refhi me.

O Jesuf! bodi per meni, in poterdi me.

O Jesuf! bodi per meni, in vsemi mojo dusho v' nebefa.

Umréti hozhem, o Jesuf! v' pokoro sa svoje grehe.

Umréti hozhem, o Jesuf! ker si ti sa-me umerl.

Umréti hozhem, o Jesuf! de tebe vidim, in vezhno ljubim.

Jesuf! v' tebe verujem, Jesuf! v' tebe upam, Jesuf! tebe zhes vse ljubim.

Jesuf! bodi milofljiv meni ubogimu gréshniku.

Jesuf! v' tvoje roke srozhim svojo dusho.

Šveta Marija, mati boshja, sveti Joshef in vsi nebeshki prebivavzi! v' vashe proshnje se perporozhim, profite sa-me Boga, de me vredniga stori v' vasho sveto drushbo priti, in v' zhifiti ljubésni Boga hvaliti in vezhno vshivati. Amen.

Jesuf! tebi shivim, Jesuf! tebi umerjem, Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Jesuf! — Jesuf! — Jesuf! —

* * *

Pridite na pomozh, svetniki boshji!

Pridite mu naproti, angelji Gospodovi!

Šprejmite to dusho, in peljite jo pred oblizhje Narvishiga.

Naj te sprejme Kristuf, kateri te je poklizal, in angelji naj te nesó v' Abrahamovo narozhje.

Oni naj sprejmejo njegovo (njeno) dušho,
in peljejo pred oblizhje Narvišhiga.

Gospod! ufmili fe.

Krište! ufmili fe.

Gospod! ufmili fe.

Ozhe nash i. t. d.

In naf ne vpelji v' fkušhnjavo.

Temuzh refhi naf od hudiga.

Gospod! daj mu (ji) vézhni pôkaj.

In vezhna luzh naj mu (ji) svéti.

Od vrat peklenškiga bresna.

Refhi, o Gospod! njegovo (njeno) dušho.

Naj pozhiva v' miru.

Amen.

Gospod ušlišhi mojo molitev.

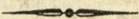
In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod f' teboj.

In f' tvojim duham.

Molimo.

Tebi, o Gospod! perporozhimò dušho
tvojiga flushabnika (tvoje flushabnize)
I., de ker je svetu odmerl (odmerla), te-
bi shiví; in kar je po zhlovéshki slabosti
v' shivljenji greshil (greshila), ti po ne-
fkonzhni milosti in dobroti odpústi in sbri-
shi. Po Kristusu Gospodu nashim. Amen.

Litanije

od prefvétiga iména Jesufa.

Gospod, usmili se naſ!

Kriſte, usmili se naſ!

Gospod, usmili se naſ!

Jesuf, ſliſhi naſ!

Jesuf, uſliſhi naſ!

Ozhe nebéſhki, vſigamogozhni Bog,

Šin vſiga ſveta reſhnji Bog,

Švéti Duh reſnizhni Bog,

Švéta Trojiza, en ſam Bog,

Jesuf, Šin ſhiviga Bogá,

Jesuf, Šin prezhilte devize,

Jesuf, nar mogožhnifhi,

Jesuf, nar mozhnejſhi,

Jesuf, nar popolnamſhi,

Jesuf, nar zhaſtitljivſhi,

Jesuf, nar zhudniſhi,

Jesuf, nar veſéliſhi,

Jesuf, nar ljubesnjevſhi,

Jesuf, zhiſteji od ſolnza,

Jesuf, lepſhi od lune,

Jesuf, ſvitlejſhi od ſvéſd,

Jesuf, vſe zhaſti vreden,

Jesuf, nar ponishniſhi,

Jesuf, nar uboſhniſhi,

Jesuf, nar krotkejſhi,

usmili se naſ!

Jesuf, nar poterpešljivſhi,
 Jesuf, nar pokórnifhi,
 Jesuf, nar zhiſtejſhi,
 Jesuf, prijatel zhiſtoſti,
 Jesuf, prijatel mirú,
 Jesuf, naſha ljubéſen,
 Jesuf, sgled naſhiga ſhivljenja,
 Jesuf, podoba zhédnoſti,
 Jesuf, lepôta pobošniga ſadershanja,
 Jesuf, ljubesen naſhih duſh,
 Jesuf, naſhe perbeſhalifhe,
 Jesuf, Ozhe ubóſih,
 Jesuf, tolaſhba ſhaloſtnih,
 Jesuf, bogatſvo vſih révnih,
 Jesuf, ſhlahni kamen,
 Jesuf, bramba popolnamatſti,
 Jesuf, dober paſtir ſvojih ovzhiz,
 Jesuf, ſvesda na morji,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modróſt,
 Jesuf, neſkonzhna dobróta,
 Jesuf, veſelje angeljev,
 Jesuf, kralj patriarhov,
 Jesuf, raſſvetljevavez prerókov,
 Jesuf, viſhar apoſteljnov,
 Jesuf, uzhenik evangeliftoſov,
 Jesuf, mózh maternikov,
 Jesuf, ſvitloba ſposnavavzov,
 Jesuf, ſhénin zhiſtih deviz,
 Jesuf, króna ſvetnikov,
 Bódi nam miloſtljiv, ſanéſi nam, o Jesuf!
 Bódi nam miloſtljiv, uſliſhi naſ, o Jesuf!

uſnili ſe naſ!

Od vsiga hudiga,
Od vsiga gréha,
Od svoje jése,
Od skufhnjav hudobniga duha,
Od kuge, lakote in vojfke,
Od prelomljenja tvojih sapoved,
Od nevarnosti vsiga hudiga,
Po skrivnosti svojiga svetiga vzhlovezhenja,
Po svojim prihodu,
Po svojim rojftvu,
Po svojim obresovanji,
Po svojih bolezhinah,
Po svojim bizhanji (gajshlanji),
Po svoji smerti in svojim pokopu,
Po svojim svetim vftajenji,
Po svojim zhudnim vnebohodu,
Po svoji nebeshki zhafti,
Po profhnji svoje presvete matere,
Po profhnji vsih svojih svetnikov,
Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjempljesh, sa-
nesi nam, o **Jesuf!**
Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjempljesh, uflif-
hi naf, o **Jesuf!**
Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjempljesh, u-
smili se naf, o **Jesuf!**

Jesuf, flifhi naf!
Jesuf, uflifhi naf!
Gospod, usmili se naf!
Kriste, usmili se naf!
Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash . . . Zhesheha Marija . . .

réfhi naf, o **Jesuf!**

Molitev.

O Bog, kateri si svojiga edinorojeniga Šina sa svelizharja zhlovéshkiga rodú naménil in ga Jesufa imenovati sapovédal, dodéli milostljivo, de, kateri njegovo svéto imé na semlji zhaštimo, svoje iména v' nebesih v' bukvah svoljenih sapišane najdemo, in se oblizhja Jesufoviga vezhno veselimo, po ravno tistim Gospodu našim, Jesusu Kristusu, kateri s² tabo shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duhá Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije

od terpljenja in smerti Jesufa
Kristusa.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Kriste, sliši naš!

Kriste, usliši naš!

Ozhe nebéshki, vsigamogozhni Bog! usmili se naš!

Šin vſiga ſveta reſhnji Bog!
Šveti Dub, reſnizhni Bog!
Šveta Trojiza, en ſam Bog!
Jesuf, kteri ſi ponishno v' Jerusalem ſhel,
Jesuf, kteri ſi ſvojim uzhénzam noge umival,
Jesuf, kteri nam kot shivi kruh mozh da-
jesh,
Jesuf, kteri naſ f' ſvojo ſvéto kervjó ras-
ſvitljujeſh,
Jesuf, ſa trideſét frebernikov prodan,
Jesuf, na ſvoji duſhi do ſmertí ſhaloſten,
Jesuf, kteri ſi v' vertu Getsémanu kervav
pot potil,
Jesuf, na oljſki gôri od angeljev poterjen,
Jesuf, od Judesha Šhkarjóta isdán,
Jesuf, s' vervmi in kétnami svésan,
Jesuf, od ſvojih uzhénzov ſapufhen,
Jesuf, pred Anasa in Kajfata poſtavljen,
Jesuf, ſa uhó udarjen,
Jesuf, od krivih prizh tóshen,
Jesuf, trikrat od Petra ſatajen,
Jesuf, kakor hudodélnik Pilatu isdán,
Jesuf, per Pilatu krivizhno toshen,
Jesuf, v' bélim oblazhílu ſanizhevan,
Jesuf, menj kakor rasbojnik Baraba obrajtan,
Jesuf, neufmiljeno bizhan in raſtepen,
Jesuf, v' ſhkerlataſt plajſh ſanizhljivo oblé-
zhen,
Jesuf, f' ternjem kronan,
Jesuf, v' ſveti obras ſapljeván,
Jesuf, f' terſtam po glavi tolzhen,
Jesuf, nedolshno k' ſmertí obſojen,

ufmilje naſ!

Jesuf, hudobnim Judam v' oblast dan,
 Jesuf, f' teshkim krishem obloshen,
 Jesuf, kakor nedolshno Jagnje k' smerti pe-
 lján,
 Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga flézhen,
 Jesuf, sa noge in roke na krish perbit,
 Jesuf, kteri si na krishi sa fovrashnike profil,
 Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
 Jesuf, od léviga hudodélnika na krishi pre-
 klinjan,
 Jesuf, ktéri si défnimu hudodélniku, ki se je
 spreobernal, svéti raj obljudil,
 Jesuf, kteri si na krishi svojo shalofstno ma-
 ter uzhenzu Janesu srózhil,
 Jesuf, na krishi s' jésham in shelzhem na-
 pajan,
 Jesuf, kteri si vse dopolnil, kar je bilo od
 tebe prerokovano,
 Jesuf, svojimu nebéfhkimu Ozhétu do smerti
 pokóren,
 Jesuf, kteri si na krishi svojo dusho v' roke
 svojiga nebéfhkiga Ozhéta srózhil,
 Jesuf, kteri si na krishi s' nagujeno glavo
 umerl,
 Jesuf, na krishi f' fulizo v' ferze preboden,
 Jesuf, f' zhaftjó f' krisha snét,
 Jesuf, v' tenzhizo savit,
 Jesuf, v' nov grob poloshen,
 Jesuf, kteri si ozháke is temniz réshil,
 Mi gresfhniki, te prosimo, uflifhi nas!
 De nam sanefesh po svoji nesméni milosti, te
 prosimo, uflifhi nas!

uflifhi se nas!

De nam vse nafhe grehe odpustih,
 De naf k' pravi pokori perpeljesh,
 De naf v' teshavah in v' terpljenji v' poter-
 peshljivosti poterdish,
 De bi tudi mi svoje meso s' sheljami in gré-
 hi vred krishali,
 De bi po tvoji britki smerti vezhno shivlje-
 nje dosegli,
 Jagnje boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, sa-
 nesi nam, o Gospod!
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, uflif-
 fhi naf, o Gospód!
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh, u-
 fmili se naf, o Gospód!

teprosimo, uflifhinaf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Ozhe nafh . . . Zheskena-Marija . . .

Molitev.

Gospod Jesus Kristus! kateri si s' svo-
 jo smertjo na krishi svét, pekel in smert
 premagal, prosim te, dodéli, de po tvojim
 britkim terpljenji in smerti kakor v' shi-
 vljenji tako tudi posebno v' smerti svoje
 sovrashnike premagam, in de moja du-
 sha is te doline nadlóg od tvojih svétih

angeljev sprémljena enkrat v' nebéshko domazhijo v' vezhno veselje pride. Amen.

Litanije

v fih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
Krište, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Krište, slišhi nas!
Krište uslišhi nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog, usmili se nas!

Sin vsiga svetá réshnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnizhni Bog, usmili se nas!

Sveta Trojiza, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Boshja,

S. deviz deviza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angelji in arhangelji, sa nas Boga profite!

Vse svete verste svelizhanih duhov, sa nas Boga profite!

S. Janes kerstnik, sa nas Boga prôsi!

S. Joshef, sa nas Boga prôsi!

sa nas Boga
prôsi!

Vsi sveti ozhaki in preroki, sa naſ Boga profite;

- S. Peter,
- S. Pavel,
- S. Andrej,
- S. Jakob,
- S. Janes,
- S. Tomash,
- S. Jakob,
- S. Filip,
- S. Jernej,
- S. Matevsh,
- S. Šimon,
- S. Tadej,
- S. Matija,
- S. Barnaba,
- S. Lukesh,
- S. Marka,

sa naſ Boga prôſi!

Vsi sveti apoftejnji in evangelifti, sa naſ Boga profite!

Vsi sveti uzhénzi Gospodovi, sa naſ Boga profite!

Vsi sveti nedolshni otrozi, sa naſ Boga profite!

- S. Štefan,
- S. Lavrenz,
- S. Vinzenz,
- S. Fabjan in Šebastjan,
- S. Janes in Pavel,
- S. Kosma in Damian,
- S. Gervasi in Protasi,

sa naſ Boga prôſi!

sa naſ Boga profita!

Vsi sveti marterniki, sa naſ Boga profite!

Š. Šilveſter, sa naſ Boga prôſi!

- S. Gregor,
- S. Ambrosh,
- S. Avgufhtin,
- S. Hieronim,
- S. Martin,
- S. Nikolavsh,

sa naf Boga
prôfi!

Vfi sveti fhkofje in sposnavávzi, sa naf Boga profite!

Vfi sveti uzheniki, sa naf Boga profite!

- S. Anton,
- S. Benedikt,
- S. Bernard,
- S. Dominik,
- S. Franzifhk,

sa naf Boga prôfi!

Vfi sveti mafhniki in leviti, sa naf Boga profite!

Vfi sveti mnihni in pufhavniki, sa naf Boga profite!

- S. Marija Magdalena,
- S. Agata,
- S. Luzija,
- S. Nesha,
- S. Zezilija,
- S. Katarina,
- S. Anaftasia,

sa naf Boga prôfi!

Vfe svete devize in vdove, sa naf Boga profite!

Vfi fvetniki in fvetnize Boshje, sa naf Boga profite!

Bodi nam milofljiv; sanefi nam o Gospod!

Bodi nam milofljiv; uflifhi naf, o Gospod!

Od vfiga hudiga, refhi naf, o Gospod!

Od vfiga greha, refhi naf, o Gospod!

Od svoje jese,
 Od shibe potréfa,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od skufhnjav hudizhevih,
 Od jese, sovrashtva in vse hude volje,
 Od duha nezhistosti,
 Od tréška in hudiga vreména,
 Od vezhne smerti,
 Skosi skrivnost svojiga svetiga vzhlovezhenja,
 Skosi svoj prihod,
 Skosi svoje rojstvo,
 Skosi svoj kerst in sveti post,
 Skosi svoj krish in terpljenje,
 Skosi svojo smert in svoj pokop,
 Skosi svoje sveto vstajenje,
 Skosi svoj zhudni vnebohòd,
 Skosi prihod Troshhtarja svetiga Duha,
 V' dan sodbe,
 Mi gréshniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpuhtish,
 De nas k' pravi pokori perpeljesh,
 De svojo sveto zérkev vishash in ohranish,
 De pastirja apostoljskiga in vse zerkvene stanove v' svoji sveti véri ohranish,
 De sovrashnike svete zérkve ponishash,
 De kershanskim kraljem in oblastnikam mir in pravo enovoljnost darujesh,
 De vsimu kershanskimu ljudstvu mir in edinost dash,
 De nas vse v' svoji sveti flushbi poterdish in obdershish,

réshni nas, o Gospod!

te prošimo, rishni nas!

De nafhe miſli k' nebeſhkim ſheljam povsdi-
 gneſh,
 De vſim naſhim dobrotnikam vezhne dari do-
 deliſh,
 De duſhe naſhe, in naſhik bratov, bliſhnjih
 in dobrotnikov od vezhniga pogubljenja
 réſhiſh,
 De ſad ſemlje daſh in ohraniſh,
 De vſim vernim duſham vézhni pokoj do-
 deliſh,
 De naſ uſliſhiſh,
 Šin Boshji!

te proſimo,
 ſliſhi naſ!

Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; ſa-
 neſi nam, o Goſpod!

Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; uſli-
 ſhi naſ, o Goſpod!

Jagnje boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh; u-
 ſmili ſe naſ, o Goſpod!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Goſpod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!

Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh (i. t. d. tiho.)

V. In naſ ne vpelji v' ſkuſhnjavo:

O. Temuzh reſhi naſ od hudiga. Amen.

M o l i t v e

p^o

Litanijah v' dan s. Marka in krishev teden.

69. *Pfalm.*

O Bog! híti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omoteni, in oframoteni naj bodo, ktéri mi stré-
shejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in fram jih bodi, ktéri mi hozhe-
jo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kteri pra-
vijo: Haha! haha!

Vsi pa, ktéri tebe ishejo, naj se veselé in ra-
dujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! ktéri lju-
bijo tvoje odreshenje.

Jes pa sim revesh in siromak, o Bog! híti k'
meni.

Moj pomozhnik in moj odreshenik, Bog! nikar
fe ne múdi.

Zhaft bodi Ozhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v' té saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred sovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik per nas,

O. In otrok krivize naj se ne lóti nam fhkódvati.

- V. Gospod! ne ravnaj s' nami po našhих gréhih,
O. In ne povrazhuj nam po našhих hudobijah.
V. Molímo sa našhiga papesha I.
O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrészhi ga
na semlji, in ne daj ga v' voljo njegovih
fovrashnikov.
V. Molímo sa svoje dobrótnike.
O. Poverni, Gospod! milostljivo savoljo svojiga
iména vézhno shivljenje všim, kteri nam kaj
dobriga storé.
V. Molímo sa vérne mertve.
O. Gospod! daj jim vézhni mir in pokoj, in
vezhna luzh naj jim svéti.
V. Naj pozhivajo v' miru.
O. Amen.
V. Molímo sa svoje brate, ktérik ni tukej.
O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v' té sau-
pajo, moj Bog!
V. Poshlji jim, Gospod! pomozh is svetísha,
O. In váruj jih is Šiona.
V. Gospod! ušlišhi mojo molitev;
O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se
vselej in persanesti, ušlišhi našhe pohlév-
ne prošnje, de naš in vse tvoje flu-
shábniike, ktére gréhov ketina véšhe, mi-
lost tvoje dobrote odvéshe.

Ušlišhi, te prošimo, o Bog! našho po-

hlévnó molitev, in odpústi nam gréhe, ki se ti jih obtóshimo, de nam dobrotljivo s' odpúshenjem vred mir dodelish.

Škashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezheno milost, de nas od vsih gréhov odveshesh, in od shtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, réshish.

Bog! ki te gréh rasshali, in pokora potoláshi, osri se milostljivo na prošnjo k' tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jése, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I. nashiga papesha, in vódi ga po potu vézhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadljivo shelel, in s' vfo mozhjo storil.

O Bog! od ktériga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom ták mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdáne, in po satertim strahu sovrashnikov zhasi f' tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! ushgi nashe serza s' ognjem svojiga svetiga Duhá, de ti bomo f' zhistim teléfam flushili, in s' ozhishenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodéli dušham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih grehov, de milostljivo odpushtenje, kteriga so vselej sheléli, po bogabojezhnih prošnjah doséshejo.

Sazhni, prošimo, Gospod! s' svojim Duham nashe djanje, in sprémljaj ga s' svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhnó, in is tebe sazhete, tudi v' tebi konzhajó.

Všigamogozhni vezhni Bog! ki gospoduješh zhes shive in mertve, in se usmilíšh vsih, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnašh, prošimo te pohlévno, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so she per shivljenji, ali pa so se she is svetá lozhili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vsih svojih grehov doséshejo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu Šinu tvojim, kteri s' teboj shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duhá, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Všigamogozhni in usmiljeni Bog naj naš usliši.

O. Amen.

V. In vernih dufhe naj po milosti Boshji pozhi-
vajo v' miru.

O. Amen.

M o l i t v e

po

**Litanijah per popoldanji flushbi Bo-
shji ob nedéljah in prasnikih, ktéri
niso matere Boshje.**

K' svetimu réshnjimu telésu,

(kadar je ispostavljeno.)

V. Krùh s' nebés si jim dodélil.

O. Ktéri ima vso sladkost v' sebi.

Molimo.

O Bog! ktéri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svéte skrivnosti tvojiga telésa in] tvoje kervi takó zhaštiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v' sebi zhutimo. Ktéri shivísh in kraljujesh s' Bogam Ozhetam v' edinosti svéti-
ga Duha Bog vekomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vfigamogozhni vezhni Bog, nebeshki Ozhe! poglej s' ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, sa ktére se je tvoj edinorojéni Sin, nash Gospod in Svelizhar Jesus Kristus, voljno gréshnikam v' roke dal, in je tudi svojo drago kri na léfu svétiga krisha prelil. Po tém Gospodu Jesusu odverni, milostljivi Ozhe! saflushene shibe, sidánje in prihódnje nevarnosti, punte, vojske, kugo, lakoto, draginjo, bolésni in shalostne revne zhafe.

Vfigamogózhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika nashiga papesha I., in vódi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo f' tvojo pomozhjó, kar je tebi prijetno shelel, in s' vso mozhjó storil.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga flushabnika nashiga shkofa I., ki si ga pastirja nashe shkofije postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktére je postavljen, s' besédo in s' djanjem k' dobrimu flushi, in takó f' zhedo, ki mu je srozhená, vezhno shivljenje doféshe.

Bog, varh vsih kraljétev, dodéli svo-
jimu flushábniku nashimu zesarju I. tvojo
mozh, f' ktéro se sovráshnik premaga.
sposnati in zhasiti, de bo, ker je is tvo-
je volje zesar postal, tudi v' tvojim var-
stvu vselej mogozen.

Rasvetli in poterdi v' vsim dobrim
duhovske in deshelske oblastnike in go-
spofke, de nas bodo na vse to napelje-
vali, kar samore k' tvoji Boshji zhasi, k'
nashimu svelizhanju in k' míru in srezhi
vsiga kershánstva perpomôzhi.

Profimo tudi, kakor hozhesh de nam
je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle,
sa sdrave in bolne, sa vse shalofne in
revne kristjane, sa shive in mertve.

Vsigamogozhni vezhni **Bog**, ki go-
spodujesh zhes shive in mertve, in se u-
smilish vsih, ktere is vere in dobrih dél
sa svoje sposnash, pohlevno te profimo,
de vsi, sa ktére smo se namenili moliti,
ktéri so she per shivljenji, ali pa so se
she f' sveta lozhili, na proshnjo vsih tvo-
jih svetnikov od tvoje dobrote odpušhenje
vsih svojih grehov dofeshejo.

Dodéli nam, o **Bog** miru! pravo edi-
nost v' veri hres vsiga rasdertja in lo-

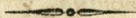
zhitve. Preoberni nashe serza k' pravi pokori in k' poboljšhanju nashiga shivljenja. Ushgi v' naf ogenj svoje ljubesni. Daj nam gorézhe shelje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v' shivljenji in v' smerti prijétni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe délo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukej vshivati, in tamkej s' vsemi isvoljenimi dofézhi, de te bomo v' vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebéshki Ozhe! po Jesusu Kristusu tvojim ljubim Sinu, Gospodu nashim in Odresheniku, ktéri f' tebój shivi in kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per naf.

O. Amen.

Ozhe nafh i. t. d. Zhesheha si, Marija i. t. d.
(petkrat).

Lavretanski Litanije.

(O prasnikih matere Boshje in
ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!
Krisite, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Krisite, sliši nas!
Krisite, ušliši nas!

Ozhe nebeski, vsigamogozhni Bog,
Sin, vsiga svetá reshnji Bog,
Sveti Duh, resnizhni Bog,
Sveta Trojiza, en sam Bog,
S. Marija,
S. mati Boshja,
S. deviz deviza,
Mati Kristufova,
Mati milosti Boshje,
Mati prezhistá,
Mati bres madesha,
Mati nedolshna,
Mati presveta,
Mati ljubesnjiva,
Mati prezhudna,
Mati nashiga stvarnika,
Mati nashiga odreshenika,
Deviza modra,
Deviza zhastitljiva,
Deviza hvale vredna,

usmili se
nas!

sa nas
Boga pros!

Deviza mogózhna,
 Deviza ufmiljena,
 Deviza verna,
 Podoba pravize,
 Šedesh modrofti Boshje,
 Šazhetik nafhiga veselja,
 Pofoda duhovna,
 Pofoda zhafti vredna,
 Pofoda vse svetofti,
 Škrivnoftna rosha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokofténi,
 Hifha slata,
 Škrinja miru in sprave,
 Vrata nebesfke,
 Sgodnja daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshalifhe grešnikov,
 Trofhtarza shaloftnih,
 Pomozh kristjanov,
 Kraljiza angeljev,
 Kraljiza ozhákov,
 Kraljiza prerokov,
 Kraljiza aposteljnov,
 Kraljiza maternikov,
 Kraljiza sposnavavzov,
 Kraljiza deviz,
 Kraljiza vsih svetnikov,
 Jaguje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh; sa-
 nesi nam, o Gospod!
 Jaguje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh; ufli-
 shi naf, o Gospod!

sa naf Boga profi!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ; ufmili se naf, o Gospod!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nafh i. t. d. Zhefhena si, Marija! i. t. d.

M o l i t v e.

1. K' presvetimu reshnjimu telésu.

(Kadar je ispoftavljeno).

V. Kruh s' nebes si jim dodelil.

O. Ktéri ima vfo sladkost v' febi.

Molimo.

O Bog! ktéri si nam v' prezhudnim sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telésa in tvoje kervi takó zhasfiti, de sad tvojiga odreshenja védno v' febi zhútimo. Ktéri shivish in kraljuješ s' Bogam Ozhétam v' edinosti svetiga Duha Bog vékomaj. Amen.

2. K' sveti devizi, materi Marii.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta Boshja porodniza! ne saversi nafh

proshenj v' nashih potrebah, temuzh re-
shi naf vselej od vseh nevarnost. O zha-
stljiva in shegnana deviza; nasha go-
spa; nasha fredniza; nasha besedniza;
nasha pomozhniza. S' svojim Šinam naf
spravi; svojimu Šinu naf perporôzhi; svo-
jimu Šinu naf srôzhi.

V. Profi sa naf sveta Boshja porodniza!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, tvojim flushabnikom, pro-
fimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na
dushi in telésu vshivamo; in de bomo po
zhastitih proshnjah presvete Marije vselej
devize od sidanje shalosti résheni, in vézh-
niga veselja deleshni.

3. K' sveti devizi materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki osta-
nesh vrata nebeshke in sgodnja daniza!
pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli
vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prezhu-
dno rodila, deviza pred in potlej ostala,

ko si is Gabrielovih uſt prejela zheſhe-
nje, uſmili ſe gréſhnikov.

V. Angelj Goſpodov je oſnanil Marii.

O. In je ſpozheła od ſvetiga Duha.

Molimo.

Œvojo miloſt, proſimo, Goſpod! v' na-
ſhe ſerza vlij, de ki ſmo po angeljevih
oſnanjenji vzhlovézhenje Kriftuſa tvojiga
Œina ſpoſnali, po njega terpljenji in kri-
ſhi zhaſtitljivo vſtajeenje doſéſhemo.

Od boſhizha do ſvezhnize.

Uſmiljena mati Svelizharjeva, ki oſta-
neſh vrata nebeſhke in ſgodnja daniza!
pomagaj ljudſtvu, ki je padlo, pa ſheli
vſtati; ti, ki ſi ſvojiga ſtvarnika prezhu-
dno rodila, deviza pred in potlej oſtala,
ko ſi is Gabrielovih uſt prejela zheſhe-
nje, uſmili ſe gréſhnikov.

V. Po porodu ſi deviza zhiſta oſtala.

O. Proſi ſa naſ, Boſhja porodniza.

Molimo.

Bog! ktéri ſi po rodovitnim deviš-
tvu ſvete Marije zhloveſhkimu rodu dar

vezhniga svelizhanje dodélil; daj, profimo, de njo sa naš profiti obzhutimo, po ktéri nam je srezha dofhla prejéti shivljenja sazhétnika, Gospoda našhiga Jesusa Kristusa Šina tvojiga.

Od svezhnize do véliziga zhetertka.

Bodi zhefhena, nebes kraljiza, zhefhena angeljev gospá; zhefhena korenina, zhefhena ti, ki si svetu pravo luzh rodila! Bodi posdravljena, deviza zhastita, mémo vsih lepa; bodi posdravljena, preljubesnjava, in prôsi sa naš Kristusa!

V. Naj te hvalimo, deviza presveta.

O. Daj nam mozh soper sovrashnike tvoje.

Molimo.

Dodéli, milostljivi Bog! brambo našhi slabosti, de, ki svete Boshje porodnize spomin obhajamo, f' pomozhjo njenih proshenj od svojih grehov vstanemo.

Od vélike sabote do 1. nedelje po binkefhtih.

Veséli se, kraljiza nebeshka, aleluja! kteriga si saflushila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prôsi sa naš Bogá, aleluja!

V. Veseli in raduj se, deviza Marija aleluja!
O. Kér je ref vftal Gospod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vftajenji svojiga Šina Gospoda našhiga Jesufa Kristufa svét rasvesélil; dodéli, profimo, de po njegovi materi devizi Marii doféshemo vezhniga shivljenja veselje.

Od 1. nedélje po binkeftih do 1. adventne nedélje.

Zhefhena bodi, kraljiza, mati milosti, shivljenje, sladkost in upanje nafhe, bodi zhefhena! K' tebi vpijemo sapufheni Evi ni otrozi; k' tebi sdihujemo shalofni in objokani, v' tej dolini solis. Oh, oberni tedaj, nafha pomozhniza! svoje milostljive ozhi v' naf; in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesufa, shegnani sad tvojiga teléfa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka deviza Marija!

V. Profi sa naf, sveta Boshja porodniza!
O. De bomo vredni obljud Kristufovih.

Molimo.

Vfigamogozhni vézhni Bog! ki si dufo in teló zhaftite devize matere Marije,

de bi vředno prebivalishe tvojiga Šina biti saflushila, f' perpomozhjo svetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih proshnjah od prihodnjih slegov in vezhne smerti résheni.

4. *K' svetimu Joshefu.*

Glejte, svésti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Prôsi sa nas, sveti Joshef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, profimo, Gospod! saflushenje shénina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih proshnjah dodeljeno.

5. *Sa vse potrebe.*

Ponishno, Gospod! te profimo, rasveshi po svoji milosti naših grehov vesí, in ohrani po proshnjah svoje isvoljene matere ljube devize Marije in vsih svojih svetnikov nas svoje flushabnike, naše dobrotnike in naše pohishtvo v' vsi svetosti; tudi ozhisti vso našo rodovino

in nafhe prijatle od hudobe in gréhov,
in napolni jih s' lépimi zhednostmi; do-
déli nam mir in sdravje, odverni od naf-
vidne in nevidne sovrashnike, in odshe-
ni vse hude shelje; daj nam sdravo vre-
me in dobro létino, skashi milost nashim
prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to fa-
ro s' vsemi, kateri v' njej prebivajo, kuge,
lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji,
in dodeli milostljivo vsem vernim kerfhe-
nikam, shivim in mertvim, v' nebeskim
kraljestvu vezhno shivljenje, mir in po-
koj. Obvaruj nashiga papesha I., nashi-
ga shkofa I., nashiga svetliga zesarja I.
in vso nasho duhovsko in deshelsko go-
spofko, in vse kerfhansko ljudstvo vsih
nadlog in vsiga slega. In tvoj shegen
pridi s' nebes dol na naf, in bodi vselej
nad nami. Po Gospodu nashim Jesusu Kri-
stufu Sinu tvojim, ktéri s' teboj shivi in
kraljuje v' edinosti svetiga Duha Bog ve-
komaj. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per naf.

O. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha si, Marija! i. t. d.
 (petkrat.)

Sahvalna pesem

f. Ambrosia.

Tebe, Boga, hválimo, Gospoda te zháftimo.
Tebe, vézhniga Ozheta, zhaftí vsa semlja.
Vsi angelji, nebéfa in vse mozhi,
Kerubi in Šerafi tebi neprenehama pojo:
Švet, fvet, fvet, Gospod, Bog Šabaot!
Polne so nebéfa in semlja flave tvojiga velizhaftva.
Tebe hvali zhaftiti sbor aposteljnov,
Prerokov hvaljeno fhtevilo,
Marternikov v' belo oblézhena truma.
Po vesoljnim fvetu te fвета zérkev zhaftí;
Ozheta nesmerniga velizhaftva;
Prezhaftitiga tvojiga praviga ediniga Šina,
Tudi fvetiga Duha poterdnika.
Tí, Krište, kralj zhafti,
Ši vézhni Ozhétov Šin.
Kér si hotel savolj odreshenja zhloveka na-se
vseti, se nisi bal devizhniga telefa.
Smagal si selo smerti, in odperl vérnkam ne-
beshko kraljestvo.
Na desnizi Boshji sedish v' zhafti Boga Ozheta.
De imash sodit priti, verujemo.
Profimo te tedej, pridi na pomozh svojim flu-
shabnikom, ktere si s' drago kervjo odréshil.
Daj nam v' zhafti fhétim biti med tvoje fvetnike.
Svelizhaj, Gospod, svoje ljudstvo, in poshegnaj
svojo erbshino.
Vishaj jih, in povikshuj jih vekomaj.

Šlednji dan te zhaftimo,
In hvalimo tvoje imé vekomaj, in od vekomaj
do vekomaj.

Daj naf, Gospod, danafhnji dan miloftljivo bres
greha ohraniti.

Ufmili se naf, o Gospod, usmili se naf!

Dodeli nam svojo miloft, Gospod, kakor saupamo v' té.

V' té, Gospod, upam, ne bom oframotèn vekomaj ne.

V. Hvalímo Ozhéta in Šina, f' svetim Duham vred.

O. Zhaftímo in povikshujmo ga vekomaj.

V. Gospod, uflifhi mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami.

O. In f' tvojim duham.

Molimo.

Bog! ktériga usmiljenje nima fhte-
vila, in kteriga dobrote bogastvo je ne-
fkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa
dodeljene dari, in profimo vedno tvojo mi-
loft, de, ki profhnikam dodelifh, kar she-
lé, jih ne sapustifh; temuzh perpeljesh k'
prihodnjimu plazhilu.

V. Gospod s' vami.

O. In f' tvojim duham.

V. Hvalímo Gospoda,

O. Bogu bodi hvala.

K a s a l o .

	Stran.
Predgovor, kaj f. pisno od hudizha in njegoviga kraljestva pové	III
Podoba notranjiga zhloveka, kateri gréhu flushi in hudizha v' sebi kraljevati pusti . .	10
” ” ” kateri pokoro delati in gréha se varvati sazhne	16
” ” ” kateri v' Kristufa in njegov f. evangeli veruje, in je f' f. Duham navdan . .	22
” ” ” kateri po Kristusovim saflushenji s' Bogam spravljén, vézhiga ne vé, kot Jes. Kristufa, krihaniga	28
” ” ” kteriga ferzé je tempeljshiviga Boga in prebivanje presvete Trojize .	36
” ” ” kteriga pridnost spet omersi, in kateri svet ljubiti sazhne	42
” ” ” kateri po svojim spreobernjenji spet grefhi; v' katerim sdaj gréh in hudizh kraljuje	48

Smert hudobniga in plazhilo gréha	54
Serzé v' kristjanu, ktéri je v' vojfkovanji soper gréh in v' kerfhanfkim shivljenji do konza šta- noviten	62
Smert poboshniga in pravizhniga	68
Po vftajenji vézhno shivljenje	75
Jutranja molitev	77
Djanje vére, upanja, ljubesni	80
Od premifhljevanja ali notranje molitve	82
Sgled premifhljevanja smertniga gréha	84
Vezhérna molitev	89
Raslaganje svete mafhe in molitve	93
Molitve per f. mafhi, drugi red	116
Kratke molitve per f. mafhi, tretji red	132
Pefem per f. mafhi	143
Druga pefem per f. mafhi	151
Molitve pred fpovedjo	158
Molitve po fpovedi	162
Molitve pred f. obhajilam	165
Molitve po f. obhajilu	166
Zhefhenje Jesufa v' presvetim réfhnjim telefu	170
„ „ po fkrivnostih krisheviga pota	171
Pefem od f. obhajila	174
Svéti advent	176
Shtirje kvaterni tedni	188
Sveti dan Jesufovig rojstva	191
Sadnji dan leta	193
Pervi dan noviga leta	194
Svétih treh kraljev dan	196
Darovanje Jesufa v' tempeljnu	198
Svéti shtirdefetdanfki post	200
Zvetna nedelja	205
Véliki zhetertek	207
„ petek	211
Premifhljevanje in sdihovanje per boshjim grobu	219
Vélika fabota	224
Velika nozh	229
Krishev teden	231

	Stran.
Vnebohod Jesufa Kristufa	233
Binkufhtni prasniki	236
„Sveto refhnje Telo	240
Litanije od presv. refhnjiga telefa	242
Zhefhenje Jesufa v' presv. refhnjim telefu	247
„Spozhetje Marije D.	249
„Rojstvo Marije D.	251
„Osnanjenje Marii D.	253
„Vnebovsetje Marije D.	255
Prasnik f. Shtefana	258
„ f. Joshefa	260
„ f. Petra in Pavla	263
„ vseh svetnikov	267
„Spomin vérnih dufh v' vizah	269
„Molitev sa frézhno smert	272
„Poslednji sdihljeji umirajozhiga	273
„Molitev sa mertviga	276
„Litanije od presvetiga imena Jesufa	278
„ od terpljenja in smerti Jesufa Kristufa	281
„ od vseh svetnikov (s' navadnimi moli- tvami —)	285
„ Lavretanfke, od matere boshje (s' mo- litvami navadnimi po létnih zhalih)	298
„Sahvalna pefem	307

O p o m b a.

De vsaktéri svoje serzé s' vsimi njegovimi nagibi loshej prav sposna ter v' spominu ohrani, in kër zhlovék le po pravim sposnanji samiga sebe od Boga možh sadobi svoje nar nevarniški is serza isvirajozhe skušnjava frézno premagati, in svoje serzé ozhústiti, kar je podloga vse frézhe sa zhasno in vézno shivljenje: je vse, kar je k' temu tréba, tukaj v' desetih (od 10. do 72. strani) rasloshenih podobshinah pred ozhi postavljeno; marsiktériga bo svét strah obshel, ko bo videl, kaj ima v' serzu. — In te bukvice, kakor so tukaj od sazhetka do 77. strani, so shastitljivi osnanovavez svéte vére, Gospod **Andrej Skôpez**, v' Ameriki v' némshkim natisu dobili; de bi pa s' njimi tudi drugim veselje storili, in k' pravi frézhi perpomôgli, so jih svojim prijallam v' Tershizh v' spomin poslali, in s' temi besedami perporozhili: **Berite in premishljujte, spet in spet berite, in na-se obraznajte!** — Vézhi dobrote bi nam réf ne bili môgli storiti, kakor de nam k' sposnanju in sboljšanju serza pomagajo. Torej jim s' hvalëshnim serzam edinoglasno rezhemo: Bog jim ta tolikanj dobrotni dar **obilno obilno poverni!**

F. Metelko.

